

Tháng 3 Năm 2026

Chúa Nhật, ngày 1 tháng 3 – Chúa Nhật II Mùa Chay

Tin Mừng: Mc 9, 2-10

ĐÂY LÀ CON TA YÊU DẤU, HÃY VÂNG NGHE LỜI NGƯỜI

MỞ ĐẦU VÀO GIỜ CHẦU

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, trong ánh nền lung linh và sự tĩnh lặng trang nghiêm của ngôi thánh đường này, chúng con cùng nhau quy tụ trước Thánh Nhan uy nghi và đầy yêu thương của Chúa. Chúng con xin dâng lên Chúa trọn cả tâm hồn, trí khôn, những lo toan, gánh nặng của cuộc sống thường ngày, những niềm vui và cả những nỗi buồn thầm kín. Giờ đây, chúng con muốn tạm gác lại mọi xáo trộn của thế giới bên ngoài, để được bước vào không gian linh thiêng của sự gặp gỡ thân tình với Chúa. Giống như các môn đệ Phêrô, Giacôbê và Gioan năm xưa, chúng con khao khát được Chúa dẫn lên một ngọn núi cao, ngọn núi của cầu nguyện, của sự tĩnh lặng, để được chiêm ngắm vinh quang tỏ rạng của Chúa.

Cuộc sống của chúng con là một hành trình dài với những thăng trầm của thử thách, những con đường bằng phẳng của sự bình an, nhưng cũng có những lúc chúng con cảm thấy mệt mỏi, đức tin phai nhạt và đôi chân rã rời. Chúng con cần lắm những khoảnh khắc được ở riêng với Chúa, được Chúa cho thấy ánh quang rạng ngời của Ngài, để củng cố niềm tin, để thắp lại ngọn lửa hy vọng và để tìm thấy sức mạnh tiếp tục bước đi. Giờ chầu hôm nay là ngọn núi Tabor của riêng mỗi người chúng con. Chúng con đến đây không phải vì thói quen, nhưng vì một nhu cầu sâu thẳm của con tim: nhu cầu được yêu, được lắng nghe và được biến đổi. Chúng con tin rằng, ẩn sau tấm bánh Thánh mong manh, đơn sơ là chính Chúa Giêsu, Đấng đã biến hình rực rỡ trước mặt các môn đệ. Vinh quang ấy không phô trương, không ồn ào, nhưng lại có sức mạnh vô song để chữa lành, an ủi và thánh hóa. Xin cho chúng con biết mở rộng cõi lòng để cảm nhận sự hiện diện sống động của Chúa. Xin Chúa Thánh Thần, Đấng đã bao trùm các Tông đồ trong đám mây sáng láng, cũng xin ngự đến, bao phủ tâm hồn chúng con, soi sáng cho chúng con hiểu được Lời Chúa và giúp chúng con cầu nguyện sốt sắng. Xin cho giờ chầu này không chỉ là một giờ cầu nguyện, mà còn là một cuộc biến hình tâm hồn, để khi trở về với cuộc sống đời

thường, chúng con có thể phản chiếu một chút ánh sáng thánh thiện của Chúa cho những người chúng con gặp gỡ.

CẦU NGUYỆN TRƯỚC THÁNH THỂ

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, chúng con thờ lạy Chúa đang hiện diện uy nghi mà thầm lặng nơi đây. Cõi lòng chúng con giờ đây trào dâng một niềm cảm mến sâu xa. Chúa ơi, thật tốt dường nào khi chúng con được ở bên Chúa lúc này! Giống như Phêrô đã thốt lên trên đỉnh Tabor, tâm hồn chúng con cũng muốn reo lên như thế. Giữa bao biến động và ồn ào của cuộc sống, giữa những lần chúng con bị cuốn theo guồng quay của công việc, của những lo toan cơm áo gạo tiền, thì giây phút này đây, trước Thánh Nhan Chúa, là một ân huệ quý giá. Chúng con được dừng lại, được thở, được bình an.

Lạy Chúa, khi chiêm ngắm Chúa hiển dung trên núi, các môn đệ đã được thấy vinh quang thần tính của Chúa. Còn chúng con, giờ đây, trước Thánh Thể, chúng con không thấy ánh sáng chói lòa, không thấy dung nhan rạng rỡ, nhưng chúng con tin bằng tất cả đức tin non yếu của mình rằng, chính Chúa đang ở đây, thật gần, thật trọn vẹn. Chúa đã chọn cách ẩn mình khiêm tốn trong hình bánh nhỏ bé để ở lại với chúng con, để trở nên lương thực nuôi dưỡng chúng con. Tình yêu của Chúa thật thắm sâu và diệu kỳ! Chúng con xin dâng lên Chúa con người yếu đuối của chúng con. Nhiều lúc, chúng con cũng giống như các môn đệ, ngủ mê trong những giờ phút cần tỉnh thức và cầu nguyện. Tâm trí chúng con dễ bị chia trí, con tim chúng con còn nhiều vướng bận những điều trần thế. Chúng con muốn dựng lều cho những cái tôi ích kỷ, cho những đam mê phù vân, hơn là dựng một nơi xứng đáng trong tâm hồn để Chúa ngự trị.

Xin Chúa tha thứ cho chúng con. Xin ánh sáng từ Thánh Thể Chúa chiếu soi vào những góc tối trong tâm hồn chúng con, thanh tẩy mọi ý nghĩ bất xứng, chữa lành mọi vết thương và đốt lên trong chúng con ngọn lửa yêu mến nồng nàn. Xin cho chúng con không chỉ nhìn Chúa bằng đôi mắt thể lý, mà bằng con mắt đức tin, để nhận ra quyền năng và tình yêu vô biên của Chúa đang bao bọc chúng con. Lạy Chúa, xin hãy nói với chúng con, và xin mở tai tâm hồn chúng con để chúng con thực sự biết lắng nghe Lời Chúa, như lời Chúa Cha đã phán: "Hãy vâng nghe Lời Người".

LỜI CHÚA (Mc 9, 2-10)

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Máccô.

Sáu ngày sau, Đức Giê-su đem các ông Phê-rô, Gia-cô-bê và Gio-an đi theo mình. Người đưa các ông đi riêng ra một chỗ, chỉ mình các ông thôi, tới một ngọn núi cao. Rồi Người biến đổi hình dạng trước mặt các ông. Áo Người trở nên rực rỡ, trắng tinh, không có thợ nào ở trần gian giặt trắng được như vậy. Và ba môn đệ thấy ông Ê-li-a cùng ông Mô-sê hiện ra đàm đạo với Đức Giê-su. Bấy giờ, ông Phê-rô thưa với Đức Giê-su rằng: “Thưa Thầy, chúng con ở đây, thật là hay! Chúng con xin dựng ba cái lều, một cho Thầy, một cho ông Mô-sê, và một cho ông Ê-li-a.” Thực ra, ông không biết phải nói gì, vì các ông kinh hoàng. Và có một đám mây bao phủ các ông. Và từ đám mây có tiếng phán rằng: “Đây là Con Ta yêu dấu, hãy vâng nghe lời Người.” Các ông chột nhìn quanh, thì không thấy ai nữa, chỉ còn một mình Đức Giê-su với các ông mà thôi.

Ở trên núi xuống, Đức Giê-su ra lệnh cho các ông không được kể lại cho ai nghe những điều vừa thấy, trước khi Con Người từ cõi chết sống lại. Các ông tuân lệnh đó, nhưng vẫn bàn tán với nhau xem câu “từ cõi chết sống lại” nghĩa là gì.

Đó là Lời Chúa.

SUY NIỆM LỜI CHÚA

Trang Tin Mừng Máccô chúng ta vừa nghe không chỉ là một tường thuật về một sự kiện kỳ diệu, mà còn là một cuộc mặc khải sâu sắc về căn tính của Đức Giêsu và về hành trình đức tin của mỗi người chúng ta. Cuộc biến hình trên núi Tabor tựa như một luồng ánh sáng rực rỡ chiếu vào con đường dương thế của Chúa Giêsu, một con đường đang dần hướng về bóng tối của Vườn Dầu và đỉnh đồi Canvê. Bối cảnh của trình thuật này rất quan trọng: chỉ sáu ngày trước đó, Chúa Giêsu đã lần đầu tiên loan báo về cuộc Thương Khó của Người, về việc Con Người sẽ phải chịu nhiều đau khổ, bị các kỳ mục, thượng tế và kinh sư loại bỏ, bị giết chết và sau ba ngày sẽ sống lại. Lời loan báo này đã gây một cú sốc lớn cho các môn đệ, đặc biệt là Phê-rô, người đã phản ứng quyết liệt và bị Chúa khiển trách nặng nề. Các ông đang ở trong một tâm trạng hoang mang, sợ hãi, và hình ảnh về một Đấng Messia vinh quang mà các ông hằng mong đợi dường như đang sụp đổ. Chính trong bối cảnh u tối và đầy hoài nghi đó, Chúa Giêsu đã quyết định dẫn ba môn đệ thân tín nhất là Phê-rô, Giacôbê và Gioan lên một ngọn núi cao.

Hành động "đem đi riêng ra một chỗ... tới một ngọn núi cao" mang một ý nghĩa thần học sâu sắc. Ngọn núi trong Kinh Thánh luôn là nơi gặp gỡ

đặc biệt giữa Thiên Chúa và con người. Đó là nơi ông Mô-sê nhận Thập Giới, nơi ông Êlia gặp gỡ Chúa trong cơn gió hiu hiu. Việc leo núi đòi hỏi sự nỗ lực, sự từ bỏ chốn ồn ào, đông đúc ở dưới thấp để đi vào một không gian của sự thinh lặng và gần gũi hơn với trời cao. Chúa Giêsu không biến hình ở giữa phố chợ đông người, nhưng Ngài mời gọi các môn đệ bước vào một hành trình của sự tách biệt và thanh luyện. Điều này cũng là một lời mời gọi cho chúng ta. Để có thể chiêm ngắm vinh quang của Chúa, để có thể nghe được tiếng Ngài, chúng ta cũng cần can đảm "leo núi", tức là dành những khoảng thời gian riêng tư, thinh lặng cho Chúa, thoát ra khỏi những bận tâm, lo lắng và tiếng ồn không ngừng của cuộc sống. Giờ cầu Thánh Thể này chính là ngọn núi của chúng ta, là nơi chúng ta được ở riêng với Chúa. Ba vị tông đồ được chọn cũng không phải là ngẫu nhiên. Đây là những người sẽ ở với Chúa trong những giờ phút quan trọng nhất: lúc Ngài cho con gái ông Giaia sống lại, và đặc biệt là trong cơn hấp hối tại vườn Ghếtsemani. Chúa cho các ông thấy trước vinh quang của Ngài để củng cố đức tin cho các ông, chuẩn bị cho các ông đối diện với cảnh tượng kinh hoàng khi thấy Thầy mình bị bắt, bị đánh đập và chết nhục nhã trên thập giá. Kinh nghiệm Tabor là liều thuốc trợ lực cho đêm tối Vườn Dầu.

Và rồi, Người "biến đổi hình dạng" trước mặt các ông. Thánh Máccô mô tả một cách đơn sơ nhưng đầy ấn tượng: "Áo Người trở nên rực rỡ, trắng tinh, không có thợ nào ở trần gian giặt trắng được như vậy." Ánh sáng và màu trắng tinh khiết này không phải là ánh sáng phản chiếu từ bên ngoài, mà là ánh sáng phát ra từ chính bản thể của Ngài. Đó chính là ánh quang thần tính của Ngôi Lời Thiên Chúa, một vinh quang vốn bị che khuất bởi thân phận con người mỏng giòn, giờ đây được tỏ lộ ra trong một khoảnh khắc. Đây là một sự vén mở bức màn cho thấy con người thật của Đức Giêsu. Ngài không chỉ là một vị Thầy, một nhà giảng thuyết, một người làm phép lạ, mà Ngài chính là Thiên Chúa. Vinh quang này là một sự ném trước vinh quang Phục Sinh, là một sự khẳng định rằng con đường đau khổ mà Ngài sắp bước vào không phải là một thất bại, mà là con đường dẫn đến sự sống vĩnh cửu. Khi chúng ta chiêm ngắm Chúa Giêsu trong phép Thánh Thể, chúng ta cũng được mời gọi nhìn vượt qua vẻ bề ngoài của tấm bánh. Bằng con mắt đức tin, chúng ta tuyên xưng rằng trong sự khiêm nhường vô cùng ấy lại ẩn giấu chính vinh quang của Đấng đã biến hình trên núi, vinh quang của Đấng Phục Sinh đang hiện diện sống động.

Sự xuất hiện của hai nhân vật vĩ đại trong Cựu Ước, ông Mô-sê và ông Êlia, càng làm cho cuộc mặc khải thêm phần long trọng. Mô-sê là đại diện cho Lễ Luật, người đã dẫn dắt dân Israel ra khỏi kiếp nô lệ và nhận

Giao ước của Chúa trên núi Sinai. Êlia là vị ngôn sứ vĩ đại, đại diện cho toàn thể các ngôn sứ, người đã sống chết để bảo vệ lòng tin vào Thiên Chúa duy nhất. Việc hai ông "hiện ra đàm đạo với Đức Giêsu" cho thấy rằng toàn bộ Lễ Luật và các Ngôn Sứ, tức là toàn bộ lịch sử cứu độ trong Cựu Ước, đều quy hướng về Đức Giêsu. Ngài không đến để hủy bỏ, nhưng để kiện toàn. Cuộc đàm đạo của các ngài, theo thánh Luca ghi lại, là về "cuộc xuất hành mà Người sắp hoàn thành tại Giêrusalem". Vinh quang trên núi Tabor không tách rời khỏi cuộc thương khó tại Giêrusalem. Vinh quang và thập giá được liên kết chặt chẽ với nhau. Điều này dạy chúng ta một bài học quan trọng: không thể có một Kitô giáo chỉ toàn là niềm vui và vinh quang mà không có thập giá. Con đường theo Chúa là con đường chấp nhận vác thập giá mình hằng ngày, tin tưởng rằng qua thập giá, chúng ta sẽ được thông phần vào vinh quang Phục Sinh của Ngài.

Trước cảnh tượng huy hoàng đó, Phêrô đã có một phản ứng rất con người. Ông thưa: "Thưa Thầy, chúng con ở đây, thật là hay! Chúng con xin dựng ba cái lều, một cho Thầy, một cho ông Mô-sê, và một cho ông Ê-li-a." Lời nói của Phêrô xuất phát từ một tấm lòng chân thành nhưng cũng bộc lộ sự ngạo mạn. Ông muốn níu kéo khoảnh khắc tuyệt vời này, muốn "đóng khung" vinh quang lại, muốn ở lại mãi trên đỉnh núi hạnh phúc mà quên đi sứ mạng đang chờ đợi ở dưới thung lũng. Ông cũng đặt Chúa Giêsu ngang hàng với Mô-sê và Êlia khi đề nghị dựng ba cái lều bằng nhau. Ông chưa hiểu được sự trỗi vượt và vị trí độc nhất vô nhị của Thầy mình. Phản ứng của Phêrô cũng là hình ảnh của chính chúng ta. Chúng ta cũng thường muốn tìm kiếm những cảm giác thiêng liêng sốt sắng, những "ơn an ủi" trong đời sống đức tin, và khi có được chúng, chúng ta chỉ muốn tận hưởng mà quên đi việc phải trở về với thực tại, với bổn phận hằng ngày, với việc phục vụ anh em. Chúng ta dễ hài lòng với một đức tin chỉ mang lại sự dễ chịu cho bản thân mà ngại dấn thân vào những đòi hỏi khó khăn của Tin Mừng.

Ngay lúc đó, một sự can thiệp từ trời cao đã xảy ra để sửa lại nhận thức của Phêrô và mạc khải chân lý tốt cùng. "Có một đám mây bao phủ các ông. Và từ đám mây có tiếng phán rằng: 'Đây là Con Ta yêu dấu, hãy vâng nghe lời Người.'" Đám mây trong Kinh Thánh là dấu chỉ sự hiện diện của Thiên Chúa, vừa che khuất vừa tỏ lộ. Và từ đám mây, tiếng của Chúa Cha đã long trọng vang lên. Lời phán này vừa lặp lại lời tại sông Gio-đan khi Chúa Giêsu chịu phép rửa, vừa bổ sung một mệnh lệnh quyết định. "Đây là Con Ta yêu dấu": Chúa Cha xác nhận căn tính thần linh và mối tương quan duy nhất của Đức Giêsu. Ngài không phải là một ngôn sứ như Êlia, cũng không phải là nhà lập pháp như Mô-sê. Ngài là Con Một yêu dấu của Thiên

Chúa. Và chính vì thế, mệnh lệnh tiếp theo là hệ quả tất yếu: "Hãy vâng nghe lời Người." Tiếng nói của Chúa Giêsu giờ đây là tiếng nói có thẩm quyền tuyệt đối, vượt trên cả Lễ Luật và các Ngôn Sứ. Lắng nghe Chúa Giêsu chính là lắng nghe Thiên Chúa. Mệnh lệnh này được ban ra cho các môn đệ trên núi, và cũng là mệnh lệnh cho Giáo Hội và cho mỗi người chúng ta qua mọi thời đại. Trong một thế giới có quá nhiều tiếng nói, quá nhiều ý kiến, quá nhiều học thuyết, chúng ta được mời gọi tập trung vào một tiếng nói duy nhất, tiếng nói của Chúa Con yêu dấu. Chúng ta nghe tiếng Ngài qua Thánh Kinh, qua giáo huấn của Hội Thánh, qua tiếng lương tâm ngay thẳng, và cách đặc biệt, qua sự thinh lặng chiêm ngắm trước Thánh Thể.

Sau lời phán của Chúa Cha, cảnh tượng vinh quang biến mất. "Các ông chợt nhìn quanh, thì không thấy ai nữa, chỉ còn một mình Đức Giê-su với các ông mà thôi." Mô-sê và Êlia đã biến đi, chỉ còn lại một mình Chúa Giêsu. Điều này mang ý nghĩa rằng, từ nay, Chúa Giêsu là trung tâm, là tất cả. Lễ Luật và các Ngôn Sứ đã hoàn thành vai trò chứng nhân của mình, và giờ đây nhường chỗ cho Đấng mà các ngài đã loan báo. Kinh nghiệm trên đỉnh núi phải kết thúc. Các môn đệ phải cùng Chúa Giêsu "ở trên núi xuống" để trở về với đời thường, với sứ vụ, với đám đông dân chúng đang cần được chữa lành và cứu độ. Kinh nghiệm thiêng liêng dù cao quý đến đâu cũng không phải là mục đích cuối cùng, mà là nguồn sức mạnh để chúng ta dần thân phục vụ. Giờ chầu Thánh Thể này rồi cũng sẽ kết thúc. Nhưng Chúa Giêsu vẫn ở lại với chúng ta, không phải trong vinh quang tỏ rạng, mà trong sự khiêm hạ của đời thường, trong bốn phận hằng ngày, trong tha nhân mà chúng ta gặp gỡ.

Cuối cùng, Chúa Giêsu ra lệnh cho các ông giữ im lặng về những gì đã thấy "trước khi Con Người từ cõi chết sống lại". Đây là "bí mật Messia" mà chúng ta thường thấy trong Tin Mừng Máccô. Tại sao lại phải im lặng? Bởi vì vinh quang của Tabor nếu bị tách rời khỏi thảm kịch của Canvê sẽ gây hiểu lầm. Người ta có thể sẽ chỉ nhìn thấy một Đấng Messia quyền năng theo kiểu trần thế, và sẽ không thể chấp nhận được hình ảnh một Đấng Messia chịu đau khổ và chết trên thập giá. Chỉ sau khi Chúa Giêsu sống lại từ cõi chết, mầu nhiệm về con người và sứ vụ của Ngài mới được tỏ lộ trọn vẹn. Sự Phục Sinh chính là chìa khóa để giải mã ý nghĩa của cuộc Biến Hình và của cả cuộc Thương Khó. Nó cho thấy rằng con đường thập giá không phải là ngõ cụt, mà là con đường dẫn đến vinh quang đích thực và vĩnh cửu. Các môn đệ lúc đó "vẫn bàn tán với nhau xem câu 'từ cõi chết sống lại' nghĩa là gì". Các ông vẫn chưa hiểu, nhưng các ông đã tuân giữ lời Thầy và tiếp tục suy gẫm. Hành trình đức tin của các ông cũng là hành trình của chúng

ta, một hành trình đi từ từ chỗ chưa hiểu đến chỗ tin, từ chỗ sợ hãi đến chỗ can đảm làm chứng. Xin cho kinh nghiệm "Tabor" trong giờ chiều hôm nay giúp chúng ta vững bước hơn trên con đường theo Chúa, can đảm đối diện với những thập giá của đời mình với niềm hy vọng chắc chắn vào vinh quang Phục Sinh mà Chúa đã hứa ban cho những ai trung thành lắng nghe và bước theo Ngài.

LỜI CẦU NGUYỆN

Chủ tế: Anh chị em thân mến, sau khi đã lắng nghe và suy niệm Lời Chúa, chúng ta hãy tin tưởng dâng lên Chúa Giêsu Thánh Thể, Con yêu dấu của Chúa Cha, những lời nguyện xin tha thiết:

1. Chúng ta cầu xin Chúa cho Đức Thánh Cha, các Đức Giám Mục và các linh mục trong Hội Thánh. Xin cho các ngài, những người được Chúa trao phó sứ mạng dẫn dắt dân Chúa, luôn được đầy tràn ánh sáng và sức mạnh từ những cuộc gặp gỡ thân tình với Chúa trên "ngọn núi" cầu nguyện. Xin cho các ngài luôn là những chứng nhân trung thành của Chúa, can đảm công bố sự thật về một Đức Kitô chịu đóng đinh và phục sinh, để qua lời giảng dạy và đời sống của các ngài, nhiều người nhận biết và vâng nghe tiếng Chúa. *Chúng con cầu xin Chúa.*
2. Chúng ta cầu xin cho tất cả các Kitô hữu đang quy tụ nơi đây. Giống như Phêrô, chúng con cũng thường muốn ở lại mãi trong những giây phút bình an, ngọt ngào của đời sống đức tin. Xin Chúa ban cho chúng con lòng can đảm để "xuống núi", trở về với thực tại cuộc sống, với những bồn phiền và thách đố hằng ngày. Xin cho kinh nghiệm gặp gỡ Chúa trong giờ chiều này biến đổi chúng con, giúp chúng con trở nên những ngọn đèn chiếu tỏa ánh sáng của Chúa cho gia đình, cho môi trường làm việc và cho xã hội. *Chúng con cầu xin Chúa.*
3. Chúng ta cầu xin cho những người đang phải trải qua đau khổ, bệnh tật, những người đang sống trong đêm tối của thử thách và thất vọng. Xin Chúa, Đấng đã tỏ vinh quang để củng cố đức tin cho các môn đệ, cũng cho họ được cảm nhận sự hiện diện an ủi và nâng đỡ của Ngài. Xin cho họ nhận ra rằng, con đường thập giá họ đang đi không phải là dấu chấm hết, nhưng là con đường dẫn đến vinh quang phục sinh với Chúa, và giúp họ tìm thấy ý nghĩa và hy vọng ngay trong những đau khổ của mình. *Chúng con cầu xin Chúa.*

4. Chúng ta cầu xin cho chính mỗi người chúng con. Mệnh lệnh của Chúa Cha "Hãy vâng nghe lời Người" vẫn đang vang vọng. Xin cho chúng con biết gạt bỏ những tiếng nói ồn ào của thế gian, của đam mê, của ích kỷ, để thực sự lắng nghe tiếng Chúa qua Thánh Kinh, qua Giáo Hội và qua những biến cố cuộc đời. Xin cho Lời Chúa trở thành ngọn đèn soi bước, là kim chỉ nam cho mọi suy nghĩ, lời nói và hành động của chúng con, để đời sống chúng con thực sự là một bài ca chúc tụng vinh quang Chúa. *Chúng con cầu xin Chúa.*

LỜI NGUYỆN KẾT THÚC GIỜ CHẦU THÁNH THỂ

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, giờ chầu thiêng liêng sắp kết thúc. Chúng con xin dâng lên Chúa lời cảm tạ chân thành vì hồng ân quý giá Chúa đã ban cho chúng con trong giờ phút này. Chúa đã cho chúng con được cùng các môn đệ thân tín lên núi Tabor, được chiêm ngắm vinh quang ẩn giấu của Chúa và được nghe lại lời chứng của Chúa Cha: "Đây là Con Ta yêu dấu". Chúng con cảm tạ Chúa đã không để chúng con một mình bơ vơ giữa những thung lũng của cuộc đời, nhưng luôn ban cho chúng con những khoảnh khắc hồng phúc để được ở bên Chúa, được tiếp thêm sức mạnh và niềm hy vọng.

Giờ đây, chúng con sắp phải "xuống núi" để trở về với cuộc sống thường nhật, với những trách nhiệm, bổn phận, với những thập giá Chúa gửi đến. Xin Chúa đừng để ánh sáng Tabor vụt tắt trong tâm hồn chúng con. Xin cho kinh nghiệm gặp gỡ Chúa hôm nay thấm sâu vào cuộc sống của chúng con, biến đổi cách chúng con nhìn, cách chúng con nghĩ và cách chúng con hành động. Xin giúp chúng con can đảm đối diện với thực tại, không trốn chạy thập giá, nhưng biết vác lấy với tình yêu và lòng tín thác, vì biết rằng con đường ấy sẽ dẫn tới vinh quang.

Lạy Chúa Giêsu, Con yêu dấu của Cha, xin khắc sâu vào tâm trí chúng con mệnh lệnh "Hãy vâng nghe Lời Người". Xin cho Lời Chúa trở nên niềm vui, sức sống và là ánh sáng chỉ đường cho chúng con mỗi ngày. Khi chúng con trở về, xin sai chúng con đi như những chứng nhân của ánh sáng, của niềm vui và của hy vọng Phục Sinh cho thế giới. Chúng con dâng trọn cuộc sống chúng con trong tay Chúa. Amen.

Thứ Hai, ngày 2 tháng 3

Tin Mừng: Lc 6, 36-38

ANH EM HÃY CÓ LÒNG NHÂN TỪ NHƯ CHA ANH EM LÀ ĐÁNG NHÂN TỪ

MỞ ĐẦU VÀO GIỜ CHẦU

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, chúng con cùng nhau quy tụ nơi đây, trước tôn nhan cực thánh của Chúa, trong giờ phút linh thiêng và quý báu này. Chúng con tìm đến với Chúa như những người con tìm về bên người Cha nhân hậu, như những người lữ hành mệt mỏi tìm đến nguồn nước mát trong, như những tâm hồn khao khát tìm kiếm sự bình an và chân lý. Giữa những bận bịu, lo toan của cuộc sống thường ngày, giữa những xô bồ, náo nhiệt của thế giới vật chất, chúng con thật may mắn và hạnh phúc biết bao khi được dừng chân lại, được ở bên Chúa, được chiêm ngắm và thờ lạy Chúa đang hiện diện thật gần gũi và yêu thương nơi Bí tích Thánh Thể. Chúa là Thiên Chúa toàn năng, là Vua trên hết các vị vua, nhưng vì yêu thương chúng con, Chúa đã tự hạ mình, ẩn mình trong tấm bánh nhỏ bé, đơn sơ để ở lại với chúng con luôn mãi. Thật là một mẫu nhiệm cao vời, một tình yêu khôn tả! Chúng con xin dâng lên Chúa trọn cả tâm hồn, trí khôn, ý chí và mọi yếu đuối, tội lỗi của chúng con. Xin Chúa thanh tẩy và thánh hóa chúng con, để chúng con xứng đáng ở trước nhan thánh Chúa giờ này.

Trong thinh lặng của ngôi nhà tạm, chúng con muốn lắng nghe tiếng Chúa nói với tâm hồn mình. Tiếng nói của Chúa không ồn ào, vang dội như tiếng sấm, nhưng nhẹ nhàng, êm ái như làn gió thoảng, có sức xoa dịu mọi vết thương, an ủi mọi nỗi buồn và soi sáng mọi tăm tối. Chúng con đến đây không chỉ để xin ơn, nhưng trước hết là để thờ lạy, để chúc tụng, để tạ ơn và để yêu mến Chúa. Chúng con tạ ơn Chúa vì muôn vàn ơn lành Chúa đã thương ban cho chúng con trong cuộc sống, từ những ơn lớn lao như ơn được làm người, làm con Chúa, đến những ơn nhỏ bé, âm thầm mà chúng con nhiều khi vô tình lãng quên. Chúng con tạ ơn Chúa vì tình yêu vô biên mà Chúa đã dành cho nhân loại, một tình yêu được minh chứng bằng chính hy tế trên Thánh giá và được tiếp nối mỗi ngày nơi Bí tích Thánh Thể.

Giờ chầu này, chúng con cũng muốn dâng lên Chúa tất cả những người thân yêu trong gia đình chúng con, bạn bè, những người chúng con đã hứa cầu nguyện cho. Xin Chúa ban cho họ muôn ơn lành hồn xác. Chúng con cũng không quên cầu nguyện cho Đức Thánh Cha, các Đức Giám mục,

các linh mục, tu sĩ, những người đang tận tụy phục vụ Chúa và Giáo hội. Xin Chúa ban cho các ngài luôn tràn đầy ơn khôn ngoan, sức mạnh và lòng nhiệt thành để chu toàn sứ vụ cao cả. Chúng con cũng xin dâng lên Chúa thế giới hôm nay, với biết bao thách đố và khổ đau: chiến tranh, hận thù, bất công, nghèo đói, bệnh tật. Xin Chúa đoái thương và chữa lành những vết thương của nhân loại. Cách riêng, trong giờ phút này, chúng con muốn hiệp lòng với toàn thể Giáo hội, hướng về Lời Chúa và để cho Lời Chúa biến đổi tâm hồn chúng con. Xin Chúa Thánh Thần đến và hoạt động mạnh mẽ trong chúng con, giúp chúng con mở rộng cõi lòng để đón nhận và thực thi Lời Chúa dạy, đặc biệt là bài học về lòng nhân từ và tha thứ. Xin cho giờ chầu này trở thành một cuộc gặp gỡ thân tình giữa chúng con với Chúa, một cuộc gặp gỡ mang lại hoa trái thiêng liêng và giúp chúng con trở nên giống Chúa hơn mỗi ngày. Amen.

CẦU NGUYỆN TRƯỚC THÁNH THỂ

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, giờ đây, trong sự thinh lặng linh thiêng, tâm hồn chúng con hướng trọn về Chúa. Chúng con tin thật Chúa đang hiện diện nơi đây, ẩn mình trong hình bánh đơn sơ nhưng lại chứa đựng cả một trời yêu thương. Ánh mắt đức tin của chúng con xuyên qua tấm màn mỏng manh của Bí tích để chiêm ngắm dung nhan đầy lòng thương xót của Chúa. Ôi Giêsu, Vua Tình Yêu, Chúa đã không quản ngại điều gì, đã chấp nhận trở nên bé nhỏ, mong manh, dễ bị tổn thương, chỉ vì muốn được ở gần chúng con. Chúa ở đây không phải để phán xét, để kết án, nhưng để lắng nghe, để thấu hiểu, để an ủi và để chữa lành.

Chúa là điểm tựa vững chắc cho những tâm hồn đang chao đảo, là nguồn hy vọng cho những ai đang thất vọng, là ánh sáng cho những người đang bước đi trong tăm tối. Trước tôn nhan Chúa, chúng con cảm thấy mình thật bé nhỏ, yếu đuối và đầy tội lỗi. Những gánh nặng của cuộc đời, những lo toan, tính toán, những giận hờn, ghen ghét, những đam mê bất chính... tất cả như đang đè nặng trên tâm hồn chúng con. Chúng con đã nhiều lần quay lưng lại với tình yêu của Chúa, đã nhiều lần sống ích kỷ, chỉ biết nghĩ đến bản thân mình mà quên đi anh chị em xung quanh. Chúng con đã phán xét, đã kết án người khác một cách dễ dàng, trong khi lại quá dễ dãi với chính những thiếu sót của bản thân. Chúng con đã đong bằng đấu hay gạt mà không hề nghĩ rằng mình cũng sẽ bị đong lại bằng chính đấu ấy. Lạy Chúa, xin thương xót chúng con! Xin dòng máu và nước từ trái tim bị đâm thấu của Chúa thanh tẩy tâm hồn chúng con khỏi mọi vết nhơ tội lỗi. Xin cho chúng con cảm nhận được sự hiện diện đầy yêu thương và tha thứ của Chúa đang bao bọc lấy chúng con. Lạy Chúa, chúng con khao khát được

biến đổi. Chúng con không muốn mãi là những con người cũ kỹ, với trái tim chai đá, với cái nhìn hẹp hòi. Chúng con muốn được học nơi Chúa, học bài học về lòng nhân từ vô biên. Chúa đã dạy chúng con hãy có lòng nhân từ như Cha trên trời, Đấng cho mưa xuống trên người công chính cũng như kẻ bất lương. Lòng nhân từ của Chúa không có giới hạn, không phân biệt đối xử, luôn mở rộng vòng tay đón nhận tất cả. Xin Chúa hãy chạm đến trái tim chúng con, uốn nắn nó, làm cho nó trở nên mềm mại, quảng đại và biết yêu thương. Xin cho chúng con có được đôi mắt của Chúa để nhìn anh chị em mình bằng cái nhìn bao dung, không soi mói, xét nét. Xin cho chúng con có được đôi tai của Chúa để biết lắng nghe những nỗi đau, những tâm sự thầm kín của người khác. Xin cho chúng con có được đôi môi của Chúa để nói những lời an ủi, khích lệ và xây dựng. Lạy Chúa Giêsu, ở lại bên Chúa, chúng con tìm thấy sự bình an đích thực, một sự bình an mà thế gian không thể ban tặng. Xin cho sự bình an ấy thấm nhập vào tận sâu thẳm tâm hồn chúng con và lan tỏa đến những người chúng con gặp gỡ. Xin cho sự hiện diện của Chúa trong giờ phút này trở thành nguồn sức mạnh giúp chúng con can đảm bước đi trên con đường của Tin Mừng, con đường của yêu thương và phục vụ. Amen.

LỜI CHÚA (Lc 6, 36-38)

Khi ấy, Đức Giê-su nói với các môn đệ rằng: "Anh em hãy có lòng nhân từ, như Cha anh em là Đấng nhân từ. Anh em đừng xét đoán, thì anh em sẽ không bị Thiên Chúa xét đoán. Anh em đừng lên án, thì sẽ không bị Thiên Chúa lên án. Anh em hãy tha thứ, thì sẽ được Thiên Chúa thứ tha. Anh em hãy cho, thì sẽ được Thiên Chúa cho lại. Người ta sẽ lấy đâu lớn, đã dần, đã lác và đầy tràn, mà đổ vào vạt áo anh em. Vì anh em đóng bằng đâu nào, thì Thiên Chúa sẽ đóng lại cho anh em bằng đâu ấy."

SUY NIỆM LỜI CHÚA

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, chúng con đang chiêm ngắm Chúa, Đấng là hiện thân sống động và trọn vẹn nhất của Lòng Thương Xót Chúa Cha. Mỗi khi chúng con nhìn lên Thánh Thể, chúng con không chỉ thấy một tấm bánh, nhưng chúng con thấy cả một lịch sử tình yêu, một giao ước vĩnh cửu được ký kết bằng chính Máu Thịt Chúa. Lời Chúa mà chúng con vừa nghe qua Tin Mừng Thánh Luca vang vọng trong tâm hồn chúng con như một lời mời gọi khẩn thiết, một kim chỉ nam cho đời sống Kitô hữu: "Anh em hãy có lòng nhân từ, như Cha anh em là Đấng nhân từ". Lời mời gọi này không phải là một điều luật khô khan, một gánh nặng phải mang, nhưng là

một con đường dẫn đến hạnh phúc, một con đường giúp chúng con trở nên giống hình ảnh Thiên Chúa, Đấng đã dựng nên chúng con.

"Hãy có lòng nhân từ". Hai tiếng "nhân từ" trong nguyên ngữ Kinh Thánh mang một ý nghĩa sâu sắc, nó không chỉ đơn thuần là lòng thương hại hay sự bố thí bên ngoài, nhưng nó là một sự rung cảm từ tận đáy lòng, từ chính "dạ" của Thiên Chúa. Đó là tình yêu của một người mẹ đối với đứa con mình mang nặng đẻ đau, một tình yêu vô điều kiện, không tính toán, luôn tha thứ và hy vọng. Chúa Giêsu mời gọi chúng con bước vào chính cung lòng nhân hậu của Thiên Chúa, để cảm nhận và để sống bằng chính tình yêu ấy. Nhìn lại cuộc đời mình, chúng con thấy mình còn quá xa với mẫu gương nhân từ của Cha trên trời. Trái tim chúng con nhiều khi chai sạn, khép kín, đầy những thành kiến và toan tính. Chúng con dễ dàng động lòng trắc ẩn trước những nỗi khổ đau được truyền thông đăng tải ở một nơi xa xôi nào đó, nhưng lại có thể dừng đứng, vô cảm trước nỗi đau của người anh em ngay bên cạnh mình, trong gia đình, trong cộng đoàn, trong khu xóm. Chúng con thường yêu thương có điều kiện: yêu người yêu mình, giúp người giúp mình, đối tốt với người đối tốt với mình. Chúng con quên mất rằng Thiên Chúa thì khác, Ngài "cho mặt trời của Người mọc lên soi sáng kẻ xấu cũng như người tốt, và cho mưa xuống trên người công chính cũng như kẻ bất chính". Lòng nhân từ của Thiên Chúa không dựa trên công trạng của chúng con, nhưng phát xuất từ chính bản tính yêu thương của Ngài. Chiêm ngắm Chúa Giêsu trên Thánh giá, chúng con mới thấy được đỉnh cao của lòng nhân từ. Giữa những đau đớn tột cùng về thể xác và tinh thần, bị con người phản bội, chế nhạo, giết chết, Chúa vẫn cất lên lời tha thứ: "Lạy Cha, xin tha cho họ, vì họ không biết việc họ làm". Lạy Chúa, xin ban cho chúng con một trái tim mới, một trái tim biết rung cảm trước nỗi đau của người khác, một trái tim quảng đại, không tính toán, một trái tim biết yêu thương ngay cả những người làm tổn thương chúng con, như Chúa đã yêu thương.

Tiếp nối lời mời gọi sống nhân từ, Chúa Giêsu đưa ra những chỉ dẫn cụ thể, những hành động thiết thực để thể hiện lòng nhân từ ấy trong cuộc sống hàng ngày: "Anh em đừng xét đoán... đừng lên án... hãy tha thứ... hãy cho". Đây là bốn cột trụ xây dựng nên một nền văn hóa của lòng thương xót, đối lập hoàn toàn với não trạng của thế gian vốn đầy rẫy sự chỉ trích, kết án, hận thù và ích kỷ. "Đừng xét đoán". Có lẽ đây là một trong những khuynh hướng tự nhiên và khó từ bỏ nhất của con người. Chúng con có xu hướng nhìn người khác qua lăng kính của sự phán xét. Chúng con dễ dàng đưa ra những nhận định vội vàng, những lời bình phẩm thiếu bác ái, dựa trên những

thông tin phiến diện, những cảm tính chủ quan. Chúng con tự cho mình quyền được ngồi vào "tòa án lương tâm" của người khác, xét xử những động cơ, những ý định thầm kín mà chỉ một mình Thiên Chúa thấu suốt. Mỗi khi xét đoán anh em, chúng con đã vô tình đặt mình lên trên họ và trên cả Thiên Chúa, Đấng là vị Thẩm phán duy nhất và công bình. Việc xét đoán không chỉ làm tổn thương người khác, gây chia rẽ trong các mối tương quan, mà còn làm cho tâm hồn chúng con trở nên cằn cỗi, cay nghiệt và mất đi sự bình an. Chúa cảnh báo rằng: "Anh em đừng xét đoán, thì anh em sẽ không bị Thiên Chúa xét đoán". Đây không phải là một sự mặc cả với Thiên Chúa, mà là một quy luật thiêng liêng. Khi chúng con mở lòng ra với sự bao dung, không phán xét, chúng con cũng đang mở đường cho lòng thương xót của Chúa đi vào cuộc đời mình. Lạy Chúa, xin biến đổi cái nhìn của chúng con. Xin cho chúng con học cách nhìn anh chị em mình bằng đôi mắt của Chúa, một đôi mắt luôn tìm kiếm những nét đẹp, những điểm tốt, những khao khát thiện hảo ẩn sâu trong mỗi con người, thay vì chỉ chăm chăm vào những lỗi lầm, thiếu sót của họ. Xin cho chúng con biết "lấy cái xà ra khỏi mắt mình trước đã, rồi mới thấy rõ để lấy cái rác ra khỏi mắt người anh em".

"Đừng lên án". Lên án là một bước đi xa hơn, nguy hiểm hơn việc xét đoán. Nếu xét đoán là một hành vi trong tư tưởng, thì lên án thường được thể hiện qua lời nói và hành động. Lên án là đóng sập cánh cửa hy vọng vào tương lai của một người, là dán cho họ một cái nhãn không thể gỡ bỏ, là tước đi của họ cơ hội để sám hối và đổi đời. Khi lên án một người, chúng con đã đặt một dấu chấm hết cho cuộc đời họ, trong khi Thiên Chúa thì không bao giờ làm như vậy. Lịch sử cứu độ đầy dẫy những câu chuyện về những con người tội lỗi được Thiên Chúa thương xót và biến đổi: vua Đavít phạm tội ngoại tình và giết người, nhưng đã thống hối và trở thành vị vua vĩ đại; bà Maria Mađalêna là một người tội lỗi công khai, nhưng đã được Chúa tha thứ và trở thành chứng nhân đầu tiên cho Tin Mừng Phục Sinh; thánh Phêrô đã chối Thầy ba lần, nhưng đã khóc lóc ăn năn và được Chúa trao cho sứ vụ đứng đầu Giáo hội; thánh Phaolô đã từng là người bắt bớ đạo Chúa, nhưng đã được ơn hoán cải và trở thành Tông đồ dân ngoại. Thiên Chúa không bao giờ lên án. Ngài ghét tội nhưng yêu thương tội nhân. Ngài luôn tin tưởng vào khả năng trỗi dậy của con người, luôn mở ra một con đường quay về. Lạy Chúa, xin cất khỏi môi miệng chúng con những lời lên án cay độc. Xin cho chúng con biết dùng lời nói để nâng đỡ, để chữa lành, để xây dựng, chứ không phải để hủy diệt. Xin giúp chúng con nhận ra rằng, khi chúng con từ chối lên án anh em, là chúng con đang tuyên xưng niềm tin vào quyền năng và lòng thương xót vô biên của Thiên Chúa, Đấng có thể làm cho những điều không thể trở thành có thể.

"Hãy tha thứ". Tha thứ là hành vi cao đẹp nhất của tình yêu, là đỉnh cao của lòng nhân từ. Nó đi ngược lại với bản tính tự nhiên của con người là muốn báo oán, muốn "ăn miếng trả miếng". Tha thứ không có nghĩa là quên đi nỗi đau hay coi nhẹ sự bất công, nhưng là một quyết định của ý chí, một sự lựa chọn có ý thức để giải thoát chính mình khỏi gông cùm của hận thù và cay đắng. Khi chúng con từ chối tha thứ, người bị cầm tù không phải là kẻ xúc phạm chúng con, mà là chính chúng con. Lòng hận thù gặm nhấm tâm hồn chúng con, làm chúng con mất đi niềm vui và bình an, phá hủy các mối tương quan và thậm chí cả sức khỏe thể chất. Chúa Giêsu đã dạy chúng con cầu nguyện: "Xin tha nợ chúng con, như chúng con cũng tha kẻ có nợ chúng con". Sự tha thứ của Thiên Chúa dành cho chúng con và sự tha thứ của chúng con dành cho anh em có một mối liên hệ mật thiết. Chúng con không thể nào chân thành xin Chúa tha thứ cho những món nợ khổng lồ của mình, nếu chúng con không sẵn lòng tha cho anh em mình những món nợ nhỏ bé. Tha thứ là một hành trình, đôi khi rất khó khăn và đau đớn, đòi hỏi nhiều ơn Chúa và nỗ lực của bản thân. Nhưng đó là con đường duy nhất dẫn đến sự chữa lành và hòa giải đích thực. Nhìn lên Thánh Thể, chúng con thấy một sự tha thứ trọn vẹn. Chúa đã tha thứ cho tất cả, cho Giuđa đã bán Thầy, cho Phêrô đã chối Thầy, cho các môn đệ đã bỏ trốn, cho đám đông đã la ó đòi đóng đinh Thầy, cho những người lính đã hành hạ và giết chết Thầy. Lạy Chúa, xin ban cho chúng con trái tim của Chúa, một trái tim biết tha thứ không giới hạn, "không phải đến bảy lần, nhưng là đến bảy mươi lần bảy". Xin giúp chúng con phá vỡ những bức tường của sự oán giận, để lòng thương xót của Chúa được tuôn chảy tự do qua cuộc đời chúng con.

"Hãy cho". Lòng nhân từ không chỉ dừng lại ở việc không làm điều xấu (không xét đoán, không lên án), hay ở việc hàn gắn những đổ vỡ (tha thứ), mà còn phải được thể hiện qua những hành động tích cực, qua sự cho đi quảng đại. "Anh em hãy cho, thì sẽ được Thiên Chúa cho lại". Chúa mời gọi chúng con sống tinh thần cho đi không tính toán, không chỉ cho đi những của cải vật chất dư thừa, mà còn cho đi thời gian, tài năng, sức lực, sự lắng nghe, một nụ cười, một lời động viên. Cho đi là một hành vi đi ngược lại với logique của thế gian vốn đề cao sự tích lũy và chiếm hữu. Nhưng trong logique của Nước Trời, ai cho đi là người đó nhận lại, ai phục vụ là người đó được làm lớn, ai chết đi cho chính mình là người đó tìm lại được sự sống. Chúa hứa rằng khi chúng con cho đi, chúng con sẽ được nhận lại một cách dư dật, "người ta sẽ lấy đầu lớn, đã dần, đã lác và đầy tràn, mà đổ vào vạt áo anh em". Hình ảnh cái đầu được dần, được lác cho đầy tràn diễn tả sự hào phóng vô biên của Thiên Chúa. Ngài không bao giờ thua lòng quảng đại của chúng con. Bất cứ điều gì chúng con làm cho người anh em bé mọn

nhất, là chúng con làm cho chính Chúa, và Chúa sẽ không để chúng con phải thiệt thòi. Cuộc sống của Chúa Giêsu là một sự cho đi liên tục: Ngài cho đi lời giảng dạy, cho đi phép lạ chữa lành, cho đi thời gian để ở với người tội lỗi, và cuối cùng, Ngài cho đi chính mạng sống mình trên thập giá và cho đi chính mình làm của ăn nuôi dưỡng chúng con trong Bí tích Thánh Thể. Lạy Chúa Giêsu, Chúa là tấm gương tuyệt vời của sự cho đi. Xin dạy chúng con biết sống quảng đại như Chúa. Xin giúp chúng con nhận ra rằng, hạnh phúc đích thực không hề tại ở việc chúng con có được bao nhiêu, nhưng ở việc chúng con cho đi được bao nhiêu. Xin cho chúng con biết chia sẻ những gì mình có với những người thiếu thốn hơn, để qua đó, chúng con làm chứng cho tình yêu quan phòng của Chúa Cha.

Cuối cùng, Chúa kết luận bằng một nguyên tắc vàng: "Vì anh em đang bằng đầu nào, thì Thiên Chúa sẽ đóng lại cho anh em bằng đầu ấy". Câu nói này tóm tắt tất cả những gì Chúa đã dạy ở trên. Nó là một lời mời gọi, đồng thời cũng là một lời cảnh báo. Chúng con có quyền tự do lựa chọn cái đầu của mình. Chúng con có thể chọn cái đầu của sự xét đoán hẹp hòi, của sự lên án cay nghiệt, của sự từ chối tha thứ, của sự ích kỷ keo kiệt. Và chúng con sẽ nhận lại đúng những gì chúng con đã đóng. Nhưng chúng con cũng có thể chọn cái đầu của lòng nhân từ, của cái nhìn bao dung, của lời nói xây dựng, của sự tha thứ quảng đại, của bàn tay rộng mở. Và Thiên Chúa, với lòng hào phóng của Ngài, sẽ đóng lại cho chúng con một cách dư đầy, tràn trề, không chỉ ở đời sau mà ngay cả ở đời này qua sự bình an và niềm vui nội tâm. Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, chúng con xin dâng lên Chúa cái đầu của cuộc đời chúng con. Nhiều khi nó là một cái đầu nhỏ bé, móp méo, đầy những vết rạn nứt của tội lỗi và yếu đuối. Xin Chúa hãy nhận lấy, thanh tẩy và biến đổi nó. Xin Chúa hãy đổ đầy vào đầu của chúng con lòng nhân từ của Chúa, để chúng con có thể dùng chính cái đầu ấy mà đóng cho anh chị em mình. Xin cho cuộc đời chúng con trở thành một lời chứng sống động về lòng thương xót của Chúa, để mọi người khi nhìn vào chúng con, có thể nhận ra và ca ngợi Cha trên trời, là Đấng giàu lòng nhân từ và hay tha thứ. Amen.

LỜI CẦU NGUYỆN

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, sau những giây phút được lắng đọng trong Lời Chúa và được chiêm ngắm tình yêu nhân từ của Ngài, chúng con xin dâng lên Chúa những lời nguyện tha thiết:

1. Lạy Chúa, Chúa đã dạy chúng con: "Anh em hãy có lòng nhân từ, như Cha anh em là Đấng nhân từ". Chúng con nhận thấy trái

tim mình còn quá nhỏ nhen, ích kỷ và chai đá. Chúng con dễ dàng yêu thương những người yêu thương chúng con, nhưng lại khó lòng mở lòng ra với những người khác biệt, những người làm chúng con tổn thương. Xin Chúa hãy phá vỡ sự cứng cỏi của tâm hồn chúng con, ban cho chúng con một trái tim mới, một trái tim biết rung cảm trước mọi nỗi đau của con người, một trái tim quảng đại và bao dung như trái tim của Cha trên trời, để chúng con có thể yêu thương mọi người không phân biệt và không điều kiện.

2. Lạy Chúa, Chúa đã căn dặn: "Anh em đừng xét đoán... đừng lên án". Chúng con thú nhận rằng, chúng con thường xuyên vi phạm đến điều răn này. Chúng con đã vội vàng phán xét anh chị em qua cái nhìn chủ quan, đã dùng lời nói sắc bén như dao gươm để kết án và làm tổn thương họ. Xin Chúa thanh tẩy môi miệng và tâm trí chúng con. Xin ban cho chúng con ơn khôn ngoan để biết im lặng khi cần, và ban cho chúng con một cái nhìn đầy lòng thương xót, để chúng con biết nhìn thấy hình ảnh Chúa nơi mỗi người anh em, ngay cả nơi những người làm lỗi, và dùng lời nói của mình để nâng đỡ, chữa lành và xây dựng tình hiệp nhất.

3. Lạy Chúa, Chúa đã mời gọi: "Anh em hãy tha thứ, thì sẽ được Thiên Chúa thứ tha". Trong cuộc sống, chúng con đã nhiều lần bị người khác làm cho tổn thương, và chúng con vẫn còn mang trong lòng những vết thương, những nỗi oán giận âm ỉ. Lạy Chúa, chúng con biết rằng nếu không tha thứ, chính chúng con sẽ là người bị cầm tù trong cay đắng. Xin Chúa ban cho chúng con sức mạnh và lòng can đảm để tha thứ cho những người đã xúc phạm đến chúng con, như Chúa đã tha thứ cho chúng con từ trên thập giá. Xin Chúa chữa lành những vết thương lòng của chúng con và ban cho chúng con sự bình an đích thực đến từ sự hòa giải.

4. Lạy Chúa, Chúa đã hứa rằng: "Anh em hãy cho, thì sẽ được Thiên Chúa cho lại". Thế giới hôm nay cổ vũ chúng con sống trong sự hưởng thụ và tích lũy, làm cho chúng con trở nên keo kiệt, chỉ biết lo cho bản thân mình. Xin Chúa mở rộng bàn tay và con tim chúng con, để chúng con biết cho đi một cách quảng đại không chỉ của cải vật chất, mà còn cả thời gian, sự quan tâm, lắng nghe và những nụ cười. Xin cho chúng con xác tín rằng hạnh phúc không nằm ở việc chiếm hữu, nhưng là ở việc sẻ chia, để qua cuộc sống cho đi của chúng con, nhiều người sẽ nhận biết và ca tụng Cha là Đấng hào phóng vô biên.

Chúng con dâng lên Chúa những lời nguyện này, nhờ lời chuyển cầu của Mẹ Maria, Mẹ của Lòng Thương Xót. Amen.

LỜI NGUYỆN KẾT THÚC GIỜ CHẦU THÁNH THỂ

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, giờ chầu linh thiêng bên Chúa sắp kết thúc. Chúng con xin dâng lời tạ ơn Chúa vì muôn ơn lành Chúa đã ban cho chúng con trong giờ phút quý báu này. Cảm tạ Chúa đã cho chúng con được ở lại bên Chúa, được chiêm ngắm tôn nhan Chúa, được lắng nghe Lời Chúa và được kín múc nguồn ân sủng từ Thánh Tâm yêu thương của Chúa. Chúng con cảm nhận được sự bình an, niềm vui và sức mạnh mà chỉ nơi Chúa chúng con mới có thể tìm thấy.

Chúng con ra về, nhưng tâm hồn chúng con vẫn ở lại bên Chúa. Xin cho sự hiện diện của Chúa tiếp tục đồng hành với chúng con trên mọi nẻo đường cuộc sống. Xin cho những lời Chúa dạy hôm nay, đặc biệt là lời mời gọi sống nhân từ, không chỉ vang vọng trong tâm trí, mà còn được ghi khắc sâu đậm trong con tim và được thể hiện qua từng hành động cụ thể của chúng con.

Xin giúp chúng con từ bỏ thái độ xét đoán, lên án, để thay vào đó là cái nhìn bao dung và lời nói xây dựng. Xin ban cho chúng con một trái tim biết tha thứ, để giải thoát chính mình khỏi gông cùm của hận thù và mang lại sự hòa giải cho các mối tương quan. Xin thôi thúc chúng con sống quảng đại, biết cho đi mà không tính toán, để trở nên những chứng nhân sống động cho tình yêu quan phòng của Chúa Cha giữa lòng thế giới.

Lạy Chúa Giêsu, trước khi rời nơi đây, chúng con xin dâng Chúa trọn vẹn cuộc sống của chúng con: những niềm vui và nỗi buồn, những thành công và thất bại, những ước mơ và cả những yếu đuối của chúng con. Xin Chúa thánh hóa và biến đổi tất cả, để cuộc đời chúng con trở nên một bài ca chúc tụng và tôn vinh tình yêu Chúa. Xin Chúa chúc lành cho gia đình, cộng đoàn và công việc của chúng con. Xin cho chúng con luôn biết tìm đến với Chúa nơi Bí tích Thánh Thể như nguồn sức sống và là trung tâm của đời mình.

Chúng con trông cậy vào lòng thương xót của Chúa và lời chuyển cầu của Mẹ Maria, Thánh Cả Giuse và các Thánh. Xin cho chúng con luôn trung thành với Chúa cho đến giây phút cuối cùng của cuộc đời, để mai sau chúng con được cùng các ngài hưởng kiến tôn nhan Chúa muôn đời trên Thiên Quốc. Amen.

Thứ Ba, ngày 3 tháng 3

Tin Mừng: Mt 23, 1-12

HÃY KHIÊM NHƯỜNG PHỤC VỤ THAY VÌ TÌM KIẾM DANH VỌNG HẢO HUYỀN

MỞ ĐẦU VÀO GIỜ CHẦU

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, chúng con xin kính cầu thờ lạy Chúa đang hiện diện thật uy nghi và sống động nơi Bí tích Tình Yêu này. Giờ đây, trong sự tĩnh lặng của ngôi thánh đường, chúng con tìm về bên Chúa như con thơ tìm về bên mẹ, như người lữ hành mệt mỏi tìm về nguồn nước trong mát. Chúng con tìm về đây không phải vì chúng con xứng đáng, nhưng vì chúng con tin vào tình yêu vô bờ của Chúa, một tình yêu không bao giờ từ chối những tâm hồn thành tâm thiện chí. Chúa đang ở đây, thật gần, thật thăm sâu, đang chờ đợi và lắng nghe từng nhịp đập của con tim chúng con, từng nỗi niềm thầm kín nhất mà chúng con không biết tỏ cùng ai.

Giữa một thế giới đầy biến động, một xã hội luôn đề cao danh vọng, địa vị và quyền lực, chúng con dễ dàng bị cuốn vào vòng xoáy của những giá trị tạm bợ ấy. Chúng con dễ dàng quên đi rằng, thước đo của Nước Trời thì hoàn toàn trái ngược với thước đo của trần thế. Chúng con dễ dàng chạy theo những lời tán dương của người đời mà bỏ quên tiếng nói nhẹ nhàng của Chúa trong tâm hồn. Chúng con muốn được người khác trọng vọng, muốn ngồi vào những chỗ danh dự, muốn được gọi bằng những danh xưng cao quý, và vô tình, chúng con lại khoác lên mình chiếc áo của những người Biệt phái và kinh sư mà Chúa đã quả trách năm xưa.

Trong giờ chầu thánh thiêng này, chúng con xin được chiêm ngắm Chúa, vị Vua của vũ trụ nhưng lại ẩn mình khiêm hạ trong hình bánh bé nhỏ. Chúa là Thầy, là Chúa, nhưng đã cúi xuống rửa chân cho các môn đệ. Chúa là Đấng Toàn Năng nhưng đã trở nên tôi tớ phục vụ cho đến chết, và chết trên thập giá. Trước tôn nhan Chúa, mọi kiêu căng, tự mãn của chúng con đều trở nên vô nghĩa. Trước tình yêu tự hạ của Chúa, mọi tham vọng trần thế của chúng con đều tan biến.

Chúng con xin dâng lên Chúa giờ chầu này với tất cả tâm tình yêu mến và khao khát. Xin Chúa sai Thánh Thần Chúa đến thánh hóa tâm hồn chúng con, mở tai chúng con để chúng con biết lắng nghe Lời Chúa, mở trí chúng con để chúng con hiểu được thánh ý Chúa, và biến đổi con tim chúng

con để chúng con can đảm bước theo con đường khiêm nhường và phục vụ mà Chúa đã đi trước. Xin cho mỗi giây phút bên Chúa hôm nay trở thành nguồn sức mạnh, nguồn ân sủng, giúp chúng con thanh tẩy tâm hồn khỏi những thói kiêu căng, giả hình, để ngày càng trở nên giống Chúa hơn, Đấng là đường, là sự thật và là sự sống. Amen.

CẦU NGUYỆN TRƯỚC THÁNH THỂ

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, giờ đây, trước Thánh Nhan Chúa, con thật sự cảm nhận được sự nhỏ bé và yếu đuối của mình. Con chẳng có gì đáng để dâng lên Chúa, ngoài một con tim đầy những vết sẹo của tội lỗi, một tâm trí đầy những lo toan trần thế, và một ý chí thường xuyên nổi loạn chống lại thánh ý Ngài. Nhưng lạy Chúa, con tin rằng Chúa không nhìn vào những gì con có, mà nhìn vào những gì con khao khát. Và điều con khao khát nhất lúc này là được ở lại trong tình yêu của Chúa, được ánh sáng của Chúa chiếu rọi vào những góc tối tăm nhất của cuộc đời con. Con đến đây, trước sự hiện diện thanh lặng nhưng đầy quyền năng của Chúa, để được Chúa dạy dỗ, được Chúa uốn nắn và được Chúa biến đổi. Lời Chúa trong Tin Mừng hôm nay như một lưỡi gươm sắc bén đâm thấu tâm can con, lột trần những gì con vẫn luôn cố gắng che giấu. Con thấy hình ảnh của mình trong những người kinh sư và Phariseu. Con cũng thường nói mà không làm. Con cũng chất lên vai người khác những gánh nặng của sự phán xét, của những đòi hỏi khắt khe, trong khi chính con lại không dám đụng tay vào để nâng đỡ. Con cũng khao khát được người khác nhìn thấy, được khen ngợi, được ngồi vào chỗ nhất trong các bữa tiệc của cuộc đời. Con say sưa với những danh xưng hảo huyền mà người đời gán cho, và quên mất danh xưng cao quý nhất mà Chúa đã ban cho con: là con của Chúa. Lạy Chúa, xin tha thứ cho con. Xin tha thứ cho sự kiêu ngạo tinh vi, sự giả hình nhân danh đức tin, và sự tìm kiếm bản thân thay vì tìm kiếm Chúa. Chúa dạy chúng con rằng chỉ có một Cha trên trời, chỉ có một Thầy là Đức Kitô. Xin cho con thật sự thấm thía điều này, để con không còn tôn thờ bất cứ thần tượng nào khác ngoài Chúa. Xin cho con biết đặt trọn vẹn niềm tin và cuộc đời con vào tay Chúa, là Cha nhân lành, là Thầy Chí Thánh. Xin Chúa Giêsu, vị Thầy của sự khiêm nhường, dạy con bài học phục vụ. Xin cho con hiểu rằng, sự cao cả đích thực không nằm ở quyền lực hay địa vị, mà nằm ở việc cúi xuống, ở việc trao ban, ở việc quên mình đi cho tha nhân được hạnh phúc. Xin cho con can đảm chọn con đường đi xuống, con đường hẹp của thập giá, con đường mà chính Chúa đã đi và mời gọi con theo. Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, xin nhìn đến con tim đang thổn thức trước mặt Chúa đây, và xin dùng tình yêu của Chúa mà lấp đầy mọi khoảng trống, chữa lành mọi

thương tích, và đốt lên trong con ngọn lửa của lòng mến yêu và tinh thần phục vụ.

LỜI CHÚA: Mt 23, 1-12

Khi ấy, Đức Giê-su nói với dân chúng và các môn đệ Người rằng: “Các kinh sư và các người Pha-ri-sêu ngồi trên toà ông Mô-sê mà giảng dạy. Vậy, tất cả những gì họ nói, anh em hãy làm, hãy giữ, còn những việc họ làm, thì đừng có làm theo, vì họ nói mà không làm. Họ bó những gánh nặng mà chất lên vai người ta, nhưng chính họ thì lại không buồn động ngón tay vào. Họ làm mọi việc cốt để cho thiên hạ thấy. Quả vậy, họ đeo những hộp kinh thật lớn, mang những tua áo thật dài. Họ ưa ngồi cỗ nhất trong đám tiệc, chiếm hàng ghế đầu trong hội đường, thích được người ta chào hỏi ở những nơi công cộng và được người ta gọi là ‘ráp-bi’.

“Phản anh em, thì đừng để ai gọi mình là ‘ráp-bi’, vì anh em chỉ có một Thầy; còn tất cả anh em đều là anh em với nhau. Anh em cũng đừng gọi ai dưới đất này là ‘cha’ của anh em, vì anh em chỉ có một Cha là Cha trên trời. Anh em cũng đừng để ai gọi mình là ‘người lãnh đạo’, vì anh em chỉ có một vị lãnh đạo, là Đấng ki-tô.

“Trong anh em, người làm lớn hơn cả, phải là người phục vụ anh em. Ai tôn mình lên, sẽ bị hạ xuống; còn ai hạ mình xuống, sẽ được tôn lên.”

SUY NIỆM LỜI CHÚA

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, Lời Chúa mà chúng con vừa lắng nghe là một lời cảnh tỉnh mạnh mẽ và trực diện. Chúa không nói riêng với các môn đệ, mà nói với cả dân chúng, và hôm nay, Chúa đang nói với từng người chúng con đang hiện diện trước tôn nhan Ngài. Lời Chúa như một tấm gương soi, phản chiếu rõ nét những góc khuất trong tâm hồn, những thói hư tật xấu mà chúng con thường cố tình lãng quên hoặc bào chữa. Chúa vạch trần căn bệnh trầm kha của con người mọi thời đại: đó là thói giả hình, là sự kiêu căng và lòng ham mê danh vọng.

Chúa bắt đầu bằng việc phê phán các kinh sư và người Phariseu, những nhà lãnh đạo tôn giáo thời bấy giờ. Họ là những người có uy tín, có địa vị, là những người "ngồi trên toà ông Mô-sê", có thẩm quyền giảng dạy Lễ Luật. Chúa không phủ nhận thẩm quyền và giáo huấn của họ khi những điều đó phù hợp với Luật Chúa. Ngài nói rõ: “Tất cả những gì họ nói, anh em hãy làm, hãy giữ”. Điều đó cho thấy sự tôn trọng của Chúa đối với cơ cấu và truyền thống. Tuy nhiên, Chúa ngay lập tức vạch ra một sự mâu

thuần chết người trong đời sống của họ: “còn những việc họ làm, thì đừng có làm theo, vì họ nói mà không làm”. Đây chính là tâm điểm của thói giả hình: sự tách biệt, thậm chí đối nghịch, giữa lời nói và việc làm, giữa đức tin được rao giảng và cuộc sống thực tại. Lời nói của họ cao siêu, thánh thiện, nhưng hành động của họ lại đi ngược lại. Họ giảng về lòng thương xót nhưng lại sống cứng nhắc, phán xét. Họ dạy về sự công bằng nhưng lại bóc lột người nghèo. Họ nói về sự khiêm nhường nhưng lại đầy lòng tự mãn. Nhìn lại bản thân, chúng con có dám chắc mình không mang trong mình mầm mống của thói giả hình đó không? Chúng con, những người được gọi là Kitô hữu, những người mang danh Chúa, biết bao lần chúng con đã nói những lời hay ý đẹp về tình yêu thương, tha thứ, nhưng trong lòng lại nuôi dưỡng sự ghen ghét, đố kỵ? Biết bao lần chúng con khuyên người khác phải hy sinh, quảng đại, trong khi chính chúng con lại sống ích kỷ, chỉ biết vun vén cho bản thân? Biết bao lần chúng con xuất hiện ở nhà thờ với vẻ đạo đức, sốt sắng, nhưng khi trở về với cuộc sống đời thường, chúng con lại sống như những người không hề biết Chúa? Lạy Chúa, xin thương xót chúng con, vì chúng con cũng là những người Phariseu thời đại mới, những người nói mà không làm.

Chúa đi sâu hơn vào bản chất của những việc làm sai trái của họ: “Họ bó những gánh nặng mà chất lên vai người ta, nhưng chính họ thì lại không buồn động ngón tay vào”. Họ là những bậc thầy trong việc biến Lề Luật của Chúa, vốn là con đường dẫn đến sự sống và tự do, trở thành một hệ thống những quy tắc khô cứng, một gánh nặng không thể mang nổi. Họ thêm thắt, giải thích Lề Luật một cách chi li, phức tạp, rồi áp đặt lên người khác, khiến cho dân chúng cảm thấy tội lỗi, ngột ngạt và xa cách Thiên Chúa. Tệ hơn nữa, chính họ lại tìm cách lách luật, không tuân giữ những gì họ rao giảng. Họ đứng từ xa, chỉ tay, phán xét, mà không hề có một chút cảm thông, không hề có ý định đồng hành hay nâng đỡ. Nhìn vào Giáo Hội và cộng đoàn của chúng con hôm nay, chúng con có đang chất gánh nặng lên vai anh chị em mình không? Đó có thể là gánh nặng của những thành kiến, những phán xét vội vàng, những tiêu chuẩn đạo đức phi thực tế mà chúng con áp đặt lên người khác, đặc biệt là những người đang gặp khó khăn, làm lỡ. Đó có thể là gánh nặng của một bầu không khí thiếu vắng tình thương, một cộng đoàn chỉ có luật lệ mà không có trái tim. Chúa Giêsu thì hoàn toàn ngược lại. Ngài đến để giải phóng, để cất đi gánh nặng cho con người. Ngài mời gọi: “Tất cả những ai đang vất vả mang gánh nặng nề, hãy đến cùng tôi, tôi sẽ cho nghỉ ngơi bồi dưỡng. Vì ách tôi êm ái, và gánh tôi nhẹ nhàng”. Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, Chúa là hiện thân của lòng thương xót. Xin dạy chúng con biết

sống bao dung, cảm thông, biết cùng gánh vác những khó khăn của anh chị em, thay vì chỉ biết đứng nhìn và chỉ trích.

Động cơ sâu xa đằng sau mọi hành động của họ, Chúa đã chỉ rõ: “Họ làm mọi việc cốt để cho thiên hạ thấy”. Đây là căn bệnh của lòng kiêu ngạo, là sự tìm kiếm vinh quang của bản thân thay vì vinh quang của Thiên Chúa. Mọi hành vi đạo đức của họ, từ việc đeo hộp kinh, mang tua áo, cho đến việc cầu nguyện, ăn chay, bố thí, đều biến thành một sân khấu trình diễn. Họ cần khán giả, cần những tràng pháo tay, cần sự ngưỡng mộ của người đời. Sự công nhận của Thiên Chúa trong nơi kín đáo không làm họ thỏa mãn. Họ ưa ngồi cỗ nhất, chiếm hàng ghế đầu, thích được chào hỏi nơi công cộng. Đó là những biểu hiện của một tâm hồn trống rỗng, một tâm hồn không có Thiên Chúa làm trung tâm, mà chỉ có cái tôi to lớn của mình. Họ tìm kiếm sự an toàn và giá trị của bản thân nơi những phù hiệu bên ngoài, những danh xưng cao quý, những địa vị xã hội. Căn bệnh này cũng đang len lỏi trong đời sống chúng con một cách tinh vi. Trong thời đại của mạng xã hội, của hình ảnh và sự trình diễn, chúng con cũng có nguy cơ biến đời sống đức tin thành một màn kịch. Chúng con làm việc bác ái để chụp hình đăng lên mạng, chúng con đi lễ để người khác thấy mình đạo đức, chúng con tham gia hội đoàn để có chút danh phận trong giáo xứ. Chúng con quan tâm đến cái nhìn của người khác hơn là cái nhìn của Chúa. Lạy Chúa, xin thanh tẩy động cơ của chúng con. Xin cho mọi việc chúng con làm, dù là nhỏ bé nhất, đều xuất phát từ lòng yêu mến Chúa và tha nhân một cách tinh tuyền, không tìm kiếm bất cứ lợi lộc hay lời khen ngợi nào từ người đời. Xin cho chúng con biết tìm thấy niềm vui trong những việc phục vụ âm thầm, những hy sinh không ai biết đến, vì chúng con tin rằng Cha trên trời, Đấng thấu suốt mọi sự kín đáo, sẽ thấy và sẽ thưởng công cho chúng con.

Sau khi vạch trần căn bệnh của những người Phariseu, Chúa Giêsu quay sang dạy dỗ các môn đệ, cũng là dạy dỗ chúng con về một con đường mới, một bậc thang giá trị hoàn toàn mới của Nước Trời. Ngài nói: “Phần anh em, thì đừng để ai gọi mình là ‘ráp-bi’, là ‘cha’, là ‘người lãnh đạo’”. Chúa không có ý định xóa bỏ mọi cơ cấu phẩm trật trong cộng đoàn, nhưng Ngài muốn thay đổi tận gốc rễ náo trạng về quyền bính. Trong Nước Trời, không có chỗ cho sự thống trị, sự trỗi vượt người khác. Mọi danh xưng, mọi chức vụ đều phải được đặt dưới một Chân Lý duy nhất: “anh em chỉ có một Thầy là Đức Kitô”, “anh em chỉ có một Cha là Cha trên trời”, “anh em chỉ có một vị lãnh đạo là Đức Kitô”. Lời dạy này mời gọi chúng con xây dựng một cộng đoàn huynh đệ đích thực, nơi tất cả mọi người, dù là giáo sĩ hay giáo dân, dù ở địa vị nào, cũng đều là “anh em với nhau”. Nền tảng của mối tương

quan này không phải là quyền lực, mà là sự bình đẳng trong phẩm giá làm con Thiên Chúa. Khi chúng con thật sự nhận ra Thiên Chúa là Cha duy nhất, chúng con sẽ thấy mọi người là anh chị em của mình. Khi chúng con nhận ra Đức Kitô là Thầy duy nhất, chúng con sẽ khiêm tốn học hỏi lẫn nhau và cùng nhau bước đi trên con đường của Ngài. Khi chúng con nhận ra Đức Kitô là vị Lãnh Đạo duy nhất, chúng con sẽ từ bỏ ý muốn áp đặt sự thống trị của mình lên người khác. Đây là một cuộc cách mạng trong tư duy và lối sống. Nó giải thoát chúng con khỏi gánh nặng của việc phải chứng tỏ mình hơn người, giải thoát chúng con khỏi nỗi sợ hãi khi bị người khác coi thường.

Và rồi, Chúa Giêsu đưa ra tuyên ngôn trọng đại, là chìa khóa để hiểu toàn bộ Tin Mừng, là nguyên tắc vàng của Nước Trời: “Trong anh em, người làm lớn hơn cả, phải là người phục vụ anh em”. Đây là một sự đảo ngược hoàn toàn bậc thang giá trị của thế gian. Thế gian cho rằng người làm lớn là người được phục vụ, là người có quyền ra lệnh, là người ngồi trên cao. Còn Chúa lại dạy rằng, người làm lớn là người phục vụ, là người cúi xuống, là người tự nguyện trở thành người rốt hết. Chính Chúa đã sống trọn vẹn nguyên tắc này. Ngài là Con Thiên Chúa, là Chúa của các chúa, nhưng đã đến “không phải để được người ta phục vụ, nhưng là để phục vụ và hiến dâng mạng sống làm giá chuộc muôn người” (Mc 10,45). Hình ảnh Chúa Giêsu cúi xuống rửa chân cho các môn đệ trong Bữa Tiệc Ly là bài học sống động và mãnh liệt nhất về sự cao cả đích thực. Và giờ đây, trong Bí tích Thánh Thể, Chúa tiếp tục bài học phục vụ ấy. Ngài trở nên tấm bánh, trở nên của ăn, của uống, để nuôi dưỡng chúng con, để trở thành sự sống của chúng con. Ngài tự hạ đến tột cùng, ẩn mình đi để trao ban chính mình một cách trọn vẹn. Chiêm ngắm Chúa Giêsu Thánh Thể là chiêm ngắm vị Vua vĩ đại nhất trong hành vi phục vụ khiêm hạ nhất.

Cuối cùng, Chúa kết luận bằng một định luật thiêng liêng, một lời hứa chắc chắn: “Ai tôn mình lên, sẽ bị hạ xuống; còn ai hạ mình xuống, sẽ được tôn lên”. Đây không phải là một lời đe dọa, nhưng là một sự thật về Nước Trời. Kiêu ngạo tự nó đã là một sự hạ thấp, vì nó làm con người xa rời Thiên Chúa là nguồn mạch của mọi sự tốt lành, và tự giam mình trong cái tôi hữu hạn, yếu đuối. Khi con người tự tôn mình lên, họ tự cắt đứt mình khỏi ân sủng. Ngược lại, khiêm nhường lại là một sự tôn cao, vì nó mở lòng ra với Thiên Chúa, để cho quyền năng và tình yêu của Ngài hoạt động. Người khiêm nhường là người sống trong sự thật về thân phận thụ tạo của mình, nhận biết mọi sự mình có đều là hồng ân của Chúa. Và chính khi con người tự hạ mình xuống, nhận ra sự lệ thuộc hoàn toàn vào Thiên Chúa, thì Thiên Chúa sẽ nâng họ lên, cho họ tham dự vào vinh quang của Ngài. Đức

Trinh Nữ Maria là mẫu gương tuyệt vời của sự khiêm nhường. Mẹ đã tự nhận mình là “nữ tỳ của Chúa”, và Thiên Chúa đã tôn vinh Mẹ lên làm Nữ Vương trời đất. Lạy Chúa Giêsu, xin dạy chúng con con đường khiêm hạ của Chúa. Xin giúp chúng con không sợ hãi khi phải bước xuống, không ngần ngại khi phải phục vụ, và luôn tin tưởng rằng chính trong sự tự hạ mà chúng con sẽ gặp được vinh quang đích thực của Chúa.

LỜI CẦU NGUYỆN

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, sau những giây phút được Lời Chúa soi dẫn, chúng con xin dâng lên Chúa những ước nguyện chân thành:

1. Cầu cho Đức Thánh Cha, các Giám mục và các Linh mục trong Hội Thánh. Lạy Chúa, Chúa đã cảnh báo về nguy cơ của những người lãnh đạo chỉ nói mà không làm. Xin Chúa ban cho các vị chủ chăn trong Hội Thánh ơn can đảm và khiêm nhường, để các ngài không chỉ là những thầy dạy Lời Chúa, mà còn là những chứng nhân sống động cho Tin Mừng. Xin cho đời sống phục vụ, yêu thương và hy sinh của các ngài trở thành tấm gương sáng, kéo nhiều người về với Chúa, thay vì trở thành gánh nặng hay có vấp phạm cho đoàn chiên.

2. Cầu cho các Kitô hữu trong các cộng đoàn của chúng con. Lạy Chúa, Chúa dạy chúng con tất cả đều là anh em với nhau. Xin giúp chúng con phá đổ những bức tường của sự chia rẽ, phán xét và thành kiến trong các giáo xứ, các hội đoàn và gia đình. Xin cho chúng con biết trân trọng nhau, nâng đỡ nhau trong đức tin, và cùng nhau xây dựng một cộng đoàn huynh đệ đích thực, nơi người lớn nhất là người phục vụ, và thước đo duy nhất là tình yêu thương.

3. Cầu cho mỗi người chúng con đang hiện diện nơi đây. Lạy Chúa, căn bệnh kiêu ngạo và giả hình vẫn luôn rình rập trong tâm hồn chúng con. Chúng con tha thiết nài xin Chúa ban cho chúng con một con tim khiêm nhu và trong sạch. Xin giải thoát chúng con khỏi nỗi ám ảnh phải làm hài lòng người đời, khỏi khao khát tìm kiếm danh vọng hão huyền. Xin cho chúng con biết tìm thấy niềm vui đích thực trong việc phục vụ Chúa và anh chị em một cách âm thầm và vô vị lợi.

4. Cầu cho những người đang sống trong lầm lạc, kiêu căng và những người chưa nhận biết Chúa. Lạy Chúa, Chúa là Đấng "hạ bệ những ai quyền thế, nâng cao mọi kẻ khiêm nhường". Xin

Chúa dùng tình yêu thương xót của Chúa mà lay động tâm hồn những ai đang tự tôn mình lên, những người đang xây dựng cuộc đời trên quyền lực, tiền bạc và danh vọng trần thế. Xin cho họ nhận ra sự phù vân của những giá trị đó và sớm quay về tìm kiếm Chúa, là nguồn hạnh phúc và vinh quang đích thực.

LỜI NGUYỆN KẾT THÚC GIỜ CHẦU THÁNH THỂ

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, chúng con xin dâng lên Chúa lời tạ ơn chân thành vì giờ phút linh thiêng này. Cảm ơn Chúa đã thương cho chúng con được quây quần bên Thánh Thể Chúa, được lắng nghe Lời Hằng Sống của Chúa và được tình yêu Chúa sưởi ấm tâm hồn. Chúng con cảm tạ Chúa vì qua Lời Chúa hôm nay, Chúa đã giúp chúng con nhận ra những yếu đuối, những thói hư tật xấu, đặc biệt là thói kiêu căng và giả hình đang ẩn náu nơi sâu thẳm lòng chúng con. Chúa không chỉ vạch ra căn bệnh, mà còn trao cho chúng con phương thuốc chữa lành, đó là con đường của sự khiêm nhường và phục vụ.

Ra về sau giờ chầu này, chúng con quyết tâm sẽ không chỉ dừng lại ở những tâm tình sốt sắng, nhưng sẽ cố gắng biến Lời Chúa thành hành động cụ thể trong cuộc sống. Chúng con xin hứa sẽ cố gắng sống chân thật hơn với Chúa, với anh chị em và với chính mình, để lời nói và việc làm của chúng con luôn đi đôi với nhau. Chúng con xin hứa sẽ cố gắng sống tinh thần phục vụ trong môi trường của mình, từ những việc nhỏ nhất nhất trong gia đình, đến những trách nhiệm lớn hơn trong cộng đoàn và xã hội, không phải để được người đời ca tụng, nhưng vì lòng yêu mến Chúa.

Lạy Chúa Giêsu, chúng con yếu đuối và bất toàn, một mình chúng con không thể làm được gì. Chúng con xin ký thác quyết tâm của chúng con vào Trái Tim Từ Mẫu của Mẹ Maria, Mẹ là mẫu gương tuyệt vời của sự khiêm nhường và vâng phục. Xin Mẹ đồng hành và cầu bầu cho chúng con, để chúng con luôn trung thành bước theo con đường mà Chúa Giêsu, Con của Mẹ, đã đi.

Giờ đây, xin Chúa ban phúc lành cho chúng con, cho gia đình, cho giáo xứ và cho toàn thể giới, để tất cả chúng con được sống trong bình an, tình yêu và ân sủng của Chúa. Chúng con xin kính cầu thờ lạy, chúc tụng và ngợi khen Chúa đến muôn đời. Amen.

Thứ Tư, ngày 4 tháng 3

- **Tin Mừng:** Mt 20, 17-28

CON NGƯỜI ĐẾN ĐỂ PHỤC VỤ VÀ HIẾN DÂNG MẠNG SỐNG

MỞ ĐẦU VÀO GIỜ CHẦU

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, trong giờ phút linh thiêng này, chúng con cùng nhau quy tụ trước tôn nhan Chúa, hiện diện uy nghi mà thẳm sâu trong tấm bánh bé nhỏ. Chúng con đến không mang theo gì hơn ngoài con người yếu đuối và giới hạn của mình, nhưng với một trái tim khao khát được ở lại trong tình yêu Chúa, được lắng nghe Lời Chúa, và được biến đổi bởi chính sự hiện diện của Ngài. Ánh nến lung linh trên bàn thờ như nhắc nhở chúng con về sự hiện diện sống động của Chúa – Đấng là Ánh Sáng thế gian, Đấng đến để chiếu soi mọi tâm hồn còn đang chìm trong bóng tối của hoài nghi, ích kỷ và sợ hãi. Tiếng thinh lặng của ngôi nhà thờ không phải là sự trống rỗng, mà là một không gian được lấp đầy bởi tình yêu vô biên của Chúa, một sự thinh lặng mời gọi chúng con đi sâu vào cõi lòng mình để gặp gỡ chính Ngài.

Hôm nay, Lời Chúa theo thánh Mátthêu dẫn chúng con cùng với các môn đệ xưa lên Giêrusalem. Đây không chỉ là một cuộc hành trình địa lý, mà là một cuộc hành trình của đức tin, một con đường đi từ những suy tưởng trần thế đến màu nhiệm cứu độ. Trên con đường ấy, Chúa đã loan báo lần thứ ba về cuộc khổ nạn của Ngài. Chúa nói về sự phản bội, nộp cho dân ngoại, chế giễu, đánh đòn và đóng đinh vào thập giá. Chúa nói về một sự thật trần trụi và đau thương, một con đường phải đi qua để đến vinh quang Phục Sinh. Ấy thế mà, ngay sau lời loan báo đầy bi thương ấy, các môn đệ lại tranh giành nhau chỗ nhất chỗ nhì trong Nước Trời. Các ông vẫn mãi mê với giấc mơ về quyền lực, địa vị, vinh quang theo kiểu thế gian. Các ông nhìn về vinh quang mà quên mất con đường thập giá.

Lạy Chúa, hình ảnh của các môn đệ năm xưa cũng chính là hình ảnh của mỗi chúng con hôm nay. Biết bao lần chúng con đến với Chúa, theo Chúa, nhưng lại mang trong mình những toan tính riêng tư. Chúng con muốn được Chúa yêu thương, ban ơn, nhưng lại sợ phải hy sinh, từ bỏ. Chúng con muốn được hưởng vinh quang Nước Trời, nhưng lại tìm mọi cách để né tránh những cây thập giá trong cuộc đời mình: thập giá của bổn phận, của bệnh tật, của những hiểu lầm, của sự tha thứ. Chúng con khao khát sự vĩ

đại, nhưng lại định nghĩa sự vĩ đại bằng quyền lực, bằng sự hưởng thụ, bằng việc được người khác phục vụ.

Trong giờ chầu này, xin Chúa ban cho chúng con Thánh Thần của Ngài. Xin Ngài mở tai chúng con để chúng con không chỉ nghe mà còn hiểu được Lời Chúa. Xin mở mắt chúng con để chúng con không chỉ nhìn thấy tấm bánh Thánh, mà còn chiêm ngắm được Vị Vua Tình Yêu đang hạ mình vì chúng con. Xin mở lòng chúng con để chúng con dám đối diện với những tham vọng trần thế đang ẩn giấu nơi sâu thẳm tâm hồn, và để cho Lời Chúa thanh tẩy, biến đổi chúng. Xin cho chúng con can đảm bước đi trên con đường Giêrusalem của riêng mình, không phải để tìm kiếm một địa vị, mà là để được ở gần Chúa hơn, để học nơi Ngài bài học yêu thương, phục vụ và hiến dâng đến cùng. Amen.

CẦU NGUYỆN TRƯỚC THÁNH THỂ

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, giờ đây, trong sự thinh lặng thánh thiêng, con xin được dâng lên Chúa trọn cả tâm hồn con. Con không biết nói gì, cũng chẳng dám xin gì, chỉ muốn được ở đây, trước Thánh Nhan Chúa, như một người bạn đến thăm người bạn thân thương, như một người con trở về bên lòng Cha nhân ái. Chúa ơi, sự hiện diện của Chúa trong Bí tích Thánh Thể thật là một màu nhiệm vĩ đại, một sự khiêm hạ đến tột cùng. Đáng là Thiên Chúa toàn năng, là Vua các vua, lại ẩn mình trong hình bánh mong manh, để ở lại với chúng con, để nuôi dưỡng và an ủi chúng con mỗi ngày. Tình yêu của Chúa thật không thể nào đong đếm, sự khiêm nhường của Chúa thật không thể nào suy thấu.

Nhìn lên Thánh Thể, con thấy mình thật nhỏ bé và bất xứng. Con thấy những tham vọng còn đang sôi sục trong lòng con. Giống như hai người con ông Giêbêđê, con cũng nhiều lần đến với Chúa để cầu xin cho được chỗ này, chỗ kia, cho được thành công, danh vọng, cho được người đời nể trọng. Con sợ thất bại, sợ bị coi thường, sợ phải làm một người phục vụ vô danh. Con muốn đi theo Chúa, nhưng lại muốn đi trên con đường trải hoa hồng, con đường của vinh quang chứ không phải con đường thập giá. Con muốn uống chén vinh quang với Chúa, nhưng lại run sợ trước chén đắng mà Chúa mời gọi con thông phần. Chúa ơi, xin thương xót con! Xin tha thứ cho những yếu đuối, những tính toán ích kỷ, những ước muốn trần tục của con.

Xin Chúa dạy con biết cầu nguyện. Dạy con biết khao khát điều Chúa khao khát. Dạy con biết yêu mến con đường của Chúa, con đường

của sự tự hủy, của việc cho đi mà không tính toán, của sự phục vụ trong âm thầm. Lạy Chúa, xin hãy lấy đi khỏi trái tim con những ham muốn quyền lực, những ganh tị nhỏ nhen với anh em mình, những bức tức khi thấy người khác hơn con. Xin ban cho con một trái tim quảng đại, một tinh thần khiêm hạ, để con biết vui với niềm vui của người khác, và biết đặt mình ở vị trí sau cùng, vị trí của người tội lỗi.

Con muốn học nơi Chúa bài học phục vụ. Chúa đã đến không phải để được phục vụ, nhưng là để phục vụ. Chúa đã quỳ xuống rửa chân cho các môn đệ, đã cúi mình trên những người đau yếu, đã chạm đến những người tội lỗi. Và đỉnh cao của sự phục vụ ấy là chính cái chết trên thập giá, là hiến dâng mạng sống mình làm giá chuộc cho muôn người. Lạy Chúa Giêsu, xin cho con được yêu mến sự phục vụ hơn là được phục vụ. Xin cho con biết tìm thấy niềm vui đích thực khi cho đi, khi giúp đỡ, khi làm cho cuộc sống của những người xung quanh con trở nên tốt đẹp hơn, dù chỉ là những việc làm nhỏ bé. Xin cho mỗi ngày sống của con trở thành một lời đáp trả lại tình yêu phục vụ của Chúa, để con xứng đáng được thông phần vào Nước Trời, không phải như một kẻ đòi hỏi địa vị, nhưng như một người con thảo hiếu trở về nhà Cha. Amen.

LỜI CHÚA: Mt 20, 17-28

Lúc sắp lên Giêrusalem, Đức Giêsu đưa riêng mười hai môn đệ đi và dọc đường, Người nói với họ: “Này, chúng ta lên Giêrusalem, và Con Người sẽ bị nộp cho các thượng tế và kinh sư. Họ sẽ kết án xử tử Người, sẽ nộp Người cho dân ngoại để Người bị chế giễu, bị đánh đòn và bị đóng đinh vào thập giá, và, ngày thứ ba, Người sẽ sống lại.”

Bấy giờ, bà mẹ của các con ông Giêbêđê cùng với hai người con của mình đến gặp Đức Giêsu. Bà bái lạy và kêu xin Người một điều. Người hỏi bà: “Bà muốn gì?” Bà thưa: “Xin Thầy truyền cho hai con của con đây, một người ngồi bên hữu, một người ngồi bên tả Thầy trong Nước của Thầy.” Đức Giêsu trả lời: “Các người không biết các người xin gì. Các người có uống nổi chén Thầy sắp uống không?” Họ đáp: “Thưa uống nổi.” Đức Giêsu bảo: “Chén của Thầy, các người sẽ uống; còn việc ngồi bên hữu hay bên tả Thầy, thì Thầy không có quyền cho, nhưng Cha Thầy đã chuẩn bị cho ai thì người ấy mới được.”

Nghe vậy, mười môn đệ kia tức tối với hai anh em đó. Nhưng Đức Giêsu gọi các ông lại và nói: “Anh em biết: thủ lãnh các dân thì dùng uy mà thống trị dân, những người làm lớn thì lấy quyền mà cai quản dân. Giữa anh

em thì không được như vậy: Ai muốn làm lớn giữa anh em, thì phải làm người phục vụ anh em. Và ai muốn làm đầu anh em, thì phải làm đầy tớ anh em. Cũng như Con Người đã đến không phải để được người ta phục vụ, nhưng là để phục vụ và hiến dâng mạng sống làm giá chuộc muôn người."

SUY NIỆM LỜI CHÚA

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, Lời Chúa mà chúng con vừa lắng nghe như một bức tranh sống động, phác họa lại một cách bí tráng và chân thực con đường tình yêu của Chúa và sự mù quáng của con người chúng con. Bối cảnh của đoạn Tin Mừng là một chặng đường vô cùng quan trọng: con đường lên Giêrusalem. Đây không phải là một chuyến đi du lịch hay hành hương bình thường. Đối với Chúa, đó là cuộc xuất hành cuối cùng, là hành trình đi vào trung tâm của mầu nhiệm cứu độ. Mỗi bước chân của Chúa trên con đường sỏi đá ấy là một bước đi ý thức và tự nguyện hướng về thập giá. Trong sự trang trọng và cấp bách của thời điểm đó, Chúa kéo riêng mười hai môn đệ thân tín nhất. Ngài muốn chia sẻ với họ một bí mật, một sự thật cốt lõi về sứ mệnh của Ngài. Lời loan báo của Chúa không hề mơ hồ. Ngài nói rõ ràng, chi tiết đến kinh ngạc: Con Người sẽ bị nộp, bị kết án tử, bị trao cho dân ngoại, bị chế giễu, đánh đòn, và cuối cùng là bị đóng đinh. Đây là một bức tranh tăm tối, một viễn cảnh của sự thất bại toàn diện theo con mắt người đời. Chúa không hề tô hồng sự thật. Ngài không hứa hẹn một cuộc cách mạng chính trị dễ dàng. Ngài nói về con đường của hạt lúa mì phải mục nát đi để sinh nhiều bông hạt. Nhưng ngay cả trong bức tranh tăm tối ấy, Chúa đã gieo vào một tia sáng hy vọng không gì dập tắt được: "và, ngày thứ ba, Người sẽ sống lại". Đó là đích đến, là ý nghĩa tối hậu của tất cả những đau khổ sắp xảy đến. Sự Phục Sinh chính là lời khẳng định của Thiên Chúa Cha trên con đường hiến tế của Con Một Ngài. Ấy vậy mà, dường như lời loan báo về vinh quang Phục Sinh đã bị chìm ngấm, bị át đi bởi những chi tiết kinh hoàng của cuộc khổ nạn trong tâm trí các môn đệ. Hoặc có lẽ, họ chỉ nghe những gì họ muốn nghe, và loại bỏ đi những gì làm họ sợ hãi.

Sự điếc không sợ súng, sự mù quáng của các môn đệ được thể hiện rõ nét ngay lập tức qua hành động của bà mẹ các con ông Giêbêđê. Có lẽ bà đã nghe các con mình kể về một vương quốc vinh hiển mà Thầy sắp thiết lập. Với tình yêu của một người mẹ, bà muốn điều tốt nhất cho các con mình, nhưng cái "tốt nhất" trong suy nghĩ của bà lại hoàn toàn lệch lạc với thánh ý của Thiên Chúa. Bà đến, sụp lạy, và xin một ân huệ: cho hai con được ngồi bên tả và bên hữu Chúa trong Nước của Ngài. Đó là những vị trí danh dự nhất, những chiếc ghế quyền lực nhất chỉ sau nhà vua. Lời xin của bà, và sự im lặng đồng tình của hai người con, đã phơi bày một sự thật đáng buồn:

trong khi Thầy của họ đang nói về cái chết, về sự hy sinh, thì họ lại đang mơ về quyền lực và địa vị. Họ đang đi cùng một con đường với Chúa, nhưng tâm trí họ lại ở một thế giới khác, một thế giới được vận hành bởi luật lệ của danh vọng và thống trị. Câu trả lời của Chúa Giêsu vừa là một lời quở trách nhẹ nhàng, vừa là một lời mời gọi đi vào chiều sâu: "Các người không biết các người xin gì". Chúa cho họ thấy rằng họ đang xin một thứ mà họ không hiểu bản chất của nó. Họ nhìn thấy ngai vàng mà không thấy cái giá phải trả. Họ khao khát vương miện mà không nhận ra nó được kết bằng gai nhọn.

Và rồi Chúa đặt ra câu hỏi nền tảng, câu hỏi dành cho mọi người môn đệ qua mọi thời đại: "Các người có uống nổi chén Thầy sắp uống không?". "Chén" trong Kinh Thánh không chỉ đơn thuần là một vật dụng. Nó mang ý nghĩa biểu tượng sâu sắc về số phận, về sứ mệnh, về sự thử thách và đặc biệt là về sự đau khổ mà Thiên Chúa trao phó. Chén của Chúa Giêsu chính là chén đắng của cuộc khổ nạn, là sự vâng phục tuyệt đối thánh ý Chúa Cha, là gánh lấy tội lỗi của toàn nhân loại trên vai. Uống chén của Thầy có nghĩa là chấp nhận đi vào con đường của Thầy, con đường của sự từ bỏ, của sự thua thiệt, của việc vác thập giá mình hằng ngày. Đó là một sự đồng hình đồng dạng với Chúa Kitô trong đau khổ để được thông phần vinh quang với Ngài. Câu trả lời bộc phát của hai môn đệ "Thưa uống nổi" cho thấy sự nhiệt thành tuổi trẻ nhưng cũng đầy ngây thơ và tự phụ. Họ chưa thể hình dung được chén đắng ấy cay đắng đến nhường nào. Chúa Giêsu, với sự thấu suốt của Thiên Chúa, đã xác nhận rằng họ thực sự sẽ được thông phần vào chén đắng của Ngài – lịch sử sau này ghi lại việc thánh Giacôbê chịu tử đạo và thánh Gioan chịu nhiều gian truân vì đức tin. Nhưng Chúa cũng nói rõ, việc ban thưởng chỗ nhất chỗ nhì không thuộc thẩm quyền của Ngài, mà thuộc về sự xếp đặt của Chúa Cha. Qua đó, Chúa muốn dạy các ông rằng ơn cứu độ và phần thưởng Nước Trời không phải là một chiến lợi phẩm để tranh giành, mà là một hồng ân nhưng không của Thiên Chúa, được ban cho những ai xứng đáng theo sự chuẩn bị của Ngài.

Phản ứng của mười môn đệ còn lại càng làm cho bức tranh về sự yếu đuối của con người thêm đậm nét. Các ông "tức tối" với hai anh em nhà Giêbêđê. Sự tức tối này không xuất phát từ một tinh thần trong sáng, không phải vì các ông ghét bỏ tham vọng. Ngược lại, nó bóc trần sự thật rằng các ông cũng mang trong mình cùng một thứ tham vọng đó. Các ông tức giận không phải vì lời xin ấy sai trái, mà vì có người khác đã nhanh chân hơn mình trong cuộc chạy đua đến quyền lực. Cả mười hai người, những người được Chúa tuyển chọn và yêu thương, lúc này đều đang bị vướng vào cái bẫy của sự ganh tị và tranh giành. Họ vẫn còn suy nghĩ như những con

người của thế gian, nơi mà người ta phải đấu đá, phải loại trừ nhau để vươn lên. Chúa Giêsu đã không bỏ mặc các ông trong sự hỗn loạn của những đam mê trần tục đó. Ngài gọi tất cả lại, không phải để la mắng, nhưng để dạy dỗ, để mặc khải cho họ một con đường mới, một lối sống hoàn toàn khác.

Ngài bắt đầu bằng cách mô tả lại mô hình quyền lực của thế gian: "thủ lãnh các dân thì dùng uy mà thống trị dân, những người làm lớn thì lấy quyền mà cai quản dân". Đó là một cấu trúc kim tự tháp, nơi quyền lực được tập trung trên đỉnh, và những người ở trên cai trị, áp đặt ý muốn của mình lên những người ở dưới. Sự vĩ đại được đo bằng số lượng người phục vụ mình. Càng có nhiều người quỳ gối, càng có nhiều quyền sinh sát trong tay, người ta càng được xem là vĩ đại. Đó là logic của ma quỷ, logic của sự kiêu ngạo từ nguyên tội. Nhưng rồi Chúa Giêsu đưa ra một lời tuyên bố mang tính cách mạng, đảo lộn mọi giá trị của thế gian: "Giữa anh em thì không được như vậy". Ngài thiết lập một hiến pháp mới cho Nước Trời, một nguyên tắc vàng cho cộng đoàn của Ngài. "Ai muốn làm lớn giữa anh em, thì phải làm người phục vụ anh em. Và ai muốn làm đầu anh em, thì phải làm đầy tớ anh em". Chúa đã đảo ngược kim tự tháp quyền lực. Trong Nước Trời, người đứng đầu không phải là người ngồi trên cao để được hầu hạ, mà là người cúi xuống thấp nhất để phục vụ mọi người. Sự vĩ đại không được đo bằng quyền lực thống trị, mà bằng khả năng yêu thương phục vụ. Người làm lớn nhất chính là người làm tôi tớ cho tất cả. Đây là một nghịch lý, một sự điên rồ đối với thế gian, nhưng lại là sự khôn ngoan của Thiên Chúa. Phục vụ không phải là một hành động hạ mình nhục nhã, mà là một hành vi vương giả, một cách thức để trở nên giống Chúa Giêsu nhất.

Để bài học không chỉ là một lý thuyết suông, Chúa Giêsu đã đưa ra chính bản thân mình làm tấm gương tuyệt đối, làm bằng chứng sống động và hùng hồn nhất. Ngài kết thúc bài giảng của mình bằng một câu tóm kết toàn bộ cuộc đời và sứ vụ của Ngài: "Cũng như Con Người đã đến không phải để được người ta phục vụ, nhưng là để phục vụ và hiến dâng mạng sống làm giá chuộc muôn người". Cuộc đời của Chúa Giêsu từ khi nhập thể trong lòng Đức Trinh Nữ Maria, sinh ra nơi hang đá nghèo hèn, sống cuộc đời lao động thầm lặng, cho đến khi đi rao giảng, chữa lành, tất cả đều là một hành trình phục vụ không mệt mỏi. Ngài phục vụ bằng lời giảng dạy, bằng những phép lạ chữa lành thể xác và tâm hồn, bằng sự cảm thông với người đau khổ, bằng việc đồng bàn với những người tội lỗi. Và đỉnh cao của sự phục vụ ấy chính là hành động "hiến dâng mạng sống làm giá chuộc". Từ "giá chuộc" (lytron) mang ý nghĩa là một cái giá được trả để giải thoát một

người nô lệ. Nhân loại đang là nô lệ cho tội lỗi và sự chết, không thể tự mình thoát ra được. Chúa Giêsu, bằng cái chết tự nguyện trên thập giá, đã trả cái giá vô song ấy bằng chính Máu Châu Báu của mình, để giải thoát chúng con khỏi ách nô lệ, để giao hòa chúng con với Thiên Chúa. Cái chết của Ngài không phải là một tai nạn bi thảm, mà là hành vi phục vụ cao cả nhất, một hành vi yêu thương đến tột cùng.

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, khi chiêm ngắm Chúa đang hiện diện nơi đây, chúng con càng thấm thía hơn bài học này. Tấm bánh nhỏ bé này chính là hiện thân của sự phục vụ đến cùng. Chúa đã trở nên tấm bánh cho chúng con ăn, trở nên của nuôi dưỡng linh hồn chúng con, một sự hiến dâng liên lỉ. Mỗi lần chúng con rước lễ là một lần chúng con được đón nhận chính Vị Thiên Chúa đã quỳ xuống rửa chân cho nhân loại, đã chết trên thập giá làm giá chuộc chúng con. Giờ đây, chúng con không còn xin Chúa chỗ nhất chỗ nhì nữa, mà xin cho chúng con một trái tim biết phục vụ như Chúa. Xin cho chúng con biết tìm thấy vinh quang đích thực không phải trong việc được người khác tung hô, mà trong những hành động yêu thương thầm lặng, trong việc cúi xuống nâng đỡ một người anh em sa ngã, trong việc quảng đại tha thứ, trong sự kiên nhẫn hy sinh hằng ngày. Xin cho chúng con can đảm uống chén đắng mà Chúa trao trong cuộc đời, tin tưởng rằng con đường phục vụ và thập giá chính là con đường duy nhất dẫn đến vinh quang Phục Sinh với Chúa. Amen.

LỜI CẦU NGUYỆN

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, sau những giây phút được lắng nghe và suy niệm Lời Chúa, chúng con xin dâng lên Chúa những lời nguyện tha thiết:

1. Chúa đã can đảm bước đi trên con đường lên Giêrusalem, chấp nhận cuộc khổ nạn và cái chết thập giá để cứu chuộc chúng con. Xin cho mỗi chúng con và cho toàn thể Hội Thánh luôn can đảm đón nhận những thánh giá trong cuộc đời mình. Xin cho chúng con biết kết hợp những đau khổ, bệnh tật, những thử thách trong gia đình và công việc với cuộc khổ nạn của Chúa, để biến chúng thành nguồn ơn cứu độ cho chính mình và cho tha nhân. Đặc biệt, chúng con cầu xin cho những ai đang phải chịu đau khổ cùng cực về thể xác cũng như tinh thần, xin Chúa ở bên và nâng đỡ họ.

2. Chúa đã dạy chúng con rằng: “Ai muốn làm lớn, thì phải làm người phục vụ”. Nhưng trong lòng chúng con vẫn còn đó những

ham muốn chức quyền, địa vị, vẫn còn đó những ganh tị, so đo với anh em. Chúng con xin Chúa thanh tẩy tâm hồn chúng con khỏi mọi thứ men kiêu ngạo và ích kỷ. Xin cho các vị chủ chăn trong Hội Thánh, các nhà lãnh đạo trong xã hội, và mỗi người chúng con luôn khắc ghi lời dạy của Chúa, để biết dùng quyền bính được trao ban mà phục vụ sự thật, công lý và tình thương, nhất là đối với những người bé mọn và bị bỏ rơi.

3. Chúa đã hỏi các môn đệ: “Các con có uống nổi chén Thầy sắp uống không?”. Đó cũng là câu hỏi Chúa dành cho mỗi chúng con hôm nay. Chúng con thường yếu đuối và run sợ trước những đòi hỏi của Tin Mừng, trước những hy sinh và từ bỏ. Xin Chúa ban thêm sức mạnh đức tin cho chúng con, để chúng con luôn tín thác vào tình yêu và quyền năng của Chúa, sẵn sàng thừa "vâng" với thánh ý Chúa trong mọi hoàn cảnh, và can đảm uống "chén đắng" của bốn phận hằng ngày với lòng yêu mến.

4. Chúa đã đến để phục vụ và hiến mạng sống làm giá chuộc muôn người. Chúng con xin dâng lời cảm tạ tri ân vì tình yêu vô biên và hồng ân cứu độ Chúa đã ban cho chúng con. Xin cho chúng con ý thức sâu sắc về giá trị của Bí tích Thánh Thể - nơi Chúa tiếp tục hiến mình làm của nuôi dưỡng chúng con. Xin cho mỗi lần tham dự Thánh lễ và châu Thánh Thể, chúng con được biến đổi để trở nên giống Chúa hơn, sống tinh thần phục vụ và cho đi một cách vô vị lợi trong gia đình, giáo xứ và môi trường chúng con đang sống.

LỜI NGUYỆN KẾT THÚC GIỜ CHẦU THÁNH THỂ

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, giờ chầu của chúng con sắp kết thúc. Chúng con xin dâng lên Chúa lời cảm tạ chân thành vì những giây phút hồng ân Chúa đã ban cho chúng con. Cảm tạ Chúa đã cho chúng con được ở lại bên Chúa, được chiêm ngắm Thánh Nhan, và được Lời Chúa soi sáng, dạy dỗ. Chúng con đến đây với tâm hồn nặng trĩu những lo toan, những tham vọng trần thế, nhưng giờ đây, nhờ ơn Chúa, chúng con ra về với một trái tim được bình an, một tâm trí được mở ra với con đường của tình yêu và sự phục vụ.

Bài học mà Chúa dạy chúng con hôm nay thật cao cả: sự vĩ đại đích thực không nằm ở quyền lực hay danh vọng, mà nằm ở sự khiêm nhường phục vụ. Chúa đã không chỉ dạy chúng con bằng lời nói, mà còn bằng chính cả cuộc đời và cái chết của Ngài. Xin khắc sâu vào tâm hồn chúng con hình

ảnh Vị Vua cúi mình rửa chân cho môn đệ, hình ảnh Con Thiên Chúa chịu treo trên thập giá để làm giá chuộc cho chúng con. Xin cho bài học ấy trở thành kim chỉ nam cho mọi suy nghĩ, lời nói và hành động của chúng con mỗi ngày.

Khi trở về với cuộc sống thường nhật, xin cho chúng con biết mang theo tinh thần của giờ chầu này. Xin cho chúng con biết nhìn thấy Chúa nơi những người anh em chúng con gặp gỡ, đặc biệt là những người nghèo khổ, đau yếu, bị lãng quên. Xin cho chúng con biết phục vụ họ không phải như một kẻ ban ơn, mà như một người tôi tớ phục vụ chính chủ của mình. Xin cho đôi tay của chúng con trở nên đôi tay của Chúa để nâng đỡ, đôi chân của chúng con trở nên đôi chân của Chúa để vội vã đi đến với người cần giúp đỡ, và trái tim của chúng con trở nên trái tim của Chúa để yêu thương không đả đo, tính toán.

Chúng con xin dâng giờ chầu này và mọi quyết tâm của chúng con cho Đức Trinh Nữ Maria, Mẹ của chúng con. Mẹ chính là mẫu gương tuyệt vời của sự khiêm hạ và phục vụ. Mẹ đã tự nhận mình là "nữ tỳ của Chúa" và đã sống trọn vẹn lời xin vâng. Xin Mẹ đồng hành và cầu bầu cho chúng con, để chúng con luôn trung thành bước theo con đường phục vụ của Con Mẹ, là Chúa Giêsu Kitô, Chúa chúng con. Amen.

Thứ Năm, ngày 5 tháng 3

- **Tin Mừng:** Lc 16, 19-31

XIN CHO CHÚNG CON ĐỪNG BAO GIỜ LÀM NGƠ TRƯỚC TIẾNG KÊU CỦA NGƯỜI NGHÈO KHỔ

MỞ ĐẦU VÀO GIỜ CHẦU

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, chúng con cùng nhau quy tụ nơi đây, trước sự hiện diện đầy yêu thương và khiêm nhường của Chúa trong hình bánh bé nhỏ. Chúng con tin thật Chúa đang ở giữa chúng con, đang lắng nghe từng nhịp đập con tim, và đang thấu suốt mọi tâm tư sâu kín nhất của mỗi người chúng con. Trong sự thinh lặng của ngôi nhà thờ này, chúng con tìm đến với Chúa như một dòng sông tìm về với đại dương, như một lữ khách mệt mỏi tìm về bóng mát, như một con tim khao khát tìm về nguồn mạch Tình Yêu. Chúng con dâng lên Chúa tất cả con người chúng con: những niềm vui và hy vọng, những nỗi buồn và lo âu, những thành công và cả những yếu đuối, lầm lỗi. Xin Chúa thương thanh tẩy tâm hồn chúng con, để chúng con xứng đáng ở lại bên Chúa trong giờ chầu thánh này.

Trong cuộc sống thường ngày, chúng con dễ bị cuốn đi bởi bao lo toan vật chất, bao bận rộn của công việc, bao hấp dẫn của những thú vui chóng qua. Trái tim chúng con nhiều khi trở nên chai sạn, và đôi mắt chúng con trở nên mù lòa trước những thực tại đau khổ đang diễn ra ngay bên cạnh. Chúng con có thể có một mái nhà ấm êm, một bữa ăn no đủ, nhưng ngay ngoài cánh cửa nhà chúng con, có biết bao người anh chị em đang phải sống trong cảnh thiếu thốn, bệnh tật, bị bỏ rơi và lãng quên. Họ chính là những Lazarô của thời đại hôm nay, những người đang cất lên tiếng kêu cứu trong im lặng, mà nhiều khi chúng con đã vô tình hoặc cố ý không nghe thấy.

Lạy Chúa Giêsu, Chúa đã từng nói: "Ta đói, các người đã cho ăn; Ta khát, các người đã cho uống; Ta là khách lạ, các người đã tiếp rước". Chúa đã tự đồng hóa mình với những người nghèo khổ, bé mọn nhất. Điều đó có nghĩa là mỗi khi chúng con làm ngơ trước một người đau khổ, là chúng con đang làm ngơ trước chính Chúa. Mỗi khi chúng con đóng cánh cửa lòng mình lại trước một người cần giúp đỡ, là chúng con đang đóng cánh cửa lại với chính Thiên Chúa.

Giờ đây, trước Thánh Thể Chúa, nguồn mạch của Tình Yêu và Lòng Thương Xót, chúng con tha thiết xin Chúa ban Thánh Thần đến soi sáng tâm trí chúng con. Xin Ngài giúp chúng con can đảm nhìn thẳng vào sự thật của lòng mình, nhận ra những thái độ dừng dưng, vô cảm, ích kỷ đã và đang tồn tại trong chúng con. Xin cho giờ cầu này không chỉ là những giây phút bình an thoáng qua, nhưng là một cuộc gặp gỡ sâu sắc có sức biến đổi, giúp chúng con mở toang đôi mắt để nhận ra Chúa nơi tha nhân, mở rộng đôi tai để nghe thấy tiếng kêu của họ, và mở rộng con tim để yêu thương và phục vụ. Xin cho sự kết hợp với Chúa trong giờ phút này trở thành sức mạnh thúc đẩy chúng con bước ra khỏi chính mình, đi đến với những vùng ven của xã hội, để loan báo Tin Mừng Tình Thương bằng chính hành động cụ thể của chúng con. Amen.

CẦU NGUYỆN TRƯỚC THÁNH THỂ

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, con đang hiện diện trước tôn nhan cực thánh của Chúa. Con không dám ngược mắt lên, vì tâm hồn con trĩu nặng bởi những yếu đuối và tội lỗi. Chúa là Đấng Thánh, là Tình Yêu tinh tuyền, còn con chỉ là một thụ tạo mỏng giòn, một kẻ tội lỗi thường xuyên sống trong sự dừng dưng và ích kỷ. Nhưng chính vì thế, con lại càng cần đến Lòng Thương Xót của Chúa hơn bao giờ hết. Con đến đây không phải vì công trạng của mình, nhưng vì tin tưởng vào tình yêu vô bờ của Chúa, một tình yêu không bao giờ từ chối những ai có lòng thống hối ăn năn. Nhìn lên Thánh Thể Chúa, con thấy một vị Thiên Chúa đã tự nguyện trở nên bé nhỏ, nghèo hèn, dễ bị tổn thương, tất cả chỉ vì yêu thương chúng con. Chúa đã không chọn ngự trong những cung điện nguy nga, nhưng đã chọn tấm bánh đơn sơ để ở lại với nhân loại. Chúa đã không chọn một cuộc sống xa hoa, nhưng đã sống một cuộc đời gần gũi với người nghèo, chữa lành người bệnh, an ủi người đau khổ. Vậy mà lạy Chúa, con đã sống ngược lại với mẫu gương của Chúa biết bao lần. Con đã mãi mê xây dựng "lâu đài" của riêng mình, vun đắp cho những tiện nghi vật chất, theo đuổi những bữa tiệc linh đình của danh vọng và hưởng thụ. Con đã mặc cho mình những "tấm áo lụa là gấm vóc" của sự tự mãn, kiêu ngạo, và quên mất rằng ngay ngoài "cánh cổng" tâm hồn con, có biết bao anh chị em đang đói khát tình thương, trần trụi nhân phẩm, và mang đầy thương tích trong tâm hồn. Con đã thấy họ, đã biết về họ, nhưng con đã bước qua họ như thể họ không tồn tại. Con sợ bị làm phiền, sợ phải cho đi, sợ mất mát phần của mình. Trái tim con đã trở nên chai đá như cánh cửa nhà của người phú hộ trong Tin Mừng. Con đã tạo ra một vực thẳm ngăn cách giữa con và tha nhân, một vực thẳm của sự vô cảm. Xin Chúa thương xót con. Xin dòng Máu và Nước từ Thánh Tâm

Chúa tuôn trào, rửa sạch tâm hồn chai đá của con. Xin cho con biết khóc cho tội lỗi của mình, và xin cho ánh sáng từ Thánh Nhan Chúa chiếuọi vào những góc tối trong tâm hồn con, để con can đảm nhận ra và thay đổi. Lạy Chúa Giêsu, xin đừng để con sống một cuộc đời chỉ biết lo cho bản thân mình, để rồi khi kết thúc hành trình trần thế, con phải đau đớn nhận ra mình đã bỏ lỡ vô số cơ hội để yêu thương. Xin biến đổi con, để từ nay, con biết sống cho Chúa và cho tha nhân, bắt đầu từ những hành động nhỏ bé nhất. Amen.

LỜI CHÚA (Lc 16, 19-31)

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Luca.

Khi ấy, Đức Giê-su nói với người Pha-ri-sêu rằng: “Có một ông nhà giàu kia, mặc toàn lụa là gấm vóc, ngày ngày yến tiệc linh đình. Lại có một người nghèo khó tên là La-da-rô, mụn nhọt đầy mình, nằm trước cổng nhà ông ta, thèm được những thứ trên bàn ăn của ông ấy rớt xuống mà ăn cho no. Lại thêm mấy con chó cứ đến liếm ghẻ chốc anh ta.

Thế rồi người nghèo này chết, và được thiên thần đem vào lòng ông Áp-ra-ham. Ông nhà giàu cũng chết, và người ta đem chôn.

Dưới âm phủ, đang khi chịu cực hình, ông ta ngược mắt lên, thấy tổ phụ Áp-ra-ham ở tận đằng xa, và thấy anh La-da-rô trong lòng tổ phụ. Bấy giờ ông ta kêu lên: ‘Lạy tổ phụ Áp-ra-ham, xin thương xót con, và sai anh La-da-rô nhúng đầu ngón tay vào nước, nhỏ trên lưỡi con cho mát; vì ở đây con bị lửa thiêu đốt khổ lắm!’

Ông Áp-ra-ham đáp: ‘Con ơi, hãy nhớ lại: suốt đời con, con đã nhận hết phần may lành rồi; còn La-da-rô suốt một đời chịu toàn những điều bất hạnh. Bây giờ, La-da-rô được an ủi nơi đây, còn con thì phải chịu khổ. Hơn nữa, giữa chúng ta đây và các con đã có một vực thẳm lớn, đến nỗi bên này muốn qua bên các con cũng không được, mà bên đó có qua bên chúng ta đây cũng không được.’

Ông nhà giàu nói: ‘Lạy tổ phụ, vậy thì con xin tổ phụ sai anh La-da-rô đến nhà cha con, vì con hiện còn năm người anh em nữa. Xin sai anh đến cảnh cáo họ, kẻo họ lại cũng sa vào chốn cực hình này!’ Ông Áp-ra-ham đáp: ‘Chúng đã có Mô-sê và các Ngôn Sứ, thì chúng cứ nghe lời các vị đó.’ Ông nhà giàu nói: ‘Thưa tổ phụ Áp-ra-ham, không đâu! Nhưng nếu có người từ cõi chết đến với họ, thì họ sẽ ăn năn sám hối.’ Ông Áp-ra-ham đáp:

‘Mô-sê và các Ngôn Sứ mà họ còn chẳng chịu nghe, thì người chết có sống lại, họ cũng chẳng chịu tin.’”

SUY NIỆM LỜI CHÚA

Dụ ngôn người phú hộ và anh Lazarô nghèo khó mà Thánh Luca thuật lại không chỉ là một câu chuyện kể về hai số phận đối nghịch, mà là một lời cảnh tỉnh mạnh mẽ, một cái nhìn xuyên thấu vào bản chất của tội lỗi và sự cứu rỗi. Lời Chúa hôm nay mời gọi chúng ta đi sâu vào sự thinh lặng của tâm hồn, để đối diện với một trong những căn bệnh nguy hiểm nhất của thời đại: sự dửng dưng.

Trước hết, chúng ta hãy chiêm ngắm hai nhân vật trung tâm. Một bên là người phú hộ, một người không có tên. Chúa Giêsu không đặt tên cho ông ta, có lẽ vì cuộc đời ông chỉ được định nghĩa bằng những gì ông sở hữu: "lụa là gấm vóc", "yến tiệc linh đình". Ông ta sống trong một thế giới khép kín, một bong bóng của sự xa hoa và hưởng thụ. Cuộc sống của ông là một chuỗi ngày bất tận của việc thỏa mãn chính mình. Ông có tất cả mọi thứ mà thế gian cho là hạnh phúc: tiền bạc, quần áo đẹp, thức ăn ngon. Nhưng chính trong sự đủ đầy đó, ông lại trở nên trống rỗng một cách đáng sợ. Trống rỗng tình người, trống rỗng lòng trắc ẩn, và cuối cùng, trống rỗng cả sự sống đời đời. Sự giàu có của ông đã xây nên những bức tường vô hình nhưng vô cùng kiên cố, ngăn cách ông với thực tại đau khổ của thế giới bên ngoài, và bi kịch hơn cả, ngăn cách ông với chính Thiên Chúa. Ông không phải là một người độc ác theo nghĩa thông thường. Tin Mừng không kể rằng ông đã đánh đập hay xua đuổi Lazarô. Ông ta đơn giản là "không thấy" Lazarô. Anh Lazarô nằm ngay trước cổng nhà ông, một sự hiện diện thường trực, nhưng đối với ông, Lazarô chỉ như một phần của cảnh vật, một vật thể vô tri, không đáng để bận tâm. Đây chính là đỉnh cao của sự vô cảm: coi một con người như không hề tồn tại. Tội lớn nhất của ông không phải là sự giàu có, mà là việc để cho sự giàu có làm cho trái tim ông trở nên mù lòa và chai đá.

Ở phía đối diện, chúng ta có Lazarô. Tên của anh có một ý nghĩa thật đẹp: "Thiên Chúa cứu giúp". Anh là hiện thân của sự nghèo đói cùng cực, của nỗi đau thể xác và sự tủ nhục của kiếp người. Anh "mụn nhọt đầy mình", một hình ảnh gợi lên sự ghê tởm, xua đuổi. Anh không có gì cả, chỉ có một ước ao nhỏ nhoi là "được những thứ trên bàn ăn của ông nhà giàu rót xuống". Ước mơ của anh chỉ là những mẩu bánh thừa, những thứ bỏ đi của người khác. Ngay cả ước mơ nhỏ nhoi ấy cũng không được đáp ứng. Người bạn duy nhất của anh là "mấy con chó cứ đến liếm ghẻ chốc". Một

chi tiết thật xót xa! Loài vật vô tri còn tỏ ra thương cảm hơn con người. Lazarô không có tiếng nói trong câu chuyện khi anh còn sống. Anh chỉ im lặng chịu đựng, im lặng hy vọng, im lặng phớt lờ. Sự im lặng của anh là một tiếng kêu gào thống thiết nhất, một lời tố cáo đanh thép nhất đối với sự dửng dưng của người phú hộ và của cả một xã hội chỉ biết tôn thờ của cải vật chất. Anh là hình ảnh của biết bao con người đang bị gạt ra bên lề xã hội, những người không có tiếng nói, không có quyền lực, không có ai để nương tựa ngoài một mình Thiên Chúa. Và quả thật, Thiên Chúa đã cứu giúp anh.

Sự đảo ngược số phận diễn ra sau khi cả hai qua đời. Lazarô được "thiên thần đem vào lòng ông Áp-ra-ham", một hình ảnh của sự bình an, hạnh phúc viên mãn, được đón nhận vào trong tình thương của Thiên Chúa. Còn người phú hộ thì bị "chôn vùi" trong "âm phủ" và chịu "cực hình". Sự trừng phạt của ông không phải là một sự trả thù độc đoán từ Thiên Chúa. Không, đó chính là kết quả tất yếu của cuộc sống mà ông đã chọn. Khi còn sống, ông đã tự tạo ra một "vực thẳm" giữa mình và Lazarô bằng sự vô cảm. Thì giờ đây, vực thẳm đó đã trở thành một thực tại vĩnh cửu không thể vượt qua. "Giữa chúng ta đây và các con đã có một vực thẳm lớn". Vực thẳm này không do Thiên Chúa tạo ra, mà do chính con người đã đào sâu nó trong suốt cuộc đời mình bằng sự ích kỷ. Hỏa ngục, trong cái nhìn của dụ ngôn này, chính là sự cô độc tuyệt đối, là tình trạng bị chia cắt vĩnh viễn khỏi tình yêu của Thiên Chúa và tình liên đới với tha nhân, một sự cô độc mà người phú hộ đã tự mình xây dựng khi còn tại thế.

Điều đáng suy ngẫm hơn nữa là thái độ của người phú hộ ngay cả khi đã ở dưới âm phủ. Ông ta vẫn không thay đổi. Ông ngước mắt lên và thấy Lazarô, nhưng ông không nói chuyện trực tiếp với anh. Ông vẫn nói với Áp-ra-ham: "Xin sai anh Lazarô...". Ngay cả trong sự đau khổ tột cùng, ông vẫn coi Lazarô như một kẻ dưới, một người để sai bảo, một công cụ để phục vụ cho nhu cầu của mình. Ông không hề nói một lời xin lỗi Lazarô. Ông không nhận ra tội lỗi của mình. Ông chỉ muốn được giảm bớt cơn đau. Sự mù quáng của ông vẫn còn nguyên vẹn. Rồi khi lời thỉnh cầu cho bản thân bị từ chối, ông lại nghĩ đến năm người anh em của mình. Tưởng chừng như đó là một tia sáng của lòng bác ái, nhưng không phải. Ông chỉ lo sợ họ cũng sẽ phải chịu chung số phận cực hình như ông, làm cho nỗi đau của ông thêm phần nặng nề. Và giải pháp ông đưa ra là gì? Một phép lạ ngoạn mục: "nếu có người từ cõi chết đến với họ, thì họ sẽ ăn năn sám hối". Ông tin rằng con người cần những dấu lạ phi thường để hoán cải.

Nhưng lời đáp của tổ phụ Áp-ra-ham đã vạch trần sự sai lầm ấy: "Chúng đã có Mô-sê và các Ngôn Sứ, thì chúng cứ nghe lời các vị đó". Thiên Chúa đã ban cho con người Lời của Ngài, đã chỉ cho con người con đường của tình yêu thương qua Luật pháp và các lời rao giảng của tiên tri. Con đường hoán cải không nằm ở những phép lạ giật gân, mà nằm ở việc lắng nghe và thực hành Lời Chúa mỗi ngày. Lời Chúa kêu gọi chúng ta yêu thương tha nhân, chăm sóc người nghèo, thực thi công lý. Nếu một trái tim đã chai đá trước những lời mời gọi tha thiết đó, thì dù có thấy người chết sống lại, nó cũng sẽ không tin. Bởi vì vấn đề không nằm ở việc thiếu bằng chứng, mà ở việc thiếu một con tim rộng mở. Chúa Giêsu chính là Đấng đã từ cõi chết sống lại, Ngài là phép lạ vĩ đại nhất, nhưng biết bao người đã chứng kiến Ngài mà vẫn không tin. Sự hoán cải đích thực không đến từ bên ngoài, mà phải phát xuất từ sự biến đổi sâu xa bên trong tâm hồn.

Dụ ngôn này không phải là một câu chuyện cổ tích xa xôi. Nó đang diễn ra ngay trong thế giới của chúng ta, ngay trong cuộc đời của mỗi chúng ta. Ai trong chúng ta là người phú hộ? Ai là Lazarô? Có lẽ trong mỗi chúng ta đều có cả hai. Chúng ta có thể là người phú hộ khi chúng ta đóng cửa lòng mình trước người thân đang cần một lời an ủi, khi chúng ta lướt qua những hình ảnh về chiến tranh, đói nghèo trên mạng xã hội mà không một chút rung động, khi chúng ta phung phí tiền bạc vào những thứ vô bổ trong khi có người không có đủ bữa ăn. Chúng ta dừng dừng khi chúng ta xây dựng cuộc sống của mình trên sự tiện nghi, an toàn và từ chối mọi rủi ro, mọi sự phiền toái đến từ những người kém may mắn hơn. Cái "cổng nhà" của người phú hộ ngày nay có thể là màn hình điện thoại, là cánh cửa xe hơi, là những bức tường của khu đô thị biệt lập, là những định kiến trong tâm trí ngăn cản chúng ta tiếp xúc với những người khác biệt.

Nhưng đồng thời, chúng ta cũng có thể là Lazarô khi chúng ta cảm thấy cô đơn, bị bỏ rơi, khi chúng ta khao khát tình thương mà không được đáp lại, khi chúng ta mang trong mình những "mụn nhọt" của tội lỗi và yếu đuối, và cảm thấy bất lực, cần đến lòng thương xót của Chúa.

Giờ đây, trước Thánh Thể Chúa, chúng ta được mời gọi để phá vỡ con người phú hộ trong mình và ôm lấy con người Lazarô. Chúa Giêsu trong phép Thánh Thể chính là mẫu gương tốt cùng của sự cho đi. Ngài là Thiên Chúa giàu có vô cùng, nhưng đã trở nên nghèo khó vì chúng ta. Ngài là tấm bánh được bẻ ra và trao đi để nuôi sống nhân loại. Ngài không giữ lại gì cho riêng mình. Chiêm ngắm Thánh Thể là chiêm ngắm một tình yêu không dừng dừng, một tình yêu luôn cúi xuống, một tình yêu luôn nhìn thấy và chạm đến những nỗi đau của con người. Mỗi lần chúng ta rước lễ là một lần chúng ta

được mời gọi để trở nên giống như tấm bánh, sẵn sàng được bẻ ra và chia sẻ cho anh chị em mình.

Xin Chúa Giêsu Thánh Thể mở mắt chúng con, để chúng con không còn nhìn anh chị em mình bằng con mắt của sự phán xét hay dừng dưng, nhưng bằng con mắt của lòng thương xót. Xin Chúa mở tai chúng con, để chúng con nghe được tiếng kêu than của những người nghèo khổ, không chỉ là cái nghèo vật chất, mà cả cái nghèo về tinh thần, về tình cảm. Và quan trọng hơn hết, xin Chúa mở rộng con tim chúng con, để chúng con không chỉ biết thương cảm, mà còn biết hành động. Xin cho chúng con can đảm bước ra khỏi "cánh cổng" an toàn của mình, để đến với những Lazarô đang chờ đợi chúng con. Xin cho chúng con biết chia sẻ, không chỉ những thứ dư thừa, mà cả những gì cần thiết cho cuộc sống của mình, chia sẻ thời gian, khả năng, và nhất là chia sẻ tình yêu thương. Ước gì không còn một vực thẳm nào do sự ích kỷ của chúng con tạo ra, để ngày sau, tất cả chúng con đều được cùng nhau sum họp trong lòng Chúa, nơi không còn đau khổ và chia lìa, mà chỉ có niềm vui và tình yêu vĩnh cửu. Amen.

LỜI CẦU NGUYỆN

Chủ sự: Anh chị em thân mến, Chúa Giêsu đã đến để loan báo Tin Mừng cho người nghèo khó và kêu gọi chúng ta hãy có lòng thương xót. Tin tưởng vào tình yêu của Người, chúng ta hãy cùng tha thiết dâng lời nguyện xin:

1. Lạy Chúa Giêsu, Chúa đã đến để xây dựng một Giáo Hội là Mẹ của người nghèo. Xin cho Đức Thánh Cha, các giám mục, linh mục và mọi thành phần Dân Chúa luôn có một trái tim nhạy cảm trước nỗi đau của nhân loại. Xin cho Giáo Hội không bao giờ bị cám dỗ bởi sự giàu sang, quyền lực, nhưng luôn can đảm lên tiếng bênh vực những người yếu thế, và trở thành dấu chỉ hữu hình của Lòng Thương Xót Chúa giữa một thế giới đầy dẫy sự dừng dưng. *Chúng con cầu xin Chúa.*

2. Lạy Chúa, thế giới chúng con đang sống vẫn còn đó những vực thẳm ngăn cách giữa người giàu và người nghèo, giữa các quốc gia và các nền văn hóa. Xin Chúa soi sáng cho các nhà lãnh đạo trên thế giới, để họ biết kiến tạo những chính sách công bằng, nhân ái, biết quan tâm đến phẩm giá con người hơn là lợi nhuận kinh tế. Xin cho họ biết cùng nhau xóa bỏ những nguyên nhân gây ra đói nghèo, chiến

tranh và bất công, để mọi người được sống trong hòa bình và ấm no. *Chúng con cầu xin Chúa.*

3. Lạy Chúa, dụ ngôn hôm nay là một tấm gương phản chiếu chính cuộc đời chúng con. Xin cho mỗi người chúng con đang hiện diện nơi đây biết nhận ra những thái độ vô cảm, ích kỷ của mình. Xin giúp chúng con can đảm bước ra khỏi sự an toàn của bản thân, để nhìn thấy những anh chị em Lazarô đang hiện diện ngay trong gia đình, trong khu xóm, trong nơi làm việc của chúng con. Xin cho chúng con không chỉ biết cho đi của cải vật chất, mà còn biết cho đi thời giờ, sự lắng nghe và một con tim yêu thương chân thành. *Chúng con cầu xin Chúa.*

4. Lạy Chúa, chúng con đặc biệt cầu nguyện cho những người đang phải chịu đau khổ về thể xác cũng như tinh thần: những người nghèo đói, bệnh tật, bị bỏ rơi, những người mất đi hy vọng và niềm vui sống. Xin Chúa là niềm an ủi và là sức mạnh cho họ. Xin cho họ cảm nhận được rằng Chúa không bao giờ lãng quên họ, và xin sai đến với họ những tâm hồn quảng đại, để qua đó, họ nhận ra được tình yêu quan phòng của Chúa. *Chúng con cầu xin Chúa.*

LỜI NGUYỆN KẾT THÚC GIỜ CHẦU THÁNH THỂ

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, giờ chầu của chúng con sắp kết thúc, nhưng chúng con ước mong cuộc gặp gỡ thân tình với Chúa sẽ còn kéo dài mãi trong cuộc sống của chúng con. Chúng con xin dâng lời cảm tạ Chúa vì những giây phút linh thiêng này. Cảm tạ Chúa đã cho chúng con được ở lại bên Chúa, được lắng nghe Lời Chúa, và được ánh sáng Tình Yêu Chúa soi rọi tâm hồn.

Lời Chúa hôm nay đã đánh động chúng con một cách mạnh mẽ. Chúng con nhận ra mình đã quá nhiều lần là người phú hộ trong dụ ngôn, sống trong sự đủ đầy mà quên đi anh chị em xung quanh. Chúng con đã để cho sự tiện nghi vật chất làm cho trái tim ra chai đá, và đã để cho sự bận rộn của cuộc sống làm cho đôi mắt ra mù lòa trước những nhu cầu của tha nhân. Chúng con đã tự mình đào nên những vực thẳm của sự dừng dưng và xa cách. Giờ đây, chúng con xin chân thành thống hối và tha thiết nài xin Lòng Thương Xót của Chúa.

Lạy Chúa Giêsu, khi trở về với cuộc sống thường ngày, xin đừng để những lời suy niệm hôm nay trôi vào quên lãng. Xin biến đổi chúng con từ

bên trong. Xin ban cho chúng con đôi mắt của Chúa để nhìn thấy, trái tim của Chúa để yêu thương, và đôi tay của Chúa để phục vụ. Xin giúp chúng con biết nhìn thấy Chúa đang hiện diện nơi những người nghèo khổ, bệnh tật, cô đơn, và bị gạt ra bên lề xã hội. Xin cho chúng con can đảm lấp đầy những vực thẳm chia cách bằng những cây cầu của tình liên đới, sự chia sẻ và lòng bác ái chân thành.

Xin cho Thánh Thể Chúa mà chúng con chiêm ngắm và sắp được rước lấy trở thành nguồn năng lượng thiêng liêng, thôi thúc chúng con lên đường, không phải để tìm kiếm danh vọng hay của cải chóng qua, mà để tìm kiếm và phục vụ Chúa nơi những người anh em bé mọn nhất. Ước gì cuộc đời chúng con trở thành một bài ca cảm tạ tình yêu Chúa, một bài ca được viết nên không phải bằng lời nói suông, nhưng bằng những hành động yêu thương cụ thể. Chúng con dâng trọn cuộc sống chúng con cho Chúa, qua lời chuyển cầu của Mẹ Maria, Mẹ của những người nghèo khó. Amen.

Thứ Sáu, ngày 6 tháng 3

- **Tin Mừng:** Mt 21, 33-43, 45-46

NƯỚC THIÊN CHÚA SẼ BỊ CẤT KHỎI CÁC NGƯỜI MÀ TRAO CHO DÂN TỘC BIẾT LÀM CHO TRỞ SINH HOA LỢI

MỞ ĐẦU VÀO GIỜ CHẦU

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, chúng con tin thật Chúa đang hiện diện uy nghi, ẩn mình trong hình bánh mỏng manh nơi Nhà Tạm. Chúng con thờ lạy, chúng con chúc tụng và chúng con cảm tạ Chúa vì tình yêu vô biên mà Chúa đã dành cho nhân loại chúng con. Chúa đã không chỉ đến trần gian một lần trong máng cỏ Bêlem, mà Chúa còn ở lại với chúng con mọi ngày cho đến tận thế qua Bí tích Thánh Thể nhiệm mầu. Giờ đây, trong thinh lặng linh thiêng của ngôi thánh đường này, chúng con quy tụ bên Chúa, như những người con tìm về bên Cha, như những người bệnh tìm đến vị lương y, như những tâm hồn khao khát tìm về nguồn nước hằng sống.

Hôm nay, Lời Chúa qua dụ ngôn những người tá điền sát nhân trong vườn nho sẽ là ánh sáng soi chiếu cho giờ chầu của chúng con. Chúa đã ví Nước Trời như một vườn nho được ông chủ vun trồng, chăm sóc cẩn thận. Vườn nho ấy là thế giới, là Giáo Hội, là giáo xứ, là gia đình, và một cách riêng tư nhất, là chính tâm hồn mỗi người chúng con. Ông chủ ấy chính là Thiên Chúa, người Cha nhân hậu đã ban cho chúng con sự sống, ban cho chúng con tài năng, sức khỏe, thời gian, và nhất là ban cho chúng con chính Người Con Một yêu dấu của Ngài là Đức Giêsu Kitô, Chúa chúng con.

Chúng con được mời gọi làm những người tá điền trông coi vườn nho ấy. Chúa đã tin tưởng trao phó cho chúng con trách nhiệm làm cho vườn nho cuộc đời sinh hoa kết quả. Ngài kiên nhẫn chờ đợi chúng con dâng lên những hoa trái của lòng tin, của đức mến, của sự công chính và bình an. Nhưng đã bao lần chúng con đã quên mất vai trò của mình? Đã bao lần chúng con tự cho mình là chủ, muốn chiếm đoạt lấy vườn nho mà Thiên Chúa đã thương ban? Chúng con đã phớt lờ những "đầy tớ" mà Chúa gửi đến là tiếng lương tâm, là những lời dạy của Giáo Hội, là những biến cố vui buồn trong cuộc sống mời gọi chúng con hoán cải. Và tồi tệ hơn, có những lúc vì tội lỗi, chúng con đã loại trừ chính Chúa, người Con của ông chủ, ra khỏi cuộc đời mình.

Lạy Chúa Giêsu, trong giờ cầu thánh này, xin Chúa ban Thánh Thần đến thánh hóa và biến đổi chúng con. Xin cho chúng con can đảm nhìn lại cuộc đời mình dưới ánh sáng của Lời Chúa. Xin cho chúng con nhận ra tình thương bao la và sự kiên nhẫn vô bờ của Chúa Cha. Xin cho chúng con biết ăn năn thống hối vì những lần đã trở thành những tá điền bất trung. Và xin cho chúng con được ơn trở nên những người thợ nhiệt thành trong vườn nho của Chúa, biết chăm chỉ làm việc để sinh nhiều hoa trái thiêng liêng dâng lên Chúa, hầu xứng đáng đón nhận Nước Trời làm gia nghiệp. Với tất cả những tâm tình đó, chúng con xin bắt đầu giờ cầu hôm nay.

CẦU NGUYỆN TRƯỚC THÁNH THỂ

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, con đang quỳ trước Thánh Nhan uy nghi và dịu hiền của Chúa. Con không dám ngước mắt lên, vì thân phận tội lỗi, yếu hèn của con. Nhưng lạy Chúa, con cũng không thể rời xa Chúa, vì ngoài Chúa ra, con biết đi đâu? Ngoài Chúa ra, ai có lời ban sự sống đời đời? Con đến đây với hai bàn tay trắng, với một tâm hồn có lúc khô cằn sỏi đá, với một con tim nặng trĩu những lo toan, gánh nặng của cuộc đời. Nhưng con tin, chỉ một ánh mắt của Chúa, chỉ một lời của Chúa cũng đủ để chữa lành và biến đổi tâm hồn con. Chúa đang hiện diện nơi đây, thật gần gũi, thật thánh lặng. Sự thánh lặng của Chúa không phải là sự dừng dưng, mà là sự thánh lặng của tình yêu đang lắng nghe, đang chờ đợi, đang mời gọi.

Nhìn lên Thánh Thể, con chiêm ngắm Chúa, Người Con Một yêu dấu mà Chúa Cha đã sai đến thế gian. Chúa chính là người con thừa tự đích thực của vườn nho. Chúa đã đến không phải để đòi hỏi, phán xét, nhưng để phục vụ và hiến dâng mạng sống. Chúa đến trong vườn nho cuộc đời của con, một vườn nho nhiều khi hoang vu, cỏ dại mọc um tùm hơn là hoa trái. Chúa đến và thấy những góc tối của lòng con, nơi mà sự ích kỷ, kiêu ngạo, ghen ghét vẫn đang ngự trị. Chúa thấy những bức tường mà con đã xây lên để ngăn cản tiếng Chúa, để xua đuổi những sứ giả của Ngài. Chúa thấy những lần con hành động như một tên tá điền độc ác, chỉ muốn chiếm đoạt tất cả cho riêng mình, quên mất rằng mọi sự con có đều là hồng ân của Chúa. Con đã muốn làm chủ vườn nho, muốn tự quyết định số phận, muốn loại trừ Thiên Chúa ra khỏi kế hoạch của mình.

Lạy Chúa Giêsu, giờ đây, con thật lòng thống hối. Con xin lỗi Chúa vì đã bao lần đóng cửa lòng mình trước những lần Chúa đến thăm. Con xin lỗi Chúa vì những lần đã làm ngơ trước tiếng lương tâm, đã khước từ lời mời gọi yêu thương. Con xin lỗi vì những lần tội lỗi của con đã góp phần vào việc "bắt, đánh đập và giết chết" chính Chúa, Người Con của Thiên Chúa.

Mỗi lần con phạm tội là một lần con tuyên bố rằng: "Người thừa tự đây rồi, ta hãy giết nó đi và chiếm lấy gia tài của nó". Ôi, lạy Chúa, xin thương xót con là kẻ tội lỗi! Xin dòng Máu Thánh Chúa thanh tẩy tâm hồn con. Xin cho con đừng bao giờ quên mình chỉ là người tá điền, một người quản lý được Chúa yêu thương và tin tưởng. Xin cho con biết khiêm tốn nhận ra tất cả những gì con có, từ hơi thở, sự sống, đến những ơn lành hồn xác, đều là của Chúa. Xin dạy con biết sống tâm tình tạ ơn, biết quảng đại dâng lên Chúa những hoa trái của cuộc sống con, dù chỉ là những việc nhỏ bé, đơn sơ nhưng được làm vì lòng mến Chúa. Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, xin ở lại với con, xin biến đổi con, xin làm chủ trọn vẹn vườn nho tâm hồn con. Amen.

LỜI CHÚA

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Máthêu (Mt 21, 33-43, 45-46)

Khi ấy, Đức Giê-su nói với các thượng tế và các kỳ mục trong dân rằng: "Các ông hãy nghe một dụ ngôn khác: "Có gia chủ kia trồng được một vườn nho; chung quanh vườn, ông rào giậu; trong vườn, ông khoét bồn đập nho, và xây một tháp canh. Ông cho tá điền canh tác, rồi đi vắng xa."

Đến mùa hái nho, ông sai đầy tớ đến gặt các tá điền để thu hoa lợi. Nhưng bọn tá điền bắt các đầy tớ ông: chúng đánh người này, giết người kia, ném đá người nọ. Ông lại sai một số đầy tớ khác đông hơn trước: nhưng bọn tá điền cũng xử với họ y như vậy. Sau cùng, ông sai chính con trai mình đến gặp chúng, vì nghĩ rằng: 'Chúng sẽ nể con ta.' Nhưng bọn tá điền vừa thấy người con, thì bảo nhau: 'Đứa thừa tự đây rồi! Nào ta giết quách nó đi, và đoạt lấy gia tài của nó!' Thế là chúng bắt lấy cậu, quăng ra khỏi vườn nho, và giết đi.

Vậy, xin hỏi: Khi ông chủ vườn nho đến, ông sẽ làm gì bọn tá điền kia?" Họ đáp: "Ác giả ác báo, ông sẽ tru diệt bọn chúng, và sẽ cho các tá điền khác canh tác vườn nho, để đến mùa, họ nộp hoa lợi cho ông." Đức Giê-su bảo họ: "Các ông chưa bao giờ đọc câu này trong Kinh Thánh sao? Tảng đá thợ xây nhà loại bỏ lại trở nên đá tảng góc tường. Đó chính là công trình của Chúa, công trình kỳ diệu trước mắt chúng ta.

Bởi đó, tôi nói cho các ông hay: Nước Thiên Chúa, Thiên Chúa sẽ lấy đi không cho các ông nữa, mà ban cho một dân biết làm cho Nước đó sinh hoa lợi."

Nghe các dụ ngôn Người kể, các thượng tế và những người Pha-ri-sêu hiểu là Người nói về họ. Họ tìm cách bắt Người, nhưng lại sợ dân chúng, vì dân chúng cho Người là một ngôn sứ.

SUY NIỆM LỜI CHÚA

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, Lời Chúa mà chúng con vừa nghe như một lưỡi gươm sắc bén xuyên thấu tâm hồn, vừa là một lời cảnh tỉnh nghiêm khắc, vừa là một mặc khải chan chứa tình thương. Dụ ngôn về những người tá điền sát nhân không chỉ là câu chuyện của các thượng tế và kinh sư Do Thái năm xưa, mà còn là câu chuyện của cả nhân loại, của mỗi người chúng con hôm nay. Qua dụ ngôn này, Chúa muốn dẫn chúng con vào tận chiều sâu của mầu nhiệm tình yêu Thiên Chúa và bi kịch của tội lỗi con người. Chúng con xin được cùng Chúa đi vào trong từng hình ảnh, từng chi tiết của dụ ngôn để nhận ra chân dung của Thiên Chúa, chân dung của chính mình và con đường hoán cải mà Chúa đang mời gọi.

Hình ảnh đầu tiên chạm đến tâm hồn chúng con là hình ảnh ông chủ và vườn nho. Một hình ảnh thật đẹp và đầy yêu thương. Ông chủ không chỉ đơn thuần trồng một vườn nho, mà Ngài đã dành trọn vẹn tâm huyết và sự chăm chút của mình vào đó. Ngài "rào giậu" để bảo vệ khỏi thú dữ và kẻ gian. Ngài "khoét bồn đập nho" để chuẩn bị cho một mùa thu hoạch trĩu quả. Ngài "xây tháp canh" để canh giữ, coi sóc. Tất cả mọi sự đều được chuẩn bị một cách hoàn hảo nhất, không thiếu một thứ gì để vườn nho có thể phát triển và sinh hoa kết lợi. Ông chủ ấy chính là Thiên Chúa Cha, và vườn nho là thế giới này, là dân riêng của Ngài, và là chính cuộc đời của mỗi chúng con. Khi chiêm ngắm hình ảnh này, chúng con nhận ra tình yêu quan phòng kỳ diệu của Thiên Chúa. Ngài không dựng nên chúng con rồi bỏ mặc cho số phận. Ngài đã ban cho chúng con một thế giới tươi đẹp, ban cho chúng con sự sống, lý trí, ý chí tự do. Ngài đã rào giậu bảo vệ chúng con bằng Lễ Luật yêu thương, bằng các Bí tích, bằng sự hiện diện của Giáo Hội. Ngài đã xây tháp canh là chính lương tâm ngay thẳng để nhắc nhở và hướng dẫn chúng con. Ngài đã chuẩn bị tất cả, chỉ với một mong ước duy nhất là chúng con được sống và sống dồi dào, được sinh những hoa trái của niềm vui, bình an và hạnh phúc. Tình yêu của Thiên Chúa là một tình yêu cho đi nhưng không, một tình yêu khởi đầu, một tình yêu luôn đi bước trước. Ngài tin tưởng chúng con. Ngài "cho tá điền canh tác, rồi vắng đi phương xa", không phải là Ngài bỏ rơi, mà là Ngài tôn trọng sự tự do của chúng con. Ngài trao cho chúng con quyền làm chủ, quyền cộng tác vào công trình sáng tạo và cứu độ của Ngài. Thật là một vinh dự, một đặc ân lớn lao.

Thế nhưng, bi kịch đã xảy ra từ chính lòng tham và sự vô ơn của những người tá điền. "Đến mùa hái nho, ông sai đầy tớ đến gặp các tá điền để thu hoa lợi". Hành động này thật chính đáng và hợp lý. Ông chủ không đòi hỏi tất cả, Ngài chỉ muốn nhận lại phần hoa lợi thuộc về mình. Đó là sự công bằng tối thiểu. Những đầy tớ được sai đi là hình ảnh của các ngôn sứ, những người được Thiên Chúa gửi đến trong suốt dòng lịch sử để nhắc nhở dân riêng về Giao Ước, để kêu gọi họ sám hối và trở về. Nhưng họ đã làm gì? "Bọn tá điền bắt các đầy tớ ông: chúng đánh người này, giết người kia, ném đá người nọ". Thật là một thái độ phũ phàng và tàn nhẫn. Họ không chỉ từ chối nộp hoa lợi, mà còn ra tay hành hung và sát hại sứ giả của ông chủ. Điều gì đã biến những người tá điền được tin tưởng trở nên độc ác như vậy? Thưa, đó chính là sự quên lãng và lòng chiếm hữu. Họ đã quên mình chỉ là người làm thuê. Họ đã ở trong vườn nho quá lâu đến nỗi làm tưởng vườn nho ấy là của mình. Họ muốn chiếm đoạt, muốn loại trừ chủ ra khỏi gia sản. Đây cũng chính là cám dỗ tinh vi nhất của con người. Chúng con cũng thường quên rằng sự sống, sức khỏe, thời gian, tài năng, của cải vật chất... tất cả đều là của Chúa. Chúng con hành động như thể mình là chủ nhân tuyệt đối của cuộc đời mình. Khi tiếng nói của lương tâm (đầy tớ của Chúa) lên tiếng nhắc nhở chúng con về bốn phận yêu thương, tha thứ, về sự công bằng, bác ái, chúng con đã tìm cách dập tắt nó. Chúng con "đánh đập" tiếng lương tâm bằng những lý lẽ tự biện minh. Chúng con "ném đá" những lời khuyên dạy của Giáo Hội, của những người khôn ngoan bằng thái độ chỉ trích, phớt lờ. Chúng con "giết chết" những ơn Chúa soi sáng bằng việc cố chấp sống trong tội lỗi. Sự kiên nhẫn của Thiên Chúa thật vô bờ. "Ông lại sai một số đầy tớ khác đông hơn trước", nhưng kết quả vẫn bi thảm như cũ. Lịch sử cứu độ là một chuỗi dài tình yêu kiên nhẫn của Thiên Chúa và cũng là một chuỗi dài những từ khước của con người.

Đỉnh điểm của tình yêu Thiên Chúa và cũng là tột cùng của tội ác con người được thể hiện qua hành động cuối cùng của ông chủ: "Sau cùng, ông sai chính con trai mình đến gặp chúng, vì nghĩ rằng: 'Chúng sẽ nể con ta'". Đây là chi tiết làm chúng con phải rơi lệ. Trong sự khôn ngoan vô cùng của mình, Thiên Chúa dường như đã hành động một cách "dại dột" vì yêu. Ngài đã chấp nhận rủi ro lớn nhất, trao đi bảo vật quý giá nhất là chính Người Con Một. Ngài hy vọng rằng, sự hiện diện của người Con sẽ đánh thức lương tri của những kẻ tá điền. Lạy Chúa Giêsu, Chúa chính là Người Con đó. Chúa đã đến trong vườn nho của thế gian này, không với quyền uy trừng phạt, nhưng với sự hiền lành và khiêm nhường. Chúa đã đến để kêu gọi chúng con trở về với Cha. Nhưng lòng người đã chai đá và mù quáng bởi lòng tham. "Đứa thừa tự đây rồi! Nào ta giết quách nó đi, và đoạt lấy gia tài

của nó!". Câu nói này bộc lộ tất cả sự độc ác và ý đồ sâu xa của tội lỗi: đó là muốn loại trừ Thiên Chúa để tự tôn mình lên làm chúa. Họ đã bắt Chúa, đưa Chúa ra khỏi vườn nho thành Giêrusalem và đóng đinh Ngài trên thập giá. Tội lỗi của con người đã lên đến đỉnh điểm khi giết chết chính Con Thiên Chúa. Mỗi khi chúng con phạm tội trọng, chối bỏ Chúa và lề luật của Ngài, chúng con cũng đang lặp lại hành động tàn ác đó, chúng con đang đồng lõa với những tên tá điền sát nhân, đang đẩy Chúa ra khỏi vườn nho tâm hồn và cuộc đời mình.

Sau khi trình bày bi kịch, Chúa Giêsu đặt ra một câu hỏi về sự công bằng của Thiên Chúa: "Khi ông chủ vườn nho đến, ông sẽ làm gì bọn tá điền kia?". Và câu trả lời không đến từ Chúa, mà đến từ chính các thượng tế và kỳ mục: "Ác giả ác báo, ông sẽ tru diệt bọn chúng, và sẽ cho các tá điền khác canh tác vườn nho". Công lý của Thiên Chúa là điều chắc chắn. Sự dữ và tội ác không thể tồn tại mãi mãi. Ai gieo gió thì sẽ gặt bão. Nhưng điều quan trọng hơn mà Chúa muốn nhấn mạnh, đó là sự chuyển giao. Vườn nho không bị phá hủy, nhưng được trao cho những người khác xứng đáng hơn. "Nước Thiên Chúa, Thiên Chúa sẽ lấy đi không cho các ông nữa, mà ban cho một dân biết làm cho Nước đó sinh hoa lợi". Đây là lời cảnh báo cho những ai tự mãn trong đặc ân của mình mà không sống đúng với ơn gọi. Dân riêng cũ vì từ chối Đấng Cứu Thế đã bị tước đi quyền lợi, và Nước Thiên Chúa được trao cho dân mới là Giáo Hội, một dân tộc không quy tụ theo huyết thống mà theo niềm tin vào Đức Kitô, một dân tộc được mời gọi từ muôn phương, có khả năng sinh những hoa trái của Thần Khí. Lời cảnh báo này vẫn còn nguyên giá trị cho chúng con hôm nay. Dù đã được rửa tội, được làm con Chúa, nhưng nếu chúng con không sống đức tin, không sinh hoa trái bác ái, thì chúng con cũng có nguy cơ bị loại trừ.

Và cuối cùng, Chúa Giêsu đã mặc khải về chính mình qua hình ảnh "tảng đá thợ xây nhà loại bỏ". Chúa, Đấng bị các nhà lãnh đạo Do Thái giáo loại trừ, Đấng bị đóng đinh trên thập giá, lại được Thiên Chúa Cha tôn vinh, cho sống lại từ cõi chết và trở nên "đá tảng góc tường", nền tảng vững chắc cho tòa nhà Giáo Hội, dân mới của Thiên Chúa. Sự thất bại của Chúa trong con mắt người đời lại chính là chiến thắng vinh quang của Thiên Chúa. Cái chết của Chúa không phải là dấu chấm hết, mà là khởi đầu cho một sự sống mới. Đây là một nghịch lý, một sự đảo lộn mọi giá trị của con gian. Quyền năng của Thiên Chúa được thể hiện trọn vẹn trong sự yếu đuối. Tình yêu của Ngài chiến thắng sự thù hận. Sự sống của Ngài trỗi vượt trên sự chết. Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, Chúa là viên đá góc tường mà chúng con phải xây dựng cuộc đời mình trên đó. Thiếu Chúa, mọi công trình của chúng con

chỉ là lâu đài xây trên cát. Chỉ có trong Chúa, với Chúa và nhờ Chúa, cuộc đời chúng con mới trở nên vững chắc và sinh hoa kết quả. Xin cho chúng con can đảm loại bỏ những viên đá giả tạo của thế gian là tiền tài, danh vọng, lạc thú, để chọn Chúa làm nền tảng duy nhất và vững bền cho cuộc đời chúng con. Xin cho giờ phút chiêm ngắm Thánh Thể Chúa hôm nay giúp chúng con nhận ra tình thương vô biên của Chúa Cha, lòng thương xót của Chúa Giêsu và sức mạnh biến đổi của Chúa Thánh Thần, để chúng con trở về, quyết tâm làm những người tá điền trung thành và khôn ngoan trong vườn nho của Chúa. Amen.

LỜI CẦU NGUYỆN

Anh chị em thân mến, Thiên Chúa là ông chủ nhân hậu, đã trao cho chúng ta vườn nho là chính cuộc đời mình và kiên nhẫn chờ đợi chúng ta sinh hoa kết quả. Trong tâm tình cảm tạ và thống hối, chúng ta hãy dâng lên Chúa Giêsu Thánh Thể những lời nguyện xin tha thiết:

1. **"Sau cùng, ông sai chính con trai mình đến"**. Lạy Chúa Giêsu, Chúa là món quà cao quý nhất mà Chúa Cha đã ban cho nhân loại. Xin cho Đức Thánh Cha, các Giám mục và các Linh mục luôn là hiện thân sống động của Chúa giữa lòng thế giới hôm nay. Xin cho các ngài không bao giờ mệt mỏi trong việc loan báo tình thương của Chúa Cha, can đảm dẫn dắt đoàn chiên Chúa trở thành một dân tộc biết sinh hoa lợi là các việc lành phúc đức, và luôn trung thành chăm sóc vườn nho Giáo Hội mà Chúa đã trao phó. *Chúng con cầu xin Chúa. Cộng đoàn: Xin Chúa nhậm lời chúng con.*

2. **"Bọn tá điền... bảo nhau: Nào ta giết quách nó đi, và đoạt lấy gia tài của nó!"**. Lạy Chúa, lòng tham và sự ích kỷ đã biến con người thành những kẻ độc ác, sẵn sàng loại trừ cả Thiên Chúa ra khỏi cuộc đời. Xin Chúa thương xót và hoán cải những tâm hồn đang sống trong tội lỗi, những người đang cố tình chối bỏ Chúa và những ai đang 박해 Giáo Hội của Ngài. Xin cho họ nhận ra sự lầm lạc của mình, cảm nghiệm được tình thương kiên nhẫn của Chúa và sớm quay trở về với vòng tay nhân hậu của Cha trên trời. *Chúng con cầu xin Chúa. Cộng đoàn: Xin Chúa nhậm lời chúng con.*

3. **"Nước Thiên Chúa sẽ... ban cho một dân biết làm cho Nước đó sinh hoa lợi"**. Lạy Chúa, mỗi người chúng con đều được mời gọi trở nên những tá điền nhiệt thành trong vườn nho của Chúa.

Xin cho mỗi kitô hữu chúng con ý thức được trách nhiệm của mình trong việc xây dựng Nước Trời. Xin cho chúng con biết dùng những ơn Chúa ban để phục vụ tha nhân, biết vun trồng những hoa trái của tình yêu, sự tha thứ, công bằng và bác ái trong gia đình, trong giáo xứ và ngoài xã hội, để danh Chúa được cả sáng. *Chúng con cầu xin Chúa. Cộng đoàn: Xin Chúa nhậm lời chúng con.*

4. **"Tảng đá thợ xây nhà loại bỏ lại trở nên đá tảng góc tường"**. Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, Chúa là nền tảng vững chắc của đời con. Giờ đây, trước Thánh Nhan Chúa, chúng con xin dâng lên Chúa những yếu đuối, những thất bại, những lần chúng con cảm thấy mình vô dụng và bị loại bỏ. Xin Chúa biến đổi những yếu đuối của chúng con thành sức mạnh, biến những thất bại của chúng con thành cơ hội để trông cậy vào Chúa hơn. Xin cho chúng con biết xây dựng cuộc đời mình trên nền tảng vững chắc là chính Chúa, để dù gặp bất cứ sóng gió nào, chúng con vẫn luôn đứng vững trong niềm tin và hy vọng. *Chúng con cầu xin Chúa. Cộng đoàn: Xin Chúa nhậm lời chúng con.*

LỜI NGUYỆN KẾT THÚC GIỜ CHẦU THÁNH THỂ

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, một giờ bên Chúa đã trôi qua thật nhanh và ý nghĩa. Chúng con xin dâng lên Chúa lời cảm tạ chân thành vì những ơn lành Chúa đã tuôn đổ trên mỗi người chúng con trong giờ chầu này. Cảm tạ Chúa đã dùng Lời Chúa để đánh động, soi sáng và mời gọi chúng con. Chúng con đã thấy được tình yêu bao la của Chúa Cha, một tình yêu sáng tạo, quan phòng và kiên nhẫn đến cùng. Chúng con cũng đã nhận ra thân phận yếu đuối và tội lỗi của mình, những lần chúng con đã là những tá điền bất trung, đã khước từ tình yêu của Chúa.

Giờ đây, trước khi trở về với cuộc sống đời thường, chúng con xin phó dâng trọn vẹn cuộc đời chúng con trong tay Chúa. Xin Chúa thương tha thứ những thiếu sót, những lỗi lầm của chúng con. Xin ban cho chúng con một trái tim mới, một trái tim biết khiêm tốn nhận ra mình là thụ tạo, là người quản lý được Chúa yêu thương tin tưởng. Xin cho chúng con biết trân quý vườn nho cuộc đời mà Chúa đã ban, và không ngừng nỗ lực vun xới, chăm bón để nó trở sinh những hoa trái ngọt lành là những việc làm tốt đẹp dâng lên Chúa.

Xin cho chúng con luôn biết chọn Chúa làm viên đá góc tường cho cuộc đời mình, để mọi suy nghĩ, lời nói và hành động của chúng con đều

được xây dựng trên nền tảng vững chắc là tình yêu và chân lý của Chúa. Xin Chúa Thánh Thần, Đấng là nguồn mạch mọi ơn khôn ngoan, tiếp tục hướng dẫn và ban sức mạnh cho chúng con, để chúng con có thể sống trọn vẹn ơn gọi làm con Chúa và trở nên những chứng nhân sống động cho Tin Mừng của Chúa giữa lòng thế giới hôm nay.

Chúng con xin dâng giờ chầu này, cùng với những quyết tâm của chúng con, để cầu nguyện cho Giáo Hội, cho hòa bình thế giới, cho những người tội lỗi được ơn hoán cải, và cho các linh hồn nơi luyện ngục. Lạy Mẹ Maria, Mẹ là vườn nho được Thiên Chúa yêu thương cách đặc biệt, xin Mẹ dạy chúng con biết thưa tiếng "Xin Vâng" và trung thành cộng tác vào chương trình cứu độ của Thiên Chúa. Amen.

Thứ Bảy, ngày 7 tháng 3 – Thánh Perpetua và Felicitas, Tử đạo

- **Tin Mừng:** Lc 15, 1-3, 11-32

LÒNG THƯƠNG XÓT CỦA THIÊN CHÚA DÀNH CHO KẺ TỘI LỖI

MỞ ĐẦU VÀO GIỜ CHẦU

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, chúng con xin kính cầu thờ lạy, tôn vinh và chúc tụng Chúa đang hiện diện cách khiêm nhường và yêu thương nơi Bí tích Thánh Thể. Trong thinh lặng của buổi chầu hôm nay, chúng con quy tụ về đây bên Thánh Thể Chúa như những người con trở về bên lòng Cha nhân hậu. Chúng con mang theo cả con người yếu đuối, mỏng giòn, với biết bao lo toan, gánh nặng của cuộc sống, với những niềm vui, nỗi buồn và cả những vết thương tội lỗi. Chúng con tìm đến với Chúa, nguồn mạch của bình an và ơn tha thứ, để được Chúa xoa dịu, chữa lành và đổ đầy tình yêu thương.

Giờ phút này, trước sự hiện diện uy linh mà gần gũi của Chúa, chúng con xin dâng lên tất cả. Xin dâng lên Chúa tâm hồn khao khát được gặp gỡ Chúa, trái tim mòn mỏi tìm kiếm sự nghỉ ngơi đích thực. Xin dâng lên Chúa những thành công và cả những thất bại, những ước mơ và cả những thất vọng. Đặc biệt, chúng con xin thành tâm thống hối và dâng lên Chúa những lần chúng con đã bước đi sai đường, đã chạy theo những đam mê lạc thú, đã lãng quên tình yêu của Chúa và làm tổn thương đến tha nhân. Như người con hoang đàng trong Tin Mừng, chúng con nhận ra rằng khi xa Chúa, chúng con đã đánh mất phẩm giá làm con Chúa, đã sống trong cảnh lầm than, thiếu thốn tình yêu và sự sống đích thực.

Chúng con tin rằng, dù chúng con có tội lỗi, yếu đuối đến đâu, Chúa vẫn luôn ở đó, dang rộng vòng tay chờ đón chúng con trở về. Tình yêu của Chúa không phải là một tình yêu xét nét, tính toán, nhưng là một tình yêu bao dung, vô điều kiện. Chúa không nhìn vào quá khứ tội lỗi của chúng con, nhưng nhìn vào hiện tại với tấm lòng thống hối và khao khát quay về. Giờ đây, xin Chúa Thánh Thần soi sáng tâm trí, đốt nóng tâm hồn chúng con, giúp chúng con nhận ra tình thương hải hà của Chúa Cha, và giúp chúng con có đủ can đảm để trỗi dậy, trở về cùng Ngài. Xin cho giờ chầu này là một cuộc trở về đích thực trong tình yêu, để chúng con được Chúa ôm vào lòng, được mặc lại phẩm giá làm con và được dự vào bữa tiệc giao hòa mà Chúa đã dọn sẵn. Amen.

CẦU NGUYỆN TRƯỚC THÁNH THỂ

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, trong sự thinh lặng linh thiêng này, tâm hồn con hướng trọn về Chúa. Con chẳng biết nói gì hơn ngoài hai tiếng "Lạy Chúa". Hai tiếng ấy gói trọn tất cả niềm tin, lòng mến, sự phó thác và cả nỗi thống hối của một tâm hồn bé nhỏ trước dung nhan cao cả của Chúa. Nhìn lên Thánh Thể, con như thấy được cả một trời yêu thương đang cúi xuống trên cuộc đời con. Chúa ở đây, thật gần, gần hơn cả chính con với con. Chúa ở đây không phải để phán xét, kết án, nhưng là để lắng nghe, để thấu hiểu và để chữa lành. Con cảm nhận được sự hiện diện của Chúa đang nhẹ nhàng bao bọc lấy con, xoa dịu những vết thương lòng đang rỉ máu, làm vơi đi những gánh nặng đang oằn trên vai. Cuộc sống ngoài kia có biết bao sóng gió, bon chen, lừa lọc, có những lúc con cảm thấy mệt mỏi, chán chường, mất phương hướng. Con đã đi tìm kiếm niềm vui, hạnh phúc ở những sự chóng qua, ở những thụ tạo giới hạn, để rồi chỉ nhận lại những chua cay và trống rỗng. Lạy Chúa, con đã làm. Con đã như người con hoang đàng bỏ nhà ra đi, phung phí hết vốn liếng tình yêu mà Chúa đã trao ban. Con đã ăn những thứ "cám bã" của thế gian, những đam mê tội lỗi, những thú vui thấp hèn, để rồi tâm hồn ra xơ xác, phẩm giá ra điêu tàn. Giờ đây, khi quỳ trước Thánh Thể Chúa, con mới thấm thía được rằng, chỉ nơi Chúa mới có sự sống đời đời, chỉ nơi Chúa mới có hạnh phúc đích thực, chỉ nơi Chúa tâm hồn con mới được nghỉ ngơi, bồi dưỡng. Xin cho con được ở lại trong tình yêu của Chúa, được nép mình bên Thánh Tâm Chúa như một đứa con thơ nép mình trong vòng tay mẹ hiền. Xin Chúa đừng nhìn đến tội lỗi của con, nhưng xin nhìn đến lòng khao khát của con. Con khao khát được Chúa yêu thương, khao khát được Chúa tha thứ, khao khát được bắt đầu lại. Xin biến đổi trái tim chai đá của con, xin làm cho nó trở nên mềm mại, để nó có thể cảm nhận được tình yêu Chúa và biết rung động trước nỗi đau của anh em. Xin cho ánh mắt của con khi chiêm ngắm Thánh Thể, cũng là ánh mắt biết nhìn anh em mình với lòng bao dung, nhân hậu như Chúa đã nhìn con. Lạy Chúa Giêsu, con yêu mến Chúa. Con xin dâng trọn cả cuộc đời con trong tay Chúa. Xin hãy làm cho con trở nên khí cụ của tình yêu và bình an của Chúa. Amen.

LỜI CHÚA (LC 15, 1-3, 11-32)

Khi ấy, các người thu thuế và các người tội lỗi đều lui tới gần Đức Giêsu mà nghe Người. Thấy vậy, những người thuộc phái Phariseu và các kinh sư bèn xầm xì với nhau: "Ông này đón tiếp phường tội lỗi và ăn uống với chúng". Đức Giêsu mới kể cho họ dụ ngôn này:

Người nói: "Một người kia có hai con trai. Người con thứ nói với cha rằng: 'Thưa cha, xin cho con phần tài sản con được hưởng'. Và người cha đã chia của cải cho hai con. Ít ngày sau, người con thứ thu góp tất cả rồi trốn đi phương xa. Ở đó anh ta sống phóng đãng, phung phí tài sản của mình.

Khi anh ta đã ăn tiêu hết sạch, thì lại xảy ra trong vùng ấy một nạn đói khủng khiếp. Và anh ta bắt đầu lâm cảnh túng thiếu, nên phải đi ở cho một người dân trong vùng; người này sai anh ta ra đồng chăn heo. Anh ta ao ước lấy đầu muông heo ăn mà nhét cho đầy bụng, nhưng chẳng ai cho. Bấy giờ anh ta hồi tâm và tự nhủ: 'Biết bao nhiêu người làm công cho cha ta được cơm dư gạo thừa, mà ta ở đây lại chết đói! Thôi, ta đứng lên, đi về cùng cha và thưa với người: 'Thưa cha, con thật đắc tội với Trời và với cha, chẳng còn đáng gọi là con cha nữa. Xin coi con như một người làm công cho cha vậy'.

Thế rồi anh ta đứng lên đi về với cha. Anh ta còn ở đằng xa, thì người cha đã trông thấy. Ông chạnh lòng thương, chạy ra ôm cổ anh ta và hôn lấy hôn để. Bấy giờ người con nói rằng: 'Thưa cha, con thật đắc tội với Trời và với cha, chẳng còn đáng gọi là con cha nữa...' Nhưng người cha liền bảo các đầy tớ rằng: 'Mau đem áo đẹp nhất ra đây mặc cho cậu, xỏ nhẫn vào tay, xỏ dép vào chân cậu, rồi đi bắt con bê đã vỗ béo làm thịt để chúng ta mở tiệc ăn mừng! Vì con ta đây đã chết mà nay sống lại, đã mất mà nay lại tìm thấy'. Và họ bắt đầu ăn mừng.

Lúc ấy, người con cả của ông đang ở ngoài đồng. Khi anh ta về gần đến nhà, nghe thấy tiếng đàn ca nhảy múa, liền gọi một người đầy tớ ra mà hỏi xem có chuyện gì. Người ấy trả lời: 'Em cậu đã về, và cha cậu đã làm thịt con bê béo, vì được em cậu về mạnh khỏe'. Người anh cả liền nổi giận và không chịu vào nhà. Nhưng cha cậu ra năn nỉ. Cậu trả lời cha: 'Cha coi, đã bao nhiêu năm trời con hầu hạ cha, và chẳng khi nào trái lệnh, thế mà chưa bao giờ cha cho lấy được một con dê con để con ăn mừng với bạn bè. Còn thằng con của cha đó, sau khi đã nuốt hết của cải của cha với bọn đĩm, nay trở về, thì cha lại giết bê béo ăn mừng!'

Nhưng người cha nói với anh ta: 'Con à, lúc nào con cũng ở với cha, tất cả những gì của cha đều là của con. Nhưng chúng ta phải ăn mừng, phải vui vẻ, vì em con đây đã chết mà nay sống lại, đã mất mà nay lại tìm thấy'.

Đó là Lời Chúa.

SUY NIỆM LỜI CHÚA

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, đoạn Tin Mừng theo Thánh Luca mà chúng con vừa nghe như một bức tranh tuyệt đẹp vẽ nên dung mạo của một Thiên Chúa giàu lòng thương xót. Bức tranh ấy có hai nhân vật trung tâm, hai người con trai, nhưng nổi bật trên hết chính là hình ảnh người Cha. Mỗi lần đọc lại dụ ngôn này, tâm hồn chúng con lại rung lên những cung bậc cảm xúc khác nhau: có sự xót xa cho thân phận con người yếu đuối, có sự đồng cảm với nỗi đau của người cha, và trên hết là niềm vui vỡ òa trước tình yêu vô bờ bến của Thiên Chúa.

Người con thứ là hình ảnh của mỗi người chúng con, là hình ảnh của nhân loại luôn khao khát tự do, khao khát được khẳng định mình. Anh ta muốn "phần tài sản con được hưởng", muốn tự mình quyết định cuộc đời, muốn thoát khỏi sự "ràng buộc" của tình thương. Anh ta nghĩ rằng hạnh phúc đích thực nằm ở phương xa, ở nơi anh ta có thể sống theo ý mình, thỏa mãn mọi đam mê xác thịt mà không bị ai ngăn cấm. Đó cũng là cám dỗ muôn thuở của con người chúng con. Chúng con thường nghĩ rằng luật Chúa, giới răn của Ngài là những gánh nặng, những xiềng xích trói buộc tự do. Chúng con muốn đi con đường riêng của mình, tự xây dựng hạnh phúc theo tiêu chuẩn của thế gian. Chúng con đã lầm tưởng rằng tiền bạc, danh vọng, lạc thú sẽ lấp đầy được khoảng trống trong tâm hồn. Và rồi, chúng con cũng "trẩy đi phương xa", rời xa ngôi nhà của Cha, rời xa Giáo Hội, rời xa các Bí tích, rời xa đời sống cầu nguyện. "Phương xa" ấy không nhất thiết là một nơi chốn địa lý, mà là một tình trạng tâm hồn xa cách Chúa, sống như thể không có Ngài.

Cuộc sống "phóng đảng, phung phí tài sản" của người con thứ đã đưa anh đến một kết cục bi thảm. Anh mất hết tất cả: tiền của, bạn bè, và quan trọng nhất là mất phẩm giá. Từ một người con được yêu thương, anh trở thành kẻ chăn heo, một công việc nhơ nhớp đối với người Do Thái. Anh "ao ước lấy đậu muông heo ăn mà nhét cho đầy bụng, nhưng chẳng ai cho". Đây là hình ảnh bi đát nhất của tội lỗi. Tội lỗi không chỉ làm chúng con mất đi ơn nghĩa với Chúa, mà còn tước đoạt của chúng con phẩm giá làm người, đẩy chúng con vào tình trạng cô đơn, đói khát và tuyệt vọng. Khi sống xa Chúa, chúng con sẽ chỉ tìm thấy những thứ "cám bã" của thế gian, những thứ không bao giờ có thể thỏa mãn được cơn đói khát sâu thẳm nhất trong tâm hồn, cơn đói khát Thiên Chúa. Sự trống rỗng, đau khổ tột cùng chính là tiếng nói của lương tâm, là dấu hiệu cho thấy chúng con đã đi sai đường.

Chính trong cảnh cùng cực ấy, người con đã "hồi tâm". Anh nhớ về ngôi nhà của Cha, nhớ về tình thương và sự sung túc nơi đó. Anh nhận ra sự tương phản nghiệt ngã giữa cuộc sống của những người làm công cho cha anh và thân phận khốn cùng của mình. Đây là giây phút của ân sủng, giây phút mà ánh sáng của Thiên Chúa len lỏi vào tâm hồn tăm tối của anh. Anh quyết định "đứng lên, đi về cùng cha". Hành trình trở về không hề dễ dàng. Nó đòi hỏi sự khiêm tốn để nhận ra lỗi lầm của mình, đòi hỏi sự can đảm để đối diện với quá khứ và sự tin tưởng vào lòng tha thứ của người cha. Anh đã chuẩn bị sẵn một lời thú tội: "Thưa cha, con thật đắc tội với Trời và với cha, chẳng còn đáng gọi là con cha nữa. Xin coi con như một người làm công cho cha vậy". Anh không dám mơ tưởng đến việc được phục hồi địa vị làm con, anh chỉ xin một chỗ đứng của người tội tở.

Nhưng phản ứng của người cha đã vượt quá mọi sự mong đợi của anh, và cũng vượt quá mọi suy luận của con người chúng con. "Anh ta còn ở đằng xa, thì người cha đã trông thấy". Người cha đã không ngồi chờ đợi trong sự oán giận hay trách móc. Trái tim ông luôn hướng về phương xa, ánh mắt ông luôn dõi theo hình bóng đứa con lạc lối. Mỗi ngày, ông đều ra đầu ngõ ngóng trông, hy vọng. Tình yêu của người cha là một tình yêu kiên nhẫn, một tình yêu không bao giờ từ bỏ. Khi vừa thoáng thấy bóng con, "ông chạnh lòng thương". Lòng thương xót của ông trào dâng, lấn át hết mọi sự tức giận, mọi nỗi đau bị phản bội. Ông "chạy ra ôm cổ anh ta và hôn lấy hôn để". Cái ôm ấy xóa tan mọi khoảng cách, mọi mặc cảm tội lỗi. Nụ hôn ấy là dấu chỉ của sự tha thứ trọn vẹn, của sự chào đón nồng nhiệt. Người cha đã không để cho người con nói hết lời thú tội đã chuẩn bị sẵn. Ông không quan tâm đến quá khứ, ông chỉ quan tâm đến hiện tại: con ông đã trở về.

Và rồi, người cha đã làm những điều thật phi thường. Ông ra lệnh cho đầy tớ: "Mau đem áo đẹp nhất ra đây mặc cho cậu, xỏ nhẫn vào tay, xỏ dép vào chân cậu". Chiếc áo đẹp nhất phục hồi lại phẩm giá cao quý của người con. Chiếc nhẫn là dấu chỉ của quyền bính, của việc được tái nhận vào gia đình. Đôi dép khăng định anh không còn là nô lệ, mà là một người tự do. Cuối cùng, người cha ra lệnh "bắt con bê đã vỗ béo làm thịt để chúng ta mở tiệc ăn mừng". Bữa tiệc là biểu tượng của niềm vui giao hòa, niềm vui của trời đất khi một người tội lỗi ăn năn sám hối. Lời của người cha đã tóm kết tất cả ý nghĩa của dụ ngôn: "Vì con ta đây đã chết mà nay sống lại, đã mất mà nay lại tìm thấy". Đối với Thiên Chúa, tội lỗi là cái chết, sự trở về là sự sống lại. Mỗi lần chúng con đến với Bí tích Giao Hòa, chúng con cũng đang sống lại kinh nghiệm của người con hoang đàng: được Chúa Cha ôm

vào lòng, được tha thứ, được phục hồi phẩm giá và được tham dự vào bữa tiệc Thánh Thể.

Thế nhưng, câu chuyện chưa kết thúc ở đó. Bức tranh về lòng thương xót của Chúa sẽ không trọn vẹn nếu thiếu đi hình ảnh của người con cả. Anh ta là hiện thân của những người Phariseu và kinh sư, những người tự cho mình là công chính, luôn tuân giữ lề luật một cách tỉ mỉ. Anh ta nổi giận, ghen tị khi thấy em mình được cha đối xử quá tốt. Anh ta kể công với cha: "Đã bao nhiêu năm trời con hầu hạ cha, và chẳng khi nào trái lệnh... thế mà chưa bao giờ cha cho lấy được một con dê con". Lời nói của anh ta cho thấy một mối tương quan với cha dựa trên sự công bằng, sòng phẳng, dựa trên luật lệ chứ không phải trên tình yêu. Anh ta ở trong nhà Cha, nhưng tâm hồn anh ta lại xa cách Cha. Anh ta không hiểu được trái tim của Cha, không cảm nhận được niềm vui của Cha khi đứa con lầm lạc trở về. Anh ta gọi em mình là "thằng con của cha đó", một cách nói đầy khinh miệt và xa cách.

Thái độ của người cha đối với người con cả cũng thật dịu dàng và kiên nhẫn. Ông không quở trách, không nổi giận. Ông "ra năn nỉ", ông hạ mình để giải thích cho con hiểu. Ông nói: "Con à, lúc nào con cũng ở với cha, tất cả những gì của cha đều là của con". Ông muốn nhắc nhở người con cả về tình yêu và đặc ân mà anh ta luôn được hưởng. Nhưng đồng thời, ông cũng mời gọi anh ta vượt qua sự ích kỷ, nhỏ nhen của mình để chia sẻ niềm vui chung của gia đình: "Nhưng chúng ta phải ăn mừng, phải vui vẻ, vì em con đây đã chết mà nay sống lại, đã mất mà nay lại tìm thấy". Lạy Chúa, xin cho chúng con đừng bao giờ có thái độ của người anh cả. Xin cho chúng con đừng bao giờ tự mãn về sự công chính của bản thân mà lên án, xét đoán anh em. Xin cho chúng con một trái tim rộng mở như trái tim của Chúa Cha, một trái tim biết vui khi thấy người tội lỗi trở về, biết chia sẻ niềm vui của Thiên đàng. Xin cho chúng con hiểu rằng, trong nhà Cha, không có chỗ cho sự ghen tị, so bì, mà chỉ có tình yêu thương và lòng bao dung.

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, khi chiêm ngắm Chúa đây, chúng con nhận ra Chúa chính là hiện thân sống động nhất của người Cha nhân hậu. Chúa đã từ trời cao xuống thế làm người, đã sống giữa những người tội lỗi, đã ăn uống với họ, đã chữa lành họ. Chúa đã chết trên thập giá để giao hòa chúng con với Chúa Cha. Mỗi Thánh lễ là một bữa tiệc giao hòa, nơi Chúa hiến mình làm của ăn nuôi sống chúng con. Xin cho chúng con, mỗi khi rước lấy Thánh Thể Chúa, cũng được biến đổi để trở nên giống Chúa hơn, để có một trái tim biết yêu thương, tha thứ và đón nhận tất cả mọi người, đặc biệt là những người anh em đang lầm lạc xa cách Chúa. Amen.

LỜI NGUYỆN

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, cảm tạ Chúa đã cho chúng con được ở lại bên Chúa trong giờ cầu thánh này. Lời Chúa qua dụ ngôn Người Con Hoang Đàng đã chạm đến sâu thẳm tâm hồn chúng con, giúp chúng con nhận ra tình yêu vô bờ của Chúa Cha. Giờ đây, trong tâm tình con thảo, chúng con xin dâng lên Chúa những lời nguyện tha thiết:

1. Lạy Chúa, như người con thứ đã can đảm "đứng lên" và "đi về cùng cha", chúng con xin Chúa ban cho tất cả những ai đang sống trong tội lỗi, đang lãng quên Chúa, được ơn soi sáng để nhận ra tình trạng khốn cùng của mình. Xin ban cho họ lòng can đảm để chiến thắng sự sợ hãi, mặc cảm và quay trở về với vòng tay yêu thương của Chúa qua Bí tích Giao Hòa. Xin cho họ cảm nghiệm được niềm vui của sự sống lại khi được Chúa tha thứ và đón nhận.

2. Lạy Chúa, chúng con cầu nguyện cho những người đang mang trong mình tâm trạng của người con cả. Xin Chúa phá tan đi sự cứng cõi, ích kỷ và tự mãn trong tâm hồn họ. Xin ban cho họ một trái tim nhân hậu và bao dung như trái tim Chúa Cha, để họ biết vui mừng khi thấy anh em mình sám hối trở về, biết mở rộng vòng tay đón nhận thay vì lên án, chỉ trích. Xin cho mỗi người trong chúng con biết nhìn anh em mình bằng ánh mắt của Chúa.

3. Lạy Chúa, hình ảnh người cha nhân hậu luôn ngóng trông con trở về là nguồn an ủi lớn lao cho chúng con. Chúng con xin cầu nguyện cho các bậc làm cha mẹ, đặc biệt là những người đang đau khổ vì con cái hư hỏng, lầm lạc. Xin Chúa ban cho họ sự kiên nhẫn, lòng bao dung và một tình yêu không bao giờ mệt mỏi, để họ luôn là hình ảnh sống động của Chúa Cha nhân từ, luôn hy vọng và sẵn sàng tha thứ, đón nhận con cái trở về.

4. Lạy Chúa, chúng con cầu nguyện cho chính bản thân mỗi người chúng con. Biết bao lần chúng con đã là người con hoang đàng, phung phí ân sủng Chúa. Biết bao lần chúng con đã là người anh cả, sống trong nhà Cha mà lòng vẫn xa cách, hẹp hòi. Xin Chúa thanh tẩy tâm hồn chúng con, giúp chúng con luôn sống trong tâm tình thống hối và biết ơn. Xin cho chúng con luôn khao khát được ở lại trong nhà Cha, được tham dự vào bữa tiệc tình thương của Ngài, và trở nên chứng nhân của Lòng Chúa Thương Xót cho thế giới hôm nay.

LỜI NGUYỆN KẾT THÚC GIỜ CHẦU THÁNH THỂ

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, giờ chầu thiêng liêng sắp kết thúc, nhưng chúng con biết rằng tình yêu và sự hiện diện của Chúa vẫn luôn ở lại với chúng con. Chúng con xin dâng lời cảm tạ tri ân vì muôn ơn lành Chúa đã tuôn đổ trên chúng con trong giờ phút quý báu này. Chúa đã cho chúng con được lắng nghe và suy niệm Lời Chúa, được chiêm ngắm dung nhan của một Thiên Chúa là Cha giàu lòng thương xót. Chúa đã thắp lên trong lòng chúng con ngọn lửa hy vọng, niềm tin tưởng vào ơn tha thứ, và khơi dậy trong chúng con lòng khao khát được trở về, được sống trọn vẹn trong tình yêu của Ngài.

Giờ đây, chúng con sắp trở về với cuộc sống thường ngày, với những bồn phận, những trách nhiệm, và cả những thách đố. Xin Chúa đừng để chúng con đi một mình. Xin ban cho chúng con sức mạnh của Thánh Thần Chúa, để chúng con có thể biến những tâm tình sốt sắng trong giờ chầu này thành những hành động cụ thể. Xin giúp chúng con can đảm từ bỏ những con đường tội lỗi, những đam mê bất chính đã từng lôi kéo chúng con xa Chúa. Xin cho chúng con biết sống khiêm tốn, nhận ra sự yếu đuối của bản thân để luôn biết cậy dựa vào ơn Chúa.

Xin Chúa cũng biến đổi chúng con thành những khí cụ của lòng thương xót Chúa. Xin cho ánh mắt của chúng con biết nhìn anh em với sự cảm thông, lời nói của chúng con mang lại sự an ủi, và đôi tay của chúng con sẵn sàng nâng đỡ những người sa ngã. Xin cho gia đình, cộng đoàn và nơi làm việc của chúng con trở thành nơi mọi người có thể cảm nhận được tình yêu bao dung của Chúa qua cách sống của chúng con.

Lạy Mẹ Maria, Mẹ của Lòng Thương Xót, xin Mẹ đồng hành và gìn giữ chúng con trên con đường trở về với Chúa Cha. Xin Mẹ dạy chúng con biết thưa tiếng "Xin vâng" trong mọi hoàn cảnh, và luôn sống xứng đáng là con cái của Chúa.

Chúng con xin dâng trót cuộc đời chúng con cho Chúa qua đôi tay từ mẫu của Mẹ. Xin Chúa chúc lành cho chúng con, cho gia đình, cho quê hương và cho toàn thể thế giới. Amen.

Chúa Nhật, ngày 8 tháng 3 – Chúa Nhật III Mùa Chay

- **Tin Mừng:** Ga 2, 13-25

ĐỀN THỜ GIAO ƯỚC MỚI: CHÍNH THÂN THỂ CHÚA GIÊSU

MỞ ĐẦU VÀO GIỜ CHẦU

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, chúng con xin kính cầu thờ lạy, tôn vinh và chúc tụng Chúa đang hiện diện uy nghi và thẳm sâu trong Bí tích Tình Yêu. Chúng con cảm tạ Chúa vì hồng ân cao quý của giờ chầu này, là giờ phút chúng con được quây quần bên Chúa, được chiêm ngắm Thánh Nhan và được lắng nghe Lời Hằng Sống của Ngài. Trong sự thinh lặng của ngôi nhà thờ, chúng con tìm về bên Chúa như tìm về bến đỗ bình an duy nhất cho tâm hồn. Thế giới bên ngoài vẫn đang quay cuồng với bao lo toan, tính toán, bao tiếng ồn ào của lợi danh và hưởng thụ. Tâm hồn chúng con nhiều lúc cũng bị cuốn vào dòng chảy đó, trở nên xao động, phân tâm và nguội lạnh. Chúng con đến đây, trước Thánh Thể Chúa, như những người hành hương mệt mỏi tìm về nguồn suối mát trong. Chúng con đến để xin được nghỉ ngơi trong Chúa, để được Chúa thanh tẩy và đổi mới. Giờ đây, trước nhan thánh Chúa, chúng con xin dâng lên tất cả con người chúng con: với những niềm vui và nỗi buồn, với những thành công và thất bại, với những khát khao thánh thiện và cả những yếu đuối tội lỗi. Xin Chúa thương đón nhận và biến đổi chúng con. Xin Chúa sai Thánh Thần của Ngài đến, thánh hóa giờ chầu này, mở tai chúng con để lắng nghe Lời Chúa, mở lòng chúng con để suy niệm và mở miệng chúng con để cầu nguyện. Xin cho chúng con, qua giờ phút linh thiêng này, cảm nghiệm được lòng nhiệt thành của Chúa đối với Nhà Cha, và can đảm để cho Chúa thanh tẩy đền thờ tâm hồn của chính mình, để chúng con trở nên nơi xứng đáng cho Chúa ngự. Lạy Mẹ Maria, Mẹ của Thánh Thể, xin Mẹ ở bên chúng con, dạy chúng con biết cách chiêm ngắm, lắng nghe và yêu mến Chúa Giêsu con của Mẹ với tất cả trái tim. Amen.

CẦU NGUYỆN TRƯỚC THÁNH THỂ

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, Đấng là Ngôi Lời Nhập Thể, là Đền Thờ đích thực của Thiên Chúa hằng sống! Giờ đây, trong thinh lặng thánh thiêng, tâm hồn con hướng trọn về Chúa, Đấng đang hiện diện thật gần gũi, thật khiêm nhu trong hình bánh nhỏ bé. Con không thấy gì bằng con mắt xác thịt, nhưng bằng con mắt đức tin, con tuyên xưng Chúa là Thiên Chúa thật và là người thật, là Đấng Cứu Độ duy nhất của đời con. Con thờ lạy Chúa với tất

cả tâm tình con thảo. Con đến với Chúa không dám tự hào về công trạng gì, nhưng chỉ mang theo một trái tim mỗi mòn, nặng trĩu và nhiều khi đã ra ô uế. Con nhìn lên Chúa và nghĩ về hình ảnh Chúa năm xưa tiến vào Đền thờ Giêrusalem. Chúa đã không thể chịu đựng được cảnh nhà Cha bị biến thành nơi buôn bán. Lòng nhiệt thành vì vinh quang của Cha đã thiêu đốt Chúa, thúc đẩy Chúa hành động quyết liệt để trả lại sự thánh thiêng cho nơi thờ phượng. Lạy Chúa, xin Chúa cũng hãy nhìn vào đền thờ tâm hồn của con đây. Con thú nhận rằng, nhiều lần con đã biến nơi thánh thiêng này thành một cái chợ. Con đã để cho những kẻ buôn bán của thế gian chiếm ngự. Đó là những con bò của sự kiêu ngạo, tự mãn; những con chiên của sự ham muốn, hưởng thụ; và những con bồ câu của sự ích kỷ, nhỏ nhen. Con đã để cho những người đổi bạc của sự tính toán, so đo, hơn thiệt với Chúa và với tha nhân dựng lên bàn giấy của họ ngay trong lòng con. Tiếng ồn ào của những đam mê trần tục, những lo lắng thái quá về vật chất, những dự tính chỉ quy về bản thân đã lấn át đi tiếng nói của Chúa, đã làm cho tâm hồn con mất đi sự bình an và sự thanh lặng cần thiết để cầu nguyện. Lạy Chúa Giêsu, giờ đây, xin Chúa hãy cầm lấy sợi dây của Lời Ngài, của ân sủng Ngài, và xin hãy thực hiện một cuộc thanh tẩy mạnh mẽ trong tâm hồn con. Xin hãy đuổi đi tất cả những gì không thuộc về Chúa, tất cả những gì làm hoen ố sự thánh thiêng của đền thờ này. Xin lật đổ những bàn giấy của lợi lộc bất chính, của sự gian dối, của những thỏa hiệp với tội lỗi. Xin đuổi ra khỏi con sự quyến luyến tiền bạc, sự ham mê danh vọng, sự tìm kiếm lạc thú chóng qua. Xin Chúa hãy trả lại cho tâm hồn con sự trong sáng, sự bình an, sự thánh thiện, để nó thực sự là "nhà cầu nguyện" dâng lên Thiên Chúa Cha. Xin cho con không còn sợ hãi những cuộc thanh tẩy, dù có đau đớn, vì con biết rằng đó là hành động của tình yêu, là cách Chúa dọn dẹp để Ngài có thể ngự trị trong con một cách trọn vẹn hơn. Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, Đền Thờ sống động, xin hãy làm cho con nên đền thờ của Chúa. Amen.

LỜI CHÚA (Ga 2, 13-25)

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Gioan

Lễ Vượt Qua của người Do-thái gần đến, Đức Giê-su liền lên thành Giê-ru-sa-lem. Người thấy ở trong Đền Thờ có những kẻ bán chiên, bò, bồ câu, và cả những người đang ngồi đổi tiền. Người liền lấy dây làm roi mà xua đuổi tất cả bọn họ cùng với chiên bò ra khỏi Đền Thờ; còn tiền của những người đổi bạc, Người đổ tung ra, và lật nhào bàn của họ. Người nói với những kẻ bán bồ câu: “Đem tất cả những thứ này đi khỏi đây, đừng biến nhà Cha tôi thành nơi buôn bán.” Các môn đệ của Người nhớ lại lời đã chép

trong Kinh Thánh: “Vì nhiệt tâm lo việc nhà Chúa, mà tôi đây sẽ phải thiệt thân.”

Người Do-thái hỏi Đức Giê-su: “Ông lấy dấu lạ nào chứng tỏ cho chúng tôi thấy là ông có quyền làm như thế?” Đức Giê-su đáp: “Các ông cứ phá huỷ Đền Thờ này đi, nội ba ngày, tôi sẽ dựng lại.” Người Do-thái nói: “Đền Thờ này phải mất bốn mươi sáu năm mới xây xong, thế mà nội trong ba ngày ông xây lại được sao?” Nhưng Đền Thờ Đức Giê-su muốn nói ở đây là chính thân thể Người. Vậy, khi Người từ cõi chết trỗi dậy, các môn đệ nhớ lại Người đã nói điều đó, họ liền tin vào Kinh Thánh và lời Đức Giê-su đã nói.

Trong lúc Đức Giê-su ở Giê-ru-sa-lem vào dịp lễ Vượt Qua, có nhiều kẻ tin vào danh Người bởi đã thấy các dấu lạ Người làm. Nhưng chính Đức Giê-su không tin tưởng họ, vì Người biết họ hết thầy, và không cần ai làm chứng về con người. Quả thật, chính Người biết có gì trong lòng người ta.

SUY NIỆM LỜI CHÚA

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, khi chiêm ngắm Chúa trong hình bánh mong manh, chúng con như được mời gọi bước vào sự thinh lặng sâu thẳm của tình yêu tự hiến. Và trong sự thinh lặng đó, Lời Chúa của Tin Mừng hôm nay vang lên như một tiếng sấm, chấn động sự bình lặng giả tạo và sự thỏa hiệp của chúng con. Hình ảnh Chúa, một Đức Giêsu hiền lành và khiêm nhường, bỗng trở nên quyết liệt và mạnh mẽ khi đứng trước sự xúc phạm đến sự thánh thiêng của Nhà Cha, đã khuấy động tâm hồn chúng con và buộc chúng con phải nhìn lại chính mình. Đền thờ Giêrusalem, niềm tự hào của dân tộc Do Thái, trung tâm của đời sống phụng tự, nơi Thiên Chúa được tin là đang hiện diện một cách đặc biệt, đã bị biến chất. Nó không còn thuần túy là nơi con người gặp gỡ Thiên Chúa trong cầu nguyện và hy lễ, mà đã trở thành một khu chợ sầm uất, một trung tâm thương mại. Tiếng kêu của chiên bò, tiếng mặc cả của người mua kẻ bán, tiếng loảng xoảng của đồng tiền đã át đi lời kinh nguyện. Mùi lợi lộc đã làm ô uế hương trầm thánh thiêng. Chúa đã không thể im lặng. Lòng nhiệt thành vì vinh quang của Cha đã bùng cháy trong Chúa như một ngọn lửa không thể kìm hãm. Chúa lấy dây bện thành roi, một hành động mang tính biểu tượng mạnh mẽ, không phải để gây thương tích thể xác, nhưng để thức tỉnh lương tâm, để xua đuổi đi cái thần của lợi lộc, cái tinh thần thế tục đã len lỏi và chiếm ngự nơi thánh. “Đừng biến nhà Cha tôi thành nơi buôn bán.” Lời của Chúa vang lên vừa là một mệnh lệnh, vừa là một lời than thở đau đớn của người con thấy nhà của Cha mình bị xúc phạm.

Lạy Chúa, khi suy niệm về hành động này, chúng con nhận ra rằng sự thanh tẩy Đền thờ không chỉ là một sự kiện lịch sử đã qua, mà nó vẫn đang tiếp diễn, và đối tượng chính của cuộc thanh tẩy ấy chính là tâm hồn mỗi người chúng con. Bởi lẽ, qua Bí tích Rửa tội, chúng con đã trở nên Đền thờ của Chúa Thánh Thần. Thân xác và linh hồn chúng con được thánh hiến để trở thành nơi Thiên Chúa Ba Ngôi ngự trị. Thế nhưng, chúng con đã đối xử với đền thờ sống động này như thế nào? Chúng con có thực sự gìn giữ nó như một "nhà cầu nguyện" không? Hay chúng con cũng đã nhiều lần biến nó thành một "nơi buôn bán"? Những con bò, con chiên của sự kiêu căng, tự ái, của những đam mê xác thịt thấp hèn vẫn thường xuyên được chúng con dắt vào trong tâm hồn. Những người đổi bạc của sự tính toán thiệt hơn trong tương quan với Chúa và với anh em vẫn được chúng con cho phép dựng bàn của họ. Chúng con đổi những giờ phút cầu nguyện quý giá để lấy những phút giây giải trí vô bổ. Chúng con bán đi sự thật, sự công chính để mua lấy những lợi lộc chóng qua. Chúng con để cho tiếng ồn ào của mạng xã hội, của những lo toan vật chất, của những tham vọng trần thế lấn át tiếng nói nhẹ nhàng của Chúa trong lương tâm. Tâm hồn chúng con, thay vì là nơi vang lên lời ca chúc tụng Thiên Chúa, lại đầy những tiếng mặc cả, những lời than trách, oán hờn. Lạy Chúa, xin thương xót chúng con. Xin cho chúng con lòng can đảm để đối diện với sự thật về tình trạng đền thờ tâm hồn của mình. Và hơn thế nữa, xin Chúa hãy đến, một lần nữa, với sợi dây của tình yêu và ân sủng, để thanh tẩy chúng con. Dù cuộc thanh tẩy có thể làm chúng con đau đớn khi phải từ bỏ những thói quen xấu, những quyến luyến tội lỗi, nhưng chúng con tin rằng đó là hành động cứu độ của một tình yêu lớn lao.

Khi người Do Thái chất ván Chúa về quyền năng để làm những điều đó, Chúa đã đưa ra một câu trả lời đầy bí ẩn và mang tính tiên tri: "Các ông cứ phá huỷ Đền Thờ này đi, nội ba ngày, tôi sẽ dựng lại." Họ đã nghĩ đến ngôi đền thờ vật chất bằng đá, một công trình vĩ đại phải mất bốn mươi sáu năm mới xây xong. Nhưng Đền Thờ mà Chúa muốn nói đến chính là Thân Thể mầu nhiệm của Ngài. Đây chính là bước ngoặt của lịch sử cứu độ. Chúa Giêsu mặc khải rằng, nơi gặp gỡ đích thực và vĩnh viễn giữa Thiên Chúa và con người không còn là một ngôi nhà bằng đá, dù nguy nga đến đâu, mà chính là con người của Ngài, là thân thể của Ngài. Thân thể ấy sẽ bị con người "phá huỷ" trên cây thập giá, nhưng sau ba ngày, quyền năng của Thiên Chúa Cha sẽ "dựng lại" trong sự Phục Sinh vinh hiển. Kể từ đây, mọi hành vi thờ phượng đích thực đều phải đi qua Đức Giêsu Kitô. Không còn cần đến những hy lễ chiên bò, vì chính Chúa đã trở nên Chiên Vượt Qua, hy lễ toàn hảo dâng lên Chúa Cha một lần cho tất cả. Sự thờ phượng không còn bị giới hạn trong một không gian địa lý nào, nhưng là sự thờ phượng

"trong Thần Khí và sự thật". Lạy Chúa Giêsu, chúng con thờ lạy Chúa, Đền Thờ Giao Ước Mới và Vĩnh Cửu. Chính trong Chúa mà chúng con được đến gần Chúa Cha. Chính nhờ Máu Thánh Chúa mà bức màn ngăn cách trong đền thờ cũ đã bị xé ra, mở ra cho chúng con con đường vào cung thánh của Thiên Chúa.

Và mầu nhiệm này lại càng trở nên gần gũi và sống động hơn bao giờ hết khi chúng con đang quỳ trước Thánh Thể Chúa đây. Bí tích Thánh Thể chính là sự hiện diện đích thực của Thân Thể Phục Sinh của Chúa, Đền Thờ sống động mà Chúa đã nói đến. Mỗi khi chúng con đến chầu Thánh Thể, chúng con đang thực sự bước vào Đền Thờ đích thực. Mỗi khi chúng con rước lễ, chúng con được kết hợp với chính Đền Thờ ấy, và thân xác chúng con cũng được thông phần vào sự sống thần linh của Chúa. Sự thờ phượng của chúng con không còn là một hành vi bên ngoài, nhưng là sự kết hiệp mật thiết với chính Hy Lễ của Chúa Kitô. Điều này đòi hỏi chúng con một thái độ nội tâm sâu sắc. Không chỉ là đến nhà thờ, đọc vài kinh rồi về, mà là một sự gặp gỡ thực sự, một sự đối thoại tâm tình với Chúa đang hiện diện. Lạy Chúa, xin cho chúng con một đức tin sống động vào sự hiện diện của Chúa trong Bí tích Thánh Thể. Xin cho mỗi lần chúng con đến với Chúa nơi đây, lòng chúng con cũng bùng cháy lên ngọn lửa nhiệt thành và yêu mến như Chúa đã từng nhiệt thành với Nhà Cha. Xin cho chúng con biết trân quý những giây phút được ở bên Chúa, biết dọn dẹp tâm hồn mình cho sạch mọi bụi bặm của thế gian, để thực sự là một không gian thánh thiêng cho Chúa ngự.

Cuối cùng, đoạn Tin Mừng kết thúc với một nhận xét sâu sắc của thánh Gioan: "Chính Đức Giê-su không tin tưởng họ, vì Người biết họ hết thảy... Quả thật, chính Người biết có gì trong lòng người ta." Nhiều người tin Chúa vì thấy phép lạ, nhưng đó là một niềm tin còn hời hợt, dựa trên những dấu hiệu bên ngoài. Chúa Giêsu, Đấng thấu suốt tâm can, biết rõ sự nông nổi và hay thay đổi của lòng người. Ngài không cần ai làm chứng về con người, vì Ngài là Đấng Tạo Hóa, Ngài biết rõ từng góc ngách, từng suy nghĩ, từng ý định sâu kín nhất trong tâm hồn chúng con. Điều này vừa là một lời cảnh báo, vừa là một niềm an ủi lớn lao. Cảnh báo vì chúng con không thể che giấu bất cứ điều gì trước mặt Chúa. Chúng con không thể đến với Chúa với một tấm lòng giả dối, một đức tin hình thức. Mọi sự đều trần trụi trước Thánh Nhan Ngài. Nhưng cũng là một niềm an ủi vô bờ, vì Chúa biết rõ sự yếu đuối của chúng con, biết rõ những cuộc chiến đấu nội tâm, những lần vấp ngã dù chúng con không muốn. Chúa biết cả những ước muốn thiện chí dù nhỏ bé, những nỗ lực âm thầm để vươn lên. Chúa biết và Chúa

thương. Ngài không nhìn chúng con bằng cái nhìn xét đoán của người đời, nhưng bằng cái nhìn của một người Cha nhân hậu, một vị lương y đầy lòng trắc ẩn. Trong giờ chầu này, chúng con dám mở lòng mình ra trước Chúa. Chúng con không giấu giếm Ngài điều gì. Xin Chúa hãy nhìn vào tâm hồn chúng con, không phải để kết án, nhưng để chữa lành. Xin Chúa hãy dùng sự hiểu biết vô biên của Ngài để soi sáng cho chúng con thấy rõ con người thật của mình, và dùng tình yêu vô biên của Ngài để biến đổi chúng con từ bên trong, để đền thờ tâm hồn chúng con ngày càng trở nên tinh tuyền, xứng đáng là nơi Chúa yêu thích ngự trị.

LỜI CẦU NGUYỆN

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, sau những giây phút được Lời Chúa soi dẫn, chúng con xin dâng lên Chúa những lời nguyện tha thiết:

1. **Cầu cho Hội Thánh:** Lạy Chúa, Chúa đã thiết lập Hội Thánh để trở nên Đền Thờ sống động của Chúa giữa lòng thế giới, là "nhà cầu nguyện" cho muôn dân. Chúng con tha thiết cầu xin Chúa thanh tẩy Hội Thánh khỏi mọi tinh thần thế tục, khỏi những tính toán lợi lộc, những gương xấu gây chia rẽ và làm lu mờ Thánh Nhan Chúa. Xin cho các vị chủ chăn trong Hội Thánh được đầy lòng nhiệt thành của Chúa, can đảm nói lên sự thật, mạnh mẽ bảo vệ sự thánh thiêng và luôn quy hướng mọi sự về vinh quang của Thiên Chúa Cha, để Hội Thánh thực sự là dấu chỉ hữu hình của Nước Trời. *Chúng con cầu xin Chúa.*

2. **Cầu cho mỗi người chúng con:** Lạy Chúa, Đấng thấu suốt tâm can, Chúa biết rõ những "kẻ buôn bán" vẫn còn chiếm ngự trong đền thờ tâm hồn chúng con: đó là sự kiêu ngạo, ích kỷ, ghen tương và những đam mê bất chính. Chúng con nài xin Chúa, bằng quyền năng của Lời và Thánh Thể Chúa, xin hãy thực hiện một cuộc thanh tẩy nơi sâu thẳm lòng chúng con. Xin cho chúng con sức mạnh để lật đổ những bàn giấy của sự tính toán hơn thua, và can đảm để xua đuổi những quyền luyến tội lỗi, để tâm hồn chúng con trở nên thanh sạch, bình an và xứng đáng cho Chúa ngự trị. *Chúng con cầu xin Chúa.*

3. **Cầu cho những ai chưa nhận biết Chúa là Đền Thờ đích thực:** Lạy Chúa Giêsu, nhiều người ngày nay vẫn đang loay hoay tìm kiếm Thiên Chúa ở những nơi xa xôi, qua những nghi lễ trống rỗng hoặc trong những triết lý của con người. Xin Chúa thương soi sáng

cho họ nhận ra rằng, chính Chúa là Đền Thờ thật, là con đường duy nhất dẫn đến với Chúa Cha. Xin cho họ, qua lời rao giảng và đời sống chứng tá của chúng con, được gặp gỡ Chúa và tìm thấy nơi Thân Thể Mầu Nhiệm Chúa sự cứu độ, sự bình an và niềm vui đích thực. *Chúng con cầu xin Chúa.*

4. Cầu cho chúng con có được lòng nhiệt thành của Chúa: Lạy Chúa, Chúa đã cháy lên ngọn lửa nhiệt thành vì vinh quang Nhà Cha. Xin Chúa cũng đốt lên trong tâm hồn chúng con ngọn lửa yêu mến Chúa nồng nàn. Xin cho chúng con không còn dừng dừng, nguội lạnh trước những điều thánh thiêng bị xúc phạm, trước những sự thật bị bóp méo, trước những anh em đang lầm lạc xa Chúa. Xin cho chúng con một trái tim khao khát cho danh Cha được cả sáng, và can đảm dấn thân để xây dựng nền văn minh tình thương ngay trong môi trường chúng con đang sống. *Chúng con cầu xin Chúa.*

LỜI NGUYỆN KẾT THÚC GIỜ CHẦU THÁNH THỂ

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, giờ chầu thánh thiêng sắp kết thúc, nhưng sự hiện diện của Chúa vẫn luôn ở lại với chúng con. Chúng con xin dâng lời cảm tạ tri ân vì muôn vàn ơn lành Chúa đã tuôn đổ trên chúng con trong giờ phút này. Cảm tạ Chúa đã cho chúng con được lắng nghe và suy niệm Lời Hằng Sống, Lời đã thức tỉnh và thanh tẩy tâm hồn chúng con.

Chúng con nhận ra rằng, điều Chúa mong muốn không phải là những lễ vật bên ngoài, nhưng là một tấm lòng trong sạch, một tâm hồn được dọn dẹp để trở nên đền thờ sống động cho Ngài. Khi trở về với cuộc sống thường ngày, xin cho hình ảnh Chúa nhiệt thành vì Nhà Cha luôn khắc ghi trong tâm trí chúng con, thúc đẩy chúng con can đảm chiến đấu với tội lỗi, quyết tâm loại bỏ những gì là buôn bán, tính toán, thế tục ra khỏi cuộc đời mình.

Xin cho chúng con biết trân trọng thân xác mình như đền thờ của Chúa Thánh Thần, biết gìn giữ tâm hồn khỏi những ồn ào của thế gian để luôn là một "nhà cầu nguyện", một không gian tĩnh lặng cho Chúa ngự. Xin cho Bí Tích Thánh Thể mà chúng con tôn thờ và lãnh nhận trở nên sức mạnh nuôi dưỡng, giúp chúng con sống chứng tá cho Chúa, Đền Thờ Giao Ước Mới, ngay giữa lòng đời.

Chúng con dâng mọi quyết tâm của chúng con trong tay Mẹ Maria, Mẹ là Đền Thờ tinh tuyền nhất của Thiên Chúa. Xin Mẹ giúp chúng con luôn

biết sống xứng đáng là con cái Chúa. Giờ đây, xin Chúa ban phép lành cho chúng con, cho gia đình, cho giáo xứ và cho toàn thể giới, để tất cả chúng con được sống trong bình an và tình yêu của Chúa, hôm nay và mãi mãi. Amen.

Thứ Hai, ngày 9 tháng 3

- **Tin Mừng:** Lc 4, 24-30

ĐỨC GIÊSU, VỊ NGÔN SỨ BỊ QUÊ HƯƠNG TỪ CHỐI

MỞ ĐẦU VÀO GIỜ CHẦU

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, trong giờ phút linh thiêng này, cộng đoàn chúng con quy tụ về đây, trước sự hiện diện đầy yêu thương và khiêm nhường của Chúa nơi Bí tích Thánh Thể. Chúng con tìm về bên Chúa như con thơ tìm về lòng mẹ, như nai rừng khát mong tìm về suối mát. Chúng con tìm về đây để được chiêm ngắm Thánh Nhan, để được lắng nghe Lời Chúa, và để được chìm sâu trong biển cả tình yêu vô bờ của Ngài. Giữa những ồn ào, vội vã của cuộc sống, giờ chầu này là một khoảng lặng quý giá, một ốc đảo bình an để tâm hồn chúng con được nghỉ ngơi, được chữa lành và được bồi dưỡng.

Chúng con thờ lạy Chúa, Đấng là Vua các vua, là Chúa các chúa, nhưng đã tự hạ mình xuống, ẩn mình trong tấm bánh mỏng manh, đơn sơ. Sự hiện diện của Chúa thật thanh lặng, nhưng lại ẩn chứa một sức mạnh vô song, một lời mời gọi tha thiết. Chúa ở đây, không phải để phán xét, không phải để đòi hỏi, nhưng là để chờ đợi, để lắng nghe, và để ban phát ân sủng cho từng người chúng con. Mỗi lần được ở bên Chúa, chúng con lại cảm nhận sâu sắc hơn tình yêu tự hiến của Ngài, một tình yêu đã đi đến tận cùng khi chấp nhận treo mình trên Thập giá vì tội lỗi nhân loại.

Trong giờ chầu hôm nay, Lời Chúa theo Thánh Luca sẽ dẫn dắt chúng con suy niệm về một thực tại đau lòng: Chúa đã bị chính những người đồng hương của mình ở Nadarét khước từ. Họ, những người đã chứng kiến Chúa lớn lên, những người đã nghe những lời khôn ngoan đầu tiên từ môi miệng Ngài, lại không thể mở lòng đón nhận Ngài là Đấng Cứu Độ. Họ đóng khung Ngài trong hình ảnh “con bác thợ mộc Giuse”, và từ đó, họ từ chối ơn cứu độ mà Ngài mang đến.

Lạy Chúa, khi suy niệm về sự kiện này, chúng con không khỏi chạnh lòng và tự vấn. Phải chăng trong cuộc sống của chúng con, đã không ít lần chúng con cũng hành xử như dân làng Nadarét xưa? Chúng con có thật sự nhận ra sự hiện diện sống động của Chúa trong cuộc đời mình, hay chúng con cũng đang đóng khung Ngài trong những quan niệm hạn hẹp, những mong muốn ích kỷ của bản thân? Chúng con có sẵn sàng để cho Lời Chúa

chất vấn, biến đổi, hay chúng con chỉ muốn nghe những gì êm tai, phù hợp với ý riêng của mình?

Giờ đây, xin Chúa Thánh Thần, Đấng là Thầy dạy chân lý, đến soi sáng tâm hồn và mở rộng con tim của mỗi chúng con. Xin cho chúng con biết gạt bỏ đi những thành kiến, những tự mãn và cứng cỏi, để có thể khiêm tốn lắng nghe và đón nhận sứ điệp mà Chúa muốn ngỏ lời với chúng con qua giờ chầu này. Xin cho chúng con can đảm đối diện với sự thật về chính mình và can đảm thay đổi để xứng đáng hơn với tình yêu của Chúa. Chúng con xin dâng lên Chúa giờ chầu này với tất cả tâm tình yêu mến, thờ lạy và tạ ơn. Amen.

CẦU NGUYỆN TRƯỚC THÁNH THỂ

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, Đấng đang hiện diện sống động trước mắt chúng con, con xin sắp mình thờ lạy Chúa. Con tin thật Chúa là Thiên Chúa, là Đấng Hằng Sống, Đấng đã tạo dựng nên vũ trụ này và đang hiện hữu nơi đây vì yêu thương con. Con chiêm ngắm Chúa ẩn mình trong hình bánh đơn sơ, và lòng con trào dâng một niềm cảm mến khôn nguôi. Sự khiêm nhường của Chúa thật vĩ đại! Chúa đã từ bỏ ngai trời vinh hiển, xuống thế làm người, và giờ đây lại tiếp tục ở lại với chúng con một cách thinh lặng, kiên nhẫn và đầy yêu thương trong Bí tích Thánh Thể. Chúa ở đây, chờ đợi con, chờ đợi từng tâm hồn đến với Ngài để được an ủi, vỗ về và ban sức mạnh.

Lạy Chúa, khi nhìn lên Thánh Thể, con lại nghĩ về hình ảnh Chúa năm xưa tại hội đường Nadarét. Chúa đã trở về quê hương với tất cả tình yêu thương, mang theo Lời Hằng Sống và ơn cứu độ. Nhưng đáp lại tình yêu đó là sự nghi ngờ, là thái độ chai cứng, là lời khước từ phũ phàng. Họ chỉ thấy nơi Chúa một người quen thuộc, con của người thợ mộc, chứ không thể nhận ra Thiên Chúa đang ở giữa họ. Trái tim Chúa đã đau đớn biết bao khi cảm nhận sự vô tín của chính những người thân quen. Chúa đã nếm trải cảm giác bị chối từ, bị hiểu lầm, bị xua đuổi. Nỗi đau đó không chỉ đến từ những kẻ xa lạ, mà còn đến từ chính những người mà Chúa hằng yêu thương, những người mà Chúa mong chờ sự đón nhận nhất.

Lạy Chúa Giêsu, con xin lỗi Chúa. Con xin lỗi Chúa vì biết bao lần trong đời, con đã hành xử như dân làng Nadarét. Con đã quá quen với sự hiện diện của Chúa trong đời con, đến nỗi con không còn nhận ra sự linh thiêng và vĩ đại của Ngài. Con đến nhà thờ, con tham dự Thánh lễ, con rước Mình Máu Thánh Chúa, nhưng tâm hồn con lại nguội lạnh, chia trí. Con coi

những điều đó như một thói quen, một nghĩa vụ, chứ không phải là một cuộc gặp gỡ thân tình với Đấng yêu con vô cùng. Con cũng đã đóng khung Chúa trong những ý niệm của riêng con. Con muốn một vị Thiên Chúa quyền năng, làm phép lạ theo ý con, giải quyết mọi khó khăn của con một cách tức thì. Và khi Chúa im lặng, khi thánh ý Chúa không như con mong muốn, con đã oán trách, đã nghi ngờ, và đã từ chối bước đi trên con đường mà Chúa mời gọi. Con đã muốn xô Chúa ra khỏi cuộc đời con, cũng như dân Nadarét đã muốn xô Ngài xuống vực thẳm. Xin Chúa tha thứ cho sự mù quáng và kiêu ngạo của con. Xin cho con đừng bao giờ coi thường ơn thánh, đừng bao giờ chai lì trước tình yêu của Chúa. Xin cho trái tim con luôn mở rộng, luôn khao khát, để mỗi lần đến với Chúa là một lần con được biến đổi, được trở nên giống Chúa hơn.

LỜI CHÚA (Lc 4, 24-30)

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Luca.

Khi ấy, Chúa Giêsu phán trong hội đường Nadarét rằng: "Tôi bảo thật các ông: không một ngôn sứ nào được chấp nhận tại quê hương mình. Thật vậy, tôi nói cho các ông hay: có nhiều bà goá ở trong nước Ít-ra-en vào thời ông Ê-li-a, khi trời đóng lại trong ba năm sáu tháng, và một nạn đói lớn xảy ra trong khắp cả nước; thế mà ông Ê-li-a không được sai đến giúp một bà nào trong các bà đó cả, nhưng chỉ được sai đến giúp bà goá thành Xarép-ta miền Xi-đôn. Cũng vậy, có nhiều người phong hủi ở trong nước Ít-ra-en vào thời ngôn sứ Ê-li-sa, nhưng không người nào trong họ được sạch, mà chỉ có ông Na-a-man, người xứ Xy-ri thôi."

Nghe vậy, mọi người trong hội đường đầy phẫn nộ. Họ đứng dậy, lôi Người ra khỏi thành - thành này được xây trên một ngọn núi - họ kéo Người lên tận đỉnh núi, để xô Người xuống vực. Nhưng Người băng qua giữa họ mà đi.

Đó là Lời Chúa.

SUY NIỆM LỜI CHÚA

Đoạn Tin Mừng chúng ta vừa nghe là một trong những trang kịch tính và bi thảm nhất trong cuộc đời công khai của Chúa Giêsu. Nó không chỉ đơn thuần là một câu chuyện về sự từ chối, mà còn là một mặc khải sâu sắc về trái tim con người và về bản chất của đức tin đích thực. Để cảm nhận hết chiều sâu của nó, chúng ta hãy cùng nhau chìm sâu vào bối cảnh, vào tâm

trạng của những con người hiện diện trong hội đường Nadarét ngày hôm ấy, và quan trọng hơn cả, là vào tâm tư của chính Chúa Giêsu.

Khung cảnh bắt đầu thật đẹp. Chúa Giêsu, người con của làng, sau bao năm xa cách, nay trở về. Chắc hẳn tin đồn về những lời giảng dạy khôn ngoan và những phép lạ cả thể Ngài đã làm ở Caphácnaum và các vùng lân cận đã bay về Nadarét trước đó. Người ta tò mò, háo hức, và có lẽ cả tự hào. "Người của làng mình" nay đã thành danh. Họ tụ tập trong hội đường không chỉ để nghe Lời Chúa, mà còn để xem Giêsu, người mà họ từng biết đến như "con bác thợ mộc", sẽ làm gì, sẽ nói gì. Ban đầu, "mọi người đều tán thành và thán phục những lời hay ý đẹp thốt ra từ miệng Người". Có một niềm hân hoan ban đầu, một sự công nhận về tài năng của người đồng hương. Nhưng rồi, bầu khí ấy đã thay đổi một cách chóng mặt. Tại sao?

Chúa Giêsu, với sự thấu suốt của Thiên Chúa, đã nhìn thấy tận đáy lòng của họ. Ngài biết sự thán phục của họ chỉ là bề ngoài, hời hợt. Đằng sau đó là một sự mong đợi đầy tính toán, một đòi hỏi ích kỷ. Họ muốn Ngài làm phép lạ tại đây, tại quê hương mình, không phải vì họ tin Ngài là Đấng Mêsia, mà là để thỏa mãn lòng tự hào địa phương, để chứng tỏ làng Nadarét của họ cũng không thua kém gì Caphácnaum. Đức tin của họ là một đức tin vị lợi, một đức tin có điều kiện. Họ muốn biến Chúa thành một "thần hộ mệnh" của riêng họ, một "người hùng" của địa phương. Và chính khi Chúa Giêsu vạch trần tâm địa đó qua câu nói: "Không một ngôn sứ nào được chấp nhận tại quê hương mình," bức màn đã bị xé toạc. Lời nói của Chúa như một lưỡi gươm đâm thấu tim đen của họ, chạm vào lòng tự ái, vào sự kiêu ngạo và thói quen chiếm hữu của họ.

Sự tức giận của họ bùng lên dữ dội hơn khi Chúa Giêsu đưa ra hai dẫn chứng từ Cựu Ước: câu chuyện ngôn sứ Êlia và bà góa thành Xarép-ta, và câu chuyện ngôn sứ Êlisa chữa lành cho ông Naaman người Xyri. Hai câu chuyện này có một điểm chung chí mạng đối với não trạng của người Do Thái thời đó: Thiên Chúa đã ra tay cứu giúp những người dân ngoại, những người bị coi là "ngoài lề", "ô uế", trong khi lại bỏ qua những người "chính thống" trong dân Israel. Sứ điệp của Chúa Giêsu thật rõ ràng và cũng thật sốc: ân sủng của Thiên Chúa không phải là một đặc quyền của riêng một dân tộc, một chủng tộc hay một địa phương nào. Ân sủng ấy được ban cho những ai có lòng tin, những ai biết khiêm tốn mở lòng ra đón nhận, bất kể họ là ai, họ đến từ đâu. Tình yêu của Thiên Chúa vượt qua mọi biên giới do con người đặt ra. Ngài không bị trói buộc bởi những định kiến, những quy tắc hay những truyền thống hạn hẹp của loài người.

Đây chính là điều mà dân làng Nadarét không thể chấp nhận được. Họ cảm thấy bị xúc phạm. Lòng tự hào dân tộc bị tổn thương. Đặc quyền mà họ nghĩ mình đương nhiên được hưởng bỗng nhiên bị tước đoạt. Từ thán phục, họ chuyển sang phẫn nộ. Từ chỗ muốn tôn vinh người đồng hương, họ chuyển sang muốn giết chết Ngài. Sự thay đổi tâm trạng này thật đáng sợ, nó cho thấy ranh giới giữa yêu và ghét, giữa tôn thờ và loại trừ, có thể mong manh đến dường nào khi lòng kiêu ngạo và ích kỷ của con người bị đụng chạm. Họ lôi Chúa Giêsu ra khỏi thành, kéo Ngài lên đỉnh núi với một ý định man rợ: xô Ngài xuống vực. Họ muốn tiêu diệt chính nguồn ơn phúc mà họ vừa được nghe. Họ muốn bịt miệng sự thật đã làm họ chói tai. Họ muốn loại bỏ Đấng đã dám thách thức thế giới quan nhỏ bé và an toàn của họ.

Và chúng ta, những con người của thế kỷ 21, khi đọc lại câu chuyện này, có dám quả quyết rằng mình tốt hơn dân làng Nadarét xưa không? Hay tâm trạng của họ cũng chính là tâm trạng tiềm ẩn đâu đó trong sâu thẳm tâm hồn chúng ta? "Nadarét" không chỉ là một địa danh, nó còn là một trạng thái của con tim. Đó là mảnh đất của sự quen thuộc, của những thói quen, của những thành kiến. Trong "Nadarét" của tâm hồn mình, chúng ta cũng có nguy cơ coi thường sự hiện diện của Thiên Chúa. Chúng ta quá quen với Thánh lễ, với các bí tích, với Lời Chúa, đến nỗi chúng ta không còn cảm nhận được sự mới mẻ, sự mãnh liệt của tình yêu Thiên Chúa. Chúng ta đọc Kinh Thánh như đọc một cuốn sách cũ, chúng ta đến nhà thờ như một thói quen phải giữ, chúng ta rước lễ như một hành động máy móc. Chúa Giêsu vẫn đang nói với chúng ta, vẫn đang hiện diện giữa chúng ta, nhưng chúng ta không nghe, không thấy, vì chúng ta đã đóng khung Ngài trong sự quen thuộc của mình.

Hơn thế nữa, chúng ta cũng xây dựng cho mình những bức tường thành kiến, giống như dân làng Nadarét. Chúng ta muốn một Thiên Chúa theo ý mình. Một Thiên Chúa phải trả lời ngay lập tức mọi lời cầu xin của chúng ta. Một Thiên Chúa phải làm cho cuộc sống của chúng ta luôn dễ dàng, bằng phẳng. Khi đường đời trở nên gập ghềnh, khi thánh giá ập đến, khi Chúa có vẻ im lặng, chúng ta có nổi giận không? Chúng ta có cảm thấy đức tin của mình bị phản bội không? Chúng ta có muốn "xô Chúa ra" khỏi cuộc đời mình, muốn tự mình giải quyết mọi chuyện theo ý riêng không? Khi Lời Chúa trong Kinh Thánh chất vấn lối sống của chúng ta, đòi hỏi chúng ta phải từ bỏ một đam mê tội lỗi, phải tha thứ cho kẻ thù, phải sống yêu thương và phục vụ, chúng ta có sẵn sàng đón nhận hay chúng ta lại tìm cách lèo lái,

giải thích Lời Chúa theo hướng có lợi cho mình, và cuối cùng là từ chối sứ điệp cốt lõi của Tin Mừng?

Câu chuyện về bà góa thành Xarép-ta và ông Naaman người Xyri cũng là một lời cảnh tỉnh cho chúng ta về thái độ đối với những người "ở ngoài". Chúng ta có tự cho mình là "người trong", là những người có đạo, và rồi coi thường, xét đoán những người chưa biết Chúa, những người thuộc tôn giáo khác, hay những người sống một cuộc đời tội lỗi không? Chúng ta có nhận ra rằng Thiên Chúa cũng yêu thương họ, và nhiều khi, lòng tin đơn sơ, sự khiêm tốn và khao khát của họ lại đẹp lòng Chúa hơn cả những nghi lễ trang trọng nhưng rỗng tuếch của chúng ta? Chúa Giêsu đã phá vỡ mọi rào cản. Tình yêu của Ngài là phổ quát. Chúng ta được mời gọi để trở thành những cánh tay nối dài của tình yêu đó, chứ không phải là những người lính canh gác giữ Chúa cho riêng mình.

Cuối cùng, hình ảnh "Người băng qua giữa họ mà đi" là một hình ảnh đầy quyền năng và hy vọng. Chúa Giêsu không phải là nạn nhân thụ động của sự giận dữ của con người. Ngài không để cho sự từ chối của họ cản bước sứ mệnh của Ngài. Ngài có một sứ mạng từ Chúa Cha, và không một quyền lực nào ở trần gian có thể ngăn cản Ngài hoàn thành sứ mạng đó cho đến khi giờ của Ngài đến. Điều này mang lại cho chúng ta một niềm an ủi lớn lao. Dù chúng ta có yếu đuối, có tội lỗi, có khước từ Chúa, thì tình yêu và kế hoạch cứu độ của Ngài vẫn lớn hơn tất cả. Ngài vẫn "băng qua" sự chai cứng của chúng ta để tiếp tục mời gọi, tiếp tục yêu thương. Đồng thời, đây cũng là một mẫu gương cho đời sống chứng nhân của chúng ta. Khi chúng ta sống cho sự thật, cho Tin Mừng, chắc chắn chúng ta cũng sẽ gặp phải sự chống đối, hiểu lầm, và từ chối. Những lúc ấy, xin cho chúng ta đừng nản lòng, nhưng hãy vững tin vào quyền năng của Chúa, Đấng luôn đồng hành và giúp chúng ta "băng qua" mọi khó khăn để trung thành với sứ mệnh của mình.

Giờ đây, trước Thánh Thể Chúa, chúng ta hãy nhìn lại cõi lòng mình. "Nadarét" nào đang giam hãm chúng ta? Sự kiêu ngạo, thành kiến, hay thói quen nguội lạnh nào đang ngăn cản chúng ta đón nhận Chúa một cách trọn vẹn? Xin Chúa Giêsu Thánh Thể, vị Ngôn Sứ bị chối từ nhưng vẫn yêu thương không mệt mỏi, hãy đến và giải thoát chúng con khỏi "Nadarét" của chính mình. Xin cho chúng con có được đức tin khiêm tốn của bà góa thành Xarép-ta và ông Naaman, để chúng con có thể nhận ra và thờ lạy Chúa trong mọi biến cố của cuộc đời, và can đảm bước theo Ngài trên con đường tình yêu và sự thật.

LỜI CẦU NGUYỆN

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, sau những giây phút lắng đọng trong Lời Chúa và suy niệm, cộng đoàn chúng con xin dâng lên Chúa những lời nguyện tha thiết:

1. Chúa đã phán: "Không một ngôn sứ nào được chấp nhận tại quê hương mình". Chúng con xin cầu nguyện cho Đức Thánh Cha, các Đức Giám mục, các linh mục và tu sĩ, những người đang trực tiếp loan báo Tin Mừng của Chúa. Nhiều nơi trên thế giới, các ngài đang phải đối diện với sự chống đối, bách hại, và sự thờ ơ nguội lạnh. Xin Chúa ban cho các ngài sức mạnh của Chúa Thánh Thần, để các ngài luôn can đảm, kiên vững và trung thành với sứ mệnh, noi gương Chúa "băng qua" mọi khó khăn để tiếp tục gieo vãi Lời Chân Lý và Tình Yêu. *Chúng con cầu xin Chúa. Xin Chúa nhậm lời chúng con.*

2. Dân làng Nadarét đã không nhận ra Chúa vì sự quen thuộc và lòng tự mãn. Chúng con xin cầu nguyện cho mỗi người trong cộng đoàn chúng con. Xin Chúa phá tan sự chai cứng và thói quen trong đời sống đức tin của chúng con. Xin cho chúng con đừng bao giờ coi sự hiện diện của Chúa trong các Bí tích là điều hiển nhiên, nhưng biết trân trọng và khao khát mỗi lần được gặp gỡ Chúa. Xin cho chúng con biết nhận ra Chúa đang hiện diện và nói với chúng con qua những người thân quen trong gia đình, qua những người hàng xóm, và cả những người bé mọn nhất mà chúng con gặp gỡ hằng ngày. *Chúng con cầu xin Chúa. Xin Chúa nhậm lời chúng con.*

3. Chúa đã nêu gương bà góa thành Xarép-ta và ông Naaman người ngoại, những người có lòng tin trong sáng. Chúng con xin cầu nguyện cho tất cả những anh chị em chưa nhận biết Chúa. Xin cho họ, qua những khao khát chân thành trong tâm hồn, có thể tìm thấy chân lý và tình yêu của Ngài. Xin cũng cho chúng con biết sống yêu thương, bao dung và trở nên những chứng nhân đáng tin, để cuộc sống của chúng con không phải là rào cản, mà là cánh cửa mở ra mời gọi họ đến với Chúa. *Chúng con cầu xin Chúa. Xin Chúa nhậm lời chúng con.*

4. Dân làng Nadarét khi bị Lời Chúa chất vấn đã nổi giận và muốn hãm hại Ngài. Chúng con xin cầu nguyện cho những lúc chúng con đối diện với thánh ý Chúa, đặc biệt là khi thánh ý đó đi ngược lại với mong muốn của chúng con. Xin cho chúng con đừng nổi loạn,

đừng oán trách, đừng tìm cách "xô Chúa ra khỏi cuộc đời". Thay vào đó, xin ban cho chúng con sự khiêm nhường và lòng tin thác, để chúng con biết vâng phục và tin rằng con đường Chúa vạch ra cho chúng con, dù có chông gai, luôn là con đường tốt đẹp nhất dẫn đến sự sống đời đời. *Chúng con cầu xin Chúa. Xin Chúa nhậm lời chúng con.*

LỜI NGUYỆN KẾT THÚC GIỜ CHẦU THÁNH THỂ

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, giờ chầu thánh của chúng con sắp kết thúc. Chúng con xin dâng lời tạ ơn Chúa vì muôn vàn hồng ân Chúa đã tuôn đổ trên chúng con trong giờ phút linh thiêng này. Tạ ơn Chúa đã cho chúng con được ở lại bên Chúa, được chiêm ngắm Thánh Nhan, và được Lời Chúa soi dẫn.

Qua Lời Chúa hôm nay, Chúa đã cho chúng con thấy được nỗi đau của Chúa khi bị chính người đồng hương khước từ. Nhưng qua đó, Chúa cũng dạy chúng con bài học quý giá về một đức tin không có biên giới, một đức tin khiêm tốn, cởi mở, sẵn sàng để cho Chúa làm chủ và biến đổi cuộc đời. Chúng con nhận ra rằng, thái độ cứng lòng, tự mãn của dân Nadarét vẫn còn lẫn khuất đâu đó trong tâm hồn chúng con. Chúng con đã nhiều lần muốn một Thiên Chúa theo ý riêng, và đã từ chối những lời mời gọi đầy thách đố của Ngài. Chúng con thành tâm xin lỗi Chúa.

Giờ đây, khi trở về với cuộc sống thường ngày, chúng con xin Chúa ban cho chúng con một trái tim mới. Một trái tim không còn là "Nadarét" chai cứng, nhưng là một "Caphácnaum" rộng mở, khao khát Lời Chúa. Xin giúp chúng con biết nhận ra sự hiện diện yêu thương của Chúa trong mọi nơi, mọi lúc: trong Bí tích Thánh Thể, trong Lời Kinh Thánh, trong vẻ đẹp của thiên nhiên, trong nụ cười của trẻ thơ, trong nỗi đau của người nghèo khổ, và ngay cả trong những thử thách mà chúng con phải đối diện.

Xin cho chúng con sức mạnh để "băng qua" những thành kiến của bản thân, "băng qua" những nỗi sợ hãi và ích kỷ, để sống trọn vẹn cho tình yêu Chúa và tha nhân. Xin cho cuộc đời chúng con trở thành một lời chấp nhận không ngừng, một tiếng "xin vâng" khiêm tốn trước thánh ý nhiệm màu của Chúa.

Chúng con xin dâng mọi quyết tâm của chúng con trong tay Mẹ Maria, người đã luôn mở rộng con tim để đón nhận và thi hành thánh ý Chúa một cách trọn vẹn nhất. Nhờ lời chuyển cầu của Mẹ, xin Chúa chúc lành cho chúng con, cho gia đình, cho giáo xứ và cho toàn thể giới. Amen.

Thứ Ba, ngày 10 tháng 3

- **Tin Mừng:** Mt 18, 21-35

NẾU ANH EM KHÔNG HẾT LÒNG THA THỨ CHO NHAU

MỞ ĐẦU VÀO GIỜ CHẦU

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, trong giây phút linh thiêng này, cộng đoàn chúng con đang quy tụ bên Thánh Thể Chúa, nơi tình yêu và lòng thương xót của Chúa tuôn chảy không ngừng. Chúng con tìm về bên Chúa sau những ngày tháng mệt mỏi, với những gánh nặng của cuộc đời, với những vết thương lòng còn chưa lành miệng, và với cả những gánh nặng của sự giận hờn, oán trách mà chúng con đang chất chứa. Chúng con đến đây không chỉ để thờ lạy uy nghi cao cả của một vị Thiên Chúa, mà còn để được chìm sâu trong trái tim nhân hậu của một người Cha, một người Thầy, một người Bạn đã yêu thương chúng con đến cùng. Ánh sáng dịu dàng phát ra từ Nhà Tạm như vòng tay ấm áp của Chúa đang ôm lấy từng người chúng con, mời gọi chúng con hãy trút bỏ mọi lo toan, mọi phiền muộn để được ở lại trong bình an của Chúa.

Trong giờ chầu hôm nay, Lời Chúa qua Tin Mừng Thánh Mát-thêu sẽ dẫn dắt chúng con suy niệm về một trong những khía cạnh khó khăn nhất của đời sống Kitô hữu: lòng tha thứ. Thánh Phêrô đã cất tiếng hỏi Chúa: "Thưa Thầy, nếu anh em con cứ xúc phạm đến con, thì con phải tha đến mấy lần? Có phải bảy lần không?". Câu hỏi của Phêrô cũng chính là câu hỏi của mỗi người chúng con. Chúng con thường tự đặt ra một giới hạn cho lòng bao dung của mình. Chúng con sẵn sàng tha thứ một lần, hai lần, có thể là ba lần, nhưng đến một giới hạn nào đó, trái tim chúng con chai cứng lại và đóng mọi cánh cửa của sự cảm thông. Chúng con tính toán sự tha thứ như một món nợ, chúng con đo lường lòng tốt như một sự trao đổi. Chúng con quên mất rằng, chính bản thân chúng con là những con nợ lớn nhất của Thiên Chúa, những con nợ đã được tha một món nợ khổng lồ không bao giờ có thể trả được.

Giờ đây, trước Thánh Nhan Chúa, chúng con xin được thỉnh lặng tâm hồn. Xin Chúa Thánh Thần, Đấng là nguồn mạch của mọi ơn khôn ngoan và thông hiểu, đến và mở trí lòng chúng con. Xin Ngài giúp chúng con can đảm nhìn thẳng vào thực tại tâm hồn mình, nhận ra những bức tường oán giận mà chúng con đã tự xây lên, những xiềng xích của sự cố chấp mà chúng con đang tự trói buộc mình. Xin cho chúng con hiểu được chiều sâu

của dụ ngôn người đầy tớ không biết thương xót, để qua đó, chúng con nhận ra được sự tương phản bi thảm giữa lòng thương xót vô biên của Thiên Chúa và sự hẹp hòi, ích kỷ của con người. Lạy Chúa Giêsu, xin hãy nói với chúng con, xin hãy dạy dỗ chúng con, xin hãy biến đổi chúng con, để giờ chiều này không chỉ là những giây phút bình an thoáng qua, mà là một cuộc gặp gỡ đích thực có sức chữa lành và canh tân cuộc đời chúng con. Amen.

CẦU NGUYỆN TRƯỚC THÁNH THỂ

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, giờ đây, trong sự thinh lặng linh thánh, con đang được ở trước Thánh Nhan Chúa. Con không dám ngước mắt lên, vì con biết mình tội lỗi và bất xứng. Con chỉ biết cúi đầu thờ lạy, để cho sự hiện diện đầy yêu thương của Chúa thấm nhập vào cõi lòng con. Chúa ơi, con là ai mà được Chúa yêu thương nhiều đến thế? Con là ai mà Chúa đã không ngần ngại từ bỏ ngai trời, mặc lấy thân phận con người, chịu chết tủi nhục trên thập giá và giờ đây, lại khiêm hạ ẩn mình trong tấm bánh nhỏ bé này vì con? Tình yêu của Chúa thật quá bao la, quá lạ lùng, vượt xa mọi suy tưởng của trí khôn con. Con xin dâng lên Chúa tất cả con người của con: trí tuệ, trái tim, ý chí, và cả những yếu đuối, những giới hạn, những vết thương đang rỉ máu trong tâm hồn. Con xin đặt tất cả vào trong Trái Tim cực thánh của Chúa, xin Chúa thanh tẩy và thánh hóa.

Lạy Chúa Giêsu, khi chiêm ngắm Chúa đây, con không thể không nghĩ đến món nợ khổng lồ mà Chúa đã tha cho con. Món nợ của tội lỗi, của sự phản bội, của những lần con đã chối từ tình yêu Chúa, chạy theo những đam mê thấp hèn của thế gian. Món nợ ấy lớn như trời như biển, con có làm gì, có cố gắng đến đâu cũng không bao giờ trả nổi. Thế nhưng, Chúa đã không tính toán với con. Chúa đã không đòi con phải đền trả. Trái lại, Chúa đã "chạnh lòng thương", đã xóa bỏ tất cả, đã trả lại cho con phẩm giá làm con Thiên Chúa. Chúa đã cho con được tự do, được sống trong ân sủng và bình an. Tình thương của Chúa thật vô điều kiện, thật quảng đại biết bao!

Thế nhưng, lạy Chúa, con thật xấu hổ khi nhìn lại cách con đối xử với anh chị em mình. Con, kẻ đã được tha món nợ mười ngàn yến vàng, lại đang tâm bóp cổ người anh em chỉ vì họ nợ con một trăm quan tiền. Những lời nói làm con tổn thương, những hành động gây cho con thiệt thòi, những thái độ làm con bức tức... con ghi nhớ tất cả, con khắc sâu trong lòng, con nuôi dưỡng sự oán hờn ngày này qua tháng khác. Con trở thành một tên đầy tớ độc ác, một người chủ nợ hà khắc, quên mất thân phận mình cũng là một con nợ đã được tha. Trái tim con trở nên chai đá, khô cằn, mất đi sự nhạy cảm trước nỗi đau của người khác. Con xây nên những bức tường

ngăn cách, con từ chối cơ hội hòa giải, con tự giam mình trong ngục tù của sự cay đắng. Chúa ơi, xin thương xót con! Xin phá tan sự chai cứng trong tâm hồn con. Xin cho giọt máu và nước từ Thánh Tâm Chúa tuôn trào, rửa sạch những vết nhơ của sự ích kỷ và hận thù trong con. Xin dạy con biết nhìn anh chị em con bằng ánh mắt của Chúa, một ánh mắt bao dung và tha thứ. Amen.

LỜI CHÚA: Mt 18, 21-35

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Mát-thêu

Khi ấy, ông Phêrô đến gần Đức Giêsu mà hỏi rằng: "Thưa Thầy, nếu anh em con cứ xúc phạm đến con, thì con phải tha đến mấy lần? Có phải bảy lần không?" Đức Giêsu đáp: "Thầy không bảo là đến bảy lần, nhưng là đến bảy mươi lần bảy."

Vì thế, Nước Trời cũng giống như chuyện một ông vua kia muốn đòi các đầy tớ của mình thanh toán sổ sách. Khi nhà vua vừa bắt đầu, thì người ta dẫn đến một tên đầy tớ nợ vua mười ngàn yền vàng. Tên này không có gì để trả, nên tôn chủ ra lệnh bán y, vợ con và tất cả tài sản của y mà trả nợ. Bấy giờ, tên đầy tớ sấp mình xuống bái lạy: "Thưa Ngài, xin rộng lòng hoãn lại cho tôi, tôi sẽ lo trả hết." Tôn chủ của tên đầy tớ liền chạnh lòng thương, cho y về và tha luôn món nợ.

Nhưng vừa ra đến ngoài, tên đầy tớ ấy gặp một người đồng bạn, nợ y một trăm quan tiền. Y liền tóm lấy, bóp cổ mà bảo: "Trả nợ cho tao!" Bấy giờ, người đồng bạn sấp mình xuống van xin: "Anh vui lòng hoãn lại cho tôi, tôi sẽ lo trả anh." Nhưng y không chịu, cứ tổng anh ta vào ngục cho đến khi trả xong nợ. Thấy sự việc xảy ra như vậy, các đồng bạn của y buồn lắm, mới đi trình bày với tôn chủ đầu đuôi câu chuyện.

Bấy giờ, tôn chủ cho đòi y đến và bảo: "Tên đầy tớ độc ác kia, ta đã tha hết số nợ ấy cho ngươi, vì ngươi đã van xin ta, thì đến lượt ngươi, ngươi không phải thương xót đồng bạn, như chính ta đã thương xót ngươi sao?" Rồi tôn chủ nổi cơn thịnh nộ, trao y cho lính hành hạ, cho đến ngày y trả hết nợ cho ông.

Ấy vậy, Cha của Thầy ở trên trời cũng sẽ đối xử với anh em như thế, nếu mỗi người trong anh em không hết lòng tha thứ cho anh em mình."

Đó là Lời Chúa.

SUY NIỆM LỜI CHÚA

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, Lời Chúa mà chúng con vừa nghe như một lưỡi gươm sắc bén xuyên thấu tâm can, phơi bày tất cả sự thật về con người chúng con. Dù ngôn mà Chúa kể không phải là một câu chuyện xa xưa, mà là câu chuyện của chính cuộc đời mỗi chúng con, một câu chuyện về món nợ, lòng thương xót và bi kịch của một trái tim không biết tha thứ. Chúng con thường tự mãn như Phêrô, nghĩ rằng tha thứ bảy lần đã là một đỉnh cao của lòng quảng đại. Chúng con đặt ra giới hạn cho tình yêu, chúng con đo đếm lòng bao dung. Nhưng Chúa đã phá tan mọi giới hạn của chúng con bằng một câu trả lời gây choáng váng: "không phải bảy lần, nhưng là đến bảy mươi lần bảy". Con số này không mang ý nghĩa toán học, mà là một lời mời gọi bước vào một chiều kích mới của tình yêu, một tình yêu vô hạn, không điều kiện, phản ánh chính lòng thương xót của Thiên Chúa.

Để giúp chúng con hiểu được điều đó, Chúa đã vẽ nên một bức tranh tương phản đầy kịch tính. Một bên là món nợ "mười ngàn yến vàng". Các nhà chú giải Thánh Kinh cho chúng ta biết đây là một con số khổng lồ đến mức không tưởng, tương đương với ngân sách của cả một vương quốc trong nhiều năm. Không một cá nhân nào, dù làm lụng cả đời cũng không thể trả nổi. Món nợ ấy chính là hình ảnh gánh nặng tội lỗi của nhân loại, của mỗi chúng con, đã xúc phạm đến Đấng Chí Thánh là Thiên Chúa. Mỗi khi chúng con phạm tội, chúng con không chỉ vi phạm một điều luật, mà còn làm tổn thương Tình Yêu Vô Hạn. Món nợ đó trở nên vô phương thanh toán. Chúng con, giống như người đầy tớ trong dụ ngôn, hoàn toàn phá sản trước mặt Thiên Chúa, không có gì để tự cứu mình. Chúng con chỉ còn một con đường duy nhất là sắp mình xuống, van xin lòng thương xót. "Thưa Ngài, xin rộng lòng hoãn lại cho tôi". Lời van xin ấy chứa đựng tất cả sự bất lực và tuyệt vọng của thân phận con người.

Và rồi, điều kỳ diệu đã xảy ra. Phản ứng của ông vua thật đáng kinh ngạc. Ông không chỉ hoãn nợ, không chỉ giảm nợ, mà "chạnh lòng thương, cho y về và tha luôn món nợ". Động từ "chạnh lòng thương" trong tiếng Hy Lạp (*splanchnizomai*) diễn tả một sự rung động sâu xa từ chính tâm can, một lòng trắc ẩn mãnh liệt. Đây chính là trái tim của Thiên Chúa. Lòng thương xót của Ngài không phải là một sự tính toán công bằng, mà là một hành động của tình yêu nhưng không và vô điều kiện. Ngài không tha thứ vì chúng ta xứng đáng, nhưng vì chính bản tính của Ngài là Tình Yêu và Lòng Thương Xót. Bí tích Giao Hòa là nơi chúng ta được trải nghiệm sâu sắc hành động "tha luôn món nợ" này. Mỗi khi chúng ta thật lòng sám hối, Thiên Chúa không chỉ xóa đi tội lỗi, mà còn phục hồi lại hoàn toàn phẩm giá làm con của

Ngài trong chúng ta. Chúng ta bước ra khỏi tòa giải tội như người đầy tớ kia, được tự do, được giải thoát khỏi một gánh nặng không thể tưởng tượng nổi. Đó là một hồng ân vĩ đại, một phép lạ của tình yêu.

Thế nhưng, bi kịch của câu chuyện, và cũng là bi kịch của cuộc đời chúng con, bắt đầu ngay sau đó. Người đầy tớ vừa được tha món nợ khổng lồ ấy, "vừa ra đến ngoài", đã gặp ngay một người đồng bạn nợ anh ta "một trăm quan tiền". So với mười ngàn yển vàng, một trăm quan tiền chỉ là một con số quá nhỏ bé, một món nợ hoàn toàn có thể trả được. Những xúc phạm, những lỗi lầm mà anh em chúng con gây ra cho chúng con, dù có đau đớn đến đâu, cũng chỉ như một trăm quan tiền so với món nợ tội lỗi mười ngàn yển vàng mà Thiên Chúa đã tha cho chúng con. Nhưng điều gì đã xảy ra? Người đầy tớ ấy đã quên quá nhanh. Anh ta quên mất thân phận con nợ của mình, quên mất lòng thương xót vô biên mà mình vừa nhận được. Anh ta hành động như một kẻ chưa từng biết đến lòng thương xót. Anh ta "túm lấy, bóp cổ" người đồng bạn, một hành động đầy bạo lực và tàn nhẫn. Lời van xin của người đồng bạn: "Anh vui lòng hoãn lại cho tôi, tôi sẽ lo trả anh" vang lên gần như giống hệt lời van xin của chính anh ta trước đó. Nhưng anh ta đã không nghe, trái tim anh đã đóng lại. Anh đã không để cho lòng thương xót mà anh nhận được biến đổi trái tim mình. Anh nhận ơn tha thứ như một sự may mắn cho riêng mình, chứ không phải như một món quà cần được chia sẻ.

Hành động tống người đồng bạn vào ngục tù cho thấy một trái tim đã hoàn toàn bị sự hận thù giam cầm. Tưởng rằng mình đang trừng phạt người khác, nhưng thực ra, chính anh ta đang tự xây nên một nhà tù cho chính mình. Một tâm hồn không biết tha thứ là một tâm hồn không có bình an. Nó luôn bị gặm nhấm bởi sự tức giận, bị thiêu đốt bởi ý muốn trả thù, và bị đầu độc bởi sự cay đắng. Nó không thể vui hưởng sự tự do mà Thiên Chúa đã ban tặng. Nó trở thành một kênh dẫn đã bị tắc nghẽn, không thể để cho dòng chảy của ân sủng Thiên Chúa đi qua mình để đến với người khác. Chúa Giêsu đã cho thấy hậu quả tất yếu của một trái tim như vậy. Khi tin tức đến tai ông vua, ông đã nổi giận và gọi anh ta là "tên đầy tớ độc ác". Sự độc ác không nằm ở việc đòi nợ, mà ở việc từ chối tỏ lòng thương xót sau khi đã nhận được lòng thương xót vô biên. "Lẽ ra ngươi cũng phải thương xót đồng bạn, như chính ta đã thương xót ngươi sao?". Đây là logic của Nước Trời, là quy luật của tình yêu. Chúng ta chỉ có thể thực sự đón nhận lòng thương xót của Chúa khi chúng ta sẵn sàng trao ban lòng thương xót ấy cho tha nhân. Nếu không, sự tha thứ mà chúng ta tưởng mình đã nhận được sẽ trở nên vô hiệu.

Lời kết của Chúa Giêsu thật đanh thép và trực diện: "Cha của Thầy ở trên trời cũng sẽ đối xử với anh em như thế, nếu mỗi người trong anh em không hết lòng tha thứ cho anh em mình". Tha thứ không phải là một chọn lựa, mà là một điều kiện để được Thiên Chúa thứ tha. Và đó phải là sự tha thứ "hết lòng", tha thứ từ sâu thẳm con tim, chứ không phải bằng lời nói suông ngoài môi. "Hết lòng tha thứ" có nghĩa là từ bỏ mọi quyền đòi nợ, từ bỏ mọi ý định trả thù, cầu nguyện cho người đã làm tổn thương mình, và nếu có thể, hãy tìm cách hàn gắn lại mối tương quan đã bị đổ vỡ. Đó là một hành trình không hề dễ dàng. Nó đòi hỏi chúng con phải chết đi cho sự kiêu ngạo, cho cái tôi bị tổn thương của mình. Nó đòi hỏi chúng con phải nhìn người anh em không phải qua lăng kính của lỗi lầm họ gây ra, mà qua lăng kính của lòng thương xót Chúa. Họ cũng là một con nợ đáng thương, cũng đang cần được Chúa thứ tha, cũng giống như chúng con. Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, Chúa chính là hiện thân của sự tha thứ "hết lòng". Trên Thánh Giá, Chúa đã cầu nguyện: "Lạy Cha, xin tha cho họ, vì họ không biết việc họ làm". Giờ đây, trong Bí tích Thánh Thể, Chúa vẫn tiếp tục trao ban chính mình, trao ban thịt và máu của sự giao hòa cho chúng con. Xin cho việc chiêm ngắm và kết hợp với Chúa giúp chúng con có được trái tim của Chúa, một trái tim biết yêu thương và tha thứ đến cùng. Amen.

LỜI CẦU NGUYỆN

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, là nguồn mạch của tình yêu và lòng thương xót. Sau khi đã lắng nghe và suy niệm Lời Chúa, chúng con xin dâng lên Chúa những lời nguyện tha thiết:

1. Lạy Chúa, Chúa đã dạy chúng con phải tha thứ đến bảy mươi lần bảy. Chúng con cầu xin cho Đức Thánh Cha, các Giám mục, Linh mục và toàn thể dân Chúa trong Hội Thánh. Xin cho mỗi người chúng con luôn ý thức mình là những người đã được Chúa tha thứ vô điều kiện, để từ đó chúng con trở nên những chứng nhân sống động của lòng thương xót Chúa giữa một thế giới đầy chia rẽ và hận thù. Xin cho Hội Thánh luôn là mái nhà của sự hòa giải, nơi mọi người có thể tìm thấy sự chữa lành và bình an. *Chúng con cầu xin Chúa. Đáp: Xin Chúa nhậm lời chúng con.*

2. Lạy Chúa, Chúa thấu suốt cõi lòng chúng con. Chúa biết rõ những tổn thương, những ký ức đau buồn đang ngăn cản chúng con mở lòng ra để tha thứ cho những người đã xúc phạm đến chúng con. Chúng con tha thiết nài xin Chúa, xin quyền năng tình yêu của Chúa chữa lành tâm hồn chúng con. Xin ban cho chúng con ơn can

đảm để đối diện với nỗi đau, ban cho chúng con sự khiêm nhường để nhận ra mình cũng yếu đuối và tội lỗi, và ban cho chúng con một trái tim quảng đại để có thể tha thứ "hết lòng" cho anh chị em mình. *Chúng con cầu xin Chúa. Đáp: Xin Chúa nhậm lời chúng con.*

3. Lạy Chúa, Chúa đã dạy chúng con phải yêu thương cả kẻ thù và cầu nguyện cho những người bách hại chúng con. Trong giờ phút này, chúng con muốn dâng lên Chúa những người đã và đang làm chúng con đau khổ, những người mà chúng con cảm thấy khó tha thứ nhất. Xin Chúa chúc lành cho họ, ban cho họ được bình an trong tâm hồn và dẫn dắt họ trên con đường công chính của Chúa. Xin biến đổi trái tim chai đá của chúng con, để chúng con có thể nhìn thấy hình ảnh Chúa nơi họ và yêu thương họ bằng chính tình yêu của Chúa. *Chúng con cầu xin Chúa. Đáp: Xin Chúa nhậm lời chúng con.*

4. Lạy Chúa, chúng con cũng nhận ra rằng, đã có nhiều lần chính chúng con trở thành nguyên nhân gây ra đau khổ cho người khác qua lời nói, hành động hay sự thiếu sót của mình. Chúng con xin Chúa tha thứ và đồng thời xin ban cho chúng con ơn can đảm để nhận lỗi và tìm đến hòa giải với những người mà chúng con đã xúc phạm. Xin cho chúng con biết xây dựng lại những nhịp cầu yêu thương đã bị sự ích kỷ của chúng con phá đổ, để cộng đoàn chúng con luôn được sống trong sự hiệp nhất và yêu thương. *Chúng con cầu xin Chúa. Đáp: Xin Chúa nhậm lời chúng con.*

LỜI NGUYỆN KẾT THÚC GIỜ CHẦU THÁNH THỂ

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, chúng con xin hết lòng cảm tạ Chúa vì giờ phút hồng ân mà Chúa đã ban cho chúng con. Chúng con tạ ơn Chúa vì sự hiện diện yêu thương của Chúa, vì ánh sáng Lời Chúa đã soi dẫn và vì ơn thánh của Chúa đã chạm đến tâm hồn chúng con. Chúng con đã đến đây với những gánh nặng, những nỗi niềm, những bức tường của sự giận hờn, oán trách. Giờ đây, chúng con xin được ra về với một trái tim nhẹ nhàng hơn, một tâm hồn bình an hơn và một quyết tâm mạnh mẽ hơn để sống tinh thần tha thứ của Tin Mừng.

Chúng con đã nhận ra rằng, chúng con không thể nào là môn đệ đích thực của Chúa nếu chúng con không biết thương xót anh em mình. Chúng con không thể nào đón nhận lòng thương xót của Chúa Cha nếu chúng con từ chối trao ban sự tha thứ cho tha nhân. Lạy Chúa, chúng con biết rằng tự sức mình, chúng con không thể làm được điều đó. Tha thứ là

một ân sủng, một món quà đến từ Chúa. Vì vậy, chúng con tha thiết nài xin Chúa hãy ở lại với chúng con, đồng hành với chúng con trên mọi nẻo đường cuộc sống. Xin ban cho chúng con trái tim của Chúa, một trái tim đủ rộng lớn để yêu thương, đủ khiêm tốn để bỏ qua, đủ can đảm để hàn gắn và đủ quảng đại để tha thứ vô điều kiện.

Xin cho mỗi lần chúng con rước lễ, Mình và Máu Thánh Chúa sẽ trở nên sức mạnh nuôi dưỡng tâm hồn, giúp chúng con phá đi những ích kỷ, hẹp hòi, và mặc lấy con người mới, con người của yêu thương và tha thứ. Xin cho gia đình, cộng đoàn và xã hội chúng con đang sống được biến đổi nhờ những hành động tha thứ nhỏ bé nhưng chân thành của mỗi người chúng con.

Chúng con xin dâng giờ cầu nguyện này và mọi quyết tâm của chúng con cho Đức Trinh Nữ Maria, Mẹ của Lòng Thương Xót. Xin Mẹ dạy chúng con biết noi gương Mẹ, luôn sống hiền hòa, khiêm nhường và sẵn sàng tha thứ, để cuộc đời chúng con trở thành một bài ca chúc tụng lòng thương xót của Thiên Chúa. Amen.

Thứ Tư, ngày 11 tháng 3

- **Tin Mừng:** Mt 5, 17-19

ĐẮNG KIẾN TOÀN LỀ LUẬT YÊU THƯƠNG

MỞ ĐẦU VÀO GIỜ CHẦU

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, chúng con xin thờ lạy, chúc tụng và ngợi khen Chúa. Trong giờ phút linh thiêng này, cộng đoàn chúng con quy tụ về đây, trước sự hiện diện đầy yêu thương của Chúa đang ẩn mình nơi tấm bánh bé nhỏ. Chúng con tìm đến bên Chúa như những người con tìm về bên người Cha nhân hậu, như những người lữ hành mệt mỏi tìm đến nguồn nước mát trong, như những tâm hồn khao khát chân lý tìm đến với Lời Hằng Sống. Chúng con dâng lên Chúa mọi tâm tư, ước nguyện, những niềm vui và cả những gánh nặng của cuộc sống chúng con. Xin Chúa đón nhận và thánh hóa tất cả.

Giờ đây, trước nhan Thánh Chúa, chúng con cảm nhận sâu sắc sự nhỏ bé, yếu đuối của thân phận con người. Chúng con thường loay hoay giữa những luật lệ, những quy tắc của đời sống đạo. Có những lúc chúng con coi Lề Luật của Chúa như một gánh nặng, một sự ràng buộc khô khan, thay vì là con đường dẫn đến tự do và hạnh phúc đích thực. Chúng con dễ dàng rơi vào thái độ giữ luật một cách hình thức, hoặc ngược lại, tự cho mình cái quyền xét đoán, loại bỏ những điều mà chúng con cho là “nhỏ nhặt”, không quan trọng. Chúng con đã quên rằng, mỗi một điều răn Chúa dạy đều xuất phát từ tình yêu vô biên của Chúa dành cho chúng con, và đều nhằm mục đích hướng dẫn chúng con đến sự sống đời đời.

Trong giờ chầu hôm nay, qua đoạn Tin Mừng của Thánh Máthêu, Chúa mời gọi chúng con chiêm ngắm chính Chúa là Đấng không đến để bãi bỏ nhưng để kiện toàn Lề Luật. Xin Chúa Thánh Thần, Đấng là Thần Chân Lý, soi sáng tâm trí chúng con, giúp chúng con lắng nghe và thấu hiểu Lời Chúa. Xin cho chúng con nhận ra vẻ đẹp, sự cao cả và ý nghĩa sâu xa của Lề Luật mà Chúa đã kiện toàn bằng chính tình yêu và sự hy sinh của Ngài trên thập giá. Xin cho chúng con biết yêu mến và tuân giữ Lời Chúa dạy không chỉ bằng hành động bên ngoài mà bằng cả con tim, để mỗi ngày chúng con được trở nên giống Chúa hơn, trở nên những người con thảo của Cha trên trời và được gọi là “người lớn nhất trong Nước Trời”.

CẦU NGUYỆN TRƯỚC THÁNH THỂ

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, Đấng là Ngôi Lời Nhập Thể, là Lễ Luật sống động của Thiên Chúa, chúng con đang chiêm ngắm Chúa đây, ẩn mình khiêm nhu trong hình bánh đơn sơ. Trái tim chúng con dâng trào một niềm cảm mến và thờ lạy sâu xa. Chúa là Vua trời đất, là Đấng mà các thiên thần không ngừng chúc tụng, vậy mà giờ đây Chúa lại ở lại với chúng con, những thụ tạo mỏng giòn, tội lỗi. Sự hiện diện của Chúa là một màu nhiệm của tình yêu, một sự hạ mình đến tột cùng để nâng chúng con lên. Chúng con xin dâng lên Chúa trọn vẹn con người chúng con: trí khôn để suy tôn, con tim để yêu mến, và ý chí để phụng sự. Xin cho ánh mắt đức tin của chúng con vượt qua tám bánh hữu hình để nhận ra vinh quang Thiên Chúa đang chiếu tỏa. Lạy Chúa, chúng con đến với Chúa không dám kể công trạng gì, chỉ có một tấm lòng thống hối và một niềm tín thác vô bờ. Chúng con mang theo cả những thành công và thất bại, những niềm vui và nỗi buồn, những gánh nặng của gia đình, công việc và các mối tương quan. Chúng con đặt tất cả dưới chân Chúa, trong thinh lặng của tình yêu, và tin tưởng rằng Chúa thấu suốt mọi sự. Chúa biết rõ những lần chúng con đã coi nhẹ luật yêu thương, những lúc chúng con sống giả hình, chỉ giữ luật cho người ta thấy mà trong lòng đầy những ghen ghét, xét đoán. Chúa cũng thấy những nỗ lực yếu ớt của chúng con muốn sống đẹp lòng Chúa nhưng rồi lại vấp ngã. Giờ đây, xin Chúa dùng sự hiện diện đầy quyền năng và êm ái của Ngài để chữa lành chúng con. Xin thanh tẩy tâm hồn chúng con khỏi những vết nhơ của tội lỗi, và ban cho chúng con một trái tim mới, một trái tim biết yêu mến Lễ Luật Chúa như yêu mến chính Thánh Ý nhiệm màu của Ngài. Xin cho chúng con hiểu rằng, tuân giữ Lễ Luật không phải là mất đi tự do, mà là bước vào sự tự do đích thực của con cái Chúa, sự tự do của tình yêu.

LỜI CHÚA (Mt 5, 17-19)

Khi ấy, Đức Giêsu nói với các môn đệ rằng: “Anh em đừng tưởng Thầy đến để bãi bỏ Luật Môsê hoặc lời các ngôn sứ. Thầy đến không phải để bãi bỏ, nhưng là để kiện toàn. Vì, Thầy bảo thật anh em, trước khi trời đất qua đi, thì một chấm một phết trong Lễ Luật cũng sẽ không qua đi, cho đến khi mọi sự được hoàn thành. Vậy, ai bãi bỏ dù chỉ là một trong những điều răn nhỏ nhất này, và dạy người ta làm như thế, thì sẽ bị gọi là kẻ nhỏ nhất trong Nước Trời. Còn ai tuân giữ và dạy người ta tuân giữ, thì sẽ được gọi là người lớn nhất trong Nước Trời.”

Đó là Lời Chúa.

SUY NIỆM LỜI CHÚA

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, Lời mà chúng con vừa nghe vang lên thật mạnh mẽ và dứt khoát, như một lời khẳng định nền tảng cho toàn bộ sứ điệp của Chúa. Trong bối cảnh xã hội và tôn giáo thời bấy giờ, khi mà những lời giảng dạy của Chúa về Nước Trời, về tinh thần khó nghèo, hiền lành, về tình yêu thương cả kẻ thù, đã tạo nên một sự mới mẻ triệt để, có lẽ nhiều người đã lầm tưởng rằng Chúa đến để thực hiện một cuộc cách mạng phá bỏ đi tất cả những gì là truyền thống, là di sản đức tin của cha ông họ. Họ có thể đã nghĩ rằng Chúa đến để hủy bỏ Lễ Luật Môsê, vốn là niềm tự hào, là kim chỉ nam cho đời sống của dân Israel. Nhưng không, Chúa đã long trọng tuyên bố: “Anh em đừng tưởng Thầy đến để bãi bỏ... Thầy đến không phải để bãi bỏ, nhưng là để kiện toàn”. Lời khẳng định này không chỉ trấn an những người Do Thái mộ đạo, mà còn mở ra cho chúng con một chân trời mới để hiểu về mối tương quan giữa Giao Ước Cũ và Giao Ước Mới, giữa Lễ Luật và Tình Yêu.

“Kiện toàn” không có nghĩa là thêm vào một vài điều luật mới cho chặt chẽ hơn, hay sửa đổi một vài chi tiết cho hợp thời. “Kiện toàn” theo ngôn ngữ của Chúa Giêsu mang một ý nghĩa sâu xa và trọn vẹn hơn rất nhiều. Đó là làm cho Lễ Luật đạt đến ý nghĩa đích thực, viên mãn và cùng tận của nó. Lễ Luật trong Cựu Ước, với những điều răn, những quy tắc về phụng tự và đời sống, tự nó là tốt lành, là thánh thiện, vì đó là hồng ân Thiên Chúa ban để hướng dẫn dân Ngài đi trong đường lối của sự công chính, giúp họ phân biệt điều thiện điều ác và gìn giữ giao ước. Tuy nhiên, Lễ Luật ấy giống như một người thầy nghiêm khắc, chỉ cho con người thấy tội lỗi của mình, nhưng lại không ban cho họ sức mạnh nội tâm để chiến thắng tội lỗi. Nó giống như một tấm bản đồ chỉ đường đến miền đất hứa, nhưng lại không phải là chính miền đất hứa ấy. Nó là hình bóng, là sự chuẩn bị cho một thực tại lớn lao hơn. Và thực tại đó chính là Chúa, là Ngôi Lời Nhập Thể. Chúa Giêsu đến để đưa Lễ Luật từ bình diện của những quy tắc bên ngoài vào chiều sâu của con tim. Nếu luật cũ dạy: “Người không được giết người”, thì Chúa kiện toàn bằng cách đi xa hơn, đến tận gốc rễ của tội ác: “Còn Thầy, Thầy bảo cho anh em biết: ai giận anh em mình, thì đáng bị đưa ra toà”. Nếu luật cũ dạy: “Người không được ngoại tình”, thì Chúa kiện toàn bằng cách thanh tẩy tận ước muốn sâu kín trong lòng người: “Hễ ai nhìn người phụ nữ mà thèm muốn, thì trong lòng đã ngoại tình với người ấy rồi”. Như vậy, Chúa đã kiện toàn Lễ Luật bằng cách nội tâm hóa nó, đưa nó về với cội nguồn của tình yêu. Chúa không muốn chúng con trở thành những người nô lệ cho lễ

luật, chỉ biết thi hành một cách máy móc, sợ sệt; Ngài muốn chúng con trở thành những người con tự do, tuân giữ luật pháp của Cha vì yêu mến Cha.

Hơn thế nữa, Chúa Giêsu kiện toàn Lễ Luật bằng chính con người và cuộc sống của Ngài. Ngài không chỉ giảng dạy, mà Ngài chính là hiện thân sống động của Lễ Luật được kiện toàn. Toàn bộ cuộc đời Ngài, từ lúc nhập thể trong lòng Đức Trinh Nữ Maria cho đến hơi thở cuối cùng trên Thập giá, là một sự “xin vâng” trọn vẹn đối với Thánh Ý Chúa Cha. Nơi Ngài, không có một “chấm một phết” nào của Thánh Ý Cha bị bỏ qua. Ngài đã sống trọn vẹn giới răn yêu thương: yêu mến Chúa Cha trên hết mọi sự và yêu thương con người đến hy sinh cả mạng sống mình. Trên Thập giá, Chúa đã chu toàn tất cả những gì mà Lễ Luật và các Ngôn sứ đã loan báo về Đấng Cứu Thế. Máu và Nước từ cạnh sườn Ngài tuôn ra đã khai sinh một Giao Ước Mới, một Lễ Luật Mới được khắc ghi không phải trên bia đá, mà trong tâm hồn con người bằng Chúa Thánh Thần. Lễ Luật mới ấy được tóm gọn trong một điều duy nhất: “Anh em hãy yêu thương nhau như Thầy đã yêu thương anh em”. Đây chính là đỉnh cao của sự kiện toàn. Tình yêu tự hiến của Chúa Giêsu trên Thập giá và trong Bí tích Thánh Thể chính là chìa khóa để giải mã toàn bộ Lễ Luật. Mọi hy lễ, mọi luật lệ trong Cựu Ước đều hướng về hy lễ duy nhất và hoàn hảo này. Mọi giới răn đều tìm thấy ý nghĩa trọn vẹn của nó trong giới răn tình yêu.

Chính vì thế, lời Chúa nói về “một chấm một phết” trong Lễ Luật cũng sẽ không qua đi, mang một sức nặng đặc biệt. Lời này cho chúng con thấy sự trân trọng tuyệt đối của Chúa đối với từng chi tiết trong Mạc Khải của Thiên Chúa. Nó là một lời cảnh báo cho thái độ tự mãn, dễ dãi của chúng con, thái độ muốn “thương lượng” với Chúa, muốn lựa chọn những gì phù hợp với mình và loại bỏ những gì gây khó khăn. Trong đời sống đức tin, chúng con thường có xu hướng phân chia thành điều lớn và điều nhỏ. Chúng con có thể giữ những điều răn lớn như không giết người, không trộm cắp, nhưng lại dễ dàng bỏ qua những “điều răn nhỏ nhất”: một lời nói thiếu bác ái, một sự xét đoán âm thầm, một hành vi thiếu trung thực trong công việc, một sự lười biếng trong kinh nguyện, một sự vô tâm với người bên cạnh. Chúa Giêsu cảnh báo rằng, ai bất bỏ dù chỉ một trong những điều nhỏ nhất ấy, và dạy người khác làm như vậy, sẽ bị coi là kẻ nhỏ nhất trong Nước Trời. Điều này không có nghĩa là Nước Trời có sự phân chia giai cấp, mà là một cách nói để nhấn mạnh rằng sự vĩ đại đích thực trong Nước Chúa không được đo lường bằng quyền lực hay danh vọng trần thế, mà bằng sự trung tín trong tình yêu. Sự trung tín ấy được thể hiện qua việc chúng con trân trọng và nỗ lực thực hành tất cả những gì Chúa dạy, từ điều lớn đến điều

nhỏ, không phải vì sợ hãi nhưng vì lòng yêu mến. Một tình yêu đích thực sẽ luôn để ý đến những chi tiết nhỏ nhất. Một người con hiếu thảo sẽ không chỉ làm những việc lớn lao cho cha mẹ, mà còn thể hiện tình yêu qua những cử chỉ quan tâm, chăm sóc nhỏ bé hằng ngày. Cũng vậy, người môn đệ đích thực của Chúa sẽ tìm cách làm đẹp lòng Chúa trong mọi khoảnh khắc của cuộc đời, nhận ra Thánh Ý Chúa trong cả những “chấm phết” của Lễ Luật yêu thương.

Ngược lại, “ai tuân giữ và dạy người ta tuân giữ, thì sẽ được gọi là người lớn nhất trong Nước Trời”. Ở đây, Chúa liên kết chặt chẽ giữa việc “tuân giữ” và “dạy người ta”. Đây là hai mặt của một đồng xu, không thể tách rời. Chúng con không thể là những người thầy dạy Lời Chúa đích thực nếu chính cuộc sống của chúng con lại không phản ánh Lời ấy. Lời chứng hùng hồn nhất không phải là những bài giảng hay, những lý thuyết cao siêu, mà là một đời sống thấm nhuần Tin Mừng. Khi chúng con nỗ lực sống yêu thương, tha thứ, khiêm nhường, trong sạch, chúng con đang trở thành những trang Tin Mừng sống động cho thế giới. Người khác nhìn vào cách chúng con đối xử với nhau trong gia đình, cách chúng con làm việc, cách chúng con đối diện với thử thách, họ sẽ thấy được sức mạnh của Lời Chúa. Đó chính là cách “dạy” hiệu quả nhất. Việc “dạy” này không chỉ dành riêng cho các giáo sĩ, tu sĩ hay giáo lý viên, mà là sứ mạng của mọi Kitô hữu. Cha mẹ có trách nhiệm dạy con cái về Lời Chúa bằng chính đời sống cầu nguyện và gương sáng của mình. Bạn bè có thể dạy nhau bằng cách khích lệ nhau sống tốt, nâng đỡ nhau trong đức tin. Mỗi chúng con, trong môi trường sống và làm việc của mình, đều được mời gọi trở thành ánh sáng và men muối, làm cho những giá trị của Nước Trời được lan tỏa. Sự vĩ đại trong Nước Trời hệ tại ở đó: trở thành một kênh dẫn tình yêu và chân lý của Chúa đến cho người khác, bắt đầu bằng việc trung thành sống những điều nhỏ bé nhất với một tình yêu lớn lao.

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, chiêm ngắm Chúa, chúng con nhận ra Chúa chính là Lễ Luật được hoàn tất. Nơi Chúa, chúng con thấy sự nghiêm minh của công lý và sự dịu ngọt của lòng thương xót hòa quyện làm một. Xin cho chúng con, mỗi khi đến với Bí tích Thánh Thể, không chỉ để lãnh nhận Mình Máu Thánh Chúa, mà còn để được Chúa dạy dỗ, biến đổi. Xin Chúa bẻ gãy nơi chúng con thái độ cứng nhắc của những người Phariseu, chỉ biết giữ luật bên ngoài mà lòng xa Chúa. Xin cũng cứu chúng con khỏi thái độ buông tuồng, tự cho mình quyền phán xét và loại bỏ những gì không hợp ý. Xin ban cho chúng con một con tim khôn ngoan, biết nhận ra và yêu mến Thánh Ý Chúa được thể hiện trong từng giới răn. Xin cho chúng con

sức mạnh để “tuân giữ” và lòng nhiệt thành để “dạy người khác” bằng chính cuộc sống của mình, để tất cả chúng con được quy tụ trong Nước Trời và được gọi là những người con yêu dấu của Cha. Amen.

LỜI CẦU NGUYỆN

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, Đấng là Chân Lý và là Đường, sau những giây phút được lắng đọng trong Lời Chúa, chúng con xin dâng lên Chúa những ước nguyện chân thành:

1. Lạy Chúa Giêsu, Đấng đã đến để kiện toàn Lễ Luật, chúng con xin cầu cho Đức Thánh Cha, các Giám mục và các Linh mục trong Hội Thánh. Xin ban cho các ngài ơn khôn ngoan và lòng can đảm để luôn trung thành rao giảng Tin Mừng một cách trọn vẹn, không cắt xén hay thỏa hiệp với tinh thần thế gian. Xin cho đời sống của các ngài trở thành tấm gương sáng ngời về việc “tuân giữ và dạy người ta tuân giữ” Lời Chúa, để các ngài thực sự là những người “lớn nhất trong Nước Trời” và dẫn đưa nhiều linh hồn về với Chúa. *Chúng con cầu xin Chúa.*

2. Lạy Chúa Giêsu, Đấng dạy chúng con yêu mến cả những “chấm phết” trong Lễ Luật, chúng con xin cầu cho mỗi người chúng con. Xin giúp chúng con vượt qua thái độ hời hợt, dễ dãi trong đời sống đức tin. Xin cho chúng con biết trân trọng mọi Lời Chúa dạy, mọi hướng dẫn của Hội Thánh, và nhận ra đó là con đường yêu thương mà Chúa muốn dẫn chúng con đi. Xin cho chúng con ơn trung tín trong những việc nhỏ bé hằng ngày, để tình yêu của chúng con dành cho Chúa được thể hiện một cách cụ thể và chân thành. *Chúng con cầu xin Chúa.*

3. Lạy Chúa Giêsu, Đấng liên kết việc tuân giữ với việc dạy dỗ, chúng con xin cầu cho các bậc cha mẹ, các nhà giáo, các giáo lý viên. Xin ban cho họ một con tim đầy yêu mến và một đời sống gương mẫu, để những lời họ dạy không còn là lý thuyết suông, nhưng là chứng tá sống động về tình yêu Chúa. Xin cho họ biết kiên nhẫn và khéo léo trong việc giáo dục thế hệ trẻ, giúp các em yêu mến Lời Chúa và bước đi trong đường lối công chính của Ngài. *Chúng con cầu xin Chúa.*

4. Lạy Chúa Giêsu, Đấng là hiện thân của Lễ Luật yêu thương, chúng con xin cầu cho những ai đang cảm thấy Lễ Luật Chúa là một gánh nặng, những người đang sống trong mặc cảm tội lỗi hoặc đã xa rời Hội Thánh. Xin Chúa dùng tình yêu thương xót của Ngài để chạm đến tâm hồn họ, giúp họ nhận ra rằng ách của Chúa thì êm ái và gánh của Chúa thì nhẹ nhàng. Xin

cho họ tìm lại được niềm vui và bình an khi quay về sống trong tình yêu và ân sủng của Chúa. *Chúng con cầu xin Chúa.*

LỜI NGUYỆN KẾT THÚC GIỜ CHẦU THÁNH THỂ

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, chúng con xin hết lòng cảm tạ Chúa vì giờ chầu linh thiêng mà Chúa đã thương ban cho chúng con. Cảm tạ Chúa đã cho chúng con được ở lại bên Chúa, được chiêm ngắm Thánh Nhan, được lắng nghe và suy niệm Lời Hằng Sống của Chúa. Qua Lời Chúa hôm nay, Chúa đã một lần nữa mời gọi chúng con đi sâu hơn vào mầu nhiệm Lễ Luật của Chúa, không phải là lễ luật của sự cằn nhẽ, nhưng là Lễ Luật của Tình Yêu đã được Chúa kiện toàn bằng chính Máu Thịt Chúa.

Chúng con xin phó dâng cuộc đời chúng con trong tay Chúa. Xin Chúa giúp chúng con mang những tâm tình và quyết tâm của giờ chầu này vào trong cuộc sống thường nhật. Xin cho chúng con biết can đảm từ bỏ thái độ sống đức tin nửa vời, biết trân trọng từng Thánh Ý Chúa được biểu lộ qua Lời Chúa và giáo huấn của Hội Thánh. Xin ban cho chúng con một con tim đơn sơ để sống trung thành với những điều nhỏ bé, và một tinh thần tông đồ nhiệt thành để làm chứng cho Chúa bằng một đời sống bác ái, yêu thương và phục vụ.

Giờ đây, trước khi trở về với cuộc sống hằng ngày, chúng con xin dâng mình cho Thánh Tâm Chúa. Xin Chúa chúc lành cho gia đình, cho công việc, cho mọi dự định của chúng con. Xin ở lại với chúng con luôn mãi, để dù đi đâu hay làm gì, chúng con cũng luôn sống trong sự hiện diện của Chúa và nỗ lực trở nên những người con thảo của Cha trên trời.

Lạy Chúa Giêsu, xin biến đổi chúng con nên khí cụ bình an và tình yêu của Chúa cho thế giới. Amen.

Thứ Năm, ngày 12 tháng 3

- **Tin Mừng:** Lc 11, 14-23

VƯƠNG QUỐC THIÊN CHÚA ĐÃ ĐẾN VÀ QUYỀN LỰC CỦA SỰ DỮ ĐÃ BỊ ĐẨY LÙI

MỞ ĐẦU VÀO GIỜ CHẦU

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, chúng con cùng nhau quy tụ nơi đây, trước sự hiện diện sống động và yêu thương của Chúa đang ngự trong Bí tích Thánh Thể. Trongความ thanh lặng của ngôi thánh đường, chúng con hướng trọn tâm hồn, trí khôn và cả những yếu đuối, những gánh nặng của cuộc đời về phía Chúa. Chúng con thờ lạy Chúa, Đấng là Vua Tình Yêu, là Nguồn Mạch của mọi ơn lành và là Đấng Cứu Độ duy nhất của chúng con. Giờ đây, trước Thánh Nhan Chúa, chúng con nhận ra thân phận mỏng giòn, tội lỗi của mình. Chúng con đến không phải vì công trạng của bản thân, nhưng vì tin tưởng vào lòng thương xót vô biên của Chúa. Chúng con đến để được Chúa chạm vào, được Chúa chữa lành và biến đổi.

Trong giờ chầu hôm nay, chúng con đặc biệt xin Chúa Thánh Thần soi sáng để chúng con có thể lắng nghe và suy niệm Lời Chúa theo Tin Mừng Thánh Luca. Đoạn Tin Mừng thuật lại việc Chúa Giêsu trừ một tên quỷ câm, một hành động đầy quyền năng và lòng thương xót, nhưng lại vấp phải sự chống đối và xuyên tạc của một số người. Họ đã không nhận ra “ngón tay Thiên Chúa” đang hành động, mà lại gán cho Chúa quyền năng của Satan. Qua đó, Lời Chúa mời gọi chúng con xét lại thái độ của mình trước những công trình vĩ đại của Thiên Chúa trong cuộc đời, trong Giáo Hội và giữa thế giới hôm nay. Lời Chúa cũng đặt chúng con trước một sự chọn lựa dứt khoát: đứng về phía Chúa hay chống lại Ngài, quy tụ với Chúa hay phân tán.

Lạy Chúa Giêsu, chúng con khao khát được thuộc về Chúa trọn vẹn. Chúng con muốn để cho quyền năng của Chúa chiến thắng sự dữ, sự chia rẽ và bóng tối trong chính tâm hồn chúng con. Xin cho giờ chầu này không chỉ là những giây phút chúng con chiêm ngắm Chúa, mà còn là một cuộc gặp gỡ sâu sắc, một cuộc đối thoại thân tình giữa trái tim yêu thương của Chúa và trái tim khao khát của chúng con. Xin Chúa ban ơn trợ giúp, để tâm trí chúng con không bị chia trí bởi những lo toan đời thường, để đôi tai tâm hồn chúng con rộng mở lắng nghe tiếng Chúa, và để con tim chúng con

được bùng cháy lên ngọn lửa mến yêu. Chúng con xin dâng giờ chiều này lên Chúa, hiệp với mọi tâm tình của Mẹ Maria, các Thiên Thần và các Thánh trên trời, để thờ lạy, tạ ơn, ngợi khen và xin ơn tha thứ cho hết thảy chúng con. Amen.

CẦU NGUYỆN TRƯỚC THÁNH THỂ

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, giờ đây, trong sự tĩnh lặng sâu thẳm, con được chiêm ngắm Chúa ẩn mình khiêm hạ trong hình Bánh trắng đơn sơ. Con tin thật Chúa đang hiện diện nơi đây, một sự hiện diện không ồn ào, không phô trương, nhưng đầy quyền năng và yêu thương. Đáng đã từng làm cho kẻ câm nói được, Đáng đã từng khiến ma quỷ phải khiếp sợ và tháo lui, giờ đây lại chọn một sự tĩnh lặng tuyệt đối để ở lại với chúng con. Sự tĩnh lặng của Chúa không phải là sự bất lực, nhưng là đỉnh cao của tình yêu, là sự kiên nhẫn đợi chờ, là lời mời gọi tha thiết nhất gửi đến từng tâm hồn chúng con. Nhìn lên Thánh Thể Chúa, con thấy được câu trả lời cho mọi hoài nghi và chống đối. Chúa không cần dùng lời lẽ để tranh luận với những kẻ cứng lòng, Chúa chỉ cần hiện diện và yêu thương.

Lạy Chúa, đoạn Tin Mừng hôm nay nói về một người bị quỷ câm ám. Con nhận ra rằng, trong cuộc đời con, cũng có những lúc con trở nên “câm lặng” trước Thiên Chúa. Đó là những lúc con quên cất lên lời ngợi khen, tạ ơn vì muôn ơn lành Chúa đã ban. Đó là những khi con im lặng trước sự thật, không dám lên tiếng bảo vệ công lý, bênh vực người yếu thế. Đó là những khoảnh khắc con để cho nỗi sợ hãi, sự ngại ngùng hay tính toán ích kỷ làm cho miệng lưỡi con câm bặt, không thể chia sẻ niềm tin và hy vọng vào Chúa cho anh em xung quanh. Lạy Chúa, xin quyền năng của Ngài phá tan xiềng xích của sự câm lặng tội lỗi ấy trong con. Xin cho con biết mở miệng ngợi ca Chúa trong mọi hoàn cảnh, và dùng lời nói của mình để xây dựng hòa bình, trao ban yêu thương và làm chứng cho Tin Mừng của Chúa.

Chúa cũng nói về một vương quốc tự chia rẽ sẽ sụp đổ. Con nhìn vào tâm hồn mình và thấy đó là một vương quốc đầy những mâu thuẫn và phân tranh. Một bên là những khát khao hướng thiện, những ước muốn nên thánh, những nỗ lực sống theo Lời Chúa. Một bên là những đam mê thấp hèn, những thói quen tội lỗi, những tự ái, kiêu căng vẫn còn bám rễ sâu bền. Con thật sự bị giằng co, bị chia rẽ. Lạy Chúa Giêsu, Đáng Mạnh Hơn, chỉ có Chúa mới có thể đem lại sự bình an và thống nhất cho tâm hồn con. Xin hãy đến, làm Vua ngự trị trong vương quốc tâm hồn con. Xin hãy dùng quyền năng Chúa để đánh bại “kẻ mạnh” là tội lỗi, là bản tính yếu đuối của con. Xin Chúa hãy chiếm đoạt lấy con, trói buộc những gì thuộc về bóng tối trong

con, và phân phát chiến lợi phẩm là ân sủng, bình an và sự tự do đích thực của con cái Chúa. Con xin hoàn toàn tín thác vào Chúa, xin đặt trọn vẹn con người con trong bàn tay quyền năng và yêu thương của Ngài. Amen.

LỜI CHÚA (LC 11, 14-23)

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Luca.

Khi ấy, Đức Giêsu trừ một tên quỷ, và nó là quỷ câm. Khi quỷ xuất rồi, thì người câm nói được. Đám đông lấy làm ngạc nhiên. Nhưng trong số đó có mấy người lại nói: "Ông ta dựa thế quỷ vương Bêendêbun mà trừ quỷ." Kẻ khác lại muốn thử Người, nên đã đòi Người một dấu lạ từ trời. Nhưng Người biết tư tưởng của họ, nên nói: "Nước nào tự chia rẽ thì sẽ điêu tàn, và nhà nọ đổ xuống nhà kia. Nếu Satan cũng tự chia rẽ chống lại chính mình, thì nước nó tồn tại sao được? ... bởi lẽ các ông nói tôi dựa thế Bêendêbun mà trừ quỷ. Nếu tôi dựa thế Bêendêbun mà trừ quỷ, thì con cái các ông dựa thế ai mà trừ? Bởi vậy, chính con cái các ông sẽ xét xử các ông. Còn nếu tôi dùng ngón tay của Thiên Chúa mà trừ quỷ, thì quả là Triều Đại Thiên Chúa đã đến giữa các ông.

Khi một người mạnh, vũ trang đầy đủ, canh giữ lâu đài của mình, thì của cải của người ấy được an toàn. Nhưng nếu có người mạnh thế hơn đột nhập và thắng được người ấy, thì sẽ tước lấy vũ khí mà người ấy vẫn tin tưởng, và sẽ đem phân phát những gì đã chiếm được.

Ai không ở với tôi, là chống lại tôi; và ai không thu góp với tôi, là phân tán."

Đó là Lời Chúa.

SUY NIỆM LỜI CHÚA

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, Lời Chúa mà chúng con vừa lắng nghe như một bức tranh sống động, phơi bày trước mắt chúng con không chỉ một sự kiện đã xảy ra cách đây hai ngàn năm, mà còn là một thực tại thiêng liêng vẫn đang tiếp diễn trong thế giới và trong chính tâm hồn mỗi người chúng con. Đó là cuộc đối đầu không khoan nhượng giữa ánh sáng và bóng tối, giữa sự thật và giả dối, giữa Vương Quốc của Thiên Chúa và quyền lực của sự dữ. Qua phép lạ Chúa chữa lành cho người bị quỷ câm, Chúa không chỉ trả lại cho anh ta khả năng nói, mà còn mạc khải một chân lý sâu xa hơn: Chúa đến để giải thoát con người khỏi mọi hình thức nô lệ của ma quỷ, để

phục hồi phẩm giá và sự tự do nguyên thủy của họ. Hành động của Chúa là một dấu chỉ rõ ràng, một lời công bố danh thép rằng Triều Đại của Thiên Chúa đã thật sự đến, đã hiện diện giữa loài người. "Ngón tay Thiên Chúa" đang hành động, đang viết nên một trang sử mới cho nhân loại, một trang sử của ơn cứu độ.

Thế nhưng, trước một hành động tốt lành và đầy quyền năng như vậy, phản ứng của đám đông lại không đồng nhất. Có những người kinh ngạc, thán phục. Họ có một con tim đơn sơ, rộng mở, đủ để nhận ra sự can thiệp lạ lùng của Thiên Chúa. Nhưng cũng có những người, vì lòng chai đá và đầy thành kiến, đã đi đến một kết luận kinh hoàng: họ xuyên tạc sự thật, bóp méo hành động của Chúa. Họ nói: "Ông ta dựa thế quỷ vương Bêendêbun mà trừ quỷ." Đây không còn là một sự nghi ngờ đơn thuần, mà là một sự phủ nhận tàn nhẫn và cố tình. Họ thả tin vào một điều phi lý – ma quỷ tự tiêu diệt vương quốc của nó – còn hơn là chấp nhận sự thật rằng quyền năng của Thiên Chúa đang hành động nơi Đức Giêsu. Sự mù quáng thiêng liêng này nguy hiểm biết bao! Nó cho thấy một tâm hồn đã đóng kín mọi cánh cửa trước ánh sáng của chân lý, một con tim đã để cho sự ghen tị, kiêu ngạo đầu độc đến mức không còn khả năng phân định đâu là tốt, đâu là xấu. Họ gọi ánh sáng là bóng tối, gọi việc lành là việc của ma quỷ.

Lạy Chúa, bài học này vẫn còn nguyên giá trị cho chúng con ngày hôm nay. Biết bao lần chúng con cũng đứng trước những dấu chỉ của "ngón tay Thiên Chúa" trong cuộc đời mà lại tỏ ra thờ ơ, hoài nghi, thậm chí là chối từ. Một người thù lâu năm bỗng dưng đến làm hòa, một thói quen xấu cố hữu bỗng nhiên được ơn từ bỏ, một phép lạ của sự tha thứ xảy ra trong gia đình, một niềm an ủi sâu xa đến giữa lúc tuyệt vọng... đó chẳng phải là "ngón tay Thiên Chúa" đang chạm vào cuộc đời chúng con sao? Nhưng có khi nào, thay vì tạ ơn Chúa, chúng con lại tìm những lý do tự nhiên để giải thích, hoặc tệ hơn, lại nghi ngờ động cơ của người khác, cho rằng đó chỉ là một sự tính toán, một sự giả tạo? Sự cứng lòng tin là một trong những rào cản lớn nhất ngăn cản chúng con cảm nghiệm được tình yêu và quyền năng của Chúa. Nó biến chúng con thành những người đứng bên lề của công cuộc cứu độ, chỉ biết phán xét và chỉ trích, thay vì hân hoan và đón nhận. Xin Chúa cứu chúng con khỏi thái độ của những người Phariseu xưa, xin cho chúng con một con tim khiêm tốn và đơn sơ để có thể vui mừng kinh ngạc trước mọi công trình của Chúa, dù là nhỏ bé nhất.

Để đáp lại sự xuyên tạc của họ, Chúa đã dùng một lập luận sắc bén và một dụ ngôn đầy hình ảnh. Chúa nói: "Nước nào tự chia rẽ thì sẽ điêu tàn." Chân lý này không chỉ đúng ở bình diện xã hội, chính trị, mà còn vô

cùng sâu sắc ở bình diện thiêng liêng. Vương quốc của Satan, dù là một vương quốc của sự hỗn loạn và hủy diệt, cũng có một sự thống nhất ma quái trong mục tiêu chống lại Thiên Chúa và làm hại con người. Nó không bao giờ tự mâu thuẫn đến mức dùng quyền lực của mình để giải thoát con người khỏi chính nó. Lời Chúa như một mũi dao soi thấu tâm can chúng con. Có một sự chia rẽ nào đang tàn phá "vương quốc tâm hồn" của chúng con không? Đó là sự chia rẽ giữa lời nói và việc làm, giữa những điều chúng con tuyên xưng trong kinh nguyện và cách chúng con sống hằng ngày. Chúng con muốn theo Chúa, nhưng lại không muốn từ bỏ những quyền luyến thế gian. Chúng con muốn yêu thương, nhưng lại nuôi dưỡng sự oán giận, ghen ghét trong lòng. Chúng con muốn sống khiêm nhường, nhưng lại không ngừng tìm kiếm vinh quang cho bản thân. Chính sự chia rẽ nội tâm này làm cho đời sống thiêng liêng của chúng con trở nên yếu đuối, kiệt quệ và "điều tàn". Nó khiến chúng con không thể đứng vững trước những cám dỗ và thử thách. Lạy Chúa, xin hãy đến và thống nhất con người chúng con. Xin cho chúng con được hoàn toàn thuộc về Chúa, để không còn sự phân rẽ nào giữa lý trí, con tim và hành động của chúng con.

Và rồi Chúa đưa ra một hình ảnh tuyệt vời để diễn tả công cuộc cứu độ của Ngài: dụ ngôn về người mạnh thế hơn. "Kẻ mạnh" được vũ trang đầy đủ, canh giữ lâu đài của mình, đó chính là hình ảnh của Satan. Lâu đài là thế gian này, và của cải là những linh hồn đang bị nó cầm giữ trong xiềng xích của tội lỗi và sự chết. Trong suốt dòng lịch sử, nhân loại dường như bất lực trước quyền lực của "kẻ mạnh" này. Con người cố gắng xây dựng những hệ thống luật pháp, triết học, đạo đức để tự cứu mình, nhưng cuối cùng vẫn rơi vào vòng luẩn quẩn của bạo lực, ích kỷ và tuyệt vọng. Nhưng rồi, "Đấng Mạnh Hơn" đã đến. Đấng đó chính là Chúa, là Ngôi Lời Nhập Thể. Ngài đã "đột nhập" vào thế gian, vào chính lịch sử nhân loại. Cuộc chiến không cân sức đã diễn ra, không phải bằng gươm đao và quyền lực trần thế, mà bằng tình yêu và sự vâng phục cho đến chết trên thập giá. Trên đồi Canvê, dường như "kẻ mạnh" đã chiến thắng khi Chúa trút hơi thở cuối cùng. Nhưng đó lại chính là lúc "Đấng Mạnh Hơn" tung ra đòn quyết định. Bằng sự Phục Sinh vinh hiển, Chúa đã phá tan xiềng xích của sự chết, tước đoạt mọi vũ khí mà Satan tin tưởng: sự lừa dối, sự sợ hãi, và quyền lực của tội lỗi. Chúa đã chiến thắng một cách vĩnh viễn. Giờ đây, Ngài "phân phát những gì đã chiếm được", đó là ân sủng, là sự sống thần linh, là Thánh Thần của Ngài cho tất cả những ai tin vào Ngài.

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, mỗi khi chúng con chiêm ngắm Chúa, chúng con được nhắc nhở về chiến thắng vĩ đại này. Chúa không còn là vị

tử tội trên thập giá, nhưng là Vua chiến thắng đang hiện diện sống động. Mỗi Thánh Lễ là một lần chúng con công bố sự chết và tuyên xưng sự Phục Sinh của Chúa. Mỗi lần rước lễ là một lần chúng con đón nhận chính "Đấng Mạnh Hơn" vào lòng, để Ngài tiếp tục cuộc chiến chống lại những "kẻ mạnh" còn đang ẩn náu trong tâm hồn chúng con: đó là tính kiêu ngạo, sự tham lam, lòng ham muốn bất chính, sự lười biếng thiêng liêng. Chúng con không thể tự mình chiến thắng chúng. Nhưng nếu có Chúa ở cùng, nếu chúng con để cho quyền năng Thánh Thể của Chúa hoạt động, chúng con tin rằng Ngài sẽ giúp chúng con chiến thắng. Xin Chúa hãy là sức mạnh của con, là vũ khí của con, là Đấng Bảo Vệ con trong cuộc chiến thiêng liêng hằng ngày.

Cuối cùng, Chúa đã kết thúc bài giảng của mình bằng một lời khẳng định không thể nhân nhượng, một lời mời gọi không thể thoái thác: "Ai không ở với tôi, là chống lại tôi; và ai không thu góp với tôi, là phân tán." Trong cuộc chiến giữa Nước Thiên Chúa và quyền lực sự dữ, không có chỗ cho sự trung lập. Không có vùng xám, không có vị trí của một quan sát viên an toàn. Sự im lặng, sự thờ ơ, sự dửng dưng trước lời mời gọi của Tin Mừng thực chất đã là một sự lựa chọn đứng về phía chống lại Chúa. Bởi vì khi chúng con không tích cực "thu góp" các linh hồn về cho Chúa bằng lời cầu nguyện, bằng gương sáng, bằng việc làm bác ái, thì chính sự thụ động của chúng con đã tạo điều kiện cho sự dữ "phân tán" và lan rộng. Khi chúng con không can đảm đứng về phía sự thật, chúng con đã vô tình tiếp tay cho sự giả dối. Khi chúng con không chọn sống yêu thương, chúng con đã để cho sự thù hận có thêm không gian để tồn tại.

Lời mời gọi này của Chúa thật cấp bách, đặc biệt trong thế giới hôm nay, một thế giới đầy những giá trị đảo lộn, nơi người ta muốn loại trừ Thiên Chúa ra khỏi đời sống công cộng và cả đời sống cá nhân. Lạy Chúa, giờ chầu này là cơ hội để chúng con làm mới lại sự lựa chọn dứt khoát của mình. Vâng, lạy Chúa, chúng con muốn ở với Chúa! Chúng con muốn cùng Chúa thu góp. Chúng con không muốn cuộc đời mình trở nên vô ích, bị cuốn trôi trong dòng đời tục hóa. Xin ban cho chúng con lòng can đảm và sự khôn ngoan để biết làm chứng cho Chúa trong mọi hoàn cảnh. Xin cho sự hiện diện của chúng con ở bất cứ đâu cũng là một sự hiện diện quy tụ, xây dựng hòa bình, hàn gắn những đổ vỡ và mang lại hy vọng. Xin cho mỗi hành động của chúng con, dù nhỏ bé, đều góp phần vào việc xây dựng Triều Đại của Chúa, một Triều Đại của tình yêu, công lý và bình an, ngay tại trần gian này, trong khi chờ đợi ngày được hưởng vinh quang trọn vẹn với Chúa trên Thiên Quốc. Amen.

LỜI CẦU NGUYỆN

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, sau những giây phút được lắng đọng trong Lời Chúa và chiêm ngắm tình yêu của Ngài, chúng con xin dâng lên Chúa những lời nguyện tha thiết:

1. Lạy Chúa Giêsu, Đấng đã dùng quyền năng để chữa lành người câm, giải thoát anh khỏi sự khống chế của ma quỷ, chúng con tha thiết cầu xin Chúa chữa lành căn bệnh mù quáng thiêng liêng cho chúng con và cho toàn thể giới. Nhiều khi, trước những việc tốt lành xảy ra, chúng con lại hoài nghi, xét đoán. Trước những dấu chỉ tình thương của Chúa, chúng con lại thờ ơ, vô cảm. Xin mở mắt đức tin cho chúng con, để chúng con luôn nhận ra "ngón tay Thiên Chúa" đang yêu thương hoạt động trong từng biến cố của cuộc đời, trong vẻ đẹp của thiên nhiên, và đặc biệt nơi những người anh em có lòng quảng đại. Xin cho chúng con biết vui mừng và tạ ơn, thay vì cứng lòng ghen tị và xuyên tạc.

2. Lạy Chúa, Chúa đã dạy rằng "nước nào tự chia rẽ thì sẽ điêu tàn". Chúng con xin Chúa thương nhìn đến những chia rẽ đang làm tổn thương Giáo Hội, các quốc gia, các cộng đoàn và chính mỗi gia đình, mỗi tâm hồn chúng con. Xin Chúa là Đấng quy tụ, hãy chữa lành những vết thương do bất hòa, hiểu lầm, thành kiến gây ra. Xin ban cho chúng con tinh thần khiêm nhường để biết lắng nghe, lòng bao dung để biết tha thứ, và tình yêu thương để biết đón nhận sự khác biệt của nhau. Cách riêng, xin Chúa thống nhất con người chúng con, để chúng con không còn sống trong mâu thuẫn giữa đức tin và cuộc sống, mà biết sống trọn vẹn cho Chúa trong tư tưởng, lời nói và hành động.

3. Lạy Chúa Giêsu, Đấng Mạnh Hơn đã chiến thắng tử thần và quyền lực của Satan, chúng con nhìn nhận sự yếu đuối và bất lực của mình trước những cám dỗ và thói quen tội lỗi. Có những "kẻ mạnh" của tính kiêu ngạo, ích kỷ, giận hờn và đam mê vẫn đang canh giữ "lâu đài tâm hồn" chúng con. Chúng con tha thiết nài xin Chúa, xin Ngài hãy đến và thực hiện cuộc chiến thắng của Ngài trong chúng con. Xin Chúa hãy dùng quyền năng Thánh Thể để trói buộc và xua đuổi mọi thế lực của sự dữ, giải thoát chúng con khỏi mọi xiềng xích tội lỗi, và ban cho chúng con được hưởng sự tự do và bình an đích thực của con cái Chúa.

4. Lạy Chúa, Chúa đã nói: "Ai không ở với tôi là chống lại tôi". Lời này thức tỉnh chúng con về sự lựa chọn dứt khoát trong đời sống đức tin. Chúng con không muốn là những Kitô hữu dừng dừng, hời

hột. Xin ban cho chúng con lòng can đảm và nhiệt thành để mỗi ngày, mỗi giây phút, chúng con đều chọn đứng về phía Chúa. Xin cho chúng con biết tích cực "thu góp" với Chúa bằng đời sống cầu nguyện, bằng việc thực thi bác ái, bằng sự trung thành với bổn phận, và bằng nỗ lực xây dựng một xã hội công bằng và yêu thương hơn. Xin cho cuộc đời chúng con trở thành một lời chứng sống động rằng: chúng con thuộc về Chúa và chỉ muốn phụng sự một mình Chúa mà thôi.

LỜI NGUYỆN KẾT THÚC GIỜ CHẦU THÁNH THỂ

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, giờ chầu thánh thiêng sắp kết thúc. Chúng con xin dâng lên Chúa lời cảm tạ chân thành vì hồng ân lớn lao Chúa đã ban cho chúng con trong giờ phút này. Cảm tạ Chúa đã cho chúng con được ở lại bên Chúa, được chiêm ngắm Thánh Nhan, được lắng nghe Lời Chúa và được kín múc sức sống từ Trái Tim yêu thương của Ngài. Chúng con cảm tạ Chúa vì qua đoạn Tin Mừng, Chúa đã một lần nữa mặc khải cho chúng con về quyền năng vô song của Ngài trước sự dữ và về lời mời gọi khẩn thiết phải chọn lựa đứng về phía Chúa.

Ra về sau giờ chầu này, chúng con xin quyết tâm canh tân đời sống của mình. Chúng con muốn tập cho mình có một cái nhìn đức tin sâu sắc hơn, để nhận ra bàn tay Chúa đang hoạt động trong mọi nơi, mọi lúc. Chúng con muốn nỗ lực chiến đấu với những chia rẽ trong chính tâm hồn và trong các mối tương quan, để trở nên khí cụ bình an và hợp nhất của Chúa. Chúng con xin hoàn toàn phó thác cuộc chiến thiêng liêng của mình cho Chúa, tin tưởng rằng Chúa là "Đấng Mạnh Hơn" sẽ luôn chiến đấu cho chúng con và cùng với chúng con. Và trên hết, chúng con muốn sống mỗi ngày như một lời đáp trả dứt khoát cho lời mời gọi của Chúa, chọn lựa Chúa trong từng suy nghĩ, quyết định và hành động nhỏ bé của mình.

Lạy Mẹ Maria, Mẹ là người đã luôn "ở với" Chúa Giêsu một cách trọn vẹn nhất. Xin Mẹ dạy chúng con biết thưa tiếng "xin vâng" không chút do dự, biết quy tụ với Chúa qua việc lắng nghe và thực hành Lời Người. Xin Mẹ đồng hành và nâng đỡ chúng con trên con đường theo Chúa, để chúng con luôn trung thành với sự lựa chọn của mình cho đến cùng.

Giờ đây, trước khi lãnh nhận phép lành Thánh Thể, chúng con xin được một lần nữa thờ lạy, yêu mến và phó dâng trọn vẹn cuộc đời chúng con cho Chúa. Xin Chúa ở lại với chúng con luôn mãi, hôm nay và cho đến hết cuộc đời. Amen.

Thứ Sáu, ngày 13 tháng 3

- **Tin Mừng:** Mc 12, 28b-34

GIỚI RĂN TRỌNG NHẤT: MẾN CHÚA HẾT LÒNG, YÊU NGƯỜI NHƯ CHÍNH MÌNH

MỞ ĐẦU VÀO GIỜ CHẦU

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, trong giây phút linh thiêng này, chúng con tìm về bên Mẹ Maria, người Nữ tỳ thinh lặng và lắng nghe, để cùng Mẹ chiêm ngắm và thờ lạy Chúa. Giữa những ồn ào, vội vã của cuộc sống, chúng con khao khát được ở lại trong sự hiện diện đầy yêu thương của Chúa, nép mình bên Thánh Tâm nồng nàn của Ngài. Chúng con đến đây không mang theo gì quý giá ngoài một con tim đơn sơ, một tâm hồn khao khát, và một trí khôn ước ao được Lời Chúa soi dẫn. Chúng con đến để nghỉ ngơi trong Chúa, để được Chúa chữa lành, và để học lại bài học quan trọng nhất mà chính Chúa đã dạy: bài học yêu thương.

Thế giới chúng con đang sống hôm nay đầy những câu hỏi, những trăn trở về ý nghĩa cuộc đời, về những giá trị đích thực. Giống như người kinh sư trong bài Tin Mừng, chúng con cũng thao thức đi tìm đâu là điều cốt lõi, là giới răn trọng nhất có thể định hướng cho mọi suy nghĩ, lời nói và hành động của chúng con. Có quá nhiều luật lệ, quá nhiều bổn phận, quá nhiều tiếng nói mời gọi chúng con mỗi ngày. Nếu không có ánh sáng của Chúa, chúng con rất dễ lạc lối, dễ dàng bám víu vào những điều phụ thuộc mà bỏ quên mất điều chính yếu. Chúng con dễ dàng coi trọng những nghi thức bên ngoài hơn là tấm lòng bên trong, coi trọng của lễ vật chất hơn là tình yêu đích thực.

Trong giờ chầu này, xin Chúa ban cho chúng con một tâm hồn tĩnh lặng, một đôi tai biết lắng nghe như dân Israel xưa đã nghe lời mời gọi "Hỡi Israel, hãy nghe đây!". Xin cho chúng con không chỉ nghe bằng tai thể lý, nhưng bằng cả con tim, khối óc và toàn bộ sự sống của mình. Xin cho sự hiện diện thinh lặng nhưng đầy quyền năng của Chúa nơi Bí tích Thánh Thể thấm đẫm tâm hồn chúng con, thanh tẩy chúng con khỏi những lo toan trần thế, những quyến luyến tội lỗi, và những định kiến hẹp hòi. Xin cho chúng con, qua việc chiêm ngắm Chúa là Tình Yêu trọn vẹn, hiểu được rằng mọi luật lệ, mọi hy sinh, mọi việc đạo đức đều phải quy về một mục đích duy nhất là mến Chúa và yêu người. Xin Chúa Giêsu là Ngôi Lời Nhập Thể, là Giao

Ước Tình Yêu, mở lòng trí chúng con để đón nhận và sống trọn vẹn giới răn yêu thương mà Chúa sắp công bố cho chúng con qua trang Tin Mừng.

CẦU NGUYỆN TRƯỚC THÁNH THỂ

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, con thờ lạy Chúa đang hiện diện cách khiêm nhường trong hình bánh bé nhỏ. Con tin thật Chúa là Thiên Chúa, là Đấng Tạo Hóa quyền năng, là Vua của vũ trụ, nhưng vì yêu thương con, Chúa đã tự hạ mình, ẩn mình đi để được ở gần con, để trở nên của ăn nuôi dưỡng linh hồn con. Đôi mắt xác thịt của con chỉ thấy một tấm bánh trắng, nhưng đôi mắt đức tin của con tuyên xưng rằng đây chính là Chúa, là Tình Yêu của đời con. Trong thinh lặng, con xin dâng lên Chúa trọn vẹn con người con: tâm trí, con tim, linh hồn và thân xác. Con chẳng có gì đáng dâng, nhưng con xin dâng lên Chúa chính sự yếu đuối, nghèo hèn và tội lỗi của con, để Tình Yêu Chúa biến đổi và thánh hóa. Nhìn lên Thánh Thể, con như thấy được cả cuộc đời Chúa, một cuộc đời chỉ biết sống cho Thiên Chúa Cha và cho nhân loại. Chúa đã yêu Cha với tất cả con tim, tất cả linh hồn, tất cả trí khôn và tất cả sức lực. Tình yêu ấy đã thôi thúc Chúa vâng phục cho đến nỗi bằng lòng chịu chết trên thập giá. Lạy Chúa, con khao khát được yêu mến Chúa như vậy, một tình yêu không tính toán, không do dự, một tình yêu đặt Chúa làm trung tâm của mọi sự. Nhưng con yếu đuối quá! Con tim con còn chia sẻ, trí khôn con còn hoài nghi, sức lực con còn dành cho những đam mê chóng qua. Xin Chúa hãy chiếm ngự lấy con, lấp đầy con bằng chính tình yêu của Chúa. Xin cho con mỗi khi rước lễ, mỗi khi chiêm ngắm Thánh Thể, là một lần con được kết hợp sâu xa hơn với Chúa, để con tim con cùng đập một nhịp với Thánh Tâm Chúa. Con cũng nhìn lên Thánh Thể và nhận ra tình yêu vô bờ Chúa dành cho nhân loại, cho từng người chúng con, đặc biệt là những người anh chị em đang đau khổ, bị bỏ rơi. Chúa đã yêu thương con người đến cùng, đã dạy chúng con phải yêu thương nhau như chính mình. Lạy Chúa, tình yêu của con dành cho tha nhân sao còn quá vị kỷ, hẹp hòi! Con thường chỉ yêu những ai yêu con, chỉ giúp những ai có lợi cho con. Xin Chúa phá tan sự chai đá trong con tim con. Xin dạy con biết nhìn thấy hình ảnh Chúa nơi mỗi người con gặp gỡ, từ người thân trong gia đình đến những người xa lạ ngoài xã hội. Xin cho con một tình yêu quảng đại, biết cho đi mà không mong nhận lại, biết phục vụ trong âm thầm và tha thứ không giới hạn. Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, xin ở lại với con, trong con và biến đổi con nên giống Chúa, để cuộc đời con trở thành một bài ca chúc tụng tình yêu Chúa. Amen.

LỜI CHÚA (Mc 12, 28b-34)

Khi ấy, có một người trong các kinh sư đến gần Đức Giê-su và hỏi rằng: “Thưa Thầy, trong mọi điều răn, điều răn nào đứng hàng đầu?” Đức Giê-su trả lời: “Điều răn đứng hàng đầu là: Nghe đây, hỡi Ít-ra-en, Đức Chúa, Thiên Chúa chúng ta, là Đức Chúa duy nhất. Người phải yêu mến Đức Chúa, Thiên Chúa của người, hết lòng, hết linh hồn, hết trí khôn và hết sức lực người. Điều răn thứ hai là: Người phải yêu người thân cận như chính mình. Chẳng có điều răn nào khác lớn hơn các điều răn đó.” Ông kinh sư nói với Đức Giê-su: “Thưa Thầy, hay lắm, Thầy nói rất đúng. Thiên Chúa là Đấng duy nhất, ngoài Người ra không có Đấng nào khác. Yêu mến Thiên Chúa hết lòng, hết trí khôn, hết sức lực, và yêu người thân cận như chính mình, là điều quý hơn mọi lễ toàn thiêu và hy lễ.” Đức Giê-su thấy ông ta trả lời khôn ngoan như vậy, thì bảo: “Ông không còn xa Nước Thiên Chúa đâu!” Sau đó, không ai dám chất vấn Người nữa.

SUY NIỆM LỜI CHÚA

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, Lời Chúa mà chúng con vừa nghe là một cuộc đối thoại tuyệt vời giữa Chúa và một kinh sư, một cuộc đối thoại đi thẳng vào trọng tâm của đời sống đức tin. Giữa vô số những luật lệ của Cựu Ước, người kinh sư đã đặt một câu hỏi mà có lẽ cũng là câu hỏi của mỗi người chúng con: "Đâu là điều quan trọng nhất?". Và Chúa đã không ngần ngại trả lời, không chỉ trích dẫn luật, mà còn nối kết và nâng chúng lên một tầm cao mới, gói trọn tất cả trong một giới răn kép duy nhất: Mến Chúa – Yêu Người. Chiêm ngắm Chúa đang hiện diện nơi đây, chúng con xin được Lời Chúa dẫn dắt để đi sâu vào mầu nhiệm tình yêu này.

Lời đáp của Chúa bắt đầu bằng một mệnh lệnh quen thuộc với mọi người Do Thái: "Nghe đây, hỡi Israel!". Đây không phải là một lời mời gọi thông thường, mà là một lời hiệu triệu, một lời nhắc nhở về căn tính của dân tộc được Thiên Chúa tuyển chọn. Trước khi hành động, trước khi dâng lễ, trước khi làm bất cứ điều gì, việc đầu tiên và quan trọng nhất là "nghe". Lắng nghe là thái độ nền tảng của đức tin. Lắng nghe để nhận biết Thiên Chúa là ai: "Đức Chúa, Thiên Chúa chúng ta, là Đức Chúa duy nhất". Trong một thế giới đa thần và ngày nay là một thế giới có quá nhiều "thần tượng" - tiền bạc, danh vọng, quyền lực, chủ nghĩa cá nhân - lời khẳng định về một Thiên Chúa duy nhất vẫn mang tính thời sự cách mạnh mẽ. Việc thờ lạy một Thiên Chúa duy nhất giải thoát con người khỏi sự nô lệ cho vạn vật, giải thoát chúng con khỏi việc phải chạy theo phụng sự nhiều "chủ". Khi xác tín chỉ có một mình Chúa là Thiên Chúa, chúng con mới có thể quy hướng toàn bộ cuộc đời về Ngài, mới có thể yêu mến Ngài một cách tuyệt đối và không chia sẻ. Lạy Chúa Giêsu, sự hiện diện tinh lặng của Chúa trên bàn thờ này là một lời

mời gọi chúng con hãy "nghe". Xin cho chúng con biết gác lại những xao động bên trong, những lo lắng của cuộc sống, những thành kiến của bản thân để thực sự lắng nghe tiếng Chúa trong sâu thẳm tâm hồn, trong Lời Chúa và trong những biến cố của cuộc đời. Xin cho chúng con nhận ra Chúa là tất cả, là kho tàng duy nhất đáng để chúng con đánh đổi mọi sự.

Sau khi mời gọi lắng nghe, Chúa định nghĩa tình yêu dành cho Thiên Chúa là một tình yêu "toàn diện", bao trùm toàn bộ con người: "hết lòng, hết linh hồn, hết trí khôn và hết sức lực". Đây không phải là một tình yêu hời hợt, cảm tính hay theo mùa. Đây là một sự dấn thân trọn vẹn. "Yêu mến Chúa hết lòng" là yêu bằng cả con tim, nơi sâu thẳm nhất của hữu thể, nơi phát xuất những quyết định và tình cảm. Đó là một tình yêu xuất phát từ sự tự do, một sự lựa chọn căn bản hướng trọn con tim về Chúa, coi Chúa là nguồn vui, là cùng đích của mọi khát vọng. Khi con tim đã thuộc về Chúa, nó sẽ không còn tìm kiếm những niềm vui chóng qua nơi thụ tạo nữa. "Yêu mến Chúa hết linh hồn" có nghĩa là yêu Chúa bằng chính sự sống của mình. Linh hồn là nguyên lý của sự sống. Yêu Chúa hết linh hồn là sẵn sàng hiến dâng cả mạng sống mình cho Chúa, là để cho sự sống của Chúa chảy tràn trong từng hơi thở, từng nhịp đập của con tim. Đó là một tình yêu làm cho chúng con sống và chết cho một mình Chúa. "Yêu mến Chúa hết trí khôn" là yêu Chúa bằng sự hiểu biết, bằng lý trí. Đức tin không phải là một sự mù quáng. Thiên Chúa ban cho chúng con trí khôn để chúng con tìm kiếm, nhận biết và chiêm ngắm chân lý là chính Ngài. Yêu Chúa hết trí khôn là không ngừng học hỏi về Chúa qua Kinh Thánh, qua giáo huấn của Hội Thánh, qua việc suy niệm, để tình yêu của chúng con được xây dựng trên một nền tảng vững chắc của sự thật, chứ không phải trên những cảm xúc bồng bột. "Yêu mến Chúa hết sức lực" là yêu Chúa bằng hành động cụ thể, bằng tất cả năng lực thể chất và tinh thần mà chúng con có. Tình yêu không thể chỉ dừng lại ở ý hướng trong tim hay suy tưởng trong trí, mà phải được thể hiện ra bên ngoài qua việc tuân giữ các giới răn, qua việc phục vụ, qua việc chu toàn bổn phận hằng ngày vì lòng yêu mến Chúa. Bốn chiều kích này không tách rời nhau mà hòa quyện vào nhau, tạo nên một tình yêu duy nhất và toàn diện. Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, Chúa chính là mẫu gương hoàn hảo của tình yêu này. Nơi Chúa, con tim, linh hồn, trí khôn và sức lực đều hoàn toàn quy hướng về Chúa Cha. Xin cho chúng con khi chiêm ngắm Chúa, cũng biết nỗ lực mỗi ngày để yêu mến Chúa một cách trọn vẹn hơn.

Điều bất ngờ và mang tính cách mạng trong câu trả lời của Chúa Giêsu là Ngài đã đặt giới răn yêu người ngang hàng với giới răn mến Chúa: "Điều răn thứ hai là: Người phải yêu người thân cận như chính mình. Chẳng

có điều răn nào khác lớn hơn các điều răn đó". Chúa không chỉ nhắc lại một điều luật đã có trong sách Lêvi, mà Ngài còn kết nối nó một cách không thể tách rời với giới răn thứ nhất. Điều này có nghĩa là, tình yêu dành cho Thiên Chúa không thể là một tình yêu trừu tượng, chỉ hướng lên trời mà quên đi thực tại trần thế. Tình yêu ấy phải được cụ thể hóa, được "kiểm chứng" bằng tình yêu dành cho anh chị em xung quanh. Tình yêu tha nhân không phải là một hệ quả tùy chọn, mà là một thành phần thiết yếu của tình yêu Thiên Chúa. Chúng ta không thể nói rằng tôi yêu mến Thiên Chúa mà tôi không nhìn thấy, trong khi lại ghét bỏ người anh em mà tôi nhìn thấy mỗi ngày. Người "thân cận" ở đây không chỉ là những người trong gia đình, bạn bè, hay những người tốt với chúng con. Chúa Giêsu đã mở rộng khái niệm này trong dụ ngôn người Samari nhân hậu, bao gồm bất cứ ai đang cần đến lòng thương xót của chúng con, kể cả kẻ thù. Và thước đo của tình yêu này là "như chính mình". Đây là một thước đo rất cụ thể và đòi hỏi. Chúng con tự nhiên yêu thương bản thân, muốn cho mình những điều tốt đẹp nhất, lo lắng cho sức khỏe, danh dự và hạnh phúc của mình. Chúa mời gọi chúng con cũng hãy khao khát những điều tốt đẹp đó cho người khác. Hãy biết đặt mình vào vị trí của họ, để cảm thông với nỗi đau của họ, để chia vui với niềm vui của họ. Yêu người như chính mình có nghĩa là tôn trọng phẩm giá của họ, đấu tranh cho công lý và quyền lợi của họ, tha thứ cho những lỗi lầm của họ và sẵn sàng giúp đỡ họ một cách vô vị lợi. Lạy Chúa Giêsu, Chúa đã yêu chúng con hơn cả chính mình khi Chúa sẵn sàng hy sinh mạng sống để chúng con được sống. Xin dạy chúng con bài học yêu thương vị tha này. Xin cho chúng con mỗi khi đến với Thánh Thể, không chỉ để tìm kiếm an ủi cho riêng mình, mà còn để kín múc sức mạnh và tình yêu của Chúa, để rồi chúng con có thể ra đi và chia sẻ tình yêu đó cho những người anh chị em đang mòn mỏi đợi chờ.

Thái độ của người kinh sư sau khi nghe Chúa Giêsu trả lời thật đáng trân trọng. Ông không những không phản đối mà còn hoàn toàn đồng ý và lặp lại lời của Chúa với một sự thấu hiểu sâu sắc: "Thưa Thầy, hay lắm, Thầy nói rất đúng... Yêu mến Thiên Chúa... và yêu người thân cận như chính mình, là điều quý hơn mọi lễ toàn thiêu và hy lễ". Ông đã nắm bắt được tinh thần của Lễ Luật, đó là sự ưu tiên của tình yêu bên trong so với những nghi thức bên ngoài. Của lễ toàn thiêu và hy lễ là những thực hành quan trọng trong Do Thái giáo, nhưng chúng sẽ trở nên vô nghĩa nếu không xuất phát từ một con tim yêu mến Thiên Chúa và yêu thương con người. Thiên Chúa không cần bò, dê, chiên của chúng con; điều Ngài mong muốn là một "tâm lòng tan nát khiêm cung". Người kinh sư này đã hiểu rằng, một hành vi yêu thương nhỏ bé dành cho người nghèo khó, một lời tha thứ chân thành dành

cho người xúc phạm mình, có giá trị trước mặt Thiên Chúa hơn hàng ngàn của lễ vật chất được dâng tiến một cách máy móc. Đây là một lời cảnh tỉnh cho đời sống đức tin của mỗi chúng con. Chúng con có thể đọc kinh, đi lễ, làm việc tông đồ rất nhiều, nhưng nếu trong tim chúng con thiếu vắng tình yêu, còn đầy sự ghen ghét, xét đoán, ích kỷ, thì tất cả những việc làm đó cũng chỉ là "phèng la inh ỏi, chũm chọe vang rền". Lạy Chúa, xin thanh tẩy đời sống đạo của chúng con, để mọi việc chúng con làm không phải vì thói quen, vì sợ hãi hay vì tìm kiếm lời khen, mà chỉ vì một động lực duy nhất là lòng mến Chúa và yêu người.

Cuối cùng, Chúa Giêsu đã dành cho người kinh sư một lời khen ngợi và cũng là một lời khích lệ: "Ông không còn xa Nước Thiên Chúa đâu!". Đây là một lời khẳng định đầy hy vọng. Khi một người nhận ra và đặt tình yêu làm trọng tâm của cuộc đời, người đó đang đến rất gần với Nước Trời, bởi vì bản chất của Nước Trời chính là Tình Yêu. Thiên Chúa là Tình Yêu, và ai ở lại trong tình yêu là ở lại trong Thiên Chúa, và Thiên Chúa ở lại trong người ấy. Người kinh sư này, qua sự khôn ngoan và chân thành của mình, đã đứng ở ngưỡng cửa của Nước Thiên Chúa. Lời của Chúa Giêsu vừa là một sự công nhận, vừa là một lời mời gọi ông hãy bước thêm một bước nữa: không chỉ nhận biết giới răn yêu thương, mà còn tin nhận chính Đức Giêsu là hiện thân trọn vẹn của tình yêu đó. Chỉ trong và qua Đức Giêsu, chúng con mới có khả năng sống trọn vẹn giới răn này. Lời nói này của Chúa cũng dành cho mỗi chúng con hôm nay. Mỗi khi chúng con nỗ lực sống giới răn mến Chúa yêu người, mỗi khi chúng con đặt tình yêu lên trên tất cả, là chúng con đang tiến lại gần Nước Chúa hơn. Giờ cầu Thánh Thể này là một cơ hội quý báu để chúng con ở lại trong Nước Chúa, trong sự hiện diện của Vua Tình Yêu. Lạy Chúa Giêsu, xin cho chúng con không bao giờ xa rời Chúa, không bao giờ xa rời con đường tình yêu. Xin cho chúng con không chỉ "không còn xa", mà thực sự được bước vào, được sống và được ở lại mãi mãi trong Nước Tình Yêu của Chúa, bắt đầu từ hôm nay và kéo dài cho đến cõi đời đời. Amen.

LỜI CẦU NGUYỆN

Chủ tế: Anh chị em thân mến,

Chúa Giêsu đã mặc khải cho chúng ta giới răn trọng nhất là mến Chúa và yêu người. Trong tâm tình cảm tạ và yêu mến, chúng ta hãy tha thiết dâng lên Chúa Giêsu Thánh Thể những lời nguyện xin:

1. *“Người phải yêu mến Đức Chúa, Thiên Chúa của người, hết lòng, hết linh hồn, hết trí khôn và hết sức lực người.”* Lạy Chúa Giêsu, Chúa đã yêu mến Chúa Cha một cách trọn vẹn và tuyệt đối. Xin cho chúng con, đặc biệt là Đức Thánh Cha, các giám mục, linh mục và tu sĩ, một con tim không chia sẻ, để chúng con luôn đặt Chúa làm ưu tiên số một trong đời mình. Xin cho tình yêu chúng con dành cho Chúa không chỉ là những cảm xúc nhất thời, mà còn là một quyết tâm của lý trí và một sự dấn thân của cả cuộc đời, để mọi suy nghĩ, lời nói và hành động của chúng con đều quy hướng về việc tôn vinh Danh Chúa. ***Chúng con cầu xin Chúa.***

2. *“Người phải yêu người thân cận như chính mình.”* Lạy Chúa Giêsu, Chúa đã dạy chúng con rằng không thể yêu Chúa mà lại ghét bỏ anh em. Xin Chúa phá tan đi những bức tường ích kỷ, ghen ghét, và thành kiến trong tâm hồn chúng con. Xin cho chúng con một đôi mắt biết nhận ra hình ảnh Chúa nơi những người chúng con gặp gỡ hằng ngày, đặc biệt là những người nghèo khổ, bệnh tật, bị bỏ rơi và cả những người làm chúng con đau khổ. Xin ban cho chúng con một trái tim quảng đại, biết cảm thông, tha thứ và phục vụ họ như phục vụ chính Chúa. ***Chúng con cầu xin Chúa.***

3. *“Yêu mến... là điều quý hơn mọi lễ toàn thiêu và hy lễ.”* Lạy Chúa Giêsu, Chúa khao khát tình yêu của chúng con hơn là của lễ vật chất. Xin thanh tẩy các cộng đoàn Kitô hữu chúng con khỏi nỗi trăn trở chuộng hình thức bên ngoài mà coi nhẹ tấm lòng bên trong. Xin cho mọi sinh hoạt phụng vụ, mọi công việc tông đồ của chúng con đều được khởi đi từ tình yêu chân thành và quy hướng về việc xây dựng một cộng đoàn yêu thương, hiệp nhất, nơi mọi người đối xử với nhau như anh chị em một nhà. ***Chúng con cầu xin Chúa.***

4. *“Ông không còn xa Nước Thiên Chúa đâu!”* Lạy Chúa Giêsu, Chúa luôn mời gọi chúng con tiến bước trên con đường nên thánh, con đường dẫn vào Nước Trời. Xin cho tất cả những ai đang thành tâm thiện chí tìm kiếm chân lý, đặc biệt là những anh chị em chưa nhận biết Chúa, được ơn soi sáng để nhận ra Tình Yêu là con đường duy nhất dẫn đến hạnh phúc đích thực. Xin cho mỗi người chúng con, qua nỗ lực sống giới răn yêu thương mỗi ngày, trở thành những chứng nhân sống động về Nước Thiên Chúa ngay giữa lòng thế giới hôm nay. ***Chúng con cầu xin Chúa.***

LỜI NGUYỆN KẾT THÚC GIỜ CHẦU THÁNH THỂ

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, giờ chầu bên Chúa sắp kết thúc, nhưng chúng con tin rằng tình yêu và sự hiện diện của Chúa vẫn luôn ở lại với

chúng con. Chúng con xin dâng lời cảm tạ tri ân vì muôn vàn ơn lành Chúa đã tuôn đổ trên chúng con trong giờ phút linh thiêng này. Cảm tạ Chúa đã dùng Lời Chúa để một lần nữa nhắc nhở chúng con về điều cốt lõi nhất của đời sống người Kitô hữu: đó là tình yêu. Chúa không đòi hỏi chúng con những điều cao siêu, vĩ đại, nhưng chỉ mời gọi chúng con sống trọn vẹn hai chiều kích của tình yêu: yêu Chúa bằng cả con người và yêu tha nhân như yêu chính bản thân mình.

Chúng con nhận ra rằng, đây vừa là một giới răn, vừa là một hồng ân. Đó là một giới răn vì nó đòi hỏi sự nỗ lực, cố gắng và từ bỏ chính mình mỗi ngày. Nhưng đó cũng là một hồng ân tuyệt vời, vì chính khi yêu thương, chúng con được trở nên giống Chúa hơn, được thông phần vào chính sự sống của Thiên Chúa là Tình Yêu, và được nếm cảm hạnh phúc Nước Trời ngay tại thế. Xin cho chúng con khi trở về với cuộc sống thường ngày, biết khắc ghi Lời Chúa vào tâm khảm. Xin cho giới răn yêu thương này trở thành kim chỉ nam cho mọi lựa chọn, là động lực cho mọi hành động của chúng con.

Xin cho tình yêu Chúa biến đổi con tim chúng con, để nó trở nên nhạy bén trước những nhu cầu của anh chị em. Xin cho tình yêu Chúa biến đổi trí khôn chúng con, để chúng con biết suy nghĩ điều tốt, điều thiện cho người khác. Xin cho tình yêu Chúa biến đổi đôi tay chúng con, để chúng con sẵn sàng mở ra để giúp đỡ, chia sẻ. Xin cho tình yêu Chúa biến đổi đôi chân chúng con, để chúng con can đảm bước đến với những người đang bị cô lập, bị lãng quên. Lạy Chúa Giêsu, nếu không có ơn Chúa, chúng con không thể làm được gì. Xin hãy ở lại với chúng con luôn mãi, ban cho chúng con sức mạnh của Thánh Thần, để chúng con có thể trung thành sống và làm chứng cho Tình Yêu Chúa giữa một thế giới đang rất cần tình yêu. Chúng con dâng tất cả những ước nguyện này trong tay Mẹ Maria, Mẹ của Tình Yêu, và cùng Mẹ, chúng con xin tôn vinh, chúc tụng và cảm tạ Chúa đến muôn thuở muôn đời. Amen.

Thứ Bảy, ngày 14 tháng 3

- **Tin Mừng:** Lc 18, 9-14

LẠY THIÊN CHÚA, XIN THƯƠNG XÓT CON LÀ KẸ TỘI LỖI

MỞ ĐẦU VÀO GIỜ CHẦU

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, trong sự thinh lặng và trang nghiêm của ngôi nhà thờ này, chúng con cùng nhau quy tụ trước Thánh Nhan uy linh nhưng đầy lòng thương xót của Chúa. Chúng con đến đây, mang theo cả con người chúng con với những bận rộn, lo toan của cuộc sống thường ngày; với những thành công và cả những thất bại; với niềm vui và cả những gánh nặng đang trĩu trong tâm hồn. Giữa thế giới đầy áp tiếng ồn và những xao lãng, chúng con khao khát tìm về bên Chúa, nguồn bình an và sức sống đích thực. Chúng con tin thật Chúa đang hiện diện cách sống động, yêu thương nơi tấm bánh Thánh nhỏ bé này. Chúa ở đây không phải để phán xét, nhưng để chờ đợi, để lắng nghe và để chữa lành. Chúa ở đây, hiện thân của tình yêu khiêm hạ, tự nguyện trở nên bé nhỏ để chúng con dễ dàng đến gần.

Giờ chầu hôm nay, chúng con được mời gọi suy ngẫm về dụ ngôn người Phariseu và người thu thuế trong Tin Mừng theo Thánh Luca. Đây là một dụ ngôn không chỉ nói về hai con người xa xưa, mà còn là tấm gương phản chiếu chính tâm hồn của mỗi chúng con. Chúng con nhận ra rằng, trong tâm hồn mình đôi khi cũng có hình ảnh của người Phariseu tự mãn, tự cho mình là công chính, dễ dàng so sánh và khinh chê người khác. Chúng con tự hào về những việc đạo đức nhỏ nhoi mình làm được, mà quên mất rằng tất cả đều là hồng ân Chúa ban. Chúng con khoe khoang những thành tích của mình trước mặt Chúa, thay vì khiêm tốn nhận ra thân phận yếu đuối, mỏng giòn của mình. Nhưng đồng thời, sâu thẳm trong chúng con cũng có tiếng nói của người thu thuế, một tiếng nói của sự thật, của sự ăn năn và khiêm hạ. Tiếng nói ấy nhận biết mình bất xứng, tội lỗi và hoàn toàn cần đến lòng thương xót của Chúa.

Lạy Chúa, chúng con xin dâng lên Chúa giờ chầu này với tất cả tâm tình. Xin Chúa Thánh Thần soi sáng tâm trí chúng con, giúp chúng con can đảm nhìn thẳng vào sự thật của cõi lòng mình. Xin cho chúng con trút bỏ đi chiếc áo choàng của sự kiêu ngạo, của sự tự mãn thiêng liêng, để mặc lấy tâm tình khiêm hạ chân thành của người thu thuế. Xin cho chúng con không còn nhìn anh chị em mình qua lăng kính của sự phán xét, nhưng bằng ánh

mắt bao dung và cảm thông. Xin cho mỗi phút giây chúng con ở lại bên Chúa đây, là một cơ hội để tâm hồn chúng con được biến đổi, được trở nên giống Chúa hơn, Đáng hiển lành và khiêm nhường trong lòng. Giờ đây, trong thinh lặng, chúng con xin thờ lạy, chúc tụng và ngợi khen Chúa, vì muôn ngàn đời Chúa vẫn trọn tình thương. Amen.

CẦU NGUYỆN TRƯỚC THÁNH THỂ

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, Đáng đang ngự thật trước mắt chúng con, con thờ lạy Chúa. Con không dám ngước mắt lên nhìn Thánh Nhan Chúa, bởi con biết mình là kẻ tội lỗi, bất xứng. Con giống như người thu thuế đứng ở phía cuối đền thờ, lòng trĩu nặng vì những lỗi lầm, những yếu đuối đã bao lần xúc phạm đến Chúa và làm tổn thương anh chị em. Con đến trước Chúa đây không có gì để khoe khoang, không có công trạng gì để kể lể. Con không dám tự hào vì đã giữ được điều này hay làm được việc kia. Mọi sự tốt lành nơi con, nếu có, đều là do ơn Chúa. Còn mọi thiếu sót, tội lỗi đều là do con. Tâm hồn con là một mảnh đất khô cằn, đầy sỏi đá của tính kiêu ngạo, ích kỷ và hay phán xét. Con thường nhìn anh em bằng con mắt của người Phariseu, dễ dàng thấy cái rác trong mắt họ mà không nhận ra cái đà trong mắt mình. Con tự xây cho mình một ngai tòa công lý, tự cho mình quyền phán xét và lên án người khác, mà quên mất rằng chỉ có một mình Chúa là Đáng Thẩm Phán chí công và giàu lòng thương xót. Con đã để cho sự tự mãn thiêng liêng len lỏi vào tâm hồn, làm cho lời cầu nguyện của con trở nên trống rỗng, biến những việc đạo đức thành cơ hội để khoe khoang, thay vì là hành động xuất phát từ tình yêu mến Chúa. Lạy Chúa, giờ đây con đứng trước Chúa với hai bàn tay trắng, với một con tim tan nát và thống hối. Con không dám xin gì hơn ngoài lòng thương xót của Chúa. Con như người thu thuế kia, chỉ biết đầm ngực và tha thiết kêu xin: "Lạy Thiên Chúa, xin thương xót con là kẻ tội lỗi". Xin ánh mắt từ bi của Chúa nhìn đến con. Xin tình yêu của Chúa thanh tẩy tâm hồn con khỏi mọi vết nhơ của kiêu ngạo và tự ái. Xin cho con nhận biết sự thật về con người yếu đuối của mình để con biết cậy trông vào Chúa luôn mãi. Xin cho con học được bài học khiêm nhường sâu thẳm từ chính Chúa, Đáng đã tự hạ mình xuống, mang thân phận con người và ẩn mình nơi tấm bánh đơn sơ này. Lạy Chúa, con phó dâng trọn vẹn con người con trong tay Chúa. Xin Ngài thương xót và biến đổi con. Amen.

LỜI CHÚA (LC 18, 9-14)

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Luca.

Khi ấy, Đức Giêsu kể dụ ngôn sau đây với một số người tự hào cho mình là công chính mà khinh chê kẻ khác: "Có hai người lên đền thờ cầu nguyện. Một người thuộc nhóm Phariseu, còn người kia làm nghề thu thuế. Người Phariseu đứng thẳng, nguyện thầm rằng: 'Lạy Thiên Chúa, xin tạ ơn Chúa, vì con không như bao kẻ khác: tham lam, bất chính, ngoại tình, hoặc như tên thu thuế kia. Con ăn chay mỗi tuần hai lần, con dâng một phần mười tất cả các hoa lợi của con'. Còn người thu thuế thì đứng đằng xa, thậm chí chẳng dám ngước mắt lên trời, nhưng vừa đấm ngực vừa thưa rằng: 'Lạy Thiên Chúa, xin thương xót con là kẻ tội lỗi'. Tôi nói cho các ông biết: người này, khi trở xuống mà về nhà, thì đã được nên công chính rồi; còn người kia thì không. Vì phàm ai tôn mình lên sẽ bị hạ xuống; còn ai hạ mình xuống sẽ được tôn lên".

Đó là Lời Chúa.

SUY NIỆM LỜI CHÚA

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, Lời Chúa mà chúng con vừa nghe như một lưỡi gươm sắc bén xuyên thấu tâm hồn, rọi chiếu vào những góc khuất sâu kín nhất của cõi lòng chúng con. Dụ ngôn về người Phariseu và người thu thuế không chỉ là một câu chuyện kể, mà là một lời chất vấn sống động, một lời mời gọi khẩn thiết để mỗi chúng con xét lại thái độ căn bản nhất trong mối tương quan với Thiên Chúa và với tha nhân. Qua hai hình ảnh tương phản sâu sắc này, Chúa đã vẽ nên hai con đường, hai lối sống tâm linh hoàn toàn đối nghịch nhau: con đường của sự tự mãn, kiêu ngạo dẫn đến sự xa cách Chúa, và con đường của sự khiêm hạ, thống hối dẫn đến ơn công chính hóa và sự phục hồi phẩm giá trước Thiên Nhan Ngài.

Trước hết, chúng con cùng chiêm ngắm hình ảnh người Phariseu. Ông là một hình mẫu lý tưởng về mặt xã hội và tôn giáo thời bấy giờ. Ông thuộc nhóm người được coi là công chính, sống đạo đức, giữ luật Môsê một cách tỉ mỉ. Lời cầu nguyện của ông, nếu chỉ nghe qua, dường như là một lời tạ ơn. Ông tạ ơn Chúa vì ông "không như bao kẻ khác". Nhưng càng nghe kỹ, chúng con càng nhận ra đây không phải là một lời cầu nguyện, mà là một bản cáo trạng, một lời tự ca ngợi bản thân. Trung tâm của lời cầu nguyện này không phải là Thiên Chúa, mà là cái "tôi" của ông. Ông đứng thẳng, một tư thế đầy tự tin, tự chủ. Ông liệt kê những công trạng của mình: không tham lam, không bất chính, không ngoại tình, ăn chay, dâng phần mười... Ông so sánh mình với người khác, và qua sự so sánh đó, ông tự nâng mình lên bằng cách hạ người khác xuống, cụ thể là "tên thu thuế kia". Lời cầu nguyện của ông đã biến thành một hành vi phán xét và khinh chê. Ông đến đền thờ

không phải để gặp gỡ Thiên Chúa, không phải để xin ơn tha thứ, mà là để báo cáo thành tích và khẳng định sự công chính của riêng mình. Cái nguy hiểm nhất của người Phariseu không nằm ở những việc ông làm, vì những việc đó tự nó là tốt, nhưng nằm ở thái độ nội tâm. Ông đã biến những phương tiện để nên thánh thành mục đích, biến những hành vi đạo đức thành bệ đỡ cho sự kiêu ngạo của mình. Ông tin rằng mình có thể tự cứu lấy mình bằng những nỗ lực cá nhân, bằng việc tuân giữ luật lệ một cách máy móc. Ông đã đóng cửa lòng mình lại trước ân sủng của Thiên Chúa, vì ông nghĩ rằng ông không cần đến lòng thương xót.

Lạy Chúa Giêsu, chúng con đau đớn nhận ra rằng tinh thần Phariseu ấy vẫn còn tồn tại và len lỏi trong chính tâm hồn chúng con hôm nay. Biết bao lần chúng con đã đến nhà thờ, đọc kinh, làm việc bác ái, nhưng không phải với tâm tình yêu mến Chúa và phục vụ tha nhân, mà là để tìm kiếm sự hài lòng cho bản thân, để được người khác khen ngợi, hoặc để cảm thấy mình "tốt hơn" người khác. Chúng con dễ dàng nhìn thấy những sai lỗi, những thiếu sót của anh chị em, và dùng đó làm thước đo để khẳng định sự "công chính" của mình. Chúng con giữ đạo theo thói quen, theo hình thức, mà quên đi cái cốt lõi là một con tim yêu thương và khiêm nhường. Chúng con có thể đọc kinh vanh vách, thuộc lòng giáo lý, nhưng lại thiếu đi lòng bao dung, sự cảm thông với những người lầm lỡ. Chúng con tự xây nên những bức tường thành của sự công chính giả tạo, và từ trên cao nhìn xuống những người mà chúng con cho là "tội lỗi". Tinh thần Phariseu biến tôn giáo từ con đường dẫn đến Thiên Chúa thành một nhà tù giam hãm chúng con trong cái tôi ích kỷ của mình. Nó làm cho tâm hồn chúng con ra chai cứng, mất đi sự nhạy bén trước Lời Chúa và sự thúc đẩy của Chúa Thánh Thần. Nó khiến chúng con không còn khả năng yêu thương thật sự, bởi vì một khi đã khinh chê người khác, chúng con không thể yêu thương họ được nữa. Xin Chúa thương xót và giải thoát chúng con khỏi thứ men Phariseu tinh vi và nguy hiểm này.

Đối lập hoàn toàn với người Phariseu là hình ảnh người thu thuế. Ông là hiện thân của một con người bị xã hội coi thường, bị xem là kẻ tội lỗi công khai, là kẻ cộng tác với ngoại bang áp bức dân mình. Ông ý thức rõ về thân phận của mình. Ông không dám tiến vào gần cung thánh, chỉ đứng ở đằng xa. Ông không dám ngước mắt lên trời, một cử chỉ nói lên sự xấu hổ và bất xứng tột cùng. Ông chỉ biết đấm ngực, một hành động của sự thống hối, ăn năn, như muốn nói rằng chính nơi lồng ngực này, nơi trái tim này là nguồn gốc của tội lỗi. Và từ sâu thẳm của con tim tan nát ấy, một lời cầu nguyện chân thành, ngắn gọn nhưng chứa đựng tất cả đã bật thốt ra: "Lạy

Thiên Chúa, xin thương xót con là kẻ tội lỗi". Lời cầu nguyện này là một sự thật hoàn toàn. Ông không bào chữa, không biện minh, không đổ lỗi cho hoàn cảnh. Ông nhìn thẳng vào sự thật về con người mình: một kẻ tội lỗi. Và ông cũng nhìn thẳng vào sự thật về Thiên Chúa: một Thiên Chúa giàu lòng thương xót. Ông không có gì để dâng, không có công trạng gì để kể. Tài sản duy nhất ông mang đến trước mặt Thiên Chúa là sự nghèo khó, là sự trống rỗng, là tấm lòng tan nát của mình. Và chính sự nghèo khó tội cùng ấy đã trở thành cánh cửa rộng mở để lòng thương xót của Thiên Chúa tuôn đổ vào. Ông đã đặt trọn vẹn niềm tin của mình không phải vào bản thân, mà vào lòng từ bi của Thiên Chúa. Lời cầu nguyện của ông là một tiếng kêu cứu, một sự phó thác tuyệt đối.

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, Chúa đã khẳng định rằng chính người thu thuế này, chứ không phải người Phariseu, khi trở về nhà đã được nên công chính. Sự công chính mà Chúa nói ở đây không phải là kết quả của nỗ lực con người, mà là một hồng ân nhưng không của Thiên Chúa. Nó được ban cho những ai biết mở lòng ra, những ai biết khiêm tốn nhìn nhận sự yếu đuối của mình và chạy đến với lòng thương xót của Chúa. Người thu thuế được công chính hóa bởi vì ông đã sống thật với con người của mình và sống thật trước mặt Chúa. Sự khiêm nhường của ông đã chạm đến trái tim Thiên Chúa. Bài học mà Chúa muốn dạy chúng con thật rõ ràng: "Phàm ai tôn mình lên sẽ bị hạ xuống; còn ai hạ mình xuống sẽ được tôn lên". Đây là quy luật đảo ngược của Nước Trời, một quy luật đi ngược lại với logic của thế gian. Thế gian đề cao sự thành công, sự tự tin, sự khẳng định bản thân. Còn Chúa lại đề cao sự khiêm hạ, sự phó thác, sự nhận biết thân phận thụ tạo của mình. Chính Chúa là mẫu gương tuyệt vời nhất của sự khiêm hạ. Ngài là Thiên Chúa quyền năng, nhưng đã tự hạ mình xuống, mặc lấy thân phận con người, sống một cuộc đời nghèo khó, và cuối cùng đã chết nhục nhã trên thập giá. Nơi Thánh Thể cực thánh này, sự khiêm hạ của Chúa lại càng được thể hiện một cách tốt cùng. Chúa, Đấng tạo thành vũ trụ, nay ẩn mình trong hình bánh mong manh, để ở lại với chúng con, để trở nên lương thực nuôi sống chúng con. Mỗi khi chúng con chiêm ngắm Thánh Thể, là chúng con được chiêm ngắm bài học khiêm nhường sống động nhất.

Lạy Chúa, giờ đây, khi đối diện với sự khiêm hạ của Chúa trong phép Thánh Thể, chúng con cảm thấy xấu hổ vì những kiêu căng, tự mãn của mình. Xin Chúa dạy chúng con biết cầu nguyện như người thu thuế. Xin cho chúng con can đảm để sống thật với chính mình, không còn đeo những chiếc mặt nạ của sự hoàn hảo giả tạo. Xin cho chúng con biết nhìn nhận những giới hạn, những yếu đuối và tội lỗi của mình không phải để thất vọng,

chán nản, nhưng để biết cậy trông vào Chúa hơn. Xin cho chúng con một trái tim tan nát vì yêu mến, một tinh thần khiêm nhu trước mặt Chúa và trước mặt anh chị em. Xin cho chúng con học được cách nhìn người khác bằng ánh mắt của Chúa, một ánh mắt không phán xét, nhưng đầy yêu thương và trắc ẩn. Xin cho mỗi lần chúng con tham dự Thánh lễ, rước lễ, hay cầu Thánh Thể, chúng con biết ý thức sâu sắc về sự bất xứng của mình và lòng thương xót vô biên của Chúa, để chúng con có thể thưa lên từ tận đáy lòng: "Lạy Chúa, con chẳng đáng Chúa ngự vào nhà con, nhưng xin Chúa phán một lời, thì linh hồn con sẽ được lành mạnh". Xin cho ơn công chính của Chúa biến đổi chúng con, làm cho chúng con trở nên những con người mới, sống khiêm hạ, yêu thương và phục vụ, hầu làm chứng cho lòng thương xót của Chúa giữa lòng thế giới hôm nay. Amen.

LỜI CẦU NGUYỆN

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, Đấng thấu suốt mọi tâm hồn, chúng con xin dâng lên Chúa những lời nguyện tha thiết:

1. Lạy Chúa, Chúa đã dạy chúng con rằng thái độ cầu nguyện chân thật xuất phát từ một con tim khiêm tốn. Chúng con xin cầu cho Đức Thánh Cha, các giám mục, linh mục và tu sĩ trong Hội Thánh. Xin cho các ngài luôn là những mẫu gương sống động về đời sống khiêm nhường và phục vụ, tránh xa mọi cám dỗ của quyền lực và danh vọng. Xin cho lời rao giảng và đời sống của các ngài luôn phản chiếu lòng thương xót của Chúa, để có thể nâng đỡ những tâm hồn tội lỗi và dẫn dắt đoàn chiên đến với Chúa trong sự thật và tình yêu. *Chúng con cầu xin Chúa.*
2. Lạy Chúa, chúng con thường dễ rơi vào chước cám dỗ tự mãn, tự cho mình là công chính và phán xét anh em như người Pharisêu xưa. Chúng con xin Chúa ban cho mỗi người trong cộng đoàn chúng con một trái tim quảng đại và bao dung. Xin giúp chúng con biết nhìn nhận những yếu đuối của bản thân trước khi nhìn đến lỗi lầm của người khác. Xin cho chúng con biết yêu thương và đón nhận tất cả mọi người, nhất là những người bị xã hội xem thường, để cộng đoàn chúng con thực sự là nơi biểu lộ tình thương không phán xét của Thiên Chúa. *Chúng con cầu xin Chúa.*
3. Lạy Chúa, như người thu thuế không dám ngước mắt lên vì mặc cảm tội lỗi, có rất nhiều người hôm nay đang sống trong tuyệt vọng, cảm thấy mình bất xứng và không còn đáng được Chúa thương yêu. Chúng con tha thiết cầu xin cho những người đang lầm đường lạc lối, những người đang bị gánh nặng tội lỗi đè nén. Xin Chúa cho họ cảm nhận được ánh mắt từ bi của

Chúa đang nhìn đến họ, và ban cho họ ơn can đảm để trở về, tin tưởng vào lòng thương xót vô bờ của Chúa, Đấng không bao giờ từ chối một tấm lòng tan nát khiêm cung. *Chúng con cầu xin Chúa.*

4. Lạy Chúa, Chúa đã phán: "Ai hạ mình xuống sẽ được tôn lên". Chúng con xin dâng lên Chúa thế giới chúng con đang sống, một thế giới thường đề cao sự kiêu ngạo, tranh giành và loại trừ nhau. Xin Chúa dạy các nhà lãnh đạo quốc gia, những người có tầm ảnh hưởng trong xã hội, biết tìm kiếm lợi ích chung với tinh thần khiêm tốn phục vụ. Xin cho tinh thần của Tin Mừng thấm nhập vào mọi nền văn hóa, để con người biết tôn trọng phẩm giá của nhau và cùng nhau xây dựng một nền văn minh tình thương. *Chúng con cầu xin Chúa.*

LỜI NGUYỆN KẾT THÚC GIỜ CHẦU THÁNH THỂ

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, chúng con xin hết lòng cảm tạ Chúa vì giờ phút hồng ân mà Chúa đã thương ban cho chúng con. Ở lại bên Chúa, chúng con được lắng nghe Lời Chúa, được chiêm ngắm tình yêu khiêm hạ của Chúa và được soi chiếu bởi ánh sáng của sự thật. Chúng con cảm tạ Chúa đã cho chúng con nhận ra sự nguy hiểm của thói kiêu ngạo và vẻ đẹp của sự khiêm nhường đích thực.

Giờ đây, chúng con sắp trở về với cuộc sống thường ngày. Chúng con tha thiết nài xin Chúa ban ơn giúp chúng con mang theo được tâm tình của người thu thuế trong dụ ngôn. Xin cho lời cầu nguyện "Lạy Thiên Chúa, xin thương xót con là kẻ tội lỗi" luôn vang vọng trong tâm hồn chúng con, không phải như một lời nói của sự thất vọng, nhưng là một tiếng kêu của niềm tin, của sự phó thác vào tình yêu quan phòng của Chúa.

Xin giúp chúng con biết sống khiêm tốn trong từng suy nghĩ, lời nói và hành động. Xin cho chúng con biết hạ mình xuống trong việc phục vụ anh chị em, biết nhẫn nại lắng nghe, biết chậm giận và giàu lòng tha thứ. Xin cho chúng con biết nhìn mọi người bằng ánh mắt của Chúa, để không còn phán xét hay khinh chê bất cứ ai, nhưng luôn biết tìm kiếm và nhận ra hình ảnh của Chúa nơi họ.

Chúng con xin dâng tất cả những quyết tâm của chúng con cho Trái Tim Vô Nhiễm Mẹ Maria, mẫu gương tuyệt vời của sự khiêm hạ. Xin Mẹ đồng hành và cầu bầu cho chúng con, để chúng con luôn trung thành bước đi trên con đường khiêm nhu mà Con Mẹ đã đi trước.

Nguyện xin tình yêu của Chúa Giêsu Thánh Thể ở lại với chúng con
luôn mãi. Amen.

Chúa Nhật, ngày 15 tháng 3 – Chúa Nhật IV Mùa Chay (Chúa Nhật Mừng Vui – Laetare)

- **Tin Mừng:** Ga 3, 14-21

THIÊN CHÚA YÊU THẾ GIAN ĐẾN NƠI ĐÃ BAN CON MỘT

MỞ ĐẦU VÀO GIỜ CHẦU

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, trong giờ phút linh thiêng này, cộng đoàn chúng con quy tụ nơi đây, trước sự hiện diện sống động và yêu thương của Chúa trong hình bánh bé nhỏ. Chúng con tìm về bên Chúa như nai kia tìm về suối nước trong, như người lữ khách sa mạc khao khát một bóng mát nghỉ ngơi. Cõi lòng chúng con có thể đang bộn bề với trăm ngàn lo toan của cuộc sống, tâm hồn có thể đang trĩu nặng bởi những yếu đuối và tội lỗi, nhưng tất cả chúng con đều chung một niềm tin và một khát vọng: được ở lại trong tình yêu của Chúa, được chiêm ngắm Thánh Nhan và được lắng nghe Lời Hằng Sống của Ngài.

Giờ đây, trước Thánh Thể Chúa đang được giương cao trên bàn thờ, chúng con được mời gọi chiêm ngắm một màu nhiệm còn cao vời hơn nữa. Hình ảnh tấm bánh được nâng lên gọi cho chúng con nhớ lại hình ảnh Con Người được giương cao trên thập giá năm xưa, như lời Chúa đã nói trong Tin Mừng: “Như ông Môsê đã giương cao con rắn trong sa mạc, Con Người cũng sẽ phải được giương cao như vậy”. Chúa đã chấp nhận bị treo lên, bị phơi bày tất cả sự trần trụi và đau đớn, không phải để kết án, nhưng là để cứu độ, không phải để gieo rắc sợ hãi, nhưng là để bày tỏ một tình yêu vô biên. Tình yêu ấy chính là câu trả lời của Thiên Chúa cho tất cả những khổ đau, tuyệt vọng và tội lỗi của nhân loại.

Trong giờ chầu này, chúng con xin được gác lại mọi suy tư, mọi xao lãng của thế trần. Xin cho tâm trí chúng con được hoàn toàn tĩnh lặng để lắng đọng trong sự hiện diện của Chúa. Xin cho con tim chúng con được mở ra để cảm nếm sự ngọt ngào của tình yêu mà Chúa đã dành cho mỗi người. Chúa chính là Ánh Sáng đã đến thế gian, nhưng nhiều khi chúng con lại yêu mến bóng tối hơn ánh sáng. Chúng con sợ hãi khi để ánh sáng của Chúa chiếu rọi vào những góc khuất trong tâm hồn, những nơi ẩn giấu sự ích kỷ, kiêu ngạo và những đam mê tội lỗi. Xin Chúa thương xót chúng con. Xin dùng chính Ánh Sáng phát ra từ Thánh Thể Chúa để thanh tẩy, chữa lành và biến đổi chúng con. Xin cho chúng con can đảm bước ra khỏi bóng tối

của chính mình để đến với Chúa, để sống trong sự thật và để mọi việc chúng con làm đều được thực hiện trong Thiên Chúa. Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, chúng con xin thờ lạy, chúc tụng và ngợi khen Chúa. Amen.

CẦU NGUYỆN TRƯỚC THÁNH THỂ

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, chúng con đang ở đây, trước Thánh Nhan Chúa. Chúng con là ai mà được diễm phúc này? Chúng con chỉ là những thụ tạo mỏng giòn, yếu đuối, thân phận đầy những giới hạn và tội lỗi. Vậy mà Chúa đã không ngần ngại hạ mình xuống, ở lại với chúng con trong tấm bánh đơn sơ này. Mỗi lần nhìn lên Thánh Thể, chúng con không chỉ thấy một tấm bánh, mà chúng con thấy cả một trời yêu thương, một lịch sử cứu độ, một lời hứa trung thành. Chúng con thấy được tình yêu đến cùng của một vị Thiên Chúa đã “yêu thế gian đến nỗi đã ban Con Một”. Ôi tình yêu cao vời khôn ví! Chúng con biết lấy gì đáp đền? Lời nói của chúng con quá nghèo nàn để ca tụng, suy nghĩ của chúng con quá nông cạn để thấu hiểu, và trái tim của chúng con quá nhỏ bé để chứa đựng một tình yêu vĩ đại nhường ấy. Chúng con chỉ biết thình lặn, chiêm ngắm và để cho tình yêu của Chúa thấm nhập vào từng thớ thịt, từng ngõ ngách của tâm hồn.

Lạy Chúa, Chúa biết rõ chúng con hơn chúng con biết chính mình. Chúa biết những lần chúng con đã quay lưng lại với Chúa, đã chọn lựa bóng tối thay vì ánh sáng. Giống như dân Israel xưa trong sa mạc, đã có lúc chúng con kêu trách Chúa, đã để cho những cơn rấn của nghi ngờ, ghen ghét, và đam mê xấu xa cắn rủa tâm hồn, làm cho đức tin của chúng con ra tê liệt. Nhưng Chúa, bằng lòng thương xót vô hạn, đã không bỏ mặc chúng con phải chết trong tội. Chúa đã biến chính cây thập giá, một biểu tượng của sự ô nhục và đau khổ, thành nguồn mạch ơn cứu độ. Chúa đã để cho chính mình được giương cao lên, trở thành phương dược chữa lành cho những ai tin tưởng và nhìn lên Ngài. Giờ đây, Chúa cũng đang được giương cao trước mắt chúng con trong Bí tích Thánh Thể. Xin cho chúng con biết ngược nhìn lên Chúa với tất cả niềm tin, để được chữa lành khỏi mọi nọc độc của sự dữ. Xin cho ánh mắt đức tin của chúng con xuyên qua tấm bánh mỏng manh này để gặp được Đấng Cứu Độ đầy quyền năng và giàu lòng thương xót. Xin cho sự hiện diện của Chúa sưởi ấm những cõi lòng đang lạnh lẽo vì cô đơn, an ủi những tâm hồn đang tan nát vì đau khổ, và ban sức mạnh cho những ai đang kiệt sức trên đường đời. Lạy Chúa Giêsu, chúng con yêu mến Chúa và chúng con tín thác vào Chúa.

LỜI CHÚA (Ga 3, 14-21)

Khi ấy, Đức Giêsu nói với ông Ni-cô-đê-mô rằng: “Như ông Môsê đã giương cao con rắn trong sa mạc, Con Người cũng sẽ phải được giương cao như vậy, để ai tin vào Người thì được sống muôn đời. Thiên Chúa yêu thế gian đến nỗi đã ban Con Một, để ai tin vào Con của Người thì khỏi phải chết, nhưng được sống muôn đời. Quả vậy, Thiên Chúa sai Con của Người đến thế gian, không phải để lên án thế gian, nhưng là để thế gian, nhờ Con của Người, mà được cứu độ. Ai tin vào Con của Người, thì không bị lên án; ai không tin, thì bị lên án rồi, vì đã không tin vào danh của Con Một Thiên Chúa. Và đây là bản án: ánh sáng đã đến thế gian, nhưng người ta đã chuộng bóng tối hơn ánh sáng, vì các việc họ làm đều xấu xa. Quả thật, ai làm điều ác, thì ghét ánh sáng và không đến cùng ánh sáng, để các việc họ làm khỏi bị chê trách. Nhưng kẻ sống theo sự thật, thì đến cùng ánh sáng, để thiên hạ thấy rõ: các việc của người ấy đã được thực hiện trong Thiên Chúa.”

SUY NIỆM LỜI CHÚA

Đoạn Tin Mừng chúng ta vừa nghe là một trong những lời mạc khải cốt lõi và đẹp đẽ nhất về tình yêu của Thiên Chúa. Nó như một bản tuyên ngôn tình yêu mà Thiên Chúa Cha, qua chính Con Một của mình là Đức Giêsu Kitô, gửi đến cho toàn thể nhân loại. Để có thể cảm nếm được sự ngọt ngào và chiều sâu của lời mạc khải này, chúng ta hãy cùng nhau đi sâu vào từng hình ảnh, từng lời nói mà Chúa Giêsu đã tỏ bày cho ông Nicôđemô trong đêm tối, và cũng là cho mỗi người chúng ta trong những đêm tối của cuộc đời mình.

Lời suy niệm của chúng ta bắt đầu bằng một hình ảnh hết sức quen thuộc trong Cựu Ước: “Như ông Môsê đã giương cao con rắn trong sa mạc, Con Người cũng sẽ phải được giương cao như vậy”. Hình ảnh này đưa chúng ta trở về với hành trình của dân Israel trong sa mạc. Họ, sau khi được giải thoát khỏi ách nô lệ Ai Cập, đã bắt đầu kêu ca, phàn nàn, trách móc Thiên Chúa và ông Môsê. Họ đã lãng quên những điều kỳ diệu Chúa làm, và trái tim họ trở nên chai đá. Và hậu quả của sự vô tín và phản nghịch ấy là rắn lửa xuất hiện, cắn chết nhiều người. Tội lỗi, tự bản chất, chính là nọc độc giết chết sự sống thiêng liêng. Khi con người quay lưng với Thiên Chúa, nguồn mạch sự sống, họ tự trao mình cho sự chết. Nhưng ngay cả trong cơn thịnh nộ vì bị xúc phạm, Thiên Chúa vẫn không ngừng yêu thương. Ngài đã chỉ cho ông Môsê một phương thế chữa lành thật lạ lùng: đúc một con rắn đồng và treo lên một cây cột; ai bị rắn cắn mà nhìn lên con rắn đồng đó,

thì sẽ được sống. Một hành động thật đơn giản: "nhìn lên". Nó không đòi hỏi một nghi lễ phức tạp, không cần một cửa lễ đắt tiền, chỉ cần một hành động duy nhất phát xuất từ lòng tin: ngược mắt lên và nhìn vào phương thể Thiên Chúa ban cho.

Chúa Giêsu đã dùng chính hình ảnh đó để nói về sứ mạng của mình. Ngài nói: "Con Người cũng sẽ phải được giương cao như vậy". Sự "giương cao" này trước hết và rõ ràng nhất chính là việc Chúa Giêsu bị treo trên cây thập giá. Trên đồi Canvê, Chúa Giêsu, Đấng vô tội, đã trở thành hiện thân của tội lỗi, như con rắn đồng xưa kia mang hình ảnh của loài gây ra sự chết. Ngài đã gánh lấy tất cả nọc độc của sự dữ, của tội lỗi nhân loại từ Adam cho đến người cuối cùng của lịch sử. Ngài bị giương lên giữa trời và đất, phơi bày tất cả sự đau đớn, tủ nhục, để trở thành liều thuốc giải độc cho toàn thể nhân loại. Thập giá, từ một hình cụ tàn ác nhất của đế quốc Rôma, đã trở thành ngai tòa tình yêu, thành cờ hiệu chiến thắng, thành nguồn mạch ơn cứu độ. Ai trong chúng ta, những người đang bị con rắn của kiêu ngạo, ghen tuông, hận thù, dục vọng, tham lam cắn xé tâm hồn, chỉ cần làm một việc: "nhìn lên" Đấng bị treo trên thập giá với lòng tin tưởng và sám hối. Nhìn lên để thấy một tình yêu tự hiến đến giọt máu cuối cùng. Nhìn lên để nhận ra rằng tội lỗi của tôi đã được trả giá. Nhìn lên để được chữa lành, được tha thứ, và được phục hồi sự sống. Giờ đây, khi chúng ta chiêm ngắm Thánh Thể đang được giương cao trên bàn thờ, chúng ta cũng đang thực hiện hành vi đức tin ấy. Chính Chúa Giêsu Phục Sinh, Đấng đã chiến thắng sự chết, đang hiện diện nơi đây, tiếp tục giương cao tình yêu cứu độ của Ngài cho chúng ta.

Và tại sao Thiên Chúa lại làm một điều vĩ đại và đau đớn như vậy? Chúa Giêsu đã cho chúng ta câu trả lời ở câu tiếp theo, câu được coi là trái tim của toàn bộ Tin Mừng: "Thiên Chúa yêu thế gian đến nỗi đã ban Con Một, để ai tin vào Con của Người thì khỏi phải chết, nhưng được sống muôn đời". Động lực duy nhất của Thiên Chúa là Tình Yêu. Không phải là một tình yêu chung chung, trừu tượng, mà là một tình yêu cụ thể, mãnh liệt và mang tính cá vị. "Thế gian" mà Thiên Chúa yêu không phải là một thế giới lý tưởng, hoàn hảo. "Thế gian" trong ngôn ngữ của thánh Gioan thường mang ý nghĩa là nhân loại đang chìm trong tội lỗi, đang chống lại Thiên Chúa. Thật kinh ngạc! Thiên Chúa không yêu cái tốt nơi chúng ta, Ngài yêu chính chúng ta ngay cả khi chúng ta xấu xa, tội lỗi. Ngài yêu chúng ta trước khi chúng ta xứng đáng. Tình yêu của Ngài không phải là một phản ứng đáp lại sự tốt lành của chúng ta, mà là một hành động khởi xướng, nhưng không và vô điều kiện. Và mức độ của tình yêu ấy được đo lường bằng giá trị của món

quà: "đã ban Con Một". Đây không phải là ban một thứ gì đó bên ngoài Ngài, mà là ban chính Người Con yêu dấu nhất, là chính sự sống, là chính trái tim của Ngài. Trong hành động trao ban Con Một, Thiên Chúa Cha đã bày tỏ tất cả con người của Ngài. Chúng ta không thể nào hiểu hết được sự hy sinh của Chúa Cha khi nhìn Con mình đau khổ và chết đi. Đó là một mẫu nhiệm của tình yêu tự hủy.

Mục đích của món quà vô giá này là gì? “Để ai tin vào Con của Người thì khỏi phải chết, nhưng được sống muôn đời”. Sự sống và sự chết ở đây không chỉ mang ý nghĩa thể lý. Sự chết mà Chúa Giêsu nói đến là sự chết đời đời, là tình trạng chia cắt vĩnh viễn khỏi Thiên Chúa, nguồn mạch của mọi sự sống và hạnh phúc. Còn sự sống muôn đời không chỉ là một cuộc sống kéo dài vô tận sau khi chết, mà là một phẩm chất sống mới bắt đầu ngay từ bây giờ. Đó là được tham dự vào chính sự sống của Thiên Chúa, được sống trong mối tương quan thân tình với Ba Ngôi. Và điều kiện để nhận được món quà sự sống này thật đơn giản: "tin". Tin không chỉ là chấp nhận một mớ các giáo lý, nhưng là một sự phó thác trọn vẹn bản thân mình cho Đức Giêsu. Tin là nắm lấy bàn tay mà Chúa đưa ra để kéo chúng ta ra khỏi vũng lầy tội lỗi. Tin là để cho Ngài trở thành trung tâm của cuộc đời mình, là để cho lời của Ngài hướng dẫn mọi suy nghĩ và hành động của chúng ta. Tin là một cuộc gặp gỡ cá vị làm biến đổi toàn bộ cuộc đời.

Để làm rõ hơn ý định yêu thương của mình, Chúa Giêsu nói tiếp: “Quả vậy, Thiên Chúa sai Con của Người đến thế gian, không phải để lên án thế gian, nhưng là để thế gian, nhờ Con của Người, mà được cứu độ”. Con người chúng ta thường có xu hướng nghĩ về Thiên Chúa như một vị quan tòa nghiêm khắc, luôn tìm cách bắt lỗi và trừng phạt. Nhưng Chúa Giêsu đã mặc khải một bộ mặt hoàn toàn khác của Thiên Chúa. Ngài là Đấng Cứu Độ, không phải là Đấng Kết Án. Sự mạng của Chúa Giêsu không phải là để chia thế gian ra thành người tốt và kẻ xấu rồi trừng phạt kẻ xấu. Sự mạng của Ngài là để tìm kiếm và cứu chữa những gì đã hư mất. Ngài đến như một vị lương y để chữa lành những bệnh nhân, như một người mục tử nhân lành đi tìm con chiên lạc. Nếu có sự lên án, thì sự lên án đó không đến từ Thiên Chúa. Ngài đã làm mọi sự để cứu chúng ta. Ngài đã trả một giá quá đắt. Bản án không phải là một quyết định độc đoán từ trời cao, mà là một hệ quả tất yếu của sự lựa chọn tự do của con người.

Và Chúa Giêsu giải thích bản chất của bản án này: “ánh sáng đã đến thế gian, nhưng người ta đã chuộng bóng tối hơn ánh sáng, vì các việc họ làm đều xấu xa”. Đây là một bi kịch lớn nhất của lịch sử nhân loại. Thiên Chúa là Ánh Sáng, và Con của Ngài, Đức Giêsu, chính là Ánh Sáng đã đến

để chiếu soi trần gian. Ánh sáng mang lại sự sống, sự ấm áp, sự thật và niềm vui. Bóng tối tượng trưng cho sự chết, sự lạnh lẽo, sự dối trá và sợ hãi. Lẽ ra, khi ánh sáng đến, mọi người phải vui mừng chào đón. Nhưng thực tế lại ngược lại. Tại sao? Chúa Giêsu giải thích: “vì các việc họ làm đều xấu xa”. Ai làm điều ác thì ghét ánh sáng, bởi vì ánh sáng sẽ phơi bày sự thật xấu xí về hành động và con người của họ. Giống như một người có tật thường lẫn trốn trong bóng đêm, người sống trong tội lỗi sợ hãi sự thật. Họ sợ phải đối diện với lương tâm của chính mình, sợ phải đối diện với sự phán xét của người khác, và trên hết, sợ phải đối diện với sự thánh thiện của Thiên Chúa. Họ chọn sống trong bóng tối của sự dối trá, tự lừa dối mình và người khác, tạo ra một thế giới ảo để che đậy sự trống rỗng và tội lỗi bên trong. Sự lên án chính là việc con người tự nhốt mình trong cái nhà tù bóng tối do chính mình tạo ra, từ chối mở cửa cho Ánh Sáng cứu độ của Chúa Kitô.

Ngược lại, “kẻ sống theo sự thật, thì đến cùng ánh sáng, để thiên hạ thấy rõ: các việc của người ấy đã được thực hiện trong Thiên Chúa.” Sống theo sự thật là một thái độ sống nền tảng của người tin. Đó là sự khiêm tốn nhìn nhận con người thật của mình, với cả những điểm mạnh và điểm yếu, cả những điều tốt lành và cả những tội lỗi. Người sống theo sự thật không sợ hãi ánh sáng, trái lại, họ khao khát ánh sáng. Họ đến với Chúa không phải vì họ tự cho mình là hoàn hảo, nhưng chính vì họ biết mình cần được Chúa thanh tẩy và chữa lành. Họ không che giấu tội lỗi, nhưng dâng nó lên cho lòng thương xót của Chúa. Họ biết rằng mọi điều tốt đẹp họ làm được không phải do sức riêng của họ, nhưng là do “được thực hiện trong Thiên Chúa”. Đó là một cuộc sống hoàn toàn quy hướng về Chúa, nhận biết rằng mọi sự đều là hồng ân. Đến với ánh sáng Thánh Thể giờ đây là một hành động sống theo sự thật. Chúng ta đến, không phải để khoe khoang công trạng, nhưng để phơi bày những yếu đuối của mình trước Tình Yêu Vô Biên, để Ánh Sáng Giêsu chiếu rọi, biến đổi và thánh hóa chúng ta, để chúng ta có thể ra đi và trở thành những chứng nhân cho Ánh Sáng ấy giữa lòng thế giới hôm nay.

LỜI CẦU NGUYỆN

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, sau khi đã lắng nghe và suy niệm Lời Chúa, chúng con xin dâng lên Chúa những tâm tình và ước nguyện của chúng con:

1. Chúa đã phán: “Nhu ông Môsê đã giương cao con rắn trong sa mạc, Con Người cũng sẽ phải được giương cao như vậy, để ai tin vào Người thì

được sống muôn đời.” Chúng con xin tha thiết cầu nguyện cho tất cả những ai đang đau khổ trên thế giới. Xin cho những người đang bị nọc độc của bệnh tật thể xác và tinh thần cắn xé, những người đang tuyệt vọng vì nghiện ngập, những người đang tan nát cõi lòng vì hận thù và chia rẽ, biết ngược nhìn lên Thánh Giá Chúa và Thánh Thể Chúa. Xin cho họ tìm thấy nơi Chúa nguồn an ủi, sức mạnh và ơn chữa lành, để họ tin rằng dù khổ đau có lớn đến đâu, tình yêu cứu độ của Chúa còn lớn hơn bội phần.

2. Chúa đã mặc khải rằng: “Thiên Chúa yêu thế gian đến nỗi đã ban Con Một.” Lạy Chúa, thế gian hôm nay vẫn còn quá nhiều người chưa nhận biết được tình yêu này. Họ sống trong cô đơn, mặc cảm, cảm thấy mình vô giá trị và không được ai yêu thương. Xin Chúa cho Hội Thánh trở thành một chứng nhân sống động và khả tín về tình yêu vô điều kiện của Chúa. Xin cho mỗi Kitô hữu chúng con biết phá đi những bức tường ích kỷ và thành kiến, để mang tình yêu của Chúa đến cho những người bị bỏ rơi, những người nghèo khổ, những người bị xã hội loại trừ, để họ cảm nhận được phẩm giá cao quý của mình là con cái được Thiên Chúa yêu thương.

3. Chúa đã khẳng định: “Thiên Chúa sai Con của Người đến thế gian, không phải để lên án thế gian, nhưng là để thế gian, nhờ Con của Người, mà được cứu độ.” Chúng con xin cầu nguyện cho chính chúng con. Nhiều khi chúng con đã vội vàng xét đoán, lên án anh chị em mình bằng những lời nói và thái độ thiếu bác ái. Xin Chúa ban cho chúng con trái tim của Chúa, một trái tim biết cảm thông, tha thứ và đầy lòng thương xót. Xin giúp chúng con biết nhìn người khác bằng ánh mắt của Chúa, để không kết án nhưng luôn tìm cách nâng đỡ, để không chỉ trích nhưng luôn tìm cách chữa lành, hầu xây dựng một cộng đoàn yêu thương và hiệp nhất.

4. Chúa đã cảnh báo về sự lựa chọn giữa ánh sáng và bóng tối. Lạy Chúa Giêsu là Ánh Sáng trần gian, chúng con thú nhận rằng nhiều khi chúng con đã yêu mến bóng tối hơn ánh sáng. Chúng con sợ phải đối diện với sự thật về con người yếu đuối của mình. Chúng con xin Chúa ban cho chúng con ơn can đảm để luôn bước đi trong sự thật. Xin Ánh Sáng từ Thánh Thể Chúa chiếu soi mọi góc khuất trong tâm hồn chúng con, đốt cháy đi mọi ý nghĩ xấu xa, mọi đam mê tội lỗi, để chúng con có thể sống một đời sống trong sạch, công chính và trở nên con cái của ánh sáng giữa một thế giới còn nhiều tăm tối.

LỜI NGUYỆN KẾT THÚC GIỜ CHẦU THÁNH THỂ

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, giờ chầu của chúng con sắp kết thúc. Chúng con xin dâng lên Chúa lời cảm tạ tri ân vì những giây phút hồng ân mà Chúa đã thương ban cho chúng con. Cảm tạ Chúa đã cho chúng con được ở lại bên Chúa, được chiêm ngắm Thánh Nhan, được lắng nghe và suy niệm Lời Hằng Sống của Chúa. Chúng con cảm tạ Chúa vì một lần nữa Chúa đã nhắc nhở chúng con về tình yêu vô biên của Thiên Chúa Cha, một tình yêu không lên án nhưng cứu độ, một tình yêu đã trao ban chính Con Một để chữa lành và ban cho chúng con sự sống đời đời.

Chúng con đã đến đây với tâm hồn trĩu nặng, với những bóng tối của riêng mình, nhưng giờ đây, nhờ Ánh Sáng của Chúa, chúng con ra về với niềm hy vọng và bình an. Chúa là Ánh Sáng thật, xin đừng để chúng con quay trở lại với bóng tối của tội lỗi, của ích kỷ và sợ hãi. Xin cho Lời Chúa mà chúng con đã suy niệm hôm nay thấm sâu vào tâm khảm, trở thành kim chỉ nam cho mọi suy nghĩ, lời nói và hành động của chúng con trong cuộc sống hằng ngày.

Xin Chúa ban cho chúng con ơn can đảm để làm chứng cho tình yêu của Chúa giữa thế gian. Xin giúp chúng con biết “nhìn lên” Chúa trên Thánh Giá mỗi khi gặp thử thách, biết sống theo “sự thật” trong mọi hoàn cảnh, và biết trở thành những tia sáng nhỏ của Chúa, phản chiếu lòng thương xót và sự tha thứ của Ngài cho anh chị em xung quanh.

Nguyện xin tình yêu của Chúa Giêsu Kitô, ân sủng của Chúa Cha, và ơn thông hiệp của Chúa Thánh Thần ở lại với tất cả chúng con luôn mãi, hôm nay và cho đến muôn đời. Amen.

Thứ Hai, ngày 16 tháng 3

- **Tin Mừng:** Ga 4, 43-54

XIN CỨ PHÁN MỘT LỜI, LINH HỒN CON SẼ LÀNH MẠNH

MỞ ĐẦU VÀO GIỜ CHẦU

Lạy Chúa Thánh Thần, Đấng là ngọn lửa tình yêu và là ánh sáng chân lý, chúng con xin thành tâm thờ lạy và cảm tạ Chúa đã quy tụ chúng con nơi đây, trước Thánh Nhan Chúa Giêsu Thánh Thể. Giữa những bận bịu, lo toan của cuộc sống, giữa những ồn ào của thế sự, Chúa đã thương ban cho chúng con những giây phút linh thiêng này để được nghỉ ngơi bên Chúa, để được lắng nghe Lời Chúa và để được Chúa chữa lành. Giờ đây, chúng con xin dâng lên Chúa trọn cả trí khôn, con tim và thân xác chúng con. Xin Chúa thanh tẩy tâm hồn chúng con khỏi mọi chia trí, soi sáng tâm trí chúng con để chúng con hiểu được sứ điệp Lời Chúa, và sưởi ấm con tim nguội lạnh của chúng con bằng tình yêu nồng nàn của Chúa.

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, chúng con thờ lạy Chúa đang hiện diện cách khiêm nhường trong hình bánh bé nhỏ. Nơi đây, Chúa không phô diễn quyền năng bằng những phép lạ cả thể cho mắt thường chúng con thấy, nhưng Chúa đang hiện diện cách thinh lặng, kiên nhẫn và đầy yêu thương. Cũng như viên sĩ quan trong bài Tin Mừng hôm nay, chúng con đến trước Nhan Thánh Chúa với tất cả con người của chúng con: với những gánh nặng của gia đình, những nỗi lo về con cái, những căn bệnh trong tâm hồn và thể xác, và nhất là với một đức tin còn non yếu. Chúng con đến đây không phải để thách thức quyền năng của Chúa, nhưng là để van nài lòng thương xót của Ngài. Chúng con đến, mang theo những "đứa con đang đau liệt" của cuộc đời mình: đó có thể là một tâm hồn đang chết dần trong tội lỗi, một gia đình đang trên bờ vực tan vỡ, một đức tin đang hấp hối vì những thử thách, một niềm hy vọng đang lụi tàn vì thất vọng.

Chúng con nhận ra rằng, cũng như viên sĩ quan, đôi khi chúng con chỉ tìm đến Chúa khi cuộc đời đã đi vào bế tắc. Chúng con chỉ thực sự cầu xin tha thiết khi những phương thế của người đời đã trở nên vô dụng. Xin Chúa tha thứ cho sự yếu đuối và lòng tin hời hợt của chúng con. Trong giờ chầu này, xin Chúa giúp chúng con học được bài học đức tin của viên sĩ quan: một đức tin đơn sơ, khiêm tốn và hoàn toàn tín thác vào Lời Chúa. Xin cho chúng con không đòi hỏi Chúa phải làm theo cách của chúng con, nhưng biết lắng nghe và tin vào Lời quyền năng của Ngài. Xin cho giờ chầu

này trở thành một cuộc gặp gỡ thân tình, một cuộc đối thoại tâm hồn, để khi trở về với cuộc sống thường ngày, chúng con cũng có thể ra về trong bình an và hy vọng, tin chắc rằng Chúa đã phán lời chữa lành cho cuộc đời chúng con. Amen.

CẦU NGUYỆN TRƯỚC THÁNH THỂ

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, giờ đây, trong sự thinh lặng của ngôi nhà thờ này, con được điểm phúc ở lại một mình với Chúa. Con ngước nhìn lên Nhà Tạm, nơi Chúa đang ẩn mình vì yêu thương con. Con không thấy được vinh quang chói lòa của Chúa, không nghe được lời phán dạy uy nghi, nhưng bằng con mắt đức tin, con tuyên xưng rằng Chúa đang ở đây, thật sự, sống động và đầy quyền năng. Con thờ lạy Chúa với tất cả tâm hồn, trí khôn và sức lực của con. Con xin dâng lên Chúa giờ phút này, với tất cả những gì con là và những gì con có: niềm vui và nỗi buồn, hy vọng và thất vọng, sức mạnh và yếu đuối, và cả những tội lỗi đã làm con xa cách Chúa. Lạy Chúa, con đến trước mặt Chúa như một kẻ hành khát, một bệnh nhân đang cần được chữa lành. Con chẳng có gì đáng để dâng lên, ngoài một trái tim tan nát và một tâm hồn khao khát Chúa.

Chúa ơi, khi suy ngẫm về hình ảnh viên sĩ quan tìm đến với Chúa, con thấy hình ảnh của chính mình. Con cũng có chức quyền, có những mối bận tâm của thế gian, có những tính toán của riêng con. Và con cũng có một "đứa con" đang hấp hối trong tâm hồn, đó chính là đức tin của con. Đức tin ấy nhiều lúc thật mạnh mẽ, nhưng cũng có lúc lại yếu đuối, bệnh tật, gần kề cái chết bởi những nghi ngờ, những thử thách, những cám dỗ của thế gian. Con cũng đã từng cố gắng chạy chữa cho "đứa con" này bằng sức riêng của mình, bằng những kiến thức, những lý luận, những thành công chóng qua, nhưng rồi con nhận ra tất cả đều vô ích. Lạy Chúa, hôm nay con đến đây, không còn cậy dựa vào sức mình nữa. Con đến để khiêm tốn quỳ gối trước Chúa như viên sĩ quan xưa, và với tất cả sự tha thiết của một người cha, con xin Chúa: "Lạy Chúa, xin Ngài thương cứu lấy đức tin của con trước khi nó chết mất!"

Con không dám xin Chúa phải đến tận nhà con, không dám xin Chúa phải làm một dấu lạ nhãn tiền cho con xem thấy. Con chỉ nài xin một điều duy nhất: xin Chúa hãy phán một lời. Một lời thôi, lạy Chúa. Một lời yêu thương của Chúa có sức biến đổi tâm hồn con. Một lời tha thứ của Chúa có sức chữa lành những vết thương tội lỗi. Một lời ban bình an của Chúa có sức xua tan mọi lo âu, sợ hãi. Con tin rằng lời Chúa phán ra từ cung lòng yêu thương của Chúa, vượt qua mọi không gian và thời gian, sẽ chạm đến

tận sâu thẳm tâm hồn con, và đức tin đang hấp hối của con sẽ được sống lại. Xin cho con biết noi gương viên sĩ quan, tin vào Lời Chúa hơn là tin vào cảm giác của mình, hơn là đòi hỏi những bằng chứng hữu hình. Xin cho con sau giờ chiều này, biết can đảm "ra về", trở lại với cuộc sống thường nhật, với một niềm xác tín vững vàng rằng Chúa đã hành động, Chúa đã chữa lành, và con của con thật sự đã sống. Lạy Chúa Giêsu, con tín thác vào Chúa. Con yêu mến Chúa. Amen.

LỜI CHÚA: Ga 4, 43-54

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Gioan

Sau hai ngày đó, Đức Giêsu bỏ nơi đây mà đi Galilê. Chính Người đã quả quyết: "Ngôn sứ không được tôn trọng tại quê hương mình." Khi Người đến Galilê, dân chúng trong miền đón tiếp Người, vì đã được chứng kiến tất cả những gì Người làm tại Giêrusalem trong dịp lễ, bởi lẽ chính họ cũng đã đi dự lễ.

Vậy, Đức Giêsu trở lại Cana miền Galilê, là nơi Người đã làm cho nước hóa thành rượu. Bấy giờ, có một viên sĩ quan của nhà vua có đưa con trai đang bị bệnh ở Caphácnaum. Khi nghe tin Đức Giêsu đã từ Giuđê đến Galilê, ông liền đi tới và xin Người xuống chữa con ông, vì nó sắp chết. Đức Giêsu nói với ông: "Các ông mà không thấy dấu lạ điềm thiêng thì các ông sẽ chẳng tin đâu!" Viên sĩ quan nói: "Thưa Ngài, xin Ngài xuống cho, kẻo cháu nó chết mất!" Đức Giêsu bảo: "Ông cứ về đi, con ông sống." Ông tin vào lời Đức Giêsu nói với mình, và ra về.

Ông còn đang đi xuống, thì gia nhân đã đón gặp và nói là con ông sống rồi. Ông hỏi họ con ông đã bắt đầu khá hơn vào giờ nào. Họ đáp: "Hôm qua, vào lúc một giờ trưa thì cậu hết sốt." Người cha nhận ra là vào đúng giờ đó, Đức Giêsu đã nói với mình: "Con ông sống." Thế là ông và cả nhà đều tin. Đó là dấu lạ thứ hai Đức Giêsu đã làm, khi Người từ Giuđê đến Galilê.

SUY NIỆM LỜI CHÚA

Đoạn Tin Mừng chúng ta vừa nghe như một bức tranh sống động, vẽ nên hành trình đức tin của một con người, một hành trình đi từ nỗi tuyệt vọng đến niềm hy vọng, từ sự đòi hỏi đến lòng tín thác, và cuối cùng là ơn cứu độ cho cả gia đình. Nhân vật chính không phải là đám đông dân thành Galilê, những người đón tiếp Chúa Giêsu chỉ vì hiếu kỳ trước những phép lạ Người đã làm ở Giêrusalem. Nhân vật chính cũng không hẳn là đứa trẻ

đang hấp hối trên giường bệnh. Trái tim của câu chuyện chính là viên sĩ quan của nhà vua, một người cha với trái tim tan nát và một đức tin được thử luyện trong lò lửa của đau khổ. Hành trình của ông từ Caphácnaum đến Cana không chỉ là một khoảng cách địa lý, mà còn là một cuộc vượt qua chính mình để đến với Đức Giêsu, Đấng duy nhất có thể cứu giúp ông.

Hãy hình dung về con người này. Ông là một viên sĩ quan, một người có địa vị trong xã hội, quen ra lệnh và được người khác tuân phục. Thế nhưng, trước căn bệnh hiểm nghèo của đứa con trai, mọi quyền lực, tiền tài và địa vị của ông đều trở nên vô nghĩa. Cái chết đang gõ cửa nhà ông, và ông hoàn toàn bất lực. Chính trong sự cùng quẫn và tuyệt vọng ấy, một tia hy vọng đã lóe lên khi ông nghe tin Đức Giêsu, vị ngôn sứ đến từ Nadarét, đang ở Cana. Ông không ngần ngại từ bỏ mọi kiêu hãnh của một người có chức quyền, lặn lội một quãng đường dài để tìm gặp Đức Giêsu. Ông đến không phải với tư cách một sĩ quan, mà với tư cách một người cha đang đau khổ, một người cha sẵn sàng làm tất cả để cứu lấy con mình. Lời van xin của ông thật đơn sơ và khẩn thiết: "Xin Ngài xuống chữa con tôi, vì nó sắp chết". Ông tin rằng Đức Giêsu có quyền năng chữa bệnh, nhưng đức tin ban đầu của ông vẫn còn giới hạn trong suy nghĩ của con người: Chúa phải "xuống", phải hiện diện cách hữu hình, phải đặt tay trên con ông thì nó mới được chữa lành.

Câu trả lời của Đức Giêsu ban đầu có vẻ như một lời quở trách, một sự lạnh lùng: "Các ông mà không thấy dấu lạ điềm thiêng thì các ông sẽ chẳng tin đâu!". Lời này không chỉ nhắm đến viên sĩ quan, mà còn là lời cảnh tỉnh cho tất cả đám đông hiếu kỳ ở Galilê, và cho cả mỗi người chúng ta. Chúng ta thường tìm kiếm một đức tin dựa trên những gì mắt thấy tai nghe. Chúng ta muốn Chúa phải hành động theo cách chúng ta muốn, vào thời điểm chúng ta mong đợi. Chúng ta muốn những phép lạ ngoạn mục, những sự kiện giật gân để củng cố lòng tin của mình. Nhưng Đức Giêsu không muốn chúng ta có một đức tin dựa trên cảm tính hay những điều kỳ diệu bên ngoài. Ngài muốn mời gọi chúng ta đi sâu hơn, đến một đức tin trưởng thành, một đức tin không lệ thuộc vào dấu lạ, mà tín thác hoàn toàn vào chính Ngài và Lời của Ngài. Đây là một thử thách lớn lao. Liệu viên sĩ quan có tự ái bỏ về không? Liệu ông có cho rằng Đức Giêsu đang làm khó ông không?

Không. Tình yêu thương con tha thiết và nỗi đau khổ tột cùng đã giúp ông vượt qua thử thách này. Ông không tranh luận, không lý lẽ. Ông chỉ lặp lại lời van xin của mình với một sự khiêm tốn và khẩn khoản hơn nữa: "Thưa Ngài, xin Ngài xuống cho, kẻo cháu nó chết mất!". Lời cầu xin này không còn là một yêu cầu, mà đã trở thành một lời van nài từ tận đáy lòng.

Nó cho thấy ông đã đặt trọn vẹn niềm hy vọng cuối cùng của mình vào Đức Giêsu. Ông không còn lựa chọn nào khác. Và chính sự khiêm hạ, lòng kiên trì và tình yêu của người cha ấy đã chạm đến trái tim của Đức Giêsu. Đức Giêsu đã nhìn thấy một đức tin đích thực đang manh nha trong tâm hồn người đàn ông này. Và Ngài đã ban cho ông một món quà lớn hơn cả điều ông xin. Ngài không "đi xuống" Caphácnaum như lời ông yêu cầu, nhưng Ngài ban cho ông một lời phán đầy quyền năng, một lời thách đố đức tin của ông đến tột cùng: "Ông cứ về đi, con ông sống."

Đây chính là đỉnh điểm của câu chuyện, là khoảnh khắc quyết định. Mọi sự chú ý giờ đây đổ dồn vào phản ứng của viên sĩ quan. Ông đang đứng trước một ngã ba đường của đức tin. Một bên là logic của con người: Chúa không đi cùng mình, Chúa chỉ nói một câu từ xa, làm sao con mình có thể khỏi bệnh được? Một bên là lời mời gọi của Đức Giêsu: hãy tin vào Lời của Ta. Thật kỳ diệu, "ông tin vào lời Đức Giêsu nói với mình, và ra về." Ông đã thực hiện một bước nhảy của đức tin. Ông đã từ bỏ kế hoạch của mình để chấp nhận kế hoạch của Thiên Chúa. Ông đã tin vào quyền năng của Lời Chúa hơn là sự hiện diện thể lý. Lời Chúa phán ra có sức sáng tạo, có sức chữa lành, vượt trên mọi khoảng cách và giới hạn của con người. Hành động "ra về" của viên sĩ quan là một hành động của lòng vâng phục và tín thác tuyệt đối. Ông ra về mà chưa thấy con mình được chữa lành, nhưng ông ra về trong bình an, vì ông tin rằng Lời Đức Giêsu phán ra là chân thật và chắc chắn sẽ được thực hiện.

Hành trình trở về của ông hẳn là một hành trình đầy hy vọng và mong chờ. Và niềm tin của ông đã được tưởng thưởng xứng đáng. Các gia nhân ra đón ông với tin vui: "Con ông sống rồi!". Niềm vui vỡ òa. Nhưng câu chuyện không dừng lại ở đó. Viên sĩ quan cẩn thận hỏi lại thời gian đứa bé được chữa lành. "Hôm qua, vào lúc một giờ trưa". Đó chính là khoảnh khắc Đức Giêsu phán lời quyền năng. Sự trùng hợp chính xác này không phải là ngẫu nhiên, mà là một dấu chỉ xác nhận rằng chính Lời của Đức Giêsu đã cứu sống con ông. Phép lạ không chỉ xảy ra cho đứa con, mà một phép lạ còn lớn hơn đã xảy ra trong tâm hồn người cha. Đức tin của ông giờ đây không còn là niềm tin vào một vị thầy thuốc có tài chữa bệnh, mà là niềm tin vào Đức Giêsu, Đấng có quyền năng trên cả sự sống và sự chết. Và hoa trái của đức tin này thật ngọt ngào: "Thế là ông và cả nhà đều tin". Một người tin đã kéo theo cả gia đình được ơn cứu độ. Đức tin không phải là một hành vi cá nhân đơn độc, mà có sức lan tỏa và biến đổi cả một cộng đoàn.

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, câu chuyện này vẫn đang tiếp diễn trong cuộc đời mỗi chúng con. Chúng con cũng đang ở trong giờ châu này,

tại Cana, trước mặt Chúa. Và ở nhà, ở Caphácnaum của cuộc đời chúng con, cũng có những "đứa con" đang đau yếu, đang cần Chúa chữa lành. Đó là những người thân yêu đang xa lìa Chúa, là những mối quan hệ gia đình đang rạn nứt, là những gánh nặng của bệnh tật, của thất bại, của tội lỗi. Chúng con cũng tha thiết cầu xin: "Lạy Chúa, xin Ngài xuống và cứu giúp chúng con". Và Chúa cũng đang nói với chúng con, không phải bằng một lời quở trách, mà bằng một lời mời gọi hãy tin tưởng hơn: "Các con mà không thấy dấu lạ điếm thiêng thì các con sẽ chẳng tin đâu!". Chúa mời gọi chúng con vượt qua một đức tin chỉ dựa vào cảm xúc, vào những ơn lành vật chất, để tiến tới một đức tin trưởng thành, tin vào sự hiện diện thịnh lặng nhưng đầy quyền năng của Chúa nơi Thánh Thể. Chúa đang nói với mỗi chúng con ngay trong giờ này: "Con cứ về đi, tâm hồn con được bình an. Con cứ về đi, gia đình con được chữa lành. Con cứ về đi, đức tin của con sẽ sống." Liệu chúng con có đủ can đảm để "tin vào lời Chúa nói với mình và ra về" không? Hay chúng con vẫn muốn níu kéo Chúa lại, bắt Chúa phải làm theo ý chúng con? Xin Chúa ban cho chúng con đức tin mạnh mẽ của viên sĩ quan, để chúng con dám tin rằng, Lời Chúa phán ra từ Bí tích Thánh Thể này có đủ quyền năng để biến đổi cuộc đời chúng con, ngay cả khi mắt thường chúng con chưa nhìn thấy. Xin cho chúng con biết ra về với tâm hồn bình an, và trở nên chứng nhân cho quyền năng và tình thương của Chúa, để không chỉ chúng con, mà "cả nhà chúng con" cũng được ơn cứu độ. Amen.

LỜI CẦU NGUYỆN

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, Đáng là Lời quyền năng và là nguồn mạch sự sống, chúng con cảm tạ Chúa đã cho chúng con được ở lại bên Chúa và lắng nghe Lời Ngài. Giờ đây, với tâm tình tín thác của viên sĩ quan, chúng con xin dâng lên Chúa những lời nguyện xin tha thiết:

1. Lạy Chúa, như viên sĩ quan xưa đã tin vào lời Chúa mà không cần thấy dấu lạ, chúng con tha thiết cầu xin Chúa ban cho Đức Thánh Cha, các Giám mục, Linh mục và toàn thể dân Chúa một đức tin tinh tuyền và mạnh mẽ. Xin cho chúng con biết tin tưởng vào quyền năng của Lời Chúa và sự hiện diện của Chúa trong các Bí tích, hơn là tìm kiếm những điều kỳ diệu bên ngoài. Xin giúp chúng con can đảm sống đức tin giữa một thế giới đầy hoài nghi, và luôn vững lòng tín thác vào Chúa trong mọi hoàn cảnh. *Chúng con cầu xin Chúa.*
2. Lạy Chúa, chúng con xin dâng lên Chúa tất cả những người cha, người mẹ đang ngày đêm đau khổ vì con cái. Có những đứa con đang đau yếu về thể xác như con trai viên sĩ quan, có những đứa con đang bệnh tật trong

tâm hồn vì tội lỗi, nghiện ngập, và có những đứa con đã lạc xa đức tin. Xin Chúa là niềm an ủi và là hy vọng cho các bậc cha mẹ. Xin Chúa phán lời chữa lành cho con cái của họ, và ban cho các bậc cha mẹ lòng kiên nhẫn và đức tin son sắt để không ngừng cầu nguyện và hy vọng nơi lòng thương xót của Chúa. *Chúng con cầu xin Chúa.*

3. Lạy Chúa, viên sĩ quan là người có chức quyền trong xã hội, nhưng ông đã biết khiêm tốn tìm đến Chúa để cầu xin ơn cứu giúp. Chúng con xin cầu nguyện cho các nhà lãnh đạo quốc gia, các nhà lãnh đạo trong Giáo Hội và trong mọi lĩnh vực xã hội. Xin cho họ biết nhận ra sự giới hạn của quyền lực và khôn ngoan của con người, để họ biết khiêm tốn chạy đến với Chúa, tìm kiếm ánh sáng và sức mạnh của Ngài, hầu có thể phục vụ công ích và mưu cầu hạnh phúc thật sự cho mọi người. *Chúng con cầu xin Chúa.*

4. Lạy Chúa, Chúa đã phán một lời và con trai viên sĩ quan được chữa lành. Với tất cả lòng tin tưởng, chúng con xin dâng lên Chúa tất cả các bệnh nhân, những người đang đau đớn về thể xác cũng như tinh thần. Xin Chúa thương viếng thăm và phán lời chữa lành cho họ. Xin ban cho họ sức mạnh để vui lòng chấp nhận Thánh ý Chúa, và cho họ cảm nhận được sự hiện diện yêu thương của Chúa đang nâng đỡ họ trong cơn thử thách. Xin cho họ được sớm bình phục để cất lời ca ngợi lòng thương xót của Chúa. *Chúng con cầu xin Chúa.*

LỜI NGUYỆN KẾT THÚC GIỜ CHẦU THÁNH THỂ

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, giờ chầu linh thiêng sắp kết thúc, nhưng chúng con tin rằng tình yêu và sự hiện diện của Chúa vẫn luôn ở lại với chúng con. Chúng con xin dâng lời cảm tạ Chúa vì muôn ơn lành Chúa đã ban cho chúng con trong giờ phút quý báu này. Cảm tạ Chúa đã dùng Lời Chúa để dạy dỗ, soi sáng và chữa lành chúng con.

Qua bài học đức tin của viên sĩ quan, Chúa đã mời gọi chúng con hãy có một lòng tin thác lớn hơn vào quyền năng của Lời Chúa. Xin Chúa giúp chúng con, khi trở về với cuộc sống hằng ngày, biết can đảm "ra về" trong bình an và hy vọng. Ra về với niềm xác tín rằng Chúa đã lắng nghe lời chúng con cầu nguyện và đã phán lời tốt lành trên cuộc đời chúng con, trên gia đình và những người thân yêu của chúng con, ngay cả khi chúng con chưa thấy được kết quả nhãn tiền.

Lạy Mẹ Maria, Mẹ là mẫu gương tuyệt vời của lòng tin. Mẹ đã tin vào Lời của Sứ Thần và cưu mang Ngôi Lời Nhập Thể. Xin Mẹ dạy chúng

con biết tin tưởng vào Lời của Chúa Giêsu, Con Mẹ, trong mọi biến cố của cuộc đời. Xin Mẹ đồng hành với chúng con trên hành trình đức tin, để chúng con luôn trung thành với Chúa cho đến cùng.

Giờ đây, trước khi lãnh nhận phép lành của Chúa, chúng con xin được dâng trọn cuộc sống chúng con cho Chúa. Xin Chúa chúc lành cho công việc, cho những dự định, và cho từng bước đi của chúng con. Xin biến đổi chúng con trở thành những chứng nhân sống động cho tình yêu và quyền năng của Chúa, để qua cuộc sống của chúng con, nhiều người khác cũng được nhận biết và tin yêu Chúa. Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, chúng con yêu mến và thờ lạy Chúa. Amen.

Thứ Ba, ngày 17 tháng 3

- **Tin Mừng:** Ga 5, 1-16

ANH CÓ MUỐN ĐƯỢC CHỮA LÀNH KHÔNG?

MỞ ĐẦU VÀO GIỜ CHẦU

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, chúng con về đây bên Thánh Thể Chúa, nơi được ví như hồ Bết-sai-da của lòng thương xót vô biên. Chúng con tìm về đây sau những ngày dài mệt mỏi, sau những lo toan của cuộc sống, và có lẽ, sau cả những năm tháng dài dằng dẳng sống trong một nỗi muộn phiền nào đó. Như người bất toại bên hồ nước năm xưa, tâm hồn chúng con cũng đang mang trong mình những tê liệt, những bất lực. Có những thói quen tội lỗi đã níu chân chúng con suốt nhiều năm, khiến chúng con không thể đứng dậy để bước đi trong ân sủng. Có những vết thương lòng, những nỗi thất vọng đã làm chúng con khô héo, mất đi niềm hy vọng và sức sống. Có những yếu đuối, những giới hạn của bản thân làm chúng con chỉ biết nằm đó, nhìn dòng đời trôi qua và ao ước một sự đổi thay mà tự sức mình chẳng thể làm được.

Hồ Bết-sai-da năm xưa có năm hàng hiên, nơi chứa đầy những người đau yếu, mù lòa, què quặt, bất toại. Thế giới chúng con đang sống và ngay cả chính tâm hồn chúng con hôm nay cũng có vô vàn những “hàng hiên” như thế. Đó là hàng hiên của sự cô đơn, của bệnh tật thể xác, của những đổ vỡ trong gia đình, của những gánh nặng kinh tế, của sự khô khan nguội lạnh trong đời sống đức tin. Chúng con cũng nằm đó, cũng chờ đợi. Chúng con chờ đợi một phép lạ, một sự may mắn, một ai đó đến khuấy động mặt nước tù đọng của cuộc đời mình. Chúng con chờ một cơ hội, một sự giúp đỡ, một bàn tay đưa ra. Nhưng cũng như người bất toại kia, chúng con thường phải thốt lên: “Thưa Ngài, tôi không có người đem tôi xuống hồ, khi nước động. Lúc tôi đến, thì đã có người khác xuống trước mất rồi.” Sự cạnh tranh, sự thờ ơ của cuộc đời nhiều lúc đã nhấn chìm chúng con trong tuyệt vọng. Chúng con cảm thấy mình bị bỏ lại, đơn độc trong cuộc chiến của riêng mình.

Nhưng hôm nay, trong giờ chầu thánh thiêng này, Chúa đang hiện diện thật gần bên chúng con. Chúa không phải là một vị Thiên Chúa ở xa xôi, chỉ đứng nhìn nỗi thống khổ của chúng con. Ngài là một Thiên Chúa đã xuống thế làm người, đã đi bước trước đến với chúng con. Ánh mắt của Chúa đang nhìn thấu cõi lòng mỗi người chúng con, nhìn thấy những tê liệt

sâu thẳm nhất mà không ai thấy được. Và từ cung lòng thương xót, Chúa đang ngỏ lời với từng người chúng con, một câu hỏi thật dịu dàng nhưng cũng thật xoáy sâu: “Con có muốn được chữa lành không?” Lạy Chúa, xin cho chúng con trong giờ phút này, biết thành tâm mở lòng mình ra trước câu hỏi của Chúa, để chúng con không trả lời Chúa bằng những lý do, những biện minh, nhưng bằng một tiếng “có” đầy tin tưởng và phó thác. Xin cho chúng con nhận ra rằng, điều chúng con cần không phải là một hồ nước xao động, nhưng là chính Chúa, Đấng là Nguồn Mạch Nước Hằng Sống, Đấng có quyền năng chữa lành và ban cho chúng con sự sống mới.

CẦU NGUYỆN TRƯỚC THÁNH THỂ

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, con đang quỳ trước Thánh Nhan Chúa đây. Con không dám nhìn thẳng vào sự rực rỡ và thánh thiện của Chúa, vì cõi lòng con còn quá nhiều bóng tối. Con như người bắt toại xưa, không chỉ bắt toại về thể xác, mà còn tê liệt cả tâm hồn. Ba mươi tám năm là cả một đời người mòn mỏi trong vô vọng, và con nhận ra rằng cũng đã có những gánh nặng, những tội lỗi mà con mang lấy trong nhiều năm tháng của cuộc đời. Con đã quá quen với cái “chiều” của mình, cái không gian nhỏ bé của sự an phận, của những yếu đuối mà con không buồn chiến đấu. Con quen với việc đổ lỗi cho hoàn cảnh, cho người khác, quen với việc thở than “con không có ai...” mà quên mất rằng Chúa vẫn luôn ở đó. Con đã quen với việc nhìn người khác được chữa lành, được thành công, được hạnh phúc và chìm trong sự tủi thân, ghen tị thay vì ngược mắt lên nhìn Chúa, Đấng duy nhất có thể cứu con.

Giờ đây, trong thinh lặng của nhà cầu, con nghe thấy tiếng Chúa hỏi con thật rõ: “Con có muốn được chữa lành không?” Lạy Chúa, con muốn. Con thật sự muốn! Con muốn được chữa lành khỏi sự kiêu ngạo luôn cho mình là trung tâm. Con muốn được chữa lành khỏi sự lười biếng trong kinh nguyện và các việc bổn phận. Con muốn được chữa lành khỏi những bám víu vào của cải vật chất, những đam mê bất chính đang làm tâm hồn con ra ô uế. Con muốn được chữa lành khỏi những phán xét cay nghiệt, những lời nói thiếu bác ái làm tổn thương tha nhân. Con muốn được chữa lành khỏi những vết thương của quá khứ, những ký ức buồn tủi vẫn còn đang âm ỉ làm con đau. Con muốn được chữa lành khỏi sự khô khan, nguội lạnh, để con có thể yêu mến Chúa với tất cả trái tim con và yêu thương anh em như chính mình.

Lạy Chúa, con chẳng có gì trong tay để dâng lên Chúa, ngoài tấm thân bắt toại và một trái tim khao khát. Con không xin Chúa khuấy động mặt

nước nào cả, vì con biết chính Chúa mới là Nguồn Sống. Con không cần một ai khác đưa con đến với ơn chữa lành, vì chính Chúa đang đến với con. Xin Chúa hãy phán một lời, một lời thôi, thì linh hồn con sẽ được lành mạnh. Xin hãy nói với con như đã nói với người bất toại xưa: “Hãy đứng dậy, vác lấy chống của con mà đi.” Xin Lời quyền năng của Chúa nâng con dậy khỏi sự trì trệ của tội lỗi. Xin Lời Chúa ban cho con sức mạnh để vác lấy chính cuộc đời mình, với những trách nhiệm, những thánh giá hằng ngày mà bước đi theo Chúa. Xin cho con can đảm bước ra khỏi vũng lầy của chính mình, để đi vào con đường mới của ân sủng và tự do. Lạy Chúa Giêsu, con tin thác vào Chúa. Con phó dâng tất cả con người con, quá khứ, hiện tại và tương lai trong vòng tay yêu thương và quyền năng của Chúa. Amen.

LỜI CHÚA (GA 5, 1-16)

Sau đó, nhân dịp lễ của người Do-thái, Đức Giê-su lên Giê-ru-sa-lem. Tại Giê-ru-sa-lem, gần Cửa Con Chiên, có một hồ nước, tiếng Híp-ri gọi là Bết-sai-da. Hồ này có năm hàng hiên. Nhiều người đau yếu, mù loà, què quặt, bất toại nằm la liệt ở đó, chờ cho nước động. Vì thỉnh thoảng có thiên thần Chúa xuống khuấy nước trong hồ; khi nước khuấy lên, ai xuống trước, thì dù mắc bệnh gì đi nữa, cũng được khỏi. Ở đó, có một người bệnh tật đã ba mươi tám năm. Đức Giê-su thấy anh ta nằm đấy và biết anh đã bệnh lâu ngày, thì hỏi: “Anh có muốn được chữa lành không?” Người bệnh thưa: “Thưa Ngài, tôi không có người đem tôi xuống hồ, khi nước động. Lúc tôi đến, thì đã có người khác xuống trước mất rồi.” Đức Giê-su bảo: “Anh hãy đứng dậy, vác lấy chống của anh mà đi.” Người ấy liền được khỏi bệnh, vác chống và đi.

Hôm đó lại là ngày sa-bát. Người Do-thái mới nói với kẻ đã được khỏi bệnh: “Hôm nay là ngày sa-bát, anh không được phép vác chống.” Nhưng anh ta đáp: “Chính người chữa tôi khỏi bệnh đã bảo tôi: ‘Anh hãy vác lấy chống của anh mà đi’.” Họ hỏi anh ta: “Ai là người đã bảo anh: ‘Vác lấy chống mà đi’?” Nhưng người đã được khỏi bệnh không biết là ai. Quả thế, Đức Giê-su đã lánh đi, vì ở đấy có đám đông.

Sau đó, Đức Giê-su gặp lại người ấy trong Đền Thờ và nói: “Này, anh đã được khỏi bệnh. Đừng phạm tội nữa, kẻo lại phải khốn hơn trước.” Anh ta đi nói cho người Do-thái biết chính Đức Giê-su là người đã chữa anh khỏi bệnh. Do đó, người Do-thái chống đối Đức Giê-su, vì Người hay chữa bệnh ngày sa-bát.

SUY NIỆM LỜI CHÚA

Tin Mừng hôm nay đưa chúng ta đến một nơi chốn mang một cái tên thật đẹp nhưng lại chứa đựng một thực tại thật bi thương: Bết-sai-da, nghĩa là “Nhà của Lòng Thương Xót”. Nhưng trớ trêu thay, tại chính ngôi nhà của lòng thương xót này, lòng thương xót dường như lại vắng bóng. Thay vào đó là một khung cảnh của sự chờ đợi trong tuyệt vọng, của sự cạnh tranh để sinh tồn, nơi nỗi đau của người này lại là sự dừng dưng của người khác. Hình ảnh đám đông những người bệnh tật, mù lòa, què quặt, bất toại nằm la liệt dưới năm hàng hiên không chỉ là một bức tranh về nỗi đau thể xác, mà còn là một ẩn dụ sâu sắc về tình trạng của nhân loại chúng ta khi xa lìa Thiên Chúa. Mỗi người trong chúng ta, dù vẻ ngoài có lành lặn, thành công đến đâu, thì sâu thẳm trong tâm hồn, ai cũng có một “Bết-sai-da” của riêng mình. Đó là nơi chứa đựng những tê liệt, những bất lực, những vết thương mà chúng ta bất lực không thể tự mình chữa lành. Đó là nơi chúng ta nằm xuống trong sự mỏi mòn, chờ đợi một điều gì đó hay một ai đó từ bên ngoài đến cứu vớt. Và người đàn ông bất toại suốt ba mươi tám năm chính là hình ảnh tiêu biểu nhất cho sự khốn cùng ấy.

Ba mươi tám năm, một khoảng thời gian dài hơn cả một thế hệ. Con số này không chỉ nói lên sự kinh niên của căn bệnh thể xác, mà còn gợi lên một sự tê liệt sâu sắc trong tâm hồn. Ba mươi tám năm là đủ để một niềm hy vọng le lói ban đầu biến thành một sự cam chịu, một sự an phận đến nào nề. Người đàn ông này có lẽ đã không còn thực sự tin vào một phép lạ nữa. Ông ta nằm đó, như một thói quen, như một phần của khung cảnh Bết-sai-da. Cái chiếu rách nát đã trở thành cả thế giới của ông. Sự bất lực đã trở thành căn tính của ông. Khi Chúa Giêsu đến và hỏi một câu xem ra có vẻ thừa thãi: “Anh có muốn được chữa lành không?”, câu trả lời của ông không phải là một tiếng “có” đầy khát khao, mà là một lời than phiền, một sự đổ lỗi cho hoàn cảnh: “Thưa Ngài, tôi không có người...”. Ông ta đã không còn nhìn thấy khả năng được chữa lành, mà chỉ còn nhìn thấy những rào cản, những bất công, những thất bại. Ông ta đã quen với tình trạng bệnh tật của mình đến nỗi không còn dám mơ đến một cuộc sống khác. Đây chính là bi kịch lớn nhất của sự tê liệt tâm linh: nó không chỉ cướp đi khả năng bước đi của chúng ta, mà còn cướp đi cả khát vọng muốn đứng dậy. Chúng ta cũng vậy, có những tội lỗi, những thói quen xấu đã theo chúng ta nhiều năm tháng. Chúng ta đã nhiều lần cố gắng chối dậy nhưng lại vấp ngã, và rồi dần dần, chúng ta chấp nhận sống chung với nó. Chúng ta biện minh, chúng ta đổ lỗi cho môi trường, cho quá khứ, cho người khác, và chúng ta không còn thực sự tin rằng mình có thể thay đổi. Chúng ta nói chúng ta muốn nên thánh, nhưng chúng ta lại không thực sự muốn từ bỏ cái “chiếu” êm ái của những đam mê, những tự ái, những ích kỷ của mình.

Và chính trong bối cảnh tuyệt vọng đó, Chúa Giêsu đã đến. Ngài không đến như một người qua đường tò mò, nhưng Ngài chủ động đến. “Đức Giêsu thấy anh ta nằm đấy và biết anh đã bệnh lâu ngày”. Chúa thấy và Chúa biết. Ánh mắt của Thiên Chúa không phải là ánh mắt phán xét, mà là ánh mắt xót thương. Ngài nhìn thấu suốt ba mươi tám năm đau khổ, ba mươi tám năm của những hy vọng vỡ tan, ba mươi tám năm của nỗi cô đơn cùng cực. Và câu hỏi “Anh có muốn được chữa lành không?” chính là hành động khơi dậy lòng thương xót. Đó không chỉ là một câu hỏi, đó là một lời mời gọi, một sự đánh thức. Chúa Giêsu đang khơi lại trong con người này một ước mơ mà ông ta tưởng đã chết. Ngài muốn ông ta phải đối diện với chính mình, phải thừa nhận rằng ông ta không thể tự cứu mình và phải khát khao một sự giải thoát thực sự. Câu hỏi này cũng đang vang lên cho mỗi chúng ta trong giờ chầu này: “Con có thực sự muốn được chữa lành không? Con có muốn thoát khỏi tình trạng tội lỗi của con không? Hay con chỉ muốn được an ủi, được vỗ về trong chính sự yếu đuối của mình?” Chúa tôn trọng tự do của chúng ta. Ngài sẽ không chữa lành nếu chúng ta không thực sự ao ước. Ơn cứu độ là một món quà, nhưng nó cần một bàn tay mở ra để đón nhận.

Và rồi, quyền năng của Thiên Chúa được thể hiện không qua làn nước bị khuấy động, không qua một nghi thức phức tạp, mà qua một Lời phán đơn sơ nhưng đầy uy quyền: “Anh hãy đứng dậy, vác lấy chõng của anh mà đi.” Lời của Chúa Giêsu có sức mạnh sáng tạo. Lời ấy đi thẳng vào những dây thần kinh đã tê liệt, vào những thớ thịt đã teo tóp, phục hồi lại chức năng và trả lại sự sống. Phép lạ xảy ra tức khắc. Làn nước Bết-sai-da, vốn là biểu tượng cho những phương thế cứu rỗi của con người, những nỗ lực dựa vào sức riêng, giờ đây trở nên vô nghĩa trước sự hiện diện của Đấng là Nguồn Sống. Con người không cần phải cạnh tranh, chen lấn để được cứu. Ơn cứu độ của Thiên Chúa là một quà tặng nhưng không, được ban cho những ai tin và đón nhận Lời Ngài. Lời Chúa phán ra không chỉ chữa lành bệnh tật thể xác, mà còn phục hồi nhân phẩm cho con người. “Vác lấy chõng của anh mà đi”. Cái chõng, vốn là biểu tượng của sự bất lực, của sự phụ thuộc, của một cuộc đời tù túng, giờ đây lại trở thành bằng chứng cho một cuộc sống mới. Anh ta không vứt bỏ nó, nhưng vác nó lên. Điều đó có nghĩa là anh ta làm chủ được quá khứ của mình. Anh không còn là nô lệ cho bệnh tật, nhưng anh mang theo dấu tích của ơn chữa lành như một lời chứng. Chúng ta cũng được mời gọi vác lấy “cái chõng” của đời mình. Đó là quá khứ tội lỗi đã được Chúa tha, là những yếu đuối đã được Chúa biến đổi, là những thập giá hằng ngày mà nhờ ơn Chúa, chúng ta có đủ sức mạnh để mang lấy và bước đi theo Ngài.

Tuy nhiên, câu chuyện không dừng lại ở phép lạ chữa lành. Nó mở ra một cuộc đối đầu sâu sắc hơn giữa Chúa Giêsu và những người Do-thái, mà cụ thể là về ý nghĩa của ngày Sa-bát. Đối với họ, luật giữ ngày Sa-bát là bất khả xâm phạm. Họ thấy một người được chữa lành sau ba mươi tám năm đau khổ, nhưng điều họ quan tâm không phải là niềm vui của một con người được phục hồi sự sống, mà là hành vi “vác chõng” vi phạm luật. Trái tim họ đã trở nên chai đá và mù quáng bởi sự tuân giữ luật lệ một cách máy móc. Họ có luật trong tay nhưng họ đã đánh mất tinh thần của Lễ Luật, đó là tình yêu thương và lòng thương xót. Họ nhân danh Thiên Chúa để lên án một hành động cứu người mà chính Thiên Chúa thực hiện. Sự mù quáng này là một lời cảnh tỉnh cho mỗi chúng ta. Liệu trong đời sống đạo của mình, chúng ta có đang quá chú trọng đến những hình thức, những luật lệ bên ngoài mà quên đi điều cốt lõi là lòng mến Chúa và yêu người? Liệu chúng ta có đang nhân danh sự công chính, sự thật để phán xét, loại trừ anh em mình, thay vì mở ra một con đường cho họ trở về với lòng thương xót của Chúa? Chúa Giêsu đã khẳng định: “Ngày sa-bát được tạo ra vì con người, chứ không phải con người vì ngày sa-bát”. Bất cứ luật lệ tôn giáo nào không phục vụ cho sự sống và phẩm giá của con người đều đi ngược lại với ý muốn của Thiên Chúa.

Cuộc gặp gỡ lần thứ hai giữa Chúa Giêsu và người được chữa lành trong Đền Thờ đã làm sáng tỏ thêm ý nghĩa của ơn chữa lành. Chúa nói với anh: “Này, anh đã được khỏi bệnh. Đừng phạm tội nữa, kẻo lại phải khốn hơn trước.” Chúa Giêsu đã liên kết ơn chữa lành thể xác với ơn cứu độ linh hồn. Ngài muốn anh ta hiểu rằng, được lành bệnh thể xác là một hồng ân lớn lao, nhưng điều quan trọng hơn là phải giữ gìn tâm hồn mình khỏi sự tê liệt của tội lỗi. Tình trạng “khốn hơn trước” không phải là một căn bệnh thể xác khác, mà là sự chết đời đời, sự xa cách Thiên Chúa vĩnh viễn do cố chấp trong tội. Ơn chữa lành mà Chúa ban không phải là một tấm vé đảm bảo cho một cuộc sống dễ dàng, nhưng là một sự khởi đầu mới, một cơ hội để sống một cuộc đời xứng đáng hơn, một cuộc đời trong ân sủng và tự do. Lời nhắn nhủ này cũng dành cho chúng ta. Mỗi lần chúng ta đến với Bí tích Thánh Thể, đến với Bí tích Hòa Giải, chúng ta cũng được Chúa chữa lành, được Chúa nâng dậy. Nhưng sau đó, chúng ta có quyết tâm “đừng phạm tội nữa” không? Chúng ta có nỗ lực cộng tác với ơn Chúa để bước đi trên con đường mới không? Hay chúng ta lại quay về với cái chiếu cũ, với vũng lầy của những thói quen cũ? Sự chữa lành của Chúa là một lời mời gọi hoán cải không ngừng.

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, chiêm ngắm Chúa, Đấng đang hiện diện nơi đây, chúng con nhận ra Ngài chính là Bết-sai-da đích thực, là Ngôi Nhà của Lòng Thương Xót vĩnh cửu. Nơi Thánh Thể Chúa, không có sự cạnh tranh, không có sự chờ đợi vô vọng. Chỉ có một tình yêu trao ban đến cùng, một nguồn sống tuôn chảy không ngừng. Mỗi người chúng con đều là người bất toại đang nằm trước Thánh Nhan Chúa. Xin Chúa nhìn đến chúng con trong nỗi khổ cùng. Xin hãy hỏi chúng con một lần nữa: “Con có muốn được chữa lành không?” Và xin ban cho chúng con ơn thánh để không trả lời Chúa bằng những lời than van, biện giải, nhưng bằng một tiếng “xin vâng” trọn vẹn và tin tưởng. Xin Lời quyền năng của Chúa nâng chúng con đứng dậy, ban cho chúng con sức mạnh để vác lấy cuộc đời mình mà bước đi trong niềm vui và hy vọng, làm chứng cho Lòng Thương Xót của Chúa giữa một thế giới đang đầy những Bết-sai-da của khổ đau và tuyệt vọng. Amen.

LỜI CẦU NGUYỆN

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, Đấng thấu suốt mọi nỗi lòng, chúng con xin dâng lên Chúa những lời nguyện tha thiết:

1. Chúng con cầu nguyện cho những người đang phải trải qua những đau khổ kéo dài về thể xác cũng như tinh thần. Xin Chúa thương đến những bệnh nhân đã mất hy vọng, những tâm hồn sống trong sầu muộn, những gia đình tan vỡ, những người bị bỏ rơi và cảm thấy cô độc cùng cực. Như Chúa đã thấy và biết người bất toại đã bệnh lâu ngày, xin Chúa cũng nhìn đến họ bằng ánh mắt xót thương, ban cho họ sức mạnh để chịu đựng, niềm tin để hy vọng, và cho họ sớm được cảm nghiệm ơn chữa lành diệu kỳ của Chúa.
2. Chúng con cầu nguyện cho chính bản thân mỗi người chúng con. Nhiều khi chúng con đã quá quen với sự tê liệt của tội lỗi, quá an phận trong những yếu đuối của mình. Xin Chúa ban cho chúng con lòng khao khát mãnh liệt được chữa lành, ban cho chúng con ơn can đảm để từ bỏ những quyến luyến, những đam mê bất chính là chiếc “chiếu” đang giam cầm chúng con. Xin cho chúng con biết cộng tác với ơn Chúa, để mỗi ngày đều có thể đứng dậy và bước đi trong tự do của con cái Chúa.
3. Chúng con cầu nguyện cho Hội Thánh, cho Đức Thánh Cha, các Giám mục, Linh mục và mọi thành phần Dân Chúa. Xin cho Hội Thánh luôn là “Nhà của Lòng Thương Xót” đích thực, nơi những người đau khổ, tội lỗi tìm được sự an ủi, tha thứ và chữa lành. Xin cho các vị chủ chăn và mỗi người chúng con đừng bao giờ để cho những lề luật cứng nhắc làm cản trở chúng con

thực thi đức ái, nhưng luôn biết đặt con người và lòng thương xót lên trên hết, như chính Chúa đã dạy.

4. Chúng con cầu nguyện cho những người chưa nhận biết Chúa. Họ cũng đang nằm bất động trong những “Bết-sai-da” của cuộc đời mà không biết kêu cầu cùng ai. Xin cho cuộc sống chứng tá của mỗi Kitô hữu chúng con, đặc biệt là những hành động yêu thương, phục vụ và tha thứ, có sức mạnh như Lời Chúa phán, có thể đánh động tâm hồn họ, giúp họ nhận ra Chúa chính là Đấng Cứu Độ duy nhất, Đấng có thể nâng họ dậy và ban cho họ một cuộc sống mới, một cuộc sống dồi dào và vĩnh cửu.

LỜI NGUYỆN KẾT THÚC GIỜ CHẦU THÁNH THỂ

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, chúng con xin dâng lời cảm tạ tri ân vì giờ chầu thánh thiêng Chúa đã ban cho chúng con. Cảm ơn Chúa đã đến với chúng con trong sự thinh lặng và gần gũi. Cảm ơn Chúa đã để cho chúng con được chiêm ngắm và suy niệm về Lòng Thương Xót vô biên của Chúa qua hình ảnh người bất toại ở hồ Bết-sai-da. Chúng con đã thấy được sự khốn cùng của thân phận con người khi phải sống trong bệnh tật và tội lỗi, và chúng con cũng đã cảm nghiệm được quyền năng và tình yêu vô bờ của Chúa.

Chúa đã không đòi hỏi chúng con điều gì, Chúa chỉ hỏi chúng con có muốn được chữa lành hay không. Lời của Chúa đã xuyên thấu tâm hồn chúng con, đánh thức những khát khao sâu thẳm nhất về một cuộc sống mới, một cuộc sống được tự do khỏi gông cùm tội lỗi. Giờ đây, khi sắp trở về với cuộc sống thường ngày, chúng con xin Chúa ban cho chúng con sức mạnh của Lời Chúa.

Xin Lời Chúa giúp chúng con “đứng dậy” khỏi sự lười biếng, chán nản và thất vọng. Xin Lời Chúa ban cho chúng con ơn can đảm để “vác lấy thập giá” của đời mình, tức là chu toàn những bổn phận hằng ngày với tình yêu và trách nhiệm, chấp nhận những yếu đuối của bản thân và những thập giá Chúa gửi đến với lòng tín thác. Xin Lời Chúa hướng dẫn chúng con “bước đi”, không phải đi lại con đường cũ của tội lỗi, nhưng đi trên con đường của Tin Mừng, con đường của yêu thương, tha thứ và phục vụ.

Lạy Chúa Giêsu, chúng con yêu mến Chúa. Xin ở lại với chúng con luôn mãi. Xin biến cuộc đời chúng con thành một lời chứng sống động cho quyền năng chữa lành của Chúa, để mọi người chúng con gặp gỡ đều có thể nhận ra rằng Chúa là Đấng hằng sống và là Nguồn Mạch của mọi ơn

lành. Chúng con dâng tất cả những tâm tình này, nhờ lời chuyển cầu của Mẹ Maria, Mẹ của Lòng Thương Xót, và dâng lên Chúa Cha, trong sự hợp nhất với Chúa Thánh Thần, đến muôn thuở muôn đời. Amen.

Thứ Tư, ngày 18 tháng 3

Tin Mừng: Mt 1, 16, 18-21, 24a

CHÚA CHA TÔI VẪN LÀM VIỆC, THÌ TÔI CŨNG LÀM VIỆC

MỞ ĐẦU VÀO GIỜ CHẦU

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, trong sự thinh lặng và khiêm hạ của tấm bánh Thánh, chúng con tin thật Chúa đang hiện diện. Chúa là Con Thiên Chúa, là Ngôi Lời đã hoá thành nhục thể, là Đấng hằng sống và hằng thấy Chúa Cha. Chúng con cùng nhau quy tụ nơi đây, trước tôn nhan Chúa, để thờ lạy, ngợi khen và cảm tạ tình yêu vô biên mà Chúa đã dành cho chúng con. Chúng con đến không chỉ với những niềm vui và thành quả, mà còn mang theo cả những gánh nặng, những lo toan, những yếu đuối và tội lỗi của phận người. Chúng con đến như những người thợ mệt mỏi sau một ngày lao tác, tìm về bên Chúa là nguồn mạch bình an và sức mạnh.

Giờ chầu hôm nay, chúng con được mời gọi chiêm ngắm Chúa qua đoạn Tin Mừng Thánh Gioan, nơi Chúa đã khẳng định một chân lý sâu xa: “Chúa Cha tôi vẫn làm việc, thì tôi cũng làm việc”. Lời Chúa không chỉ là một câu trả lời cho những người Do Thái năm xưa, mà còn là một mặc khải sống động cho mỗi người chúng con hôm nay. Thiên Chúa không phải là một vị thần xa lạ, thụ động, chỉ tạo dựng vũ trụ rồi để mặc nó vận hành. Trái lại, Thiên Chúa của chúng con là một Thiên Chúa hằng sống, hằng hoạt động. Tình yêu của Ngài là một tình yêu không ngừng nghỉ, một sự quan phòng liên lỉ, một công trình sáng tạo và cứu độ được thực hiện trong từng giây phút của lịch sử.

Và Chúa Giêsu, Con Một yêu dấu của Chúa Cha, đã đến trần gian để tiếp nối và hoàn tất công trình ấy. Mọi lời nói, mọi hành động của Chúa đều phản ánh ý muốn và việc làm của Chúa Cha. Chúa chữa lành người bệnh, tha thứ cho kẻ tội lỗi, ban sự sống cho kẻ chết – tất cả đều là để biểu lộ quyền năng và tình yêu của Chúa Cha đang hoạt động nơi Ngài. Sự hiện diện của Chúa trong Bí tích Thánh Thể này cũng chính là một minh chứng hùng hồn cho “việc làm” không ngừng của Chúa. Chúa vẫn đang ở đây, không phải như một kỷ vật, nhưng như một sự hiện diện sống động, để tiếp tục ban phát sự sống, chữa lành tâm hồn và phán xét trong yêu thương.

Trong giờ phút linh thiêng này, xin Chúa Thánh Thần mở trí lòng chúng con, giúp chúng con thoát ra khỏi những ồn ào của thế sự, những

toan tính của bản thân, để thực sự lắng nghe tiếng Chúa. Xin cho chúng con hiểu được mầu nhiệm hiệp thông sâu xa giữa Chúa và Chúa Cha. Xin cho chúng con nhận ra công trình yêu thương mà Chúa vẫn đang thực hiện trong cuộc đời chúng con và trong thế giới này. Và xin cho chúng con, sau giờ cầu này, cũng biết can đảm đáp lại lời mời gọi của Chúa, để cộng tác vào công trình của Ngài, làm cho danh Cha được cả sáng và Nước Cha trị đến. Lạy Chúa Giêsu, chúng con xin dâng lên Chúa giờ cầu này với tất cả tâm tình yêu mến và thờ lạy. Amen.

CẦU NGUYỆN TRƯỚC THÁNH THỂ

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, Đáng là hiện thân của tình yêu Thiên Chúa, là khuôn mặt dịu hiền của Chúa Cha, chúng con đang ở trước nhan thánh Chúa. Trong sự thinh lặng của ngôi nhà thờ này, chúng con cảm nhận được sự hiện diện thật gần gũi và sống động của Chúa. Chúng con thờ lạy Chúa, Đáng từ cõi vinh quang đã tự nguyện hạ mình xuống, ẩn mình trong hình bánh đơn sơ chỉ vì yêu thương chúng con. Đôi mắt trần thế của chúng con chỉ thấy một tấm bánh mỏng manh, nhưng con mắt đức tin lại tuyên xưng rằng chính Chúa đang ở đó, đang nhìn chúng con bằng ánh mắt trìu mến, đang lắng nghe từng nhịp đập của con tim chúng con, và đang chờ đợi để tuôn đổ ân sủng.

Lạy Chúa, chúng con đến với Chúa mang theo tất cả con người của mình. Có những lúc tâm hồn chúng con hân hoan, tràn đầy niềm tin yêu và hy vọng. Nhưng cũng có biết bao lần, chúng con đến trong sự mệt mỏi, rã rời, với một tâm hồn khô cằn, nguội lạnh và đầy những vết thương do tội lỗi gây ra. Chúng con thú nhận rằng, nhiều khi chúng con đã để cho những lo toan vật chất, những đam mê thế gian cuốn chúng con đi, làm chúng con quên mất công trình vĩ đại mà Chúa Cha và Chúa vẫn đang thực hiện cho chúng con. Chúng con đã tự mình hành động, tự mình quyết định, tìm kiếm ý riêng thay vì tìm kiếm thánh ý Chúa. Chúng con đã sống như thể Chúa không hiện hữu, như thể công trình cứu độ của Chúa đã kết thúc ở trên thập giá mà không còn tiếp diễn trong cuộc đời chúng con nữa.

Giờ đây, trước Thánh Thể Chúa, chúng con xin được một lần nữa nhìn lại bản thân. Xin cho sự thinh lặng này bao trùm và thanh tẩy tâm hồn chúng con. Xin cho ánh sáng từ Thánh Nhan Chúa chiếu rọi vào những góc khuất tăm tối nhất, để chúng con nhận ra sự thật về mình và về tình yêu của Chúa. Chúng con khao khát được nghỉ ngơi bên Chúa. Khao khát được cảm nhận sự bình an mà thế gian không thể ban tặng. Khao khát được lắng nghe Lời Chúa, không phải bằng đôi tai thể lý, mà bằng cả con tim và khối óc. Lời

của Chúa là lời ban sự sống, lời phán xét trong công minh và tình thương. Xin Chúa hãy nói với chúng con, vì chúng con đang cần nghe tiếng Chúa hơn bao giờ hết. Xin uốn nắn chúng con, biến đổi chúng con, để chúng con không chỉ là những người chiêm ngắm công trình của Chúa, mà còn trở thành những cộng tác viên tích cực trong cánh đồng truyền giáo của Ngài. Lạy Chúa Giêsu, chúng con yêu mến và tín thác vào Chúa.

LỜI CHÚA (Ga 5, 17-30)

Khi ấy, Đức Giê-su nói với người Do-thái rằng : “Cho đến nay, Cha tôi vẫn làm việc, thì tôi cũng làm việc.” Bởi vậy, người Do-thái lại càng tìm cách giết Đức Giê-su, vì không những Người phá luật sa-bát, lại còn nói Thiên Chúa là Cha của mình, và như thế là tự coi mình ngang hàng với Thiên Chúa.

Đức Giê-su lên tiếng nói với họ rằng : “Thật, tôi bảo thật các ông : người Con không thể tự mình làm bất cứ điều gì, ngoài điều người Con thấy Chúa Cha làm; vì điều gì Chúa Cha làm, thì người Con cũng làm như vậy. Quả thật, Chúa Cha yêu người Con và cho người Con thấy tất cả những gì Người làm. Người sẽ còn cho người Con thấy những việc lớn lao hơn nữa, khiến chính các ông cũng phải thán phục. Chúa Cha làm cho kẻ chết trỗi dậy và ban sự sống cho họ thế nào, thì người Con cũng ban sự sống cho ai tùy ý. Quả thật, Chúa Cha không xét xử một ai, nhưng đã ban cho người Con mọi quyền xét xử, để ai nấy đều tôn kính người Con như tôn kính Chúa Cha. Kẻ nào không tôn kính người Con, thì cũng không tôn kính Chúa Cha, Đấng đã sai người Con.

Thật, tôi bảo thật các ông : ai nghe lời tôi và tin vào Đấng đã sai tôi, thì có sự sống đời đời và khỏi bị xét xử, nhưng đã từ cõi chết bước vào cõi sống. Thật, tôi bảo thật các ông : giờ đã đến - và chính là lúc này đây - giờ các kẻ chết nghe tiếng Con Thiên Chúa; ai nghe thì sẽ được sống. Quả thật, Chúa Cha có sự sống nơi mình thế nào, thì cũng ban cho người Con được có sự sống nơi mình như vậy, và ban cho người Con được quyền xét xử, vì người Con là Con Người. Các ông chớ ngạc nhiên về điều này, vì giờ đã đến, giờ mọi kẻ ở trong mồ sẽ nghe tiếng người Con và sẽ ra khỏi đó : ai đã làm điều lành, thì sẽ sống lại để được sống; ai đã làm điều dữ, thì sẽ sống lại để bị xét xử.

Tôi không thể tự mình làm điều gì. Tôi xét xử theo như tôi được nghe, và phán quyết của tôi thật công minh, vì tôi không tìm cách làm theo ý riêng tôi, nhưng theo ý Đấng đã sai tôi.”

SUY NIỆM LỜI CHÚA

Đoạn Tin Mừng chúng ta vừa nghe là một trong những diễn từ mặc khải quan trọng nhất của Chúa Giêsu về chính bản thân Ngài và về mối tương quan mật thiết với Chúa Cha. Đây không chỉ là một bài giảng thần học cao siêu, mà là một lời mời gọi khẩn thiết, đưa chúng ta vào trung tâm của mầu nhiệm Thiên Chúa Ba Ngôi và công trình cứu độ. Lời Chúa bắt đầu từ một bối cảnh tranh luận về ngày Sa-bát, nhưng đã nhanh chóng vượt lên trên những quy tắc lễ luật để chạm đến cốt lõi của đức tin: "Chúa Cha tôi vẫn làm việc, thì tôi cũng làm việc." Câu nói này chính là chìa khoá để mở ra toàn bộ mầu nhiệm. Người Do Thái giữ luật Sa-bát bằng cách nghỉ ngơi, nhưng Thiên Chúa không bao giờ "nghỉ ngơi" theo nghĩa là ngừng yêu thương, ngừng quan phòng, ngừng sáng tạo và tái tạo. Tình yêu của Thiên Chúa là một dòng chảy vĩnh hằng, một năng lượng không bao giờ cạn. Và Chúa Giêsu, khi đến thế gian, Ngài đã hoà mình vào dòng chảy yêu thương đó. Mọi hành động của Ngài, từ việc chữa lành cho người bại liệt trong ngày Sa-bát, cho đến việc chịu chết trên thập giá, đều là biểu hiện cụ thể của "công trình" yêu thương không ngừng nghỉ của Chúa Cha. Khi chiêm ngắm Chúa Giêsu Thánh Thể đang hiện diện nơi đây, chúng ta cũng đang chiêm ngắm "công trình" ấy đang tiếp diễn. Sự hiện diện của Chúa không phải là một sự tĩnh tại, nhưng là một hành động yêu thương liên lỉ, một lời mời gọi không ngừng được gửi đến mỗi tâm hồn. Chúa vẫn đang làm việc, ngay trong giây phút này, để kéo chúng ta ra khỏi sự chết của tội lỗi và ban cho chúng ta sự sống của Ngài.

Chúa Giêsu tiếp tục mặc khải về sự hiệp thông tuyệt đối giữa Ngài và Chúa Cha: "Người Con không thể tự mình làm bất cứ điều gì, ngoài điều người Con thấy Chúa Cha làm". Đây là một sự vâng phục không phải của một người tôi tớ thấp kém, nhưng là sự đồng điệu hoàn hảo phát xuất từ tình yêu. Tình yêu sâu thẳm giữa Cha và Con tạo nên một sự nhất trí tuyệt đối trong ý muốn và hành động. Chúa Cha yêu người Con và "cho người Con thấy tất cả những gì Người làm". Mối tương quan này là một dòng chảy tình yêu hai chiều: Cha trao ban tất cả cho Con, và Con đón nhận tất cả từ Cha để rồi trao ban lại cho nhân loại. Trong một thế giới đầy chia rẽ, nơi mà ý riêng và cái tôi luôn được đặt lên hàng đầu, mối hiệp thông này là một thách đố lớn lao. Chúng ta được mời gọi nhìn vào mối tương quan của chính mình: với Thiên Chúa, với tha nhân. Liệu chúng ta có đang tìm kiếm ý Chúa trong mọi việc, hay chỉ chăm chăm làm theo ý riêng? Liệu chúng ta có xây dựng các mối quan hệ dựa trên tình yêu và sự trao ban, hay chỉ dựa trên lợi ích và sự tính toán? Mỗi khi chúng ta rước lễ, chúng ta được mời gọi đi vào

sự hiệp thông sâu xa đó. Chúng ta đón nhận chính Chúa Giêsu, Đấng luôn làm theo ý Chúa Cha, để nhờ Ngài, chúng ta cũng được biến đổi, trở nên những con người sống cho Thiên Chúa và vì tha nhân, góp phần xây dựng một thế giới hiệp nhất trong tình yêu.

Từ sự hiệp thông đó, Chúa Giêsu mặc khải hai quyền năng vô song mà Chúa Cha đã ban cho Ngài: quyền ban sự sống và quyền phán xét. “Chúa Cha làm cho kẻ chết trỗi dậy và ban sự sống cho họ thế nào, thì người Con cũng ban sự sống cho ai tùy ý.” Sự sống mà Chúa Giêsu nói đến không chỉ là sự sống thể lý. Nó còn là sự sống thiêng liêng, sự sống của ân sủng, và cao hơn cả là sự sống đời đời. Người bại liệt nằm bên hồ Bết-sai-đa suốt ba mươi tám năm là hình ảnh của nhân loại đang tê liệt trong tội lỗi, trong sự vô vọng, đang chờ đợi một ai đó khuấy động mặt nước để được chữa lành. Nhưng Chúa Giêsu đã đến, Ngài không cần đến nước hồ, chỉ một lời của Ngài đã đủ để ban lại sự sống. Lời của Ngài chính là nguồn sống. Và hôm nay, cũng chính Lời ấy đang vang lên trong tâm hồn chúng ta. Chúa đang nói với mỗi người: “Hãy trỗi dậy! Hãy ra khỏi sự chết của thờ ơ, của ích kỷ, của hận thù, của đam mê tội lỗi. Hãy bước vào cõi sống của tình yêu, của sự tha thứ, của niềm vui và bình an.” Bí tích Thánh Thể mà chúng ta đang chiêm ngắm chính là đỉnh cao của hành động ban sự sống ấy. Chúa ban chính Thịt Máu Ngài làm của ăn, để chúng ta được sống và sống dồi dào. Mỗi lần chúng ta rước lấy Mình Thánh Chúa là một lần chúng ta được tái sinh trong sự sống thần linh, được tiếp thêm sức mạnh để chiến thắng sự chết đang rình rập quanh ta.

Bên cạnh quyền năng ban sự sống là quyền phán xét. “Chúa Cha không xét xử một ai, nhưng đã ban cho người Con mọi quyền xét xử.” Nghe đến hai từ “xét xử”, chúng ta thường cảm thấy lo sợ. Chúng ta hình dung ra một phiên tòa nghiêm khắc với những bản án lạnh lùng. Nhưng sự phán xét của Chúa Giêsu lại hoàn toàn khác. Ngài phán xét với tư cách là “Con Người”, Đấng đã trải qua mọi yếu đuối của kiếp người ngoại trừ tội lỗi. Ngài là vị thẩm phán thấu hiểu tường tận những yếu đuối, những khó khăn, những giằng co trong tâm hồn chúng ta. Hơn nữa, sự phán xét của Ngài hoàn toàn công minh, bởi vì “tôi không tìm cách làm theo ý riêng tôi, nhưng theo ý Đấng đã sai tôi.” Mà ý của Chúa Cha là gì? Đó là “để ai nấy đều tôn kính người Con như tôn kính Chúa Cha,” và để “ai nghe lời tôi và tin vào Đấng đã sai tôi, thì có sự sống đời đời.” Như vậy, sự phán xét của Chúa Giêsu không nhằm mục đích kết án, mà là để dẫn đưa chúng ta đến sự sống. Tiêu chuẩn của cuộc phán xét chính là thái độ của chúng ta đối với Chúa Giêsu và Lời của Ngài. Tin vào Ngài, lắng nghe và thực hành Lời Ngài là chúng ta đã “từ

cõi chết bước vào cõi sống" ngay từ bây giờ. Sự phán xét cuối cùng chỉ là sự xác nhận lại lựa chọn căn bản mà chúng ta đã thực hiện trong suốt cuộc đời mình. Mỗi ngày, trước mỗi quyết định, chúng ta đều đang tự phán xét chính mình. Mỗi lần chúng ta đến với toà giải tội hay tham dự Thánh Lễ, chúng ta đang đặt mình trước sự phán xét đầy lòng thương xót của Chúa, để được chữa lành và bắt đầu lại.

Chúa Giêsu còn nói đến một thực tại còn lớn lao hơn nữa, đó là sự phục sinh của thân xác: "giờ đã đến, giờ mọi kẻ ở trong mồ sẽ nghe tiếng người Con và sẽ ra khỏi đó." Đây là niềm hy vọng lớn lao của người Kitô hữu. Cái chết không phải là dấu chấm hết. Thân xác chúng ta dù có trở về với bụi đất, nhưng một ngày kia sẽ được nghe tiếng Con Thiên Chúa và trỗi dậy. Tuy nhiên, Chúa Giêsu đã vạch ra hai con đường rõ rệt: "ai đã làm điều lành, thì sẽ sống lại để được sống; ai đã làm điều dữ, thì sẽ sống lại để bị xét xử." Điều này cho thấy cuộc sống hiện tại của chúng ta có một giá trị vĩnh cửu. Mỗi hành động yêu thương, mỗi lời nói bác ái, mỗi sự hy sinh âm thầm, dù nhỏ bé đến đâu, cũng đều đang góp phần xây dựng nên sự sống đời đời của chúng ta. Ngược lại, mỗi hành vi tội lỗi, mỗi sự ích kỷ, mỗi thái độ vô cảm cũng đang đẩy chúng ta đến sự xét xử. Chiêm ngắm Chúa Giêsu Thánh Thể, chúng ta được nhắc nhở về đích điểm cuối cùng của cuộc đời mình. Ngài là "sự sống lại và là sự sống". Kết hợp với Ngài qua các bí tích, đặc biệt là Bí tích Thánh Thể, là chúng ta đang gieo vào trong thân xác hay chết của mình mầm mống của sự bất tử. Tấm Bánh hằng sống này chính là bảo chứng cho sự phục sinh vinh hiển của chúng ta trong ngày sau hết, nếu chúng ta biết sống xứng đáng với tình yêu và ân sủng mà Ngài đã ban.

Cuối cùng, tất cả những mặc khải vĩ đại trên đều quy về một điểm: sự vâng phục tuyệt đối của Chúa Giêsu vào thánh ý Chúa Cha. "Tôi không thể tự mình làm điều gì... tôi không tìm cách làm theo ý riêng tôi, nhưng theo ý Đấng đã sai tôi." Đây chính là bí quyết cho sự sống và sự công minh của Chúa Giêsu. Và đây cũng là con đường mà mỗi người chúng ta được mời gọi bước theo. Sự tự do đích thực không phải là làm mọi điều mình muốn, mà là làm điều Thiên Chúa muốn, bởi vì ý muốn của Thiên Chúa luôn là điều tốt đẹp nhất, là con đường dẫn đến sự sống và hạnh phúc viên mãn. Cuộc chiến lớn nhất trong đời người Kitô hữu chính là cuộc chiến giữa ý riêng và ý Chúa. Và trong cuộc chiến đó, chúng ta không đơn độc. Chúng ta có Chúa Giêsu Thánh Thể. Ngài là nguồn sức mạnh để chúng ta có thể thưa lên tiếng "xin vâng" mỗi ngày, trong những niềm vui cũng như trong những thử thách. Ngài là tấm gương của sự vâng phục trọn hảo. Đến với Ngài, chiêm ngắm Ngài, kết hợp với Ngài, chúng ta sẽ học được bài học từ bỏ ý riêng để sống

theo thánh ý Cha. Và khi đó, cuộc đời chúng ta sẽ thực sự trở thành một phần trong công trình vĩ đại của Thiên Chúa, một bài ca chúc tụng tình yêu và quyền năng của Ngài.

LỜI CẦU NGUYỆN

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, sau những giây phút lắng đọng trong Lời Chúa, chúng con xin dâng lên Chúa những tâm tình và ước nguyện của chúng con:

1. Chúa đã dạy: “Chúa Cha tôi vẫn làm việc, thì tôi cũng làm việc”. Chúng con xin Chúa ban cho chúng con một trái tim quảng đại và một tinh thần hăng say, để chúng con biết cộng tác vào công trình cứu độ của Chúa. Xin cho chúng con đừng bao giờ lười biếng trong việc lành, đừng thờ ơ trước nỗi đau của anh chị em, nhưng luôn biết dùng thời gian, khả năng và sức lực Chúa ban để phục vụ Nước Trời. Xin cho mọi công việc chúng con làm, từ những việc lớn lao đến những bổn phận nhỏ nhặt hằng ngày, đều được thánh hoá và trở thành lời cầu nguyện đẹp lòng Chúa.

2. Chúa đã khẳng định: “Người Con cũng ban sự sống cho ai tùy ý.” Lạy Chúa là nguồn sống, chúng con xin dâng lên Chúa những anh chị em đang sống trong tăm tối của sự chết: những người đang tuyệt vọng, những người bị nô lệ cho tội lỗi, ma túy, rượu chè, những người mất niềm tin vào Chúa và vào cuộc sống. Xin Chúa cho họ được nghe tiếng Chúa và trỗi dậy, bước vào một cuộc sống mới trong ân sủng và tình yêu của Ngài. Chúng con cũng cầu xin cho các bệnh nhân được Chúa chữa lành, và cho những người đã qua đời được hưởng sự sống vĩnh cửu bên Chúa.

3. Chúa phán: “Ai nghe lời tôi và tin vào Đấng đã sai tôi, thì có sự sống đời đời và khỏi bị xét xử.” Lạy Chúa là Lời Hằng Sống, xin ban cho chúng con đôi tai biết lắng nghe và một con tim biết vâng phục. Trong một thế giới đầy ắp những tiếng nói ồn ào, xin cho chúng con nhận ra tiếng Chúa qua Kinh Thánh, qua giáo huấn của Hội Thánh và qua những biến cố của cuộc đời. Xin cho đức tin của chúng con vào Chúa và Chúa Cha ngày càng thêm vững mạnh, để chúng con có thể can đảm vượt qua mọi thử thách và luôn sống trong niềm hy vọng vào sự sống đời đời.

4. Chúa đã nêu gương: “Tôi không tìm cách làm theo ý riêng tôi, nhưng theo ý Đấng đã sai tôi.” Lạy Chúa Giêsu hiền lành và khiêm nhường trong lòng, chúng con xin dâng lên Chúa ý riêng của chúng con với tất cả những tham vọng, những tự ái và ích kỷ. Xin uốn nắn và biến đổi chúng con, để

chúng con luôn biết tìm kiếm và thực thi thánh ý Chúa trong mọi hoàn cảnh. Xin cho chúng con biết chấp nhận những thánh giá Chúa gửi đến với tinh thần phó thác, và biết nhận ra tình yêu quan phòng của Chúa đang hoạt động trong cả những lúc chúng con không hiểu hết được đường lối của Ngài.

LỜI NGUYỆN KẾT THÚC GIỜ CHẦU THÁNH THỂ

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, giờ chầu của chúng con sắp kết thúc. Chúng con xin dâng lời cảm tạ Chúa vì muôn vàn ơn lành Chúa đã tuôn đổ trên chúng con trong giờ phút linh thiêng này. Cảm tạ Chúa đã cho chúng con được ở lại bên Chúa, được chiêm ngắm Thánh Nhan, được lắng nghe Lời Chúa và được kín múc nguồn sức mạnh từ chính Trái Tim yêu thương của Ngài.

Qua Lời Chúa hôm nay, chúng con đã hiểu sâu sắc hơn về mầu nhiệm tình yêu hiệp nhất giữa Chúa và Chúa Cha. Chúng con đã nhận ra rằng công trình của Thiên Chúa là một công trình tình yêu không ngừng nghỉ, và Chúa vẫn đang tiếp tục công trình ấy nơi mỗi người chúng con và trong thế giới này. Chúng con cảm tạ Chúa đã cho chúng con được tham dự vào sự sống thần linh của Ngài, và đã ban cho chúng con niềm hy vọng vào sự sống lại vinh hiển.

Giờ đây, chúng con sắp trở về với cuộc sống đời thường, với những bồn phận và trách nhiệm. Xin Chúa đừng để những ân sủng của giờ chầu này trôi qua vô ích. Nhưng xin ban cho chúng con sức mạnh để biến những tâm tình cầu nguyện thành những hành động cụ thể. Xin giúp chúng con biết noi gương Chúa, luôn tìm kiếm và thực thi ý muốn của Chúa Cha trong từng giây phút của cuộc đời. Xin cho chúng con trở thành những chứng nhân sống động cho quyền năng ban sự sống của Chúa, biết đem niềm vui, hy vọng và sự chữa lành đến cho những người chúng con gặp gỡ.

Lạy Chúa Giêsu, chúng con xin phó dâng trong tay Chúa tất cả bản thân chúng con, gia đình, cộng đoàn và toàn thể thế giới. Xin Chúa chúc lành và gìn giữ chúng con luôn được bình an trong tình yêu của Chúa. Xin cho sự hiện diện của Chúa trong Bí tích Thánh Thể mãi là trung tâm của đời sống chúng con, là nguồn mạch mọi niềm vui và là đích điểm mọi ước mơ của chúng con. Chúng con nguyện xin điều đó nhờ công nghiệp của Chúa, Đấng hằng sống và hiển trị cùng Chúa Cha, trong sự hợp nhất của Chúa Thánh Thần đến muôn thuở muôn đời. Amen.

Thứ Sáu, ngày 20 tháng 3

- **Tin Mừng:** Ga 7, 1-2, 10, 25-30

ĐÁNG ĐÃ SAI TÔI LÀ ĐÁNG CHÂN THẬT

MỞ ĐẦU VÀO GIỜ CHẦU

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, trong giây phút linh thiêng này, cộng đoàn chúng con quy tụ về đây, trước Thánh Nhan Chúa đang hiện diện cách khiêm nhường mà uy linh trong hình bánh bé nhỏ. Chúng con tìm về bên Chúa sau những giờ phút bận rộn, lo toan của cuộc sống, tìm về nguồn mạch của bình an và chân lý. Giờ đây, mọi xao động của trần thế xin được lắng lại, mọi suy tư của trí khôn xin được nhường chỗ cho con tim rộng mở để lắng nghe Lời Chúa và chiêm ngắm tình yêu vô biên của Ngài.

Trong Tin Mừng hôm nay, chúng con thấy hình ảnh Chúa đang ở giữa một bối cảnh đầy căng thẳng và hiểm nguy. Những người Do Thái đang tìm cách giết Chúa, và Chúa phải hành động một cách kín đáo, âm thầm. Thế nhưng, giữa muôn vàn chống đối và hiểu lầm, Chúa đã không im lặng. Ngài đã cất cao tiếng nói giữa Đền Thờ, công bố một chân lý trọng đại nhất về căn tính của mình: “Đáng đã sai tôi là Đáng chân thật, Đáng mà các ông không biết. Phần tôi, tôi biết Người, vì tôi từ Người mà ra, và chính Người đã sai tôi.”

Lạy Chúa Giêsu, cũng như đám đông dân chúng tại Giêrusalem năm xưa, hôm nay chúng con cũng đang đứng trước sự hiện diện của Chúa. Có thể trong tâm hồn chúng con cũng dấy lên những câu hỏi, những hoài nghi. Chúng con biết Chúa qua lời kể của Kinh Thánh, qua giáo huấn của Giáo Hội, nhưng liệu chúng con đã thật sự “biết” Chúa, biết Chúa là Đáng từ Thiên Chúa mà đến chưa? Hay chúng con vẫn chỉ nhìn Chúa qua lăng kính của những kiến thức trần gian, những định kiến của bản thân, giống như dân chúng xưa kia chỉ biết Chúa là “người Galilê”, là con bác thợ mộc Giuse?

Chúng con xin dâng lên Chúa giờ chầu này với tất cả tâm tình yêu mến và khao khát. Xin Chúa ban Thánh Thần của Ngài đến thánh hóa và soi sáng cho chúng con. Xin giúp chúng con vượt qua những nhận thức hời hợt để đi sâu vào mầu nhiệm của Chúa. Xin cho chúng con can đảm đối diện với những sự thật về chính mình, nhận ra những lúc chúng con cũng đã tìm cách “loại trừ” Chúa ra khỏi cuộc sống, những khi chúng con sợ hãi không dám sống công khai căn tính Kitô hữu của mình. Xin cho giờ chầu này là cơ

hội để chúng con được lắng nghe lại lời công bố đầy uy quyền của Chúa, để đức tin của chúng con được củng cố, và để chúng con một lần nữa xác tín rằng: chỉ nơi Chúa mới có sự thật và sự sống đời đời. Với tâm tình đó, chúng con cùng sốt sắng bước vào giờ gặp gỡ thân tình bên Thánh Thể Chúa.

CẦU NGUYỆN TRƯỚC THÁNH THỂ

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, con đang hiện diện trước nhan thánh Chúa, một sự hiện diện thình lặn nhưng lại chứa đựng tất cả mọi lời. Chúa không cất tiếng nói như xưa trong Đền Thờ Giêrusalem, nhưng chính sự hiện diện mỏng manh nơi tấm bánh này lại là lời công bố hùng hồn nhất về tình yêu và sự thật. Con thờ lạy Chúa, Đấng đã từ bỏ vinh quang Thiên Chúa, chấp nhận một thân phận kín đáo, ẩn mình để ở lại với chúng con. Con chiêm ngắm Chúa và lòng con trào dâng một nỗi niềm cảm mến vô bờ. Chúa ở đây, thật gần, để con có thể giải bày tâm sự, để con có thể tìm thấy nơi nương tựa cho tâm hồn mỗi mệt.

Nhìn lên Thánh Thể, con lại suy gẫm về hành trình của Chúa ở trần gian. Chúa đã sống giữa những hiểu lầm và chống đối. Người ta cho rằng họ biết rõ về Chúa, biết gốc gác, quê hương của Chúa, nhưng họ đã lầm. Họ chỉ thấy cái vỏ bọc bên ngoài mà không nhận ra được căn tính sâu thẳm của Chúa: Chúa là Đấng được Chúa Cha sai đến. Lạy Chúa, nhiều khi trong cuộc đời, con cũng giống như đám đông ấy. Con tự cho rằng mình đã biết Chúa, đã hiểu Lời Chúa. Con đọc Kinh Thánh, con đi lễ, con cầu nguyện, nhưng tâm hồn con vẫn đóng kín trước những mạc khải sâu xa hơn. Con nhìn nhận Chúa là một nhân vật lịch sử vĩ đại, một bậc thầy luân lý cao siêu, nhưng lại quên mất điều cốt yếu nhất: Ngài là Con Thiên Chúa hằng sống, là Đấng đến từ Chúa Cha và là đường duy nhất dẫn về với Chúa Cha.

Con xin lỗi Chúa vì những lần con đã sống đức tin một cách hời hợt, những lần con đã hành động như thể không có Chúa, không tin vào quyền năng và sự quan phòng của Ngài. Có những lúc con cũng “lên Giêrusalem” một cách kín đáo, nghĩa là con giữ đạo trong âm thầm, sợ sệt, không dám bày tỏ niềm tin của mình trước mặt người khác vì sợ bị chê cười, sợ bị thiệt thòi. Con sợ những “người Do Thái” của thời đại này, những thế lực của sự dữ, những trào lưu chống lại Tin Mừng. Con quên mất rằng Chúa luôn ở bên con, và “giờ” của con cũng nằm trong bàn tay quan phòng của Chúa. Xin Chúa tha thứ cho sự yếu đuối và hèn nhát của con. Xin biến đổi con, để con không chỉ biết Chúa bằng lý trí mà còn biết Chúa bằng cả con tim, bằng kinh nghiệm gặp gỡ cá vị, bằng một tình yêu thâm sâu. Xin cho con can đảm

sống và làm chứng cho Chúa, Đấng là Chân Lý tuyệt đối, trong mọi hoàn cảnh của cuộc đời.

LỜI CHÚA (Ga 7, 1-2, 10, 25-30)

Sau đó, Đức Giê-su đi lại trong miền Ga-li-lê; thật vậy, Người không muốn đi lại trong miền Giu-đê, vì người Do-thái tìm cách giết Người. Lễ Lều của người Do-thái gần tới.

Khi anh em Người đã lên dự lễ, thì chính Người cũng lên, nhưng không đi công khai mà đi cách kín đáo.

Bấy giờ có những người ở Giê-ru-sa-lem nói: "Ông này không phải là người họ đang tìm giết đó sao? Kìa, ông ta ă nói công khai mà họ chẳng bảo gì cả. Phải chăng các nhà chức trách đã thực sự nhìn nhận ông là Đấng Ki-tô? Nhưng ông này, chúng ta biết ông xuất thân từ đâu rồi; còn Đấng Ki-tô, khi Người đến thì chẳng ai biết Người xuất thân từ đâu cả."

Lúc giảng dạy trong Đền Thờ, Đức Giê-su nói lớn tiếng rằng: "Các ông biết tôi ư? Các ông biết tôi xuất thân từ đâu ư? Tôi không tự mình mà đến. Đấng đã sai tôi là Đấng chân thật. Các ông không biết Người. Phần tôi, tôi biết Người, vì tôi từ Người mà ra và chính Người đã sai tôi."

Bấy giờ họ tìm cách bắt Người, nhưng chẳng có ai tra tay bắt, vì giờ của Người chưa đến.

SUY NIỆM LỜI CHÚA

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, Lời Chúa mà chúng con vừa nghe như một dòng nước chảy mạnh, vừa vén mở cho chúng con thấy những thực tại căng thẳng trong sứ vụ của Chúa, vừa khơi lên trong tâm hồn chúng con những dòng suy tư sâu thẳm về đức tin và về mối tương quan của chúng con với Chúa. Đoạn Tin Mừng theo thánh Gioan hôm nay không chỉ là một tường thuật về một sự kiện trong quá khứ, mà còn là một tấm gương soi chiếu thực tại đời sống đức tin của mỗi chúng con hôm nay, với tất cả những mâu thuẫn, những thách đố và những lời mời gọi.

Bối cảnh câu chuyện được mở ra với một không khí đầy hiểm nguy: "Người không muốn đi lại trong miền Giu-đê, vì người Do-thái tìm cách giết Người." Giêrusalem, trung tâm phụng tự, nơi lẽ ra phải là nơi an toàn nhất để gặp gỡ Thiên Chúa, giờ đây lại trở thành nơi đầy rẫy sự thù ghét và âm mưu sát hại chính Con Thiên Chúa. Điều này cho chúng con thấy một sự

thật đau lòng: thế gian và những kẻ thuộc về thế gian luôn có xu hướng chống lại Thiên Chúa và những gì thuộc về Ngài. Sự hiện diện của Chúa, sự thật mà Chúa mang đến, tự nó đã là một lời chất vấn, một sự phơi bày những gì là gian dối, cong queo trong lòng người. Và vì thế, thế gian tìm cách loại trừ Ngài. Chúa đã chọn đi lại ở Galilê, miền đất bị coi là ngoại vi, dân dã, như một cách để cho thấy Nước Trời thường khởi đi từ những gì khiêm tốn, nhỏ bé, chứ không phải từ những trung tâm quyền lực trần thế. Nhưng rồi, Lễ Lều đã đến, một trong những đại lễ buộc mọi người nam Do Thái phải lên Đền Thờ. Chúa không thể vắng mặt. Ngài phải chu toàn lề luật, nhưng Ngài lên đó "không đi công khai mà đi cách kín đáo". Hành động này của Chúa không phải là sự sợ hãi nhút nhát, nhưng là một sự khôn ngoan sâu sắc, một sự vâng phục tuyệt đối theo thánh ý và thời điểm của Chúa Cha. Chúa biết rõ sứ mạng của mình, và Ngài cũng biết rõ "giờ" của Ngài chưa đến. "Giờ" ấy là giờ được Chúa Cha ấn định, giờ của cuộc khổ nạn và vinh quang. Chúa không hành động theo sự thúc ép của con người hay hoàn cảnh, mà hoàn toàn theo kế hoạch yêu thương của Cha. Điều này dạy cho chúng con một bài học quý giá về sự kiên nhẫn và tín thác vào sự quan phòng của Thiên Chúa trong cuộc đời mình. Chúng con thường hay nôn nóng, muốn mọi sự xảy ra theo ý mình, theo thời gian biểu của mình. Chúng con lo lắng, sợ hãi khi đối diện với khó khăn, chống đối. Nhưng Chúa mời gọi chúng con hãy tin rằng, mọi sự trong cuộc đời chúng con đều nằm trong kế hoạch của Ngài, và "giờ" của Chúa sẽ đến vào lúc tốt đẹp nhất.

Và rồi, giữa lòng Giêrusalem, sự hiện diện của Chúa đã gây nên những xáo động, những lời bàn tán. Người ta kinh ngạc: "Ông này không phải là người họ đang tìm giết đó sao? Kìa, ông ta ă nói công khai mà họ chẳng bảo gì cả." Sự ngạc nhiên này cho thấy quyền năng vô hình của Chúa. Dù kẻ thù đang bủa vây, Chúa vẫn tự do hành động, tự do rao giảng. Không một quyền lực nào của thế gian có thể ngăn cản được chương trình của Thiên Chúa, trừ khi Ngài cho phép. Nhưng rồi, sự kinh ngạc ấy lại nhanh chóng bị thay thế bởi một lối suy luận rất con người, rất trần tục: "Nhưng ông này, chúng ta biết ông xuất thân từ đâu rồi; còn Đấng Ki-tô, khi Người đến thì chẳng ai biết Người xuất thân từ đâu cả." Đây chính là bi kịch lớn nhất của sự vô tín. Họ nghĩ rằng họ "biết" Chúa. Nhưng cái biết của họ chỉ là cái biết hời hợt, dựa trên những thông tin bề ngoài: Chúa đến từ Galilê, là con của ông Giuse. Họ đã đóng khung Chúa vào trong những hiểu biết hạn hẹp của mình. Họ dùng chính kiến thức của mình về Kinh Thánh một cách sai lầm để rồi từ chối Đấng mà Kinh Thánh loan báo. Họ mong chờ một Đấng Cứu Thế xuất hiện một cách huy hoàng, bí ẩn, từ trời cao, chứ không phải một người có gốc gác trần thế rõ ràng như Chúa Giêsu. Sự kiêu ngạo tri

thức này đã khiến họ không thể nhận ra mầu nhiệm Nhập Thể, mầu nhiệm Thiên Chúa làm người, ở giữa họ một cách bình dị và khiêm hạ. Lạy Chúa, bài học này thật thấm thía cho chúng con. Ngày nay, chúng con cũng có nguy cơ rơi vào cám dỗ tương tự. Chúng con có nhiều kiến thức về thần học, về Kinh Thánh, về giáo lý, nhưng những kiến thức đó có thể trở thành bức tường ngăn cản chúng con gặp gỡ Chúa cách sống động nếu thiếu đi một con tim khiêm nhường và rộng mở. Chúng con có thể phân tích Lời Chúa, bình giải về các mầu nhiệm, nhưng lại không để cho Lời đó biến đổi cuộc sống mình. Chúng con nhìn Chúa trong Bí tích Thánh Thể đây, chúng con "biết" đây là bánh đã được truyền phép, nhưng liệu con tim chúng con có thật sự rung động trước sự hiện diện của một Thiên Chúa uy linh đang ẩn mình vì yêu thương chúng con không? Xin cho chúng con thoát khỏi cái "biết" kiêu ngạo của lý trí để có được cái "biết" yêu thương của con tim.

Ngay lúc đó, trước những suy luận sai lầm và sự cứng lòng của họ, Chúa Giêsu đã không im lặng. Ngài đã "nói lớn tiếng trong Đền Thờ". Hành động "nói lớn tiếng" này cho thấy tầm quan trọng và tính cách công khai, dứt khoát của lời công bố sắp tới. Chúa không thì thầm, không nói ẩn ý, mà tuyên bố một cách long trọng về căn tính đích thực của mình. "Các ông biết tôi ư? Các ông biết tôi xuất thân từ đâu ư?" Đây là một câu hỏi tu từ đầy mỉa mai, nhưng cũng đầy xót xa. Chúa như muốn nói: "Các ông tưởng rằng các ông biết, nhưng thật ra các ông không biết gì cả." Rồi Ngài đi thẳng vào chân lý cốt lõi: "Tôi không tự mình mà đến. Đáng đã sai tôi là Đáng chân thật. Các ông không biết Người." Lời khẳng định này chính là tâm điểm của toàn bộ Tin Mừng Gioan. Chúa Giêsu không phải là một nhà cách mạng xã hội, một triết gia hay một ngôn sứ độc lập. Mọi hành động, lời nói, và chính sự hiện hữu của Ngài đều bắt nguồn từ một Đáng khác: Chúa Cha, Đáng đã sai Ngài. Căn tính của Ngài là căn tính của một "người được sai đi". Toàn bộ cuộc đời Ngài là một sự quy chiếu liên lỉ về Chúa Cha. Khi Ngài nói "Đáng đã sai tôi là Đáng chân thật", Ngài đang đối lập sự thật tuyệt đối của Thiên Chúa với những sự giả dối, những quan niệm sai lầm của thế gian. Trong một thế giới đầy những chân lý tương đối, những ý kiến thay đổi chóng mặt, Chúa Giêsu đã đến để giới thiệu cho nhân loại một điểm tựa vững chắc, một Chân Lý không bao giờ đổi thay, đó chính là Thiên Chúa Cha.

Và rồi, Chúa nói một lời đau đớn: "Các ông không biết Người." Những người đang ở trong Đền Thờ, những người tự hào về Luật pháp Môsê, những người đang cử hành đại lễ, lại là những người "không biết" Thiên Chúa. Họ có thể đọc vanh vách các lời tiên tri, nhưng họ không nhận ra Đáng mà các tiên tri loan báo. Họ có thể dâng những của lễ đắt tiền,

nhưng tâm hồn họ lại xa cách Thiên Chúa. Đây là lời cảnh tỉnh cho mỗi chúng con. Chúng con có thể là những người Công giáo đạo đức, nhưng liệu chúng con đã thật sự "biết" Chúa Cha chưa? Biết Chúa Cha không phải là biết một tập hợp các tín điều, mà là đi vào trong mối tương quan mật thiết với Ngài, qua Chúa Giêsu. Chúa Giêsu chính là khuôn mặt hữu hình của Chúa Cha vô hình. Và Ngài khẳng định một cách chắc chắn: "Phần tôi, tôi biết Người, vì tôi từ Người mà ra và chính Người đã sai tôi." Mối tương quan của Chúa Giêsu với Chúa Cha là một mối tương quan độc nhất vô nhị. Đó là sự hiệp thông trọn vẹn, sự hiểu biết thấu suốt, bởi vì Ngài "từ Người mà ra". Ngài và Chúa Cha là một.

Lời công bố này đã chạm đến sự thật mà họ không muốn nghe, và phản ứng của họ là "tìm cách bắt Người". Khi chân lý bị từ chối, con người thường dùng đến bạo lực. Họ muốn dập tắt tiếng nói của sự thật. Nhưng Tin Mừng kết thúc với một chi tiết đầy ý nghĩa: "chẳng có ai tra tay bắt, vì giờ của Người chưa đến." Một lần nữa, thánh Gioan lại nhấn mạnh đến chủ quyền tuyệt đối của Thiên Chúa trên lịch sử. Không phải vì họ không đủ sức, cũng không phải vì Chúa may mắn trốn thoát, mà đơn giản là vì "giờ" của Chúa chưa đến. Sự sống và cái chết của Chúa Giêsu không phụ thuộc vào âm mưu của con người, mà nằm trong kế hoạch cứu độ của Thiên Chúa.

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, khi chiêm ngắm Chúa trong hình bánh mong manh, con càng thấm thía hơn những lời suy niệm này. Chúa vẫn đang ở đây, một cách kín đáo, khiêm nhường. Sự hiện diện của Chúa trong Thánh Thể cũng là một thách đố cho cái "biết" của chúng con. Lý trí con người không thể hiểu nổi làm sao Thiên Chúa cao cả lại có thể ngự trong một hình bánh đơn sơ. Chỉ có đức tin, một đức tin khiêm tốn và phó thác, mới có thể giúp chúng con thưa lên: "Lạy Chúa, con tin". Mỗi khi chúng con rước lễ, là chúng con đón nhận chính Đấng "từ Chúa Cha mà ra". Chúa đến để kéo chúng con vào trong sự hiệp thông với Chúa Cha, để chúng con cũng được "biết" Chúa Cha như Chúa biết Ngài. Xin Chúa giúp chúng con đừng bao giờ tìm cách "bắt" Chúa, nghĩa là tìm cách kiểm soát Chúa, bắt Chúa hành động theo ý riêng của chúng con. Nhưng xin cho chúng con biết kiên nhẫn chờ đợi "giờ" của Chúa trong cuộc đời chúng con, tín thác rằng mọi sự Chúa làm cho chúng con đều là vì yêu thương. Xin cho sự hiện diện thanh lặng của Chúa nơi Thánh Thể biến đổi con người chúng con, để chúng con có thể can đảm ra đi, nói lớn tiếng giữa thế gian rằng: Đức Giêsu Kitô chính là Đấng được Chúa Cha sai đến, và chỉ nơi Ngài mới có ơn cứu độ.

LỜI CẦU NGUYỆN

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, sau những giây phút lắng đọng trong Lời Chúa và chiêm ngắm mầu nhiệm tình yêu của Ngài, chúng con xin dâng lên Chúa những lời nguyện tha thiết:

1. Chúa đã cất tiếng công bố sự thật về Chúa Cha giữa Đền Thờ, bắt chập mọi hiểm nguy. Chúng con xin Chúa ban cho Đức Thánh Cha, các Đức Giám mục, các Linh mục và toàn thể dân Chúa một tinh thần can đảm và khôn ngoan. Xin cho Hội Thánh trong thế giới hôm nay không bao giờ im lặng trước những sai trái, không bao giờ thỏa hiệp với sự giả dối, nhưng luôn là tiếng nói mạnh mẽ của sự thật và tình yêu, loan báo cho muôn dân biết rằng chỉ có Thiên Chúa mới là Chân Lý tuyệt đối đáng cho con người tôn thờ. *Chúng con cầu xin Chúa.*

2. Chúa đã xót xa khi dân chúng lầm tưởng rằng họ biết Chúa, nhưng lại không nhận ra căn tính thần linh của Ngài. Chúng con xin Chúa thương xót nhân loại hôm nay, đặc biệt là những người đang sống trong vô tín, những người chỉ tin vào khoa học kỹ thuật và những gì mắt thấy tai nghe. Xin Chúa mở lòng trí họ để họ nhận ra những dấu chỉ của sự hiện diện thiêng liêng, và khao khát tìm về cội nguồn đích thực của mình là chính Thiên Chúa, Đấng đã sai Con Một Ngài đến để cứu độ họ. *Chúng con cầu xin Chúa.*

3. "Giờ của Người chưa đến", và không ai có thể làm hại được Người. Lạy Chúa, cuộc sống chúng con đầy những lo toan, sợ hãi về tương lai, bệnh tật và những thử thách. Chúng con xin Chúa dạy chúng con biết sống tâm tình phó thác và tin tưởng vào kế hoạch quan phòng của Chúa. Xin cho chúng con hiểu rằng mọi biến cố trong cuộc đời, dù vui hay buồn, đều nằm trong bàn tay yêu thương của Chúa. Xin giúp chúng con kiên nhẫn chờ đợi "giờ" của Chúa với một niềm hy vọng vững vàng. *Chúng con cầu xin Chúa.*

4. Chúa đã khẳng định: "Tôi biết Người, vì tôi từ Người mà ra". Lạy Chúa Giêsu, chúng con khao khát được biết Chúa Cha. Xin cho mỗi lần chúng con đến thờ lạy Chúa nơi Thánh Thể, và mỗi khi chúng con rước Chúa vào lòng, tâm hồn chúng con được kết hợp mật thiết hơn với Chúa, để nhờ Chúa và trong Chúa, chúng con có thể cảm nghiệm được tình yêu của Chúa Cha, và sống trọn vẹn tư cách là con cái của Ngài. Xin cho sự hiệp thông với Chúa biến đổi chúng con thành những chứng nhân sống động về một Thiên Chúa là Cha nhân lành. *Chúng con cầu xin Chúa.*

LỜI NGUYỆN KẾT THÚC GIỜ CHẦU THÁNH THỂ

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, giờ cầu linh thiêng sắp kết thúc. Chúng con xin dâng lời tạ ơn Chúa vì muôn vàn ơn lành Chúa đã tuôn đổ trên chúng con trong giờ phút này. Cảm tạ Chúa đã cho chúng con được ở lại bên Chúa, được lắng nghe Lời Chúa và được chiêm ngắm tình yêu của Ngài.

Giờ đây, chúng con nhận ra rằng, biết Chúa không chỉ là biết những câu chuyện về Ngài, mà là đi vào trong mối tương quan cá vị với Ngài, Đáng được Chúa Cha sai đến. Chúng con đã thấy được sự đối lập giữa cái biết hời hợt của thế gian và sự hiểu biết sâu thẳm của đức tin. Chúng con đã cảm nghiệm được sự bình an khi biết rằng cuộc đời chúng con nằm trong sự quan phòng của Chúa, và "giờ" của Chúa sẽ luôn là thời điểm tốt đẹp nhất.

Khi trở về với cuộc sống thường ngày, chúng con xin Chúa ban ơn giúp chúng con mang theo những tâm tình đã lãnh nhận được. Xin giúp chúng con can đảm sống đức tin của mình không "kín đáo", nhưng biết làm chứng cho Chúa bằng một đời sống yêu thương và phục vụ. Xin cho chúng con biết nhìn mọi người và mọi sự bằng con mắt của Chúa, vượt qua những dáng vẻ bề ngoài để nhận ra giá trị sâu xa nơi mỗi người. Xin cho chúng con luôn biết quy hướng cuộc đời mình về Chúa Cha, Đáng là Chân Lý, và là nguồn mạch mọi sự tốt lành.

Chúng con dâng những quyết tâm và ước nguyện của chúng con trong tay Mẹ Maria, người Mẹ đã luôn lắng nghe và suy đi nghĩ lại Lời Chúa trong lòng. Xin Mẹ đồng hành và cầu bầu cho chúng con, để chúng con luôn trung thành bước theo Chúa Giêsu, Con của Mẹ, và là Chúa của chúng con.

Giờ đây, trước khi lãnh nhận phép lành Thánh Thể, chúng con cùng cộng đoàn dâng lên Chúa lời kinh mà Ngài đã dạy, lời kinh tôn vinh Chúa Cha và nói lên thân phận làm con của chúng con.

Thứ Bảy, ngày 21 tháng 3

- **Tin Mừng:** Ga 7, 40-53

ĐỨC GIÊSU, NGUỒN CƠN CHIA RẼ VÀ LÀ SỰ THẬT TUYỆT ĐỐI

MỞ ĐẦU VÀO GIỜ CHẦU

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, chúng con cùng nhau quy tụ nơi đây, trước sự hiện diện đầy yêu thương và khiêm nhường của Chúa trong hình bánh bé nhỏ. Chúng con tìm đến bên Chúa sau những giờ phút lao nhọc của cuộc sống, mang theo cả những niềm vui, nỗi buồn, những thành công và cả những thất bại. Chúng con tìm đến để được nghỉ ngơi trong tình yêu Chúa, để được Chúa soi sáng, chữa lành và biến đổi. Giờ đây, trong thinh lặng linh thiêng, xin cho tâm hồn chúng con được hoàn toàn rộng mở để lắng nghe tiếng Chúa và chiêm ngắm dung nhan Ngài.

Hôm nay, cộng đoàn chúng con cùng nhau suy niệm đoạn Tin Mừng theo thánh Gioan (Ga 7, 40-53). Đoạn Tin Mừng này thuật lại một khung cảnh đầy kịch tính: Chúa Giêsu, Ngôi Lời Hằng Sống, đứng giữa dân chúng và lời của Ngài đã tạo nên một sự phân rẽ sâu sắc. Lời của Chúa như một lưỡi gươm hai lưỡi, xuyên thấu tâm can mỗi người, buộc họ phải đưa ra một chọn lựa, một thái độ dứt khoát. Có người tin nhận Ngài là Đấng Kitô, có người hoài nghi vì những định kiến hạn hẹp về nguồn gốc của Ngài. Có những người lính được sai đi bắt Ngài lại bị chính Lời Ngài chinh phục. Và cũng có những nhà lãnh đạo tôn giáo, vì tự mãn và kiêu ngạo, đã khép chặt lòng mình trước Sự Thật.

Cuộc chia rẽ năm xưa vẫn còn tiếp diễn cho đến ngày hôm nay, ngay trong tâm hồn mỗi người chúng con và trong thế giới chúng con đang sống. Sự hiện diện của Chúa trong Bí tích Thánh Thể cũng là một dấu chỉ gây nên chia rẽ. Với con mắt đức tin, chúng con nhận ra đây là chính Chúa, là Thiên Chúa thật. Nhưng với con mắt của thế gian, đây chỉ là một tấm bánh không hơn không kém. Sự hiện diện thinh lặng của Chúa trên bàn thờ này tiếp tục đặt ra cho mỗi chúng con câu hỏi muôn thuở: "Ta là ai đối với người?"

Trong giờ chầu thánh thiêng này, xin Chúa Thánh Thần giúp chúng con can đảm đối diện với thực tại tâm hồn mình. Chúng con có đang giống như đám đông, dễ dàng tin theo những dư luận ồn ào mà không có lập trường vững chắc? Hay chúng con giống như những người lính, cảm nhận

được quyền năng và sự thật nơi Chúa nhưng còn rụt rè, chưa dám dẫn thân? Hay đáng sợ hơn, chúng con lại mang trong mình thái độ của những người Phariseu, tự cho mình là người hiểu biết Lời Chúa, nhưng lại dùng chính sự hiểu biết đó để xét đoán tha nhân và khước từ chính Chúa? Hay chúng con sẽ là một Nicôđêmô, dù còn e dè sợ sệt, nhưng vẫn dám cất lên một tiếng nói bảo vệ cho sự thật và công lý?

Lạy Chúa Giêsu, xin ban cho chúng con một trái tim khiêm tốn và một trí khôn rộng mở. Xin thanh tẩy chúng con khỏi mọi thành kiến, mọi sự tự mãn và kiêu ngạo, để chúng con có thể thực sự gặp gỡ Chúa, lắng nghe Chúa và để cho Lời Chúa biến đổi cuộc đời chúng con. Amen.

CẦU NGUYỆN TRƯỚC THÁNH THỂ

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, giờ đây, trong sự tĩnh lặng của ngôi thánh đường này, con thật hạnh phúc biết bao khi được ở lại bên Chúa, được chiêm ngắm Thánh Nhan Chúa ẩn mình trong tấm bánh mong manh. Con chẳng có gì đáng dâng lên Chúa, ngoài một con tim bé nhỏ, yếu đuối, và thường xuyên bị chia trí bởi những lo toan của cuộc sống. Nhưng con tin rằng, Chúa không nhìn vào những gì con dâng, mà nhìn vào tấm lòng khao khát của con. Con khao khát Chúa, lạy Chúa Giêsu, như nai rừng mong mỏi tìm về suối nước trong. Tâm hồn con khô cằn và mệt mỏi, xin tình yêu của Chúa tưới gội và ban thêm sức sống cho con.

Khi nhìn lên Thánh Thể, con lại suy ngẫm về sự phân rẽ mà Lời Chúa đã gây ra năm xưa. Con nhận ra sự phân rẽ ấy không chỉ xảy ra nơi đám đông dân Do Thái, mà còn đang diễn ra từng ngày, từng giờ ngay trong chính cõi lòng con. Có những lúc, đức tin của con thật mạnh mẽ, con cảm nhận Chúa thật gần, con muốn yêu mến và phụng sự Chúa hết lòng. Nhưng rồi lại có những lúc, con giống như đám đông đầy hoài nghi, con để cho những lý luận của con người, những định kiến về một Thiên Chúa phải thế này, phải thế kia, làm lu mờ đi sự thật về Ngài. Con tự hỏi: "Làm sao Chúa có thể đến từ một nơi tầm thường như Galilê?" và con cũng tự giới hạn quyền năng và tình yêu của Chúa trong những khuôn khổ chật hẹp của riêng con.

Lạy Chúa, con cũng thấy mình giống như những người lính được sai đi bắt Chúa. Con nghe được tiếng Chúa mời gọi trong sâu thẳm lương tâm, con cảm nhận được sự thật và vẻ đẹp trong giáo huấn của Ngài qua từng trang Tin Mừng, con rung động trước tình yêu vô bờ của Chúa qua các bí tích. Con thốt lên: "Chưa hề có ai nói năng và yêu thương như người này".

Nhưng rồi con lại chùn bước. Con sợ phải từ bỏ những thói quen cũ, sợ phải đi ngược lại với đám đông, sợ bị người khác chê cười, sợ mất đi những lợi lộc trần thế. Và thế là, con trở về tay không, không bắt giữ được Chúa cho cuộc đời mình, không để Ngài làm chủ hoàn toàn tâm hồn con.

Xin Chúa cứu con khỏi thái độ chai cứng và kiêu ngạo của những người Phariseu. Xin cho con đừng bao giờ nhân danh luật pháp, nhân danh sự hiểu biết tôn giáo của mình để lên án, xét đoán anh chị em. Xin cho con đừng bao giờ khinh miệt những người mà con cho là "đám đông không biết lẽ luật", bởi chính nơi những con người đơn sơ, khiêm hạ ấy, Chúa lại tỏ mình ra một cách đặc biệt. Xin cho con một trái tim biết lắng nghe, biết đối thoại và luôn tìm kiếm sự thật với một tinh thần khiêm cung, chứ không phải với một thái độ tự mãn, đóng kín. Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, xin nhìn đến con trong giờ phút này, xin phá tan những bức tường thành kiến trong con, xin chữa lành những vết thương do sự chia rẽ gây ra, và xin hợp nhất toàn bộ con người con trong tình yêu duy nhất của Chúa. Amen.

LỜI CHÚA (Ga 7, 40-53)

Khi ấy, trong dân chúng, có những người nghe các lời giảng của Chúa Giêsu, thì nói: "Ông này thật là vị ngôn sứ". Kẻ khác nói: "Ông này là Đấng Kitô". Nhưng có kẻ lại nói: "Đấng Kitô mà lại xuất thân từ Galilê ư? Nào Kinh Thánh đã chẳng nói: 'Đấng Kitô xuất thân từ dòng dõi vua Đavít và từ Bêlem, làng của vua Đavít' sao?"

Thế là dân chúng đã chia rẽ vì Người. Một số trong bọn họ muốn bắt Người, nhưng chẳng có ai tra tay bắt.

Các vệ binh trở về với các thượng tế và người Phariseu. Họ liền hỏi chúng: "Tại sao các anh không điệu ông ấy về đây?" Các vệ binh trả lời: "Xưa nay chưa hề có ai nói năng như người ấy!" Người Phariseu liền nói với chúng: "Cả các anh nữa, các anh cũng bị mê hoặc rồi sao? Trong hàng thượng tế hay người Phariseu, có ai tin vào tên đó đâu? Chỉ có bọn dân đen đó là thứ không biết Lề Luật, đúng là quân bị nguyên rủa!" Trong nhóm Phariseu, có một người tên là Nicôđêmô, trước đây đã đến gặp Đức Giêsu; ông nói với họ: "Lề Luật của chúng ta có cho phép kết án ai, trước khi nghe người ấy và biết người ấy làm gì không?" Họ đáp: "Cả ông nữa, ông cũng là người Galilê sao? Ông cứ nghiên cứu, rồi sẽ thấy: không có ngôn sứ nào xuất thân từ Galilê cả".

Sau đó, ai nấy trở về nhà mình.

SUY NIỆM LỜI CHÚA

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, Lời Chúa mà chúng con vừa nghe như một tấm gương soi chiếu thực tại đức tin của nhân loại qua mọi thời đại. Đoạn Tin Mừng của thánh Gioan không chỉ đơn thuần là một bản tường thuật về một sự kiện lịch sử đã qua, mà nó còn là một bức tranh sống động về cuộc đối đầu không ngừng giữa ánh sáng và bóng tối, giữa đức tin và sự hoài nghi, giữa lòng khiêm hạ và tính kiêu căng. Sự hiện diện và lời nói của Chúa Giêsu đã làm rung chuyển tận gốc rễ những xác tín cố hữu, những định kiến lâu đời của dân tộc Israel, và buộc mỗi cá nhân phải tự mình định vị lại chỗ đứng của mình trước Đấng là Sự Thật tuyệt đối.

Trước hết, chúng ta hãy nhìn vào đám đông. Họ là những người dân bình thường, có lẽ là những người thiện chí, đang khao khát tìm kiếm một vị cứu tinh, một niềm hy vọng cho dân tộc. Khi nghe Chúa Giêsu giảng dạy, họ đã bị thu hút. Có người nhận ra Ngài "thật là vị ngôn sứ", một tiếng nói quyền uy mà họ đã mong chờ từ lâu. Người khác còn đi xa hơn, quả quyết "Ông này là Đấng Kitô". Đây là một lời tuyên xưng đức tin mạnh mẽ, một sự nhận biết vượt trên những gì mắt thấy tai nghe. Tuy nhiên, đức tin của đám đông lại mong manh và dễ bị lung lay. Ngay lập tức, một luồng ý kiến khác nổi lên, gieo rắc sự hoài nghi dựa trên một sự hiểu biết cục bộ về Kinh Thánh: "Đấng Kitô mà lại xuất thân từ Galilê ư? Nào Kinh Thánh đã chẳng nói... từ Bêlem sao?". Lập luận này nghe qua có vẻ hợp lý, có vẻ dựa trên nền tảng Lời Chúa, nhưng thực chất nó lại là một cái bẫy của sự hiểu biết giới hạn. Họ đã đúng khi nói Đấng Cứu Thế sẽ đến từ Bêlem, nhưng họ đã sai khi vội vàng kết luận rằng Chúa Giêsu, người được biết đến là người Nazarét xứ Galilê, không thể là Đấng ấy. Họ đã không tìm hiểu sâu hơn, không đặt câu hỏi, không để cho màu nhiệm về con người Giêsu thách đố họ. Họ đã để cho một định kiến về địa lý, về nguồn gốc, che khuất đi sự thật lớn lao đang hiện diện ngay trước mắt. Sự chia rẽ bắt đầu từ đó, từ sự lười biếng trong việc tìm kiếm sự thật, từ việc dễ dàng chấp nhận những câu trả lời đơn giản và quen thuộc thay vì đối diện với một màu nhiệm cao cả. Ngày hôm nay, chúng ta có giống đám đông ấy không? Chúng ta có dễ dàng phán xét một người qua vẻ bề ngoài, qua xuất thân, qua trình độ học vấn của họ mà không thực sự lắng nghe tiếng nói sâu thẳm bên trong họ không? Trong đời sống đức tin, chúng ta có đang tự tạo ra một hình ảnh Thiên Chúa theo ý riêng, và sẵn sàng loại bỏ bất cứ điều gì không phù hợp với hình ảnh đó không? Chúng ta có để cho những dư luận, những trào lưu của xã hội làm đức tin của chúng ta bị chao đảo, thay vì bám rễ sâu vào Lời Chúa và giáo huấn của Hội Thánh không? Sự chia rẽ của đám đông năm xưa là một lời cảnh

tỉnh cho chúng ta về một đức tin hời hợt, một đức tin dựa trên cảm tính và dư luận hơn là trên sự tìm kiếm chân thành và khiêm tốn.

Trái ngược với sự chia rẽ của đám đông là phản ứng đáng kinh ngạc của những người vệ binh. Họ là những người thuộc về cơ cấu quyền lực, được các thượng tế và Phariseu sai đi để thi hành một mệnh lệnh rõ ràng: bắt Chúa Giêsu. Họ đến với một mục đích thù địch, với một tâm thế của những người chấp pháp. Nhưng khi đối diện với Chúa Giêsu, khi nghe Lời của Ngài, một điều kỳ diệu đã xảy ra. Sứ mệnh của họ đã bị đảo lộn. Thay vì tra tay bắt Chúa, họ lại bị chính Lời Chúa "bắt giữ" tâm hồn. Họ trở về tay không, và khi bị chất vấn, họ chỉ có thể thốt lên một câu trả lời đơn sơ nhưng chứa đựng một sự thật phi thường: "Xưa nay chưa hề có ai nói năng như người ấy!". Câu nói này không phải là một phân tích thần học phức tạp, không phải là một trích dẫn Kinh Thánh uyên bác. Nó là một chứng từ xuất phát từ trải nghiệm trực tiếp. Những người lính này, có lẽ là những con người đơn giản, ít học, không bị ràng buộc bởi những lý thuyết thần học cứng nhắc như các kinh sư, đã có một trái tim rộng mở. Họ đã không nghe bằng tai, mà bằng cả cõi lòng. Họ đã cảm nhận được một quyền năng, một sự khôn ngoan, một tình yêu thương toát ra từ lời nói của Chúa Giêsu mà họ chưa từng thấy ở bất kỳ ai khác. Họ đã gặp gỡ một con người, nhưng lại cảm nghiệm được sự hiện diện của Thiên Chúa. Phản ứng của họ cho chúng ta thấy rằng, việc gặp gỡ Chúa không nhất thiết phải khởi đi từ kiến thức, mà là từ một con tim biết lắng nghe và một tâm hồn không thành kiến. Đôi khi, chính những kiến thức mà chúng ta tự hào lại trở thành bức tường ngăn cản chúng ta đến với Chúa. Chúng ta phân tích, mổ xẻ Lời Chúa như một đối tượng nghiên cứu, thay vì để cho Lời Chúa chất vấn và biến đổi chúng ta. Những người vệ binh dạy chúng ta bài học về sự khiêm tốn. Họ dám thừa nhận sự bất lực của mình trước uy quyền của Sự Thật. Họ dám nói lên sự thật dù biết rằng sẽ bị cấp trên quở trách và khinh miệt. Trong thế giới hôm nay, có biết bao tiếng nói đang tranh giành sự chú ý của chúng ta. Liệu chúng ta có còn khả năng nhận ra tiếng nói độc nhất của Chúa Giêsu giữa muôn vàn tạp âm đó không? Liệu chúng ta có dám để cho Lời Chúa chinh phục, làm đảo lộn những kế hoạch, những định kiến của chúng ta không?

Đối lập hoàn toàn với những người vệ binh là hình ảnh của các thượng tế và người Phariseu. Họ là những nhà lãnh đạo tôn giáo, những người được cho là hiểu biết Lễ Luật nhất. Nhưng trớ trêu thay, họ lại là những người xa cách Thiên Chúa nhất. Phản ứng của họ trước lời chứng của các vệ binh đã bóc trần toàn bộ sự kiêu ngạo, tự mãn và mù quáng của họ. Thay vì xem xét lời chứng ấy một cách nghiêm túc, thay vì tự hỏi tại sao

những người lính lại bị tác động mạnh mẽ như vậy, họ lại nổi giận và buông lời khinh miệt: "Cả các anh nữa, các anh cũng bị mê hoặc rồi sao?". Đối với họ, sự thật không phải là điều cần tìm kiếm, mà là điều họ đã sở hữu. Họ tự cho mình là thước đo của chân lý: "Trong hàng thượng tế hay người Phariseu, có ai tin vào tên đó đâu?". Logic của họ thật đơn giản và nguy hiểm: nếu chúng tôi, những người khôn ngoan, không tin thì điều đó chắc chắn là sai. Họ đã đồng hóa ý muốn của mình với ý muốn của Thiên Chúa. Tệ hơn nữa, họ còn tỏ ra khinh bỉ đám đông dân chúng, gọi họ là "bọn dân đen... không biết Lễ Luật, đúng là quân bị nguyên rửa!". Họ đã biến Lễ Luật, vốn là con đường dẫn đến Thiên Chúa, thành một công cụ để thống trị, để phân biệt giai cấp và để lên án người khác. Sự mù quáng của họ không đến từ sự dốt nát, mà đến từ sự kiêu ngạo. Trái tim họ đã bị chai cứng bởi quyền lực, địa vị và sự tự mãn về kiến thức tôn giáo của mình. Họ là hình ảnh bi đát của những người có mắt mà không thấy, có tai mà không nghe. Đây là một lời cảnh báo nghiêm khắc cho mỗi chúng ta. Sự nguy hiểm của thói Phariseu không chỉ tồn tại trong quá khứ mà vẫn luôn là một cám dỗ thường trực, đặc biệt đối với những ai có vai trò, trách nhiệm trong đời sống đức tin. Chúng ta có thể đọc kinh, đi lễ, làm việc tông đồ, nhưng nếu thiếu một con tim khiêm tốn và yêu thương, chúng ta rất dễ rơi vào thái độ tự cho mình là công chính và xét đoán anh chị em. Chúng ta có thể dùng kiến thức Kinh Thánh và giáo lý để tấn công người khác, thay vì để xây dựng và chữa lành. Lạy Chúa, xin cứu chúng con khỏi men Phariseu, thứ men của sự kiêu ngạo và giả hình.

Giữa bóng tối của sự cố chấp và kiêu ngạo ấy, le lói lên một tia sáng nhỏ bé nơi nhân vật Nicôđêmô. Ông cũng là một người Phariseu, một thành viên của Thượng Hội Đồng. Nhưng ông khác với họ. Trước đây, ông đã tìm đến gặp Chúa Giêsu ban đêm, một cuộc gặp gỡ cho thấy sự khao khát tìm kiếm sự thật nhưng vẫn còn e dè, sợ hãi. Giờ đây, giữa một phiên họp đầy hận thù, ông đã can đảm cất lên tiếng nói của mình. Lời nói của ông không phải là một lời tuyên xưng đức tin mạnh mẽ, mà chỉ là một lời nhắc nhở về sự công bằng và lẽ phải: "Lễ Luật của chúng ta có cho phép kết án ai, trước khi nghe người ấy và biết người ấy làm gì không?". Ông đã không trực tiếp bảo vệ Chúa Giêsu, nhưng ông đã bảo vệ cho công lý, bảo vệ cho quyền được lắng nghe của một con người. Trong một môi trường mà sự thật bị bóp méo bởi thành kiến và cảm tính, hành động của Nicôđêmô là một hành động vô cùng dũng cảm. Ông đã dám đi ngược lại với áp lực của tập thể, dám đặt ra một câu hỏi khiến họ phải khó chịu. Và ngay lập tức, ông phải nhận lấy sự chế giễu và công kích từ đồng nghiệp: "Cả ông nữa, ông cũng là người Galilê sao?". Họ dùng chính cái nhãn "Galilê" như một sự miệt thị để dập tắt

tiếng nói của ông. Nicôđêmô là hình ảnh của những con người đang trên hành trình đức tin, một đức tin còn non yếu, còn nhiều sợ hãi, nhưng đã bắt đầu hành động. Ông dạy chúng ta rằng, đôi khi, việc bảo vệ chân lý không cần bắt đầu bằng những tuyên bố hùng hồn, mà chỉ cần bằng một hành động nhỏ bé của sự công chính, bằng việc dám đặt một câu hỏi đúng lúc, bằng việc từ chối đồng lõa với sự bất công. Đức tin của Nicôđêmô đã lớn lên. Từ cuộc gặp gỡ ban đêm, đến lời bênh vực công khai, và sau này, chính ông cùng với Giuse Arimathê đã lo táng xác Chúa (Ga 19, 39-42). Hành trình của ông là niềm hy vọng cho mỗi chúng ta, những người nhiều khi cũng cảm thấy mình yếu đuối và sợ hãi. Chúa không đòi hỏi chúng ta phải trở thành anh hùng ngay lập tức, nhưng Ngài mời gọi chúng ta hãy bắt đầu bằng những bước đi nhỏ của lòng can đảm và sự trung thực.

Cuối cùng, đoạn Tin Mừng kết thúc bằng một câu đầy ý nghĩa: "Sau đó, ai nấy trở về nhà mình". Cuộc tranh luận kết thúc mà không có một giải pháp. Sự chia rẽ vẫn còn đó. Mỗi người trở về với thế giới riêng của mình, với những định kiến và xác tín của riêng mình. Sự thật đã được bày tỏ, nhưng không phải ai cũng sẵn sàng đón nhận. Họ đã bỏ lỡ cơ hội để gặp gỡ Đấng Cứu Thế. Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, khi chiêm ngắm Chúa đây, chúng con không muốn sau giờ chầu này, chúng con lại "trở về nhà mình" mà không có gì thay đổi. Chúng con không muốn trở về với những thành kiến, những nghi kỵ, những kiêu ngạo cũ. Xin cho cuộc gặp gỡ với Chúa hôm nay thực sự biến đổi chúng con. Xin cho chúng con có được đức tin đơn sơ của đám đông nhưng không hời hợt; có được trái tim rộng mở của những người vè binh để nhận ra quyền năng của Lời Chúa; có được lòng can đảm từng bước của Nicôđêmô để dám sống cho sự thật. Xin cho sự hiện diện của Chúa trong tâm hồn chúng con phá tan mọi chia rẽ, và quy tụ chúng con nên một trong tình yêu và chân lý của Ngài. Amen.

LỜI CẦU NGUYỆN

Chủ sự: Anh chị em thân mến, Chúa Giêsu là Sự Thật đã đến trong thế gian, nhưng thế gian đã không đón nhận Ngài. Lời của Ngài đã gây nên chia rẽ nơi những tâm hồn không thành tâm thiện chí. Trong tâm tình khiêm tốn và khao khát, chúng ta hãy dâng lên Chúa Giêsu Thánh Thể những lời nguyện xin tha thiết:

1. *"Dân chúng đã chia rẽ vì Người"*. Chúng ta cùng cầu xin Chúa cho Đức Thánh Cha, các Giám mục, Linh mục và toàn thể Hội Thánh. Xin Chúa cho các vị chủ chăn luôn hiệp nhất với nhau trong cùng một đức tin và đức ái, can đảm rao giảng sự thật của Tin Mừng, dù có gặp chống đối, và khôn

ngoan hướng dẫn Dân Chúa vượt qua mọi chia rẽ, để Hội Thánh luôn là dấu chỉ hữu hình của sự hiệp nhất và bình an. *Cộng đoàn:* Xin Chúa nhậm lời chúng con.

2. *“Trong hàng thượng tế hay người Phariseu, có ai tin vào tên đó đâu?”*. Chúng ta cùng cầu xin Chúa cho các nhà lãnh đạo quốc gia và những người có tầm ảnh hưởng trong xã hội. Xin Chúa cho họ đừng bị quyền lực, lợi lộc và những ý thức hệ sai lầm làm cho mù quáng. Xin cho họ biết khiêm tốn lắng nghe tiếng nói của sự thật, của lương tâm, và luôn biết hành động vì công lý, đặc biệt là quan tâm đến những người nghèo khổ, những người bị xã hội coi thường và bỏ rơi. *Cộng đoàn:* Xin Chúa nhậm lời chúng con.

3. *“Xưa nay chưa hề có ai nói năng như người ấy!”*. Chúng ta cùng cầu xin Chúa cho những người đang đi tìm kiếm chân lý, những anh chị em dự tòng và những ai đang xa lìa đức tin. Xin cho họ có được tâm hồn rộng mở như những người vệ binh năm xưa, để khi nghe được Lời Chúa, họ cảm nhận được quyền năng và tình yêu của Ngài, và được ơn can đảm vượt qua mọi sợ hãi, mọi ràng buộc để tin theo Chúa và gắn bó với Ngài trọn đời. *Cộng đoàn:* Xin Chúa nhậm lời chúng con.

4. *“Cả ông nữa, ông cũng là người Galilê sao?”*. Chúng ta cùng cầu xin cho mỗi người trong cộng đoàn chúng ta. Xin cho chúng ta có được sự khôn ngoan để nhận ra những định kiến và kiêu ngạo nơi bản thân. Xin cho chúng ta có được lòng can đảm của thánh Nicôđêmo, dám nói lên sự thật, bênh vực cho công lý và những người yếu thế, dù phải đối diện với sự chế giễu hay hiểu lầm của những người xung quanh. Xin cho giờ chiều này giúp chúng con bớt xét đoán và thêm lòng yêu mến. *Cộng đoàn:* Xin Chúa nhậm lời chúng con.

Chủ sự: Lạy Chúa Giêsu, Chúa biết rõ những yếu đuối và chia rẽ trong tâm hồn chúng con. Xin lắng nghe những lời chúng con vừa tha thiết dâng lên, và ban cho chúng con ơn hiệp nhất trong tình yêu Chúa. Chúa hằng sống và hiển trị muôn đời. Amen.

LỜI NGUYỆN KẾT THÚC GIỜ CHẦU THÁNH THỂ

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, giờ chầu của chúng con sắp kết thúc. Chúng con xin dâng lời cảm tạ tri ân Chúa vì muôn vàn ơn lành Chúa đã tuôn đổ trên chúng con trong giờ phút linh thiêng này. Cảm tạ Chúa đã cho chúng con được ở lại bên Chúa, được lắng nghe Lời Chúa và được tình yêu Chúa sưởi ấm tâm hồn.

Qua Lời Chúa hôm nay, Chúa đã cho chúng con thấy rõ những thái độ khác nhau của con người khi đối diện với Sự Thật là chính Chúa. Chúng con nhận ra hình ảnh của chính mình nơi đám đông hay thay đổi, nơi những người Phariseu tự mãn, nơi những vệ binh được ơn hoán cải, và nơi một Nicôđêmô đang từng bước can đảm hơn. Chúng con ra về, lòng thầm nguyện với Chúa rằng: Chúng con không muốn là đám đông chia rẽ, chỉ biết sống theo dư luận hời hợt. Chúng con không muốn là những người Phariseu, tự cho mình là công chính mà khép lòng lại trước ơn Chúa. Lạy Chúa, xin ban cho chúng con một con tim đơn sơ như những người vệ binh, để dễ dàng nhận ra quyền năng và sự thật nơi Lời Chúa. Xin ban cho chúng con lòng can đảm, dù chỉ là khởi đầu như thánh Nicôđêmô, để dám đứng về phía công lý và sự thật.

Lạy Chúa Giêsu, sự hiện diện của Chúa trong Bí tích Thánh Thể là lời mời gọi liên lỉ, thúc giục chúng con phải chọn lựa. Xin cho chúng con luôn biết chọn Chúa, chọn tin tưởng vào Chúa ngay cả khi chúng con không hiểu hết mọi sự, chọn yêu mến Chúa trên hết mọi sự. Xin Chúa ở lại với chúng con, trong gia đình chúng con, trong công việc và trong mọi suy nghĩ, lời nói của chúng con. Xin biến chúng con thành những chứng nhân sống động cho tình yêu và sự thật của Chúa giữa một thế giới đầy chia rẽ và hoài nghi.

Chúng con xin dâng mình cho Mẹ Maria, Mẹ Thánh Thể. Xin Mẹ dạy chúng con biết chiêm ngắm và yêu mến Chúa Giêsu Thánh Thể mỗi ngày một hơn, và giúp chúng con biết can đảm sống theo những điều Chúa dạy. Nhờ lời chuyển cầu của Mẹ, xin Chúa chúc lành cho tất cả chúng con. Amen.

Chúa Nhật, ngày 22 tháng 3 – Chúa Nhật V Mùa Chay

- **Tin Mừng:** Ga 12, 20-33

GIỜ TÔN VINH ĐÃ ĐẾN: HẠT LÚA MIỄN CHẾT ĐI ĐỂ SINH NHIỀU BÔNG HẠT

MỞ ĐẦU VÀO GIỜ CHẦU

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, trong niềm tin yêu sâu sắc, chúng con quy tụ về đây, trước sự hiện diện đầy yêu thương và khiêm nhường của Chúa trong Bí tích Thánh Thể. Chúng con tìm về đây không vì một lý do nào khác ngoài lòng khao khát được ở bên Chúa, được chiêm ngắm Thánh Nhan và được lắng nghe Lời Chúa. Giờ phút này, không gian như lắng đọng, thời gian như ngừng trôi, chỉ còn lại tình yêu của Chúa đang bao bọc lấy từng người trong chúng con và tiếng lòng của chúng con đang tha thiết dâng lên Chúa.

Trong Tin Mừng hôm nay, những người Hy Lạp đã đến với các môn đệ và thưa rằng: “Thưa ông, chúng tôi muốn được gặp ông Giêsu.” Lời thỉnh cầu đơn sơ ấy không chỉ là sự tò mò của những người ngoại bang, mà còn là tiếng nói của cả nhân loại, của mọi thời đại, của chính mỗi người chúng con đang khắc khoải đi tìm kiếm chân lý, sự thật và nguồn sống vĩnh cửu. Lạy Chúa, chiều hôm nay, chúng con cũng đến trước Thánh Thể Chúa với cùng một tâm tình ấy: “Lạy Chúa, chúng con muốn được gặp Ngài.” Chúng con muốn gặp Ngài không chỉ bằng con mắt thể lý, nhưng bằng con mắt của đức tin. Chúng con muốn gặp Ngài để được Ngài chạm đến tâm hồn, để được Lời Ngài biến đổi, và để được tình yêu Ngài chữa lành mọi thương tổn.

Chúa đã đáp lại khao khát của những người Hy Lạp và của cả chúng con bằng một mạc khải thật lớn lao: “Đã đến giờ Con Người được tôn vinh.” Giờ tôn vinh mà Chúa nói đến không phải là vinh quang trần thế với quyền lực và danh vọng, mà là giờ của hy sinh, giờ của khổ giá, giờ của sự tự hiến hoàn toàn. Đó là giờ hạt lúa mì chấp nhận mục nát trong lòng đất để trở sinh một mùa lúa bội thu. Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, Chúa chính là hạt lúa mì tinh tuyền của Thiên Chúa Cha đã gieo vào lòng thế gian. Chúa đã chấp nhận cái chết trên Thập giá để mang lại cho chúng con sự sống đời đời. Và giờ đây, trong tấm bánh Thánh khiêm hạ, Chúa vẫn tiếp tục là nguồn sống, là lương thực nuôi dưỡng linh hồn chúng con trên hành trình về Quê Trời.

Trong giờ cầu thánh thiêng này, xin Chúa mở tai chúng con để chúng con biết lắng nghe và thấu hiểu Lời Ngài. Xin Chúa mở lòng chúng con để chúng con dám đón nhận mầu nhiệm Thập giá trong cuộc đời. Xin Chúa Thánh Thần, Đấng là Thần Chân Lý, xin Ngài đến và soi sáng cho chúng con, giúp chúng con đi sâu vào tình yêu tự hiến của Chúa, để nhờ đó, chúng con cũng biết chết đi cho những ích kỷ, kiêu căng của bản thân, hầu có thể sinh hoa kết trái trong đời sống đức tin, phục vụ và yêu thương. Amen.

CẦU NGUYỆN TRƯỚC THÁNH THỂ

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, Đấng đang hiện diện sống động và chân thật trước mắt chúng con, con thờ lạy Chúa, con chúc tụng Chúa, con cảm tạ Chúa vì muôn ơn lành Chúa đã thương ban cho con và cho cả thế giới. Con cảm tạ Chúa cách riêng vì hồng ân cao cả là chính sự hiện diện của Chúa trong Bí Tích Tình Yêu này. Chúa ở lại với chúng con, không phải như một kỷ vật vô tri, nhưng là một người bạn đồng hành, là vị Thiên Chúa quyền năng, là nguồn an ủi và là sức mạnh cho cuộc đời chúng con. Trong thinh lặng của giờ cầu này, con xin dâng lên Chúa trọn vẹn con người của con, với tất cả những niềm vui và nỗi buồn, những thành công và thất bại, những hy vọng và cả những lo âu. Con chẳng có gì đáng dâng, chỉ có một trái tim đơn sơ và một lòng khao khát được yêu mến Chúa.

Lạy Chúa Giêsu, khi nhìn lên Thánh Thể, con như nghe lại lời thì thầm của những người Hy Lạp năm xưa: “Thưa Thầy, chúng con muốn được gặp Thầy.” Vâng, lạy Chúa, đó cũng là tiếng lòng sâu thẳm nhất của con. Giữa những bộn bề của cuộc sống, giữa những ồn ào của danh vọng, vật chất, nhiều lúc con đã đi tìm kiếm đâu đâu mà quên mất rằng hạnh phúc đích thực chính là được gặp gỡ Chúa, được ở lại trong tình yêu của Chúa. Con đã tìm cách xây dựng cuộc sống của con theo ý riêng, cố gắng bám víu vào sự sống chóng qua này mà không dám để cho hạt lúa con người mình phải chết đi. Con sợ mất mát, con sợ hy sinh, con sợ từ bỏ, và vì thế, con vẫn mãi là một hạt lúa trơ trọi, khô cằn, không thể sinh hoa kết quả cho Nước Trời.

Lạy Chúa, xin cho con can đảm chiêm ngắm mầu nhiệm “hạt lúa mì”. Chúa đã không ngần ngại để thân mình bị nghiền nát, bị chôn vùi, để sự sống mới được trỗi sinh. Tấm Bánh Thánh con đang chiêm ngắm đây chính là hoa trái ngọt ngào nhất của sự hy sinh ấy. Xin dạy con biết yêu mến con đường thập giá, con đường của sự từ bỏ chính mình. Xin cho con hiểu rằng, mỗi khi con chết đi cho một sự kiêu ngạo, là khi con gieo mầm cho sự khiêm nhường. Mỗi khi con chết đi cho một lòng hận thù, là khi con vun trồng cho

cây yêu thương tha thứ. Mỗi khi con chết đi cho một thú vui ích kỷ, là khi con mở đường cho hoa trái của sự phục vụ nảy nở. Lạy Chúa Giêsu, tâm hồn Chúa đã xao xuyên trước giờ tử nạn, nhưng Chúa đã chọn vâng phục Thánh Ý Cha. Xin ban cho con sức mạnh của Chúa, để mỗi khi tâm hồn con xao xuyên trước những thử thách của cuộc đời, con cũng biết thưa lên rằng: “Lạy Cha, xin hãy tôn vinh Danh Cha,” và can đảm bước theo Chúa trên con đường yêu thương và tự hiến. Amen.

LỜI CHÚA (Ga 12, 20-33)

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Gioan.

Khi ấy, trong số những người lên Giêrusalem thờ phượng Thiên Chúa dịp lễ Vượt Qua, có mấy người Hy Lạp. Họ đến gặp ông Philípphê, người Bếtxaida, miền Galilê, và xin rằng: “Thưa ông, chúng tôi muốn được gặp ông Giêsu.” Ông Philípphê đi nói với ông Anrê. Ông Anrê và ông Philípphê cùng đến thưa với Đức Giêsu.

Đức Giêsu trả lời: “Đã đến giờ Con Người được tôn vinh. Thật, Thầy bảo thật anh em, nếu hạt lúa gieo vào lòng đất mà không chết đi, thì nó vẫn trơ trọi một mình; còn nếu chết đi, nó mới sinh được nhiều hạt khác. Ai yêu quý mạng sống mình, thì sẽ mất; còn ai coi thường mạng sống mình ở đời này, thì sẽ giữ lại được cho sự sống đời đời. Ai phục vụ Thầy, thì hãy theo Thầy; và Thầy ở đâu, kẻ phục vụ Thầy cũng sẽ ở đó. Ai phục vụ Thầy, Cha của Thầy sẽ quý trọng người ấy.

Bây giờ, tâm hồn Thầy xao xuyên! Thầy biết nói gì đây? ‘Lạy Cha, xin cứu con khỏi giờ này,’ nhưng chính vì giờ này mà con đã đến. Lạy Cha, xin tôn vinh Danh Cha.” Bấy giờ có tiếng từ trời vọng xuống: “Ta đã tôn vinh Danh Ta, Ta sẽ còn tôn vinh nữa!”

Dân chúng đứng ở đó nghe vậy liền nói: “Đó là tiếng sấm!” Người khác lại bảo: “Một thiên thần đã nói với ông ta!” Đức Giêsu đáp lại: “Tiếng này đã vọng xuống không phải vì tôi, mà vì các người. Giờ đây đang diễn ra cuộc phán xét thế gian này. Giờ đây thủ lãnh thế gian này sắp bị tống ra ngoài! Phần tôi, một khi được giương cao lên khỏi mặt đất, tôi sẽ kéo mọi người lên với tôi.” Đức Giêsu nói thế để ám chỉ Người sẽ phải chết cách nào.

Đó là Lời Chúa.

SUY NIỆM LỜI CHÚA

Đoạn Tin Mừng chúng ta vừa nghe là một trong những mạc khải quan trọng và sâu sắc nhất về căn tính và sứ mạng của Chúa Giêsu. Nó không chỉ là câu trả lời cho những người Hy Lạp đang tìm kiếm, mà còn là câu trả lời cho những khắc khoải sâu thẳm nhất trong tâm hồn mỗi chúng ta: Làm thế nào để sống một cuộc đời ý nghĩa? Đây là con đường dẫn đến vinh quang đích thực? Đây là nguồn mạch của sự sống vĩnh cửu? Qua hình ảnh hạt lúa mì, qua lời tâm sự về một tâm hồn xao xuyến và qua lời tiên báo về việc được “giương cao”, Chúa Giêsu đã vẽ nên một con đường, một chân lý duy nhất: con đường của sự tự hiến dẫn đến vinh quang, con đường của cái chết mang lại sự sống.

Cuộc hành trình suy niệm của chúng ta bắt đầu bằng một lời thỉnh cầu đơn sơ nhưng chứa đựng cả một nỗi khao khát của nhân loại: “Thưa ông, chúng tôi muốn được gặp ông Giêsu.” Những người Hy Lạp này là đại diện cho thế giới dân ngoại, cho những tâm hồn không thuộc về dân riêng của Chúa nhưng vẫn không ngừng tìm kiếm chân lý. Họ không tìm kiếm một vị vua trần thế, một nhà cách mạng chính trị hay một triết gia lỗi lạc. Họ tìm kiếm “ông Giêsu”, một con người cụ thể mà danh tiếng về sự khôn ngoan và quyền năng đã lan xa. Lời thỉnh cầu của họ chính là dấu chỉ cho thấy Tin Mừng cứu độ đã bắt đầu vượt ra khỏi ranh giới của dân tộc Israel để đến với muôn dân. Và chính khoảnh khắc này, Chúa Giêsu đã nhận ra: “Đã đến giờ Con Người được tôn vinh.” Giờ của Ngài đã đến. Giờ mà Ngài chờ đợi, giờ mà các ngôn sứ đã loan báo, giờ mà chương trình cứu độ của Thiên Chúa Cha đi đến đỉnh điểm. Nhưng giờ tôn vinh này lại không phải là một cuộc đăng quang theo kiểu thế gian. Nó là giờ của Thập giá. Vinh quang của Thiên Chúa được biểu lộ một cách nghịch lý, không phải qua quyền năng thống trị, mà qua tình yêu tự hiến đến cùng.

Để diễn tả màu nhiệm nghịch lý này, Chúa Giêsu đã dùng một hình ảnh vô cùng gần gũi và sống động: hình ảnh hạt lúa mì. “Nếu hạt lúa gieo vào lòng đất mà không chết đi, thì nó vẫn trơ trọi một mình; còn nếu chết đi, nó mới sinh được nhiều hạt khác.” Một hạt lúa, nếu được cất giữ cẩn thận trong kho, nó sẽ giữ nguyên hình dạng, an toàn, không bị hư hại. Nhưng nó cũng chỉ là một hạt lúa cô độc, vô ích, không thể hoàn thành sứ mệnh của mình. Chỉ khi nào nó chấp nhận được gieo vào lòng đất, chấp nhận bị chôn vùi trong bóng tối, chấp nhận mục nát, tan biến đi cái hình hài cũ của mình, thì từ sự “chết” đó, một mầm sống mới, mạnh mẽ hơn, sẽ vươn lên, để rồi trở sinh ba mươi, sáu mươi, một trăm hạt khác. Chúa Giêsu chính là Hạt Lúa Mì tuyệt hảo mà Chúa Cha đã gieo vào mảnh đất của nhân loại. Ngài đã từ bỏ vinh quang Thiên Chúa, mặc lấy thân phận con người, sống một

cuộc đời khiêm hạ, và cuối cùng, chấp nhận cái chết đau thương trên Thập giá. Cái chết của Ngài không phải là một sự thất bại, một dấu chấm hết. Trái lại, đó là hành vi gieo mình vào lòng đất, một sự hủy mình để từ đó, sự sống mới của ơn cứu độ được trở sinh dồi dào cho toàn thể nhân loại. Thân xác tan nát của Ngài trên đồi Canvê đã trở thành nguồn mạch của các Bí tích, đặc biệt là Bí tích Thánh Thể - Tấm Bánh hằng sống nuôi dưỡng chúng ta. Máu châu báu của Ngài đã đổ ra để thanh tẩy tội lỗi chúng ta. Sự Phục Sinh vinh hiển của Ngài là bông hạt đầu mùa, bảo chứng cho sự sống lại của tất cả những ai tin vào Ngài.

Quy luật của hạt lúa mì không chỉ áp dụng cho một mình Chúa Giêsu. Ngài đã mở rộng nó ra cho tất cả những ai muốn trở thành môn đệ của Ngài: “Ai yêu quý mạng sống mình, thì sẽ mất; còn ai coi thường mạng sống mình ở đời này, thì sẽ giữ lại được cho sự sống đời đời.” Đây là một lời mời gọi đầy thách thức. “Yêu quý mạng sống mình” ở đây không có nghĩa là sự chăm sóc sức khỏe thể chất chính đáng, mà là thái độ sống ích kỷ, lấy cái tôi làm trung tâm, chỉ biết tìm kiếm lợi ích, tiện nghi và sự an toàn cho bản thân. Một cuộc sống như thế, dù có vẻ thành công, sung túc theo tiêu chuẩn trần gian, thì cuối cùng cũng sẽ đi đến chỗ hư mất, tro tơi, bởi nó khép kín trước tình yêu và sự sống của Thiên Chúa. Ngược lại, “coi thường mạng sống mình” không phải là một sự liều lĩnh hay coi rẻ phẩm giá con người, mà là một thái độ sẵn sàng từ bỏ, sẵn sàng hy sinh ý riêng, thời giờ, của cải, thậm chí cả mạng sống vì Chúa và vì tha nhân. Đó là cuộc sống của người mẹ hy sinh giấc ngủ vì con thơ, của người cha vất vả làm lụng vì gia đình, của người tông đồ dấn thân trên những nẻo đường truyền giáo, của người tín hữu âm thầm phục vụ trong giáo xứ, của mỗi chúng ta khi dám tha thứ cho người xúc phạm đến mình, khi dám nói lên sự thật dù bị chống đối, khi dám cho đi mà không tính toán. Mỗi hành vi “chết đi” cho cái tôi ích kỷ như thế là một lần chúng ta gieo mầm cho sự sống vĩnh cửu, là một lần chúng ta làm cho Nước Chúa được hiện diện và sinh hoa kết quả ngay tại đời này.

Con đường tự hiến này không hề dễ dàng. Chính Chúa Giêsu, trong thân phận con người, cũng đã cảm nhận sâu sắc sự khắc nghiệt của nó. Ngài đã phải thốt lên: “Bây giờ, tâm hồn Thầy xao xuyến!” Đây không phải là một lời than vãn của sự yếu đuối, mà là một sự thổ lộ chân thành về nỗi thống khổ tột cùng đang đè nặng tâm hồn Ngài. Ngài nhìn thấy trước cuộc khổ nạn kinh hoàng, sự phản bội của môn đệ, sự cô đơn, nỗi đau đớn cả thể xác lẫn tinh thần. Con người tự nhiên trong Ngài muốn thưa lên: “Lạy Cha, xin cứu con khỏi giờ này.” Nhưng ngay lập tức, ý thức về sứ mạng và

tình yêu vâng phục đối với Chúa Cha đã chiến thắng: “nhưng chính vì giờ này mà con đã đến. Lạy Cha, xin tôn vinh Danh Cha.” Lời cầu nguyện của Chúa Giêsu đã dạy chúng ta một bài học vô giá. Trong những giờ phút đen tối nhất của cuộc đời, khi chúng ta phải đối diện với bệnh tật, thất bại, mất mát, đau khổ, tâm hồn chúng ta cũng xao xuyến. Chúng ta cũng muốn van xin Chúa cất chén đắng ra khỏi chúng ta. Điều đó không sai. Nhưng sau lời van xin ấy, xin cho chúng ta có đủ can đảm và đức tin để nói tiếp như Chúa Giêsu: “Lạy Cha, xin không theo ý con, mà xin cho Danh Cha được cả sáng.” Chính trong sự vâng phục và tín thác hoàn toàn vào tình yêu quan phòng của Thiên Chúa mà chúng ta tìm thấy bình an và sức mạnh để vượt qua thử thách. Vinh quang của Thiên Chúa thường được biểu lộ không phải qua việc Ngài cất đi thập giá, mà là qua việc Ngài ban cho chúng ta sức mạnh để vác thập giá theo Ngài.

Và đỉnh cao của sự tự hiến này được Chúa Giêsu diễn tả qua hình ảnh cuối cùng: “Phần tôi, một khi được giương cao lên khỏi mặt đất, tôi sẽ kéo mọi người lên với tôi.” “Giương cao” ở đây mang hai ý nghĩa thật sâu sắc. Trước hết, đó là hình ảnh bị giương cao trên cây Thập tự, một hình phạt ô nhục nhất thời bấy giờ. Chúa Giêsu bị treo lên giữa trời và đất, trần trụi, bị mọi người khinh bỉ. Nhưng chính từ nơi thấp hèn nhất, từ biểu tượng của sự thất bại và đau khổ, tình yêu của Thiên Chúa lại tỏa sáng rực rỡ nhất. Thập giá trở thành ngai vàng của Vua Tình Yêu, nơi Ngài dang rộng vòng tay để ôm lấy tất cả nhân loại tội lỗi. Thứ hai, “giương cao” còn có nghĩa là được tôn vinh trong sự Phục Sinh và Lên Trời, được Chúa Cha đặt lên ngự bên hữu Người. Sự giương cao này là chiến thắng cuối cùng trên tội lỗi và sự chết. Và từ vinh quang đó, Chúa Giêsu có một sức hút mãnh liệt, một sức kéo thiêng liêng. Ngài không ép buộc, không áp đặt, nhưng Ngài “kéo” chúng ta bằng sức mạnh của tình yêu. Ai chiêm ngắm Chúa Giêsu trên Thập giá, ai cảm nhận được tình yêu vô biên của một Thiên Chúa đã chết vì mình, người đó không thể không bị rung động, không thể không được kéo đến gần Ngài. Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, mỗi lần chúng con chiêm ngắm Thánh Thể được giương cao trong Thánh lễ hay đặt trên bàn thờ trong giờ cầu nguyện, chúng con lại được nhắc nhở về sức kéo đầy yêu thương của Chúa. Chúa đang được giương cao trước mắt chúng con, mời gọi chúng con hãy đến với Ngài, để được Ngài chữa lành, tha thứ và kéo chúng con lên khỏi những vũng lầy của tội lỗi, của đam mê, của những lo toan trần thế, và nâng chúng con lên cao với Ngài trong sự sống thần linh của Thiên Chúa.

LỜI CẦU NGUYỆN

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, sau những giây phút lắng đọng trong Lời Chúa và suy niệm về mầu nhiệm tình yêu tự hiến của Ngài, chúng con xin dâng lên Chúa những lời nguyện tha thiết:

1. Chúa đã phán: "Đã đến giờ Con Người được tôn vinh." Chúng con xin cầu cho Hội Thánh trên khắp thế giới. Xin cho Đức Thánh Cha, các Giám mục, Linh mục và toàn thể dân Chúa luôn can đảm làm chứng cho vinh quang đích thực của Thiên Chúa, là vinh quang của tình yêu và phục vụ. Xin cho Hội Thánh không tìm kiếm vinh quang trần thế, nhưng biết noi gương Chúa, trở nên hạt lúa mì được gieo vào lòng đời, sẵn sàng chết đi cho những lợi ích riêng để Tin Mừng được lan tỏa và sinh nhiều hoa trái thiêng liêng cho các linh hồn. *Chúng con cầu xin Chúa.*

2. Chúa đã dạy: "Nếu hạt lúa gieo vào lòng đất mà không chết đi, thì nó vẫn trơ trọi một mình." Chúng con xin cầu cho mỗi người chúng con. Chúng con thường sợ hãi hy sinh, ngại ngùng từ bỏ và luôn tìm cách bảo vệ cái tôi ích kỷ của mình. Xin Chúa ban cho chúng con lòng can đảm để dám "chết đi" mỗi ngày trong những việc nhỏ bé: chết đi cho sự tự ái để nói một lời xin lỗi, chết đi cho sự lười biếng để chu toàn bổn phận, chết đi cho sự ham muốn chiếm hữu để sống quảng đại chia sẻ. Xin cho đời sống chúng con trở nên mảnh đất màu mỡ để Lời Chúa triển nở và sinh hoa kết quả. *Chúng con cầu xin Chúa.*

3. Tâm hồn Chúa đã xao xuyến trước cuộc khổ nạn, nhưng Chúa đã tin thác thưa lên: "Lạy Cha, xin tôn vinh Danh Cha." Chúng con xin tha thiết cầu cho những anh chị em đang phải trải qua đau khổ về tinh thần cũng như thể xác: những người bệnh tật, những người đang gặp thử thách trong đời sống đức tin, những gia đình đang tan vỡ, những người đang thất vọng và mất phương hướng. Xin Chúa ở bên cạnh và nâng đỡ họ, ban cho họ sức mạnh để kết hợp những đau khổ của mình với cuộc khổ nạn của Chúa, và giúp họ tìm thấy ý nghĩa và bình an trong sự tin thác vào tình yêu quan phòng của Chúa Cha. *Chúng con cầu xin Chúa.*

4. Chúa đã hứa: "Một khi được giương cao lên khỏi mặt đất, tôi sẽ kéo mọi người lên với tôi." Chúng con xin cầu cho tất cả những người chưa nhận biết Chúa, những người đang sống trong lầm lạc và tội lỗi. Xin cho ánh sáng tình yêu của Chúa từ Thánh giá và từ Bí tích Thánh Thể chiếu soi tâm hồn họ. Xin Chúa dùng chính cuộc sống chứng tá của mỗi người Kitô hữu chúng con để "kéo" họ đến gần

Chúa, để họ cũng được cảm nhận tình yêu cứu độ và tìm thấy sự sống đích thực nơi Ngài. *Chúng con cầu xin Chúa.*

LỜI NGUYỆN KẾT THÚC GIỜ CHẦU THÁNH THỂ

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, chúng con xin hết lòng cảm tạ Chúa vì giờ phút hồng ân này. Chúa đã cho chúng con được quây quần bên Thánh Thể Chúa, được lắng nghe và suy niệm Lời Hằng Sống của Ngài. Chúng con cảm tạ Chúa vì đã dạy cho chúng con bài học sâu sắc về hạt lúa mì: bài học về sự sống nảy sinh từ cái chết, về vinh quang được tìm thấy trong sự tự hiến.

Chúng con đã được chiêm ngắm tình yêu vô biên của Chúa, một tình yêu đã không ngần ngại đi đến tận cùng, chấp nhận bị nghiền nát như hạt lúa để trở thành tấm bánh nuôi sống chúng con. Chúng con đã được nghe tiếng lòng xao xuyến của Chúa, để rồi cảm phục sự vâng phục tuyệt đối của Chúa đối với Thánh Ý Cha. Chúng con đã được nhìn lên Chúa "bị giương cao", để cảm nhận sức hút mãnh liệt của tình yêu cứu độ.

Giờ chầu đã sắp kết thúc, chúng con sắp trở về với cuộc sống đời thường, với những bồn phiền và trách nhiệm. Xin Chúa đừng để những ơn lành của giờ chầu này trôi đi vô ích. Xin khắc ghi vào tâm hồn chúng con quy luật của hạt lúa mì, để chúng con không còn sợ hãi những hy sinh, mất mát trong cuộc sống. Xin cho chúng con biết gieo vào đời những hành động yêu thương, dù nhỏ bé, bằng cách chết đi cho tính ích kỷ, kiêu căng, và ghen ghét. Xin cho chúng con biết biến những "giờ xao xuyến" của cuộc đời thành cơ hội để tín thác và tôn vinh Danh Cha.

Lạy Chúa Giêsu, xin ban phúc lành cho chúng con, cho gia đình, giáo xứ và cho toàn thể giới. Xin Chúa tiếp tục "kéo" chúng con mỗi ngày một gần Chúa hơn, để cuộc đời chúng con thực sự trở nên bài ca chúc tụng tình yêu tự hiến của Ngài. Chúng con xin dâng trọn cuộc sống chúng con cho Chúa, qua lời chuyển cầu của Mẹ Maria, Mẹ của Lòng Thương Xót, và Thánh Cả Giuse, mẫu gương của đời sống âm thầm phục vụ. Amen.

Thứ Hai, ngày 23 tháng 3

- **Tin Mừng:** Ga 8, 1-11

“TÔI KHÔNG LÊN ÁN CHỊ ĐÂU”

MỞ ĐẦU VÀO GIỜ CHẦU

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, trong sự thinh lặng và khiêm hạ của tấm bánh Thánh, chúng con tin thật Chúa đang hiện diện. Chúng con cùng nhau quy tụ nơi đây, trước tôn nhan Chúa, để thờ lạy, ngợi khen và cảm tạ tình yêu vô biên của Ngài. Giờ phút này, xin cho tâm trí chúng con được lắng đọng, xin cho con tim chúng con được mở ra, để chúng con thật sự được ở lại trong Chúa và để Chúa ở lại trong chúng con.

Thế giới chúng con đang sống là một thế giới ồn ào, vội vã. Những tiếng nói của thành công, của danh vọng, của những lời phán xét và kết án cứ không ngừng vang lên, lôi kéo chúng con đi và đôi khi nhấn chìm chúng con trong tuyệt vọng. Chúng con dễ dàng bị cuốn vào vòng xoáy của việc phán xét người khác, và cũng quá sợ hãi trước những ánh mắt phán xét của thế gian. Chúng con đến với Chúa giờ đây không phải với một tâm hồn trong sạch vẹn toàn, không phải với một bản thành tích đáng tự hào. Trái lại, chúng con đến với Chúa như những con người yếu đuối, tội lỗi, mang trong mình những vết thương, những gánh nặng và cả những mặc cảm tội lỗi. Chúng con đến, có khi giống như người phụ nữ trong Tin Mừng, bị bắt quả tang trong tội lỗi, bị người đời lôi ra giữa ánh sáng để bêu riếu, kết án, và không còn đường lui. Chúng con cảm thấy xấu hổ, tủi nhục và chỉ biết cúi gằm mặt xuống, không dám ngược nhìn ai.

Nhưng lạy Chúa Giêsu, chính trong những giây phút tăm tối nhất của cuộc đời, Lời Chúa lại là ngọn đuốc soi đường. Bài Tin Mừng hôm nay mở ra cho chúng con một con đường mới, một con đường không mang tên "kết án" mà mang tên "lòng thương xót". Chúa đã không đứng về phía những người lớn tiếng tố cáo, cũng không phớt lờ tội lỗi của người phụ nữ. Chúa đã chọn một con đường của tình yêu, của sự tha thứ và chữa lành. Chúa đã đối diện với đám đông cuồng nộ bằng sự thinh lặng đầy quyền năng, và đã đối diện với người phụ nữ tội lỗi bằng ánh mắt dịu dàng của lòng xót thương.

Trong giờ chầu thánh thiêng này, chúng con xin được chiêm ngắm Chúa, Đấng giàu lòng thương xót. Xin Chúa giúp chúng con can đảm đối diện với sự thật về con người yếu đuối của mình, không phải để thất vọng,

nhưng để nhận ra rằng lòng thương xót của Chúa còn lớn hơn tội lỗi chúng con gấp bội. Xin Chúa Thánh Thần, Đấng là nguồn mạch của mọi ơn lành, thánh hóa giờ chầu này, để mỗi người chúng con, khi chiêm ngắm Chúa Giêsu Thánh Thể, cũng được nghe thấy tiếng nói yêu thương của Ngài vang lên trong tâm hồn: “Ta không lên án con đâu. Hãy về và từ nay đừng phạm tội nữa”. Xin cho giờ phút này trở thành một cuộc gặp gỡ cá vị, một cuộc đối thoại sâu thẳm giữa tâm hồn tội lỗi của chúng con và Trái Tim nhân lành của Chúa. Amen.

CẦU NGUYỆN TRƯỚC THÁNH THỂ

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, con đang ở đây, trước sự hiện diện sống động và yêu thương của Chúa. Trong sự thinh lặng của ngôi nhà thờ này, con nghe rõ hơn nhịp đập của con tim mình, và con cũng cảm nhận được sự bình an sâu thẳm phát ra từ Thánh Thể Chúa. Con không có gì đáng dâng lên Chúa, ngoài một trái tim đầy những bộn bề, lo toan, một tâm hồn nhuốm màu tội lỗi và một thân xác mỏi mòn vì những gánh nặng của cuộc sống. Nhưng con tin rằng, chính con người thật của con, dù bất toàn và yếu đuối, lại là điều Chúa đang chờ đợi. Chúa không cần những lễ vật cao sang, nhưng Chúa khao khát một tấm lòng tan nát khiêm cung. Giờ đây, con xin dâng lên Chúa tất cả con người của con, không che giấu, không bào chữa. Con xin đặt dưới chân Chúa những thành công và cả những thất bại, những niềm vui và cả những nỗi buồn, những lúc con mạnh mẽ tin yêu và cả những khi con vấp ngã trong tội. Lạy Chúa, nhiều lần trong đời, con cũng thấy mình như người phụ nữ bị bắt quả tang. Có thể không ai lời con ra giữa đám đông, nhưng chính lương tâm con đã làm điều đó. Chính con đã tự kết án mình, đã để cho tiếng nói của ma quỷ gieo rắc sự thất vọng và nghi ngờ về lòng thương xót của Chúa. Con đã tự xây nên những bức tường thành của sự mặc cảm, tự giam mình trong nỗi hổ thẹn và không dám ngược nhìn lên Chúa. Con sợ ánh mắt của Chúa, vì con nghĩ rằng ánh mắt ấy cũng sẽ giống như ánh mắt của những người biệt phái và kinh sư, một ánh mắt soi mói, tìm lỗi và sẵn sàng ném đá. Nhưng Lời Chúa hôm nay đã phá tan đi bức tường sợ hãi ấy. Chúa đã không nhìn người phụ nữ bằng ánh mắt kết án. Chúa đã nhìn chị bằng ánh mắt của một người Cha, một người Thầy, một người Bạn, một Vị Thiên Chúa thấu hiểu và yêu thương. Đó là ánh mắt không chỉ tha thứ cho quá khứ, mà còn mở ra một tương lai, một con đường mới để bước đi. Lạy Chúa Giêsu, trong giờ phút này, xin hãy nhìn con bằng ánh mắt ấy. Xin hãy để ánh mắt yêu thương của Chúa xuyên thấu mọi lớp vỏ bọc, mọi sự cứng cỏi trong con. Xin ánh mắt Chúa chữa lành những vết thương do tội lỗi gây ra, xoa dịu những nỗi đau và mặc cảm mà con đã mang

trong lòng bấy lâu. Con không xin Chúa làm ngơ trước tội lỗi của con, nhưng con xin Chúa ban cho con sức mạnh để nhìn nhận tội lỗi mình trong ánh sáng của lòng thương xót Chúa, để con can đảm trỗi dậy và bước đi theo lời mời gọi của Ngài: "Hãy về và đừng phạm tội nữa". Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, xin ở lại với con, trong con và cho con. Amen.

LỜI CHÚA (Ga 8, 1-11)

Khi ấy, Đức Giêsu đi đến núi Ô-liu. Vừa tảng sáng, Người trở lại Đền Thờ. Toàn dân đến với Người. Người ngồi xuống và giảng dạy họ.

Lúc đó, các kinh sư và người Pha-ri-sêu dẫn đến trước mặt Đức Giêsu một phụ nữ bị bắt quả tang phạm tội ngoại tình. Họ để chị ta đứng ở giữa, rồi nói với Người: "Thưa Thầy, người đàn bà này bị bắt quả tang đang ngoại tình. Trong sách Luật, ông Mô-sê truyền cho chúng tôi phải ném đá hạng đàn bà đó. Còn Thầy, Thầy nghĩ sao?" Họ nói thế nhằm thử Người, để có bằng cớ tố cáo Người. Nhưng Đức Giêsu cúi xuống, lấy ngón tay viết trên đất.

Vì họ cứ hỏi mãi, nên Người ngẩng đầu lên và bảo họ: "Ai trong các ông sạch tội, thì cứ việc lấy đá mà ném trước đi." Rồi Người lại cúi xuống viết trên đất. Nghe vậy, họ bỏ đi hết, kể trước người sau, bắt đầu từ những người lớn tuổi. Chỉ còn lại một mình Đức Giêsu với người phụ nữ đứng ở giữa.

Người ngẩng đầu lên và nói: "Này chị, họ đâu cả rồi? Không ai lên án chị sao?" Người đàn bà đáp: "Thưa ông, không có ai cả." Đức Giêsu nói: "Tôi cũng vậy, tôi không lên án chị đâu. Chị cứ về đi, và từ nay đừng phạm tội nữa."

SUY NIỆM LỜI CHÚA

Đoạn Tin Mừng chúng ta vừa nghe như một cuốn phim quay chậm, đưa chúng ta vào một trong những khung cảnh kịch tính và sâu sắc nhất về lòng thương xót của Thiên Chúa. Đó không chỉ là câu chuyện của một người phụ nữ vô danh bị bắt quả tang phạm tội, mà còn là câu chuyện của mỗi chúng ta, những con người luôn đứng trước hai sự lựa chọn: kết án hay tha thứ, luật lệ hay tình yêu, tự mãn hay khiêm nhường. Giờ đây, trong sự thinh lặng trước Thánh Thể, chúng ta hãy để Lời Chúa thấm nhập và soi chiếu từng góc ngách tâm hồn mình.

Câu chuyện bắt đầu vào một buổi sáng đẹp trời tại Đền Thờ, nơi Đức Giêsu đang giảng dạy. Khung cảnh thật bình yên, Lời Chúa như dòng nước mát đang tưới gội tâm hồn dân chúng. Bỗng chốc, sự bình yên ấy bị phá vỡ bởi một đám đông giận dữ. Các kinh sư và người Phariseu, những nhà lãnh đạo tôn giáo, những người tự cho mình quyền giữ luật, lôi đến một người phụ nữ. Họ không chỉ dẫn chị đến, mà là "lôi" đến, một hành động đầy bạo lực, thiếu tôn trọng nhân phẩm. Họ đặt chị "đứng ở giữa", biến chị thành một vật trưng bày cho sự ô uế, một công cụ để họ đạt được mục đích của mình. Nỗi đau của chị, sự nhục nhã của chị, dường như không có ý nghĩa gì với họ. Điều họ quan tâm duy nhất là cái bẫy họ đang giăng ra cho Đức Giêsu. "Thưa Thầy, người đàn bà này bị bắt quả tang đang ngoại tình. Trong sách Luật, ông Môsê truyền cho chúng tôi phải ném đá hạng đàn bà đó. Còn Thầy, Thầy nghĩ sao?". Một câu hỏi hiểm độc, một cái bẫy hoàn hảo. Nếu Đức Giêsu nói "thưa", Ngài sẽ đi ngược lại Luật Môsê, một tội trọng không thể chấp nhận. Nếu Ngài nói "ném đá", hình ảnh về một vị Thầy nhân hậu, yêu thương người tội lỗi mà Ngài xây dựng bấy lâu sẽ sụp đổ. Hơn nữa, chỉ có chính quyền Rôma mới có quyền xử tử. Dù trả lời cách nào, Đức Giêsu cũng sẽ mắc bẫy. Họ đã dùng Luật pháp của Thiên Chúa, một điều vốn tốt lành, để trở thành vũ khí giết người và gài bẫy hại nhau. Nhìn vào họ, chúng ta có thấy hình ảnh của mình trong đó không? Đã bao lần chúng ta dùng những tiêu chuẩn đạo đức, những quy tắc, những "lẽ phải" của mình để lên án, chỉ trích, và dồn người khác vào chân tường? Đã bao lần chúng ta nhân danh sự thật, công lý để làm tổn thương anh chị em mình, chỉ để thỏa mãn sự tự cao, tự đại của bản thân?

Trước sự căng thẳng tột độ, trước những ánh mắt hằn học và một trái tim tan nát vì sợ hãi, Đức Giêsu đã làm một hành động thật bất ngờ: "Người cúi xuống, lấy ngón tay viết trên đất". Một sự thỉnh lặng đầy quyền năng. Ngài không vội vã trả lời, không tranh cãi tay đôi. Ngài cúi xuống. Hành động cúi xuống này thật ý nghĩa. Ngài cúi xuống ngang tầm với người phụ nữ đang tủi nhục, để cho chị thấy rằng Ngài không ở trên cao mà phán xét chị. Ngài cúi xuống gần với mặt đất, gần với bụi đất mà con người được dựng nên, như một lời nhắc nhở tất cả về thân phận mỏng giòn, yếu đuối của mình. Ngài viết gì trên đất? Kinh Thánh không cho chúng ta biết. Có nhà chú giải cho rằng Ngài viết ra tội lỗi của chính những người đang tố cáo. Có người lại nghĩ Ngài viết ra những lời của Lòng Thương Xót, một bộ luật mới của Tình Yêu. Dù Ngài viết gì, hành động đó đã tạo ra một khoảng lặng cần thiết. Nó buộc đám đông đang sôi sục phải dừng lại. Nó buộc họ phải chuyển sự chú ý từ câu hỏi hóc búa của họ sang hành động kỳ lạ của Ngài. Trong thế giới ồn ào của chúng ta, sự thỉnh lặng của Chúa Giêsu là một bài học

quý giá. Trước những xung đột, những lời kết án, có lẽ điều chúng ta cần làm trước tiên không phải là phản ứng, mà là cúi xuống trong thinh lặng, để lắng nghe tiếng Chúa và để tìm kiếm sự khôn ngoan từ Ngài.

Khi họ cứ gặng hỏi mãi, Đức Giêsu ngẩng đầu lên. Ánh mắt Ngài lúc này chắc hẳn không phải là ánh mắt giận dữ, nhưng là ánh mắt thấu suốt tâm can. Và Ngài đã phán một câu duy nhất, một câu nói đi vào lịch sử, làm đảo lộn mọi trật tự phán xét của con người: "Ai trong các ông sạch tội, thì cứ việc lấy đá mà ném trước đi." Ngài không hủy bỏ luật. Ngài cũng không nói người phụ nữ này vô tội. Ngài chỉ đưa ra một điều kiện duy nhất để thi hành luật: người thi hành án phải là người vô tội. Bằng một câu nói, Ngài đã chuyển vị trí của người phán xét. Những kẻ tố cáo bỗng chốc trở thành những người bị chất vấn. Tòa án không còn xử tội người phụ nữ nữa, mà đang xử chính lương tâm của họ. Ngài đã trao lại viên đá cho họ, nhưng giờ đây viên đá ấy không còn dùng để ném người khác, mà lại trở thành sức nặng đè lên chính lương tâm họ. Mỗi người trong họ, khi cầm viên đá trên tay, buộc phải nhìn lại cuộc đời mình, nhìn lại những tội lỗi kín giấu, những yếu đuối không ai biết. Lời Chúa như một tấm gương soi, phản chiếu sự thật mà họ không thể chối cãi: họ cũng là những tội nhân.

Và rồi, một cuộc rút lui trong im lặng. "Họ bỏ đi hết, kẻ trước người sau, bắt đầu từ những người lớn tuổi." Tại sao lại bắt đầu từ những người lớn tuổi? Phải chăng vì họ là những người đã sống lâu hơn, đã có nhiều thời gian hơn để phạm tội, và cũng khôn ngoan hơn để nhận ra sự thật trong lời Đức Giêsu? Những viên đá trên tay họ từ từ rơi xuống đất. Sự kiêu ngạo, sự hiếu thắng ban đầu đã biến mất, nhường chỗ cho sự xấu hổ và tự vấn. Đám đông tan rã, chỉ còn lại sự thinh lặng. Trong sự thinh lặng đó, chỉ còn lại hai người: Đức Giêsu và người phụ nữ. Chỉ còn lại Lòng Thương Xót và sự khốn cùng. Đây chính là khung cảnh đẹp nhất của sự tha thứ. Sự tha thứ đích thực không phải là một sự kiện ồn ào, công khai, mà là một cuộc gặp gỡ thân tình, một cuộc đối thoại giữa Thiên Chúa và tội nhân.

Lúc này, Đức Giêsu lại ngẩng đầu lên. Ngài hỏi một câu thật nhẹ nhàng: "Này chị, họ đâu cả rồi? Không ai lên án chị sao?". Ngài không hỏi "Tội của chị thế nào?". Ngài quan tâm đến con người của chị trước tiên. Ngài muốn chị nhận ra rằng những kẻ lớn tiếng kết án chị đã không còn ở đó nữa. Quyền lực của họ trên chị đã chấm dứt. Và khi người phụ nữ trả lời: "Thưa ông, không có ai cả", chị đã gián tiếp thừa nhận rằng chị đáng bị lên án, nhưng không còn ai làm điều đó. Chỉ còn một mình Đức Giêsu, Đấng duy nhất có quyền phán xét vì Ngài là Đấng vô tội. Chị đang chờ đợi lời phán quyết cuối cùng từ Ngài. Và rồi, lời phán quyết ấy đã được công bố, không

phải bằng một bản án tử hình, mà bằng một lời tha thứ đầy yêu thương: "Tôi cũng vậy, tôi không lên án chị đâu." Ôi, lạ Chúa, lời nói này thật ngọt ngào biết bao! Đó là lời mà mọi tội nhân đều khao khát được nghe. "Tôi không lên án chị". Chúa không nói rằng tội lỗi không quan trọng. Nhưng Chúa nói rằng tình yêu của Ngài lớn hơn tội lỗi. Nhân phẩm của con người quý giá hơn những lầm lỗi của họ. Chúa không xóa bỏ công lý, nhưng Ngài đã thực thi một thứ công lý cao hơn, đó là công lý của Lòng Thương Xót, nơi mà tình yêu chiến thắng tất cả.

Nhưng lòng thương xót của Chúa không phải là một sự dễ dãi. Nó luôn đi kèm với một lời mời gọi hoán cải. Sau khi tha thứ, Chúa nói tiếp: "Chị cứ về đi, và từ nay đừng phạm tội nữa." Đây không phải là một điều kiện, mà là một hệ quả của sự tha thứ. Khi một người đã thực sự cảm nghiệm được lòng thương xót của Chúa, họ sẽ có một sức mạnh mới để từ bỏ tội lỗi. Sự tha thứ của Chúa không chỉ xóa bỏ quá khứ, mà còn chữa lành hiện tại và mở ra một tương lai mới. Chúa không chỉ lau sạch vết nhơ, mà còn băng bó vết thương và ban cho sức mạnh để bước đi. "Hãy về đi" – Chúa trả lại cho người phụ nữ sự tự do, phẩm giá và vị trí của chị trong cộng đồng. "Đừng phạm tội nữa" – Chúa trao cho chị một trách nhiệm, một con đường mới để sống xứng đáng với tình yêu mà chị vừa nhận được.

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, câu chuyện này cũng là câu chuyện của cuộc đời chúng con. Chúng con vừa là người phụ nữ tội lỗi, cần được Chúa tha thứ và chữa lành. Chúng con cũng vừa là đám đông kết án, luôn cầm sẵn đá trong tay để ném người khác. Xin cho chúng con, khi chiêm ngắm Thánh Thể Chúa, học được bài học của sự khiêm nhường. Xin cho chúng con can đảm buông những viên đá phán xét xuống, để nhận ra rằng mình cũng là tội nhân, cũng cần lòng thương xót của Chúa. Xin cho chúng con, khi vấp ngã, đừng bao giờ thất vọng, nhưng hãy chạy đến với Chúa, Đấng đang cúi xuống viết trên mặt đất của cuộc đời chúng con những lời yêu thương và tha thứ. Và xin cho chúng con, sau khi được Chúa thứ tha, biết sống một cuộc đời mới, một cuộc đời loan báo về một Thiên Chúa không bao giờ kết án, nhưng luôn yêu thương và chờ đợi chúng con trở về. Amen.

LỜI CẦU NGUYỆN

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, trước tình yêu và lòng thương xót vô biên của Chúa, chúng con xin dâng lên những lời nguyện tha thiết:

1. **"Ai trong các ông sạch tội, thì cứ việc lấy đá mà ném trước đi."**
Lạy Chúa, Chúa đã dùng lời này để thức tỉnh lương tâm của những người

đang hằng say kết án. Chúng con cầu xin Chúa cho Đức Thánh Cha, các Giám mục, Linh mục và toàn thể Hội Thánh. Xin cho các vị mục tử luôn có được trái tim nhân hậu của Chúa, để các ngài không trở thành những người xét xử nghiêm khắc, nhưng là những người cha nhân lành, sẵn sàng cúi xuống trên những nỗi đau, những yếu đuối của đoàn chiên. Xin cho mỗi người chúng con cũng biết tự vấn lương tâm mình trước khi vội vàng phán xét anh chị em, để chúng con nhận ra rằng tất cả chúng con đều là tội nhân và đều cần đến lòng thương xót của Chúa. *Chúng con cùng cầu xin Chúa.*

2. **"Họ để chị ta đứng ở giữa."** Lạy Chúa, người phụ nữ đã phải chịu đựng nỗi nhục nhã ê chề khi bị phơi bày tội lỗi trước mặt mọi người. Chúng con xin cầu nguyện cho những người đang bị xã hội kết án, bị dư luận chỉ trích, những người đang mang gánh nặng của tội lỗi và mặc cảm. Đặc biệt, chúng con xin nhớ đến những người làm lỡ, những người bị gia đình và bạn bè xa lánh. Xin Chúa là nơi nương náu cho họ, xin ánh mắt yêu thương của Chúa chữa lành những vết thương lòng của họ và xin cho họ cảm nhận được rằng, dù cả thế gian có quay lưng, thì Chúa vẫn ở đó, không kết án mà luôn mở rộng vòng tay chờ đón họ trở về. *Chúng con cùng cầu xin Chúa.*

3. **"Này chị, họ đâu cả rồi? Không ai lên án chị sao?"** Lạy Chúa, Chúa đã giải thoát người phụ nữ khỏi những kẻ tố cáo và trả lại cho chị sự bình an. Chúng con cầu xin Chúa cho chính bản thân mỗi người chúng con. Nhiều khi, kẻ kết án chúng con gay gắt nhất lại chính là bản thân chúng con. Chúng con bị giam cầm trong những lỗi lầm quá khứ, bị dẫn dắt bởi những yếu đuối của mình và không tin vào sự tha thứ. Xin cho lời Chúa hôm nay vang vọng mạnh mẽ trong tâm hồn chúng con, để chúng con dám tin vào tình yêu lớn hơn tội lỗi của Chúa, can đảm tha thứ cho chính mình và đón nhận sự bình an mà chỉ một mình Chúa mới có thể ban tặng. *Chúng con cùng cầu xin Chúa.*

4. **"Tôi cũng vậy, tôi không lên án chị đâu. Chị cứ về đi, và từ nay đừng phạm tội nữa."** Lạy Chúa, lời tha thứ của Chúa đã mở ra cho người phụ nữ một cuộc đời mới. Chúng con xin cầu nguyện cho cộng đoàn chúng con đang hiện diện nơi đây. Sau giờ cầu nguyện này, xin cho mỗi người chúng con khi trở về với cuộc sống thường ngày, biết mang theo lòng thương xót của Chúa đến cho mọi người chúng con gặp gỡ. Xin cho chúng con biết dùng lời nói để nâng đỡ thay vì chỉ trích, biết dùng hành động để bao dung thay vì loại trừ, và biết dùng ánh mắt để cảm thông thay vì xét nét. Xin cho chúng con trở thành những chứng nhân sống động cho một Thiên Chúa giàu lòng thương xót. *Chúng con cùng cầu xin Chúa.*

LỜI NGUYỆN KẾT THÚC GIỜ CHẦU THÁNH THỂ

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, chúng con xin dâng lời cảm tạ Chúa vì giờ phút hồng ân Chúa đã ban cho chúng con. Cảm tạ Chúa đã cho chúng con được ở lại bên Thánh Tâm Chúa, được lắng nghe Lời Chúa, và được chiêm ngắm tình yêu không bến bờ của Ngài.

Trong giờ chầu này, Chúa đã cho chúng con thấy lại dung mạo thật của Thiên Chúa, một Thiên Chúa không tìm cách bắt lỗi, không vui mừng trước sự sa ngã của con người, nhưng là một Thiên Chúa luôn cúi xuống, kiên nhẫn chờ đợi và sẵn sàng tha thứ. Chúa đã dạy chúng con bài học về lòng thương xót, không chỉ là thương xót tha nhân, mà còn là đón nhận lòng thương xót của Chúa cho chính mình.

Chúng con ra về, mang theo trong tim lời của Chúa: "Ta không lên án con". Xin cho lời này trở thành sức mạnh nâng đỡ chúng con mỗi khi chúng con vấp ngã, thành niềm hy vọng cho chúng con mỗi khi chúng con thất vọng về bản thân. Xin cho lời này cũng biến đổi cách chúng con nhìn anh chị em mình, giúp chúng con biết buông bỏ những viên đá của sự phán xét, kiêu căng và thành kiến.

Chúng con xin dâng giờ chầu này, cùng với mọi ước nguyện của mỗi người chúng con cho Mẹ Maria, Mẹ của Lòng Thương Xót. Xin Mẹ dạy chúng con biết sống bao dung và nhân hậu như Con của Mẹ.

Giờ đây, xin Chúa ban phép lành cho chúng con, cho gia đình, cho giáo xứ và cho toàn thể giới, để tất cả chúng con được sống trong bình an và tình yêu của Chúa, hôm nay và mãi mãi. Amen.

Thứ Ba, ngày 24 tháng 3

- **Tin Mừng:** Ga 8, 21-30

KHI CÁC ÔNG GIƯƠNG CAO CON NGƯỜI LÊN, BÂY GIỜ CÁC ÔNG SẼ BIẾT TÔI LÀ

MỞ ĐẦU VÀO GIỜ CHÀU

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, chúng con đang quy tụ bên nhau trong giờ phút linh thiêng này, trước sự hiện diện sống động và đầy yêu thương của Chúa. Chúng con tìm về đây, trước Tôn Nhan Chúa ẩn mình trong tấm bánh nhỏ bé, để được nghỉ ngơi, để được lắng nghe và để được biến đổi. Trái tim chúng con mang theo bao bận bẻ của cuộc sống, bao lo toan của một thế giới vật chất, và cả những gánh nặng của tội lỗi, của sự yếu đuối. Chúng con nhận ra mình là những con người "thuộc về hạ giới", với những suy nghĩ, tính toán và khát vọng thường chỉ quẩn quanh những gì mắt thấy tai nghe. Chúng con dễ dàng phán xét, dễ dàng nghi ngờ và khó lòng chấp nhận những gì vượt trên lý trí của mình.

Thế nhưng, Chúa ơi, chính trong sự nghèo nàn và giới hạn đó, chúng con lại được Chúa mời gọi đến một cuộc gặp gỡ thân tình. Chúa không chê bai sự yếu đuối của chúng con, nhưng Chúa mời gọi chúng con ngược mắt lên. Ngược lên khỏi những bận tâm trần thế để chiêm ngắm Chúa, Đấng "thuộc về thượng giới". Giờ chiều hôm nay, qua đoạn Tin Mừng của Thánh Gioan, Chúa sẽ một lần nữa mặc khải cho chúng con về chính căn tính của Chúa, về nguồn gốc thần linh và về sứ mạng cứu độ của Ngài. Chúa nói với người Do Thái xưa, và cũng là nói với từng người chúng con hôm nay: "Ta ra đi, các ông sẽ tìm kiếm Ta, và các ông sẽ chết trong tội của mình. Nơi Ta đi, các ông không thể đến được." Lời Chúa vừa là một lời cảnh báo, vừa là một lời mời gọi khẩn thiết. Cảnh báo về sự nguy hiểm của việc khép lòng trước chân lý, và mời gọi chúng con mở lòng ra để tin, để đón nhận Chúa là "Đấng Hằng Hữu", là Thiên Chúa thật đã đến trong thế gian.

Lạy Chúa, xin hãy giúp chúng con sống trọn vẹn giờ chiều này. Xin Chúa Thánh Thần, Đấng là Thần Chân Lý, soi sáng tâm trí để chúng con hiểu được Lời Chúa. Xin Ngài thanh tẩy cõi lòng để chúng con có thể cảm nhận được tình yêu vô biên của Chúa đang tuôn chảy từ Thánh Thể. Xin cho chúng con can đảm đối diện với sự thật về con người mình, và đồng thời cũng can đảm tin vào sự thật về chính Chúa. Xin cho giờ phút này không

chỉ là một giờ cầu nguyện theo thói quen, nhưng là một cuộc đối thoại sâu thẳm giữa trái tim Chúa và trái tim của từng người chúng con, để khi trở về với cuộc sống thường nhật, chúng con mang theo một niềm xác tín mới, một tình yêu mới và một sức sống mới từ chính Chúa. Amen.

CẦU NGUYỆN TRƯỚC THÁNH THỂ

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, Đáng là sự hiện diện thinh lặng mà mãnh liệt, là tình yêu vô hình nhưng có sức biến đổi mọi sự. Giờ đây, trong sự tĩnh lặng của ngôi thánh đường này, chúng con dâng lên Chúa trọn cả tâm hồn, trí khôn và cuộc đời chúng con. Chúng con chiêm ngắm Chúa nơi Bánh Thánh đơn sơ, và lòng chúng con trào dâng một niềm cảm mến vô biên. Chúa là Đấng "từ trên cao", là Con Thiên Chúa hằng hữu, là nguồn mạch của mọi sự sống và chân lý, thế mà giờ đây Chúa lại tự hạ mình, ẩn mình đi để ở lại với chúng con, những con người "từ dưới thấp", những thụ tạo mỏng giòn được dựng nên từ bụi đất. Chúa đã vượt qua mọi khoảng cách, mọi ngăn trở để đến với chúng con, để làm bạn đồng hành, làm lương thực nuôi sống chúng con. Làm sao chúng con có thể đo lường được tình yêu ấy? Làm sao chúng con có thể hiểu thấu được sự khiêm nhường ấy? Chúng con chỉ biết thinh lặng, thờ lạy và cảm tạ. Chúng con cảm tạ Chúa vì đã không để chúng con phải mồ côi, đã không bỏ chúng con chết trong tội lỗi và sự xa cách. Chúa đã nói: "Nơi Ta đi, các ông không thể đến được", nhưng chính trong Bí tích Thánh Thể, Chúa đã mang "Nơi Chúa ở" đến tận cõi lòng chúng con. Chúa đã biến tâm hồn chúng con thành nơi Chúa ngự, để chúng con được ở trong Chúa và Chúa ở trong chúng con. Lạy Chúa, xin cho sự hiện diện của Chúa giờ đây chạm đến những góc sâu kín nhất trong tâm hồn chúng con. Xin ánh sáng từ Tôn Nhan Chúa chiếu rọi vào những vùng tối tăm của cuộc đời chúng con, nơi có những nghi ngờ, sợ hãi và ích kỷ. Xin hơi ấm tình yêu Chúa sưởi ấm những cõi lòng đang nguội lạnh vì thất vọng, cô đơn hay tội lỗi. Xin cho chúng con, trong giờ phút này, thực sự cảm nghiệm được rằng Chúa đang ở đây, thật gần, đang lắng nghe và thấu hiểu mọi nỗi niềm của chúng con hơn cả chính chúng con. Xin biến đổi chúng con, lạy Chúa, để chúng con không còn thuộc về thế gian này nữa, nhưng ngày càng thuộc trọn về Chúa. Amen.

LỜI CHÚA (Ga 8, 21-30)

Khi ấy, Đức Giê-su lại nói với người Pha-ri-sêu rằng: "Tôi ra đi, các ông sẽ tìm tôi, và các ông sẽ mang tội mình mà chết. Nơi tôi đi, các ông không thể đến được." Người Do-thái mới nói: "Ông ấy sẽ tự tử hay sao mà

lại nói: 'Nơi tôi đi, các ông không thể đến được'?" Người bảo họ: "Các ông thì thuộc về hạ giới; còn tôi, tôi thuộc về thượng giới. Các ông thuộc về thế gian này; còn tôi, tôi không thuộc về thế gian này. Tôi đã nói với các ông là các ông sẽ mang tội lỗi mình mà chết. Thật vậy, nếu các ông không tin tôi là 'Đấng Hằng Hữu', các ông sẽ mang tội lỗi mình mà chết." Họ liền hỏi Người: "Ông là ai?" Đức Giê-su đáp: "Hoàn toàn đúng như lời tôi đã nói với các ông ngay từ đầu. Tôi còn có nhiều điều phải nói và xét đoán về các ông. Nhưng Đấng đã sai tôi là Đấng chân thật, và tôi nói lại cho thế gian những gì tôi đã nghe được nơi Người." Họ không hiểu là Người nói với họ về Chúa Cha. Người liền bảo họ: "Khi các ông giương cao Con Người lên, bấy giờ các ông sẽ biết tôi là 'Đấng Hằng Hữu', và biết tôi không tự mình làm bất cứ điều gì, nhưng Chúa Cha đã dạy tôi thế nào, thì tôi nói như vậy. Đấng đã sai tôi vẫn ở với tôi. Người không để tôi một mình, vì tôi hằng làm những điều đẹp lòng Người." Khi Người nói những lời ấy, thì có nhiều kẻ tin vào Người.

SUY NIỆM LỜI CHÚA

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, Lời Chúa mà chúng con vừa nghe là một cuộc đối thoại đầy kịch tính, một sự mặc khải sâu sắc và cũng là một lời mời gọi khẩn thiết. Chúa đang đứng giữa những người Do Thái, trong chính Đền Thờ, nơi họ tin là trung tâm của sự gặp gỡ với Thiên Chúa, nhưng lời của Chúa lại tạo ra một vực thẳm ngăn cách, một sự không tương thích sâu xa giữa Chúa và họ, giữa trời và đất. Chúa nói: "Các ông thì thuộc về hạ giới; còn tôi, tôi thuộc về thượng giới. Các ông thuộc về thế gian này; còn tôi, tôi không thuộc về thế gian này." Lời khẳng định này không phải là một sự miệt thị, nhưng là một chẩn đoán chính xác về tình trạng của con người. "Hạ giới" không chỉ đơn thuần là trái đất này, mà là một lối sống, một hệ giá trị bị giam cầm trong những gì hữu hình, tạm bợ. Đó là lối suy nghĩ dựa trên quyền lực, danh vọng, của cải. Đó là cách nhìn nhận Thiên Chúa qua lăng kính của những luật lệ khô cứng, của những công trạng bề ngoài. "Hạ giới" là tình trạng của một con người khép kín, tự mãn, tin rằng mình có thể tự cứu lấy mình bằng sức riêng, và không cần đến một Đấng Cứu Độ từ trời cao. Và lạy Chúa, chúng con phải thành thật thú nhận rằng, "hạ giới" đó cũng chính là mảnh đất quen thuộc của chúng con. Chúng con cũng thường xuyên sống như thể không có Chúa, cũng tìm kiếm những giá trị của thế gian này, cũng phán xét người khác dựa trên những tiêu chuẩn trần tục, và cũng khó lòng chấp nhận một Thiên Chúa vượt ngoài những khuôn mẫu mà chúng con đặt ra cho Ngài.

Trong bối cảnh đó, Chúa đưa ra một lời cảnh báo nghiêm trọng: "Nếu các ông không tin tôi là 'Đấng Hằng Hữu', các ông sẽ mang tội lỗi mình mà chết." "Đấng Hằng Hữu", "Ego Eimi", "Ta là". Đây không chỉ là một danh xưng, mà là chính Tên của Thiên Chúa đã mặc khải cho Môsê trong bụi gai bốc cháy. Khi thốt lên hai tiếng này, Chúa đang đặt mình ngang hàng với Thiên Chúa, khẳng định thần tính của mình. Chúa không phải là một ngôn sứ, một thầy dạy, hay một vị vua trần thế. Ngài chính là Thiên Chúa. Và đây chính là điểm mấu chốt của đức tin. Tin hay không tin vào thần tính của Chúa Giêsu sẽ quyết định vận mệnh đời đời của mỗi người. "Chết trong tội lỗi của mình" chính là hậu quả bi thảm của việc từ chối tin. Đó không phải là một hình phạt do Chúa áp đặt, mà là một kết cục tất yếu. Khi con người từ chối Đấng là Nguồn Sáng, họ sẽ phải ở lại trong bóng tối. Khi họ từ chối Đấng là Sự Sống, họ sẽ cảm chắc cái chết. Khi họ từ chối Đấng là Sự Thật, họ sẽ bị giam cầm trong lầm lạc. Việc từ chối tin vào Chúa Giêsu chính là tội lớn nhất, vì nó khước từ chính phương thế cứu độ duy nhất mà Thiên Chúa ban cho nhân loại. Chúng con thường nghĩ tội lỗi là những hành vi sai trái cụ thể, nhưng Lời Chúa hôm nay cho thấy, cội rễ của mọi tội lỗi chính là sự kiêu ngạo, không chịu tin, không chịu mở lòng ra với Đấng là chính Tình Yêu và Chân Lý.

Khi những người Do Thái chất vấn: "Ông là ai?", Chúa đã không trả lời bằng một định nghĩa trừu tượng. Thay vào đó, Chúa hướng họ đến một sự kiện trong tương lai, một sự kiện vừa bi thương vừa vinh quang: "Khi các ông giương cao Con Người lên, bấy giờ các ông sẽ biết tôi là 'Đấng Hằng Hữu'". "Giương cao Con Người lên" có một ý nghĩa kép thật lạ lùng. Trước hết, đó là hình ảnh Chúa bị treo lên cây thập giá, một hình phạt ô nhục, một biểu tượng của sự thất bại và cái chết đau đớn nhất theo cái nhìn của người đời. Đó là lúc con người dùng tất cả sự độc ác, ghen ghét và bạo lực của mình để loại trừ Chúa. Nhưng chính trong giây phút tột cùng của sự hạ mình đó, chính trên đỉnh cao của sự đau khổ đó, căn tính thật của Chúa lại được tỏ lộ một cách rực rỡ nhất. Thập giá, từ một khí cụ của sự chết, đã trở thành ngai tòa của tình yêu. Chính lúc bị "giương cao" trong sự nhục nhã, Chúa lại được "giương cao" trong vinh quang. Trên thập giá, người ta sẽ thấy một tình yêu đi đến cùng, một sự tha thứ vô điều kiện, một sự vâng phục tuyệt đối đối với Chúa Cha. Và lúc đó, những ai có lòng ngay thẳng sẽ nhận ra: chỉ có Thiên Chúa mới có thể yêu thương như vậy, chỉ có "Đấng Hằng Hữu" mới có thể biến cái chết thành sự sống, biến thất bại thành chiến thắng. Lạy Chúa Giêsu, mỗi lần chúng con cử hành Thánh Lễ, vị linh mục cũng "giương cao" Mình và Máu Thánh Chúa. Đó chính là lúc chúng con được mời gọi nhìn lên "Con Người đã bị giương cao", để một lần nữa tuyên xưng niềm tin

của mình và nhận ra Chúa chính là "Đấng Hằng Hữu" đang hiện diện sống động giữa chúng con. Bí tích Thánh Thể chính là lời nhắc nhở thường xuyên về sự kiện Thập Giá, là nơi chúng con được chiêm ngắm tình yêu tự hiến của Chúa và được đón nhận hoa trái của hy tế đó.

Chúa còn mặc khải thêm về mối tương quan mật thiết giữa Chúa và Chúa Cha: "Tôi không tự mình làm bất cứ điều gì, nhưng Chúa Cha đã dạy tôi thế nào, thì tôi nói như vậy... Người không để tôi một mình, vì tôi hằng làm những điều đẹp lòng Người." Đây là một mẫu nhiệm tuyệt vời về sự hiệp thông. Nơi Chúa Giêsu, chúng con thấy một sự vâng phục trọn vẹn, không phải là một sự vâng phục của người nô lệ, mà là sự vâng phục xuất phát từ tình yêu. Ý muốn của Chúa Con và ý muốn của Chúa Cha là một. Hành động của Chúa Con chính là hành động của Chúa Cha. Lời nói của Chúa Con chính là lời nói của Chúa Cha. Sự hiện hữu của Chúa là một sự "ở trong" Chúa Cha và làm đẹp lòng Ngài. Điều này thách thức lối sống của chúng con một cách sâu sắc. Chúng con thường muốn tự mình làm mọi sự, muốn sống theo ý riêng, muốn tìm kiếm vinh quang cho bản thân. Chúng con thường cảm thấy Thiên Chúa ở xa, và chúng con chỉ một mình chiến đấu với cuộc đời. Nhưng Chúa Giêsu đã chỉ cho chúng con con đường nên thánh: đó là con đường tìm kiếm và thực thi thánh ý Chúa Cha. Chỉ khi sống trong sự kết hợp với Thiên Chúa, làm những điều đẹp lòng Ngài, chúng con mới tìm thấy sự bình an đích thực, mới không bao giờ cảm thấy cô đơn, vì "Đấng đã sai tôi vẫn ở với tôi". Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, Chúa là bằng chứng sống động nhất cho sự vâng phục này. Chúa đã vâng lời Chúa Cha cho đến nỗi bằng lòng chết và chết trên thập giá. Và giờ đây, Chúa lại vâng lời Giáo Hội qua vị linh mục, để từ trời cao ngự xuống trên bàn thờ này. Xin dạy chúng con biết từ bỏ ý riêng, để mỗi ngày sống của chúng con trở thành một lời "xin vâng", một nỗ lực làm những điều đẹp lòng Cha trên trời. Xin cho chúng con biết tìm thấy niềm vui và sức mạnh trong việc sống kết hợp với Chúa, để cuộc đời chúng con cũng trở nên một lời chứng về tình yêu của Thiên Chúa cho thế gian.

LỜI CẦU NGUYỆN

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, sau những giây phút được lắng đọng trong Lời Chúa và được chiêm ngắm tình yêu của Ngài, chúng con xin dâng lên Chúa những lời nguyện tha thiết:

1. Lạy Chúa Giêsu, Chúa đã nói: "Các ông thì thuộc về hạ giới, còn tôi thuộc về thượng giới". Chúng con thú nhận rằng, tâm hồn chúng con vẫn còn nặng trĩu những bận tâm của hạ giới: những lo toan về tiền bạc, những

tham vọng về địa vị, những dính bén với tội lỗi và những suy nghĩ theo lối thế gian. Xin Chúa thương xót và nâng tâm hồn chúng con lên. Xin ban cho chúng con một trái tim biết khao khát những thực tại trên trời, để giữa những bộn bề của cuộc sống, chúng con không bao giờ quên rằng quê hương đích thực của chúng con là Nước Trời và mục đích tối hậu của đời chúng con là được ở với Chúa. *Chúng con cầu xin Chúa.*

2. Lạy Chúa Giêsu, Chúa đã cảnh báo: "Nếu các ông không tin tôi là Đấng Hằng Hữu, các ông sẽ mang tội lỗi mình mà chết". Xin củng cố đức tin non yếu của chúng con. Xin cho chúng con một niềm tin sống động, không chỉ bằng môi miệng, nhưng bằng cả cuộc đời, để chúng con dám tuyên xưng Chúa là Thiên Chúa thật, là Đấng Cứu Độ duy nhất của chúng con. Xin tha thứ cho những lần chúng con đã nghi ngờ, đã khép lòng trước Lời Chúa và quyền năng của Ngài. Xin cho chúng con luôn biết chạy đến với Chúa, là "Đấng Hằng Hữu", để được giải thoát khỏi gánh nặng tội lỗi và sự chết. *Chúng con cầu xin Chúa.*

3. Lạy Chúa Giêsu, Chúa đã mặc khải rằng: "Khi các ông giương cao Con Người lên, bấy giờ các ông sẽ biết tôi là Đấng Hằng Hữu". Xin cho chúng con, mỗi khi chiêm ngắm Thánh Giá Chúa và mỗi khi tham dự Thánh Lễ, biết nhận ra đó là đỉnh cao của tình yêu và là mặc khải trọn vẹn nhất về Thiên Chúa. Xin ban cho chúng con sức mạnh để can đảm đón nhận những "thập giá" trong cuộc đời mình, và biết kết hợp những đau khổ đó với hy tế của Chúa, để biến chúng thành nguồn ơn cứu độ cho chính mình và cho tha nhân. *Chúng con cầu xin Chúa.*

4. Lạy Chúa Giêsu, Chúa đã sống trong sự hiệp thông trọn vẹn với Chúa Cha, luôn làm những điều đẹp lòng Người. Xin dạy chúng con biết sống tâm tình hiếu thảo và vâng phục như Chúa. Xin giúp chúng con biết từ bỏ ý riêng để tìm kiếm và thực thi thánh ý Chúa trong mọi hoàn cảnh. Xin cho cuộc đời chúng con, qua những suy nghĩ, lời nói và hành động, trở nên một bài ca làm đẹp lòng Thiên Chúa và là một lời chứng về tình yêu của Ngài cho thế giới hôm nay. *Chúng con cầu xin Chúa.*

LỜI NGUYỆN KẾT THÚC GIỜ CHẦU THÁNH THỂ

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, giờ chầu thiêng liêng sắp kết thúc, nhưng chúng con tin rằng sự hiện diện và tình yêu của Chúa sẽ không bao giờ kết thúc. Chúng con xin dâng lời cảm tạ tri ân vì muôn ơn lành Chúa đã ban cho chúng con trong giờ phút quý báu này. Chúa đã cho chúng con được lắng nghe Lời Chúa, được suy niệm về mầu nhiệm cao cả của con

người Chúa. Chúa đã cho chúng con nhận ra khoảng cách giữa "thượng giới" và "hạ giới", nhưng đồng thời cũng cho chúng con thấy chính Chúa, qua Thập Giá và Bí tích Thánh Thể, đã trở thành chiếc cầu nối để đưa chúng con từ hạ giới lên thượng giới.

Chúng con cảm tạ Chúa đã một lần nữa khẳng định với chúng con rằng, Chúa chính là "Đấng Hằng Hữu", là Thiên Chúa quyền năng, là nguồn sống và là niềm hy vọng duy nhất của chúng con. Xin khắc ghi vào tâm hồn chúng con hình ảnh "Con Người được giương cao", để chúng con không bao giờ quên được giá của tình yêu cứu chuộc, và để chúng con biết tìm đến đó mỗi khi yếu đuối, nản lòng.

Giờ đây, chúng con xin dâng lên Chúa tất cả những quyết tâm mà chúng con đã kín múc được. Xin Chúa giúp chúng con can đảm sống đức tin giữa một thế gian đầy hoài nghi. Xin giúp chúng con can đảm từ bỏ những gì thuộc về "hạ giới" để sống cho những giá trị Tin Mừng. Xin giúp chúng con biết vâng phục thánh ý Chúa trong từng giây phút của cuộc đời.

Chúng con xin phó thác gia đình, cộng đoàn và mỗi người chúng con trong Trái Tim Yêu Thương của Chúa. Xin Chúa ở lại với chúng con, không chỉ trong giờ cầu nguyện này, mà trong mọi ngày sống của chúng con, để cuộc đời chúng con thực sự là một bài ca chúc tụng và tôn vinh Danh Thánh Chúa. Amen.

Thứ Tư, ngày 25 tháng 3 – Lễ Truyền Tin (Lễ Trọng)

- **Tin Mừng:** Lc 1, 26-38

“XIN VÂNG, NÀY TÔI LÀ NỮ TỶ CỦA CHÚA”

MỞ ĐẦU VÀO GIỜ CHẦU

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, chúng con kính lạy, thờ lạy và tôn vinh Chúa đang hiện diện thật uy nghi, quyền năng nhưng cũng thật khiêm nhường và gần gũi nơi Bí tích Tình Yêu. Giờ đây, trong sự tĩnh lặng của ngôi thánh đường này, trước ánh sáng dịu hiền tỏa ra từ Thánh Thể Chúa, cộng đoàn chúng con quy tụ về đây để được ở lại bên Chúa, để được Chúa yêu thương và để dâng lên Chúa tâm tình con thảo của chúng con. Chúng con cảm tạ Chúa vì muôn ơn lành Chúa đã thương ban, đặc biệt là hồng ân cao cả được làm con Chúa và được chiêm ngắm Chúa mỗi ngày nơi Thánh Thể nhiệm mầu. Giữa những bận bịu, lo toan của cuộc sống, giữa những ồn ào của thế sự, chúng con khao khát tìm về bên Chúa như nai kia tìm về suối mát. Chúng con tìm về đây để được nghỉ ngơi trong tình yêu của Chúa, để được Chúa chữa lành những thương tích trong tâm hồn, và để được lắng nghe Lời Chúa dạy.

Trong giờ chầu hôm nay, chúng con xin cùng với Mẹ Maria chiêm ngắm lại biến cố Truyền Tin, một biến cố khai mở kỷ nguyên cứu độ. Chúng con muốn học nơi Mẹ tâm tình lắng nghe, sự khiêm tốn thẳm sâu và lời “Xin Vâng” trọn vẹn. Mẹ đã không ngần ngại thưa lên hai tiếng “Xin Vâng” để Ngôi Lời có thể nhập thể trong cung lòng Mẹ. Lời “Xin Vâng” ấy đã làm cho trời đất giao hòa, làm cho Con Thiên Chúa trở thành con của loài người. Nhìn lên Thánh Thể Chúa đây, chúng con nhận ra lời “Xin Vâng” ấy vẫn còn vang vọng. Chính nhờ lời “Xin Vâng” của Chúa Giêsu với Chúa Cha trong vườn Cây Dầu, và lời “Xin Vâng” của vị linh mục trong Thánh lễ mà tấm bánh nhỏ bé này đã trở nên Mình Thánh Chúa, trở nên nguồn sống nuôi dưỡng chúng con.

Lạy Chúa Giêsu, xin cho giờ chầu này trở thành một giờ hồng phúc cho mỗi người chúng con. Xin Chúa Thánh Thần ngự đến, soi sáng tâm trí, mở rộng cõi lòng chúng con để chúng con có thể sốt sắng lắng nghe và suy niệm Lời Chúa. Xin giúp chúng con biết noi gương Mẹ Maria, để trong mọi hoàn cảnh của cuộc đời, chúng con cũng có thể can đảm thưa lên với Chúa hai tiếng “Xin Vâng” đầy tin tưởng và phó thác. Xin cho sự hiện diện của Chúa nơi Thánh Thể biến đổi chúng con, giúp chúng con ra về với một con

tim bùng cháy lửa mến, sẵn sàng trở thành những chứng nhân Tình Yêu của Chúa cho thế giới hôm nay. Amen.

CẦU NGUYỆN TRƯỚC THÁNH THỂ

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, con thật hạnh phúc biết bao khi được quỳ trước tôn nhan Chúa. Con không thấy gì khác ngoài hình dáng một tấm bánh mỏng manh, nhưng đức tin mách bảo con rằng, Chúa đang ở đây, thật sự, trọn vẹn và sống động. Chúa là Vua các vua, là Chúa các chúa, là Đấng mà các thiên thần không ngừng chúc tụng trên trời, vậy mà giờ đây, Chúa lại ẩn mình khiêm tốn trong hình bánh nhỏ bé này vì yêu thương con. Tình yêu ấy thật nhiệm mầu, vượt quá mọi sự hiểu biết của con. Con xin được chiêm ngắm Chúa trong thinh lặng. Con muốn dùng sự thinh lặng của tâm hồn để nói với Chúa rằng con yêu mến Chúa. Con muốn dùng sự thinh lặng để lắng nghe tiếng Chúa thì thầm trong sâu thẳm cõi lòng con. Lạy Chúa, xin hãy nhìn đến con, một kẻ tội lỗi, yếu đuối và đầy bất xứng. Con chẳng có gì đáng để dâng lên Chúa, ngoài một con tim tan nát, một tâm hồn khao khát được Chúa lấp đầy. Xin Chúa đừng nhìn đến tội lỗi của con, nhưng xin nhìn đến lòng thành của con, lòng khao khát được thuộc về Chúa trọn vẹn. Con tin rằng Chúa không đến để luận phạt, nhưng để cứu chữa. Chúa không đến để đòi hỏi, nhưng để trao ban. Chúa đang ở đây để chờ đợi con, để lắng nghe những tâm sự của con, để lau khô những giọt nước mắt của con, và để ban cho con sự bình an mà thế gian không thể ban tặng. Lạy Chúa Giêsu, con yêu mến Chúa. Tình yêu của con còn non yếu và hay thay đổi, nhưng con thật lòng muốn yêu mến Chúa trên hết mọi sự. Xin Chúa hãy dạy con biết yêu Chúa như Mẹ Maria đã yêu. Xin ban cho con một trái tim khiêm nhu, một tinh thần phó thác và một ý chí luôn sẵn sàng vâng theo Thánh ý Chúa. Giờ đây, con không cầu xin gì hơn là được ở lại trong tình yêu của Chúa, được cảm nếm sự ngọt ngào của sự hiện diện của Chúa. Xin hãy để con được nghỉ ngơi nơi Thánh Tâm Chúa, nơi là nguồn mạch mọi an ủi và là chốn nương náu an toàn cho cuộc đời con. Amen.

LỜI CHÚA (Lc 1, 26-38)

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Luca

Bà Ê-li-sa-bét có thai được sáu tháng, thì Thiên Chúa sai sứ thần Gáp-ri-en đến một thành miền Ga-li-lê, gọi là Na-da-rét, gặp một trinh nữ đã thành hôn với một người tên là Giu-se, thuộc dòng dõi vua Đa-vít. Trinh nữ ấy tên là Ma-ri-a.

Sứ thần vào nhà trinh nữ và nói: "Mừng vui lên, hỡi Đấng đầy ân sủng, Đức Chúa ở cùng bà." Nghe lời ấy, bà rất bối rối, và tự hỏi lời chào như vậy có ý nghĩa gì.

Sứ thần liền nói: "Thưa bà Ma-ri-a, xin đừng sợ, vì bà đẹp lòng Thiên Chúa. Và này đây bà sẽ thụ thai, sinh hạ một con trai, và đặt tên là Giê-su. Người sẽ nên cao cả, và sẽ được gọi là Con Đấng Tối Cao. Đức Chúa là Thiên Chúa sẽ ban cho Người ngai vàng vua Đa-vít, tổ tiên Người. Người sẽ trị vì nhà Gia-cóp đến muôn đời, và triều đại của Người sẽ vô cùng vô tận."

Bà Ma-ri-a thưa với sứ thần: "Việc ấy sẽ xảy ra cách nào, vì tôi không biết đến việc vợ chồng?"

Sứ thần đáp: "Thánh Thần sẽ ngự xuống trên bà, và quyền năng Đấng Tối Cao sẽ rợp bóng trên bà. Vì thế, Đấng Thánh sắp sinh ra sẽ được gọi là Con Thiên Chúa. Kìa bà Ê-li-sa-bét, người họ hàng với bà, tuy già rồi, mà cũng đang cưu mang một người con trai. Bà ấy vốn bị mang tiếng là hiếm hoi, mà nay đã có thai được sáu tháng. Vì đối với Thiên Chúa, không có gì là không thể làm được."

Bấy giờ bà Ma-ri-a nói: "Vâng, tôi đây là nữ tỳ của Chúa, xin Chúa cứ làm cho tôi như lời sứ thần nói." Rồi sứ thần từ biệt ra đi.

SUY NIỆM LỜI CHÚA

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, đoạn Tin Mừng chúng con vừa nghe không chỉ là một câu chuyện lịch sử, mà là một mầu nhiệm sống động đang diễn ra ngay trước mắt chúng con giờ đây. Mầu nhiệm của một Thiên Chúa vì yêu mà đã khiêm hạ, đã bước vào thế giới loài người qua một con đường thật giản dị, tại một nơi vô danh là Nazareth, và qua một người nữ tỳ khiêm hạ là Maria. Nhìn ngắm Chúa trong hình bánh đơn sơ, chúng con càng cảm nghiệm sâu sắc hơn sự khiêm hạ vô cùng của Thiên Chúa. Chúa đã không chọn những cung điện nguy nga, không chọn những con người quyền thế để khởi đầu công trình cứu chuộc, nhưng Chúa đã chọn sự thinh lặng, nghèo hèn và một con tim hoàn toàn rộng mở. Đó chính là bài học đầu tiên mà biến cố Truyền Tin dạy cho chúng con: Thiên Chúa hành động trong sự khiêm nhu và Ngài chỉ có thể đi vào những tâm hồn nào biết khiêm tốn nhìn nhận sự nhỏ bé của mình. Mẹ Maria đã được gọi là “Đấng đầy ân sủng” không phải vì Mẹ đã làm điều gì đó vĩ đại, nhưng vì Mẹ đã để cho Thiên Chúa làm nên những điều vĩ đại nơi Mẹ. Ân sủng của Thiên Chúa tựa như dòng nước,

luôn chảy về chỗ trũng. Càng khiêm hạ, tâm hồn chúng con càng có khả năng đón nhận hồng ân của Chúa. Trước Thánh Thể Chúa, chúng con xin được học bài học khiêm nhường này. Xin cho chúng con biết trút bỏ đi cái tôi kiêu căng, những thành kiến, những tự mãn để tâm hồn chúng con trở nên một khoảng trống cho Chúa lấp đầy, như Mẹ Maria xưa.

Lời chào của sứ thần “Mừng vui lên” đã khiến Mẹ “rất bối rối”. Sự bối rối của Mẹ không phải là sự bối rối của kẻ tội lỗi khi đối diện với sự thánh thiện, nhưng là sự bối rối của một tâm hồn khiêm hạ trước một mầu nhiệm quá cao cả. Mẹ tự hỏi, lời chào ấy có ý nghĩa gì. Sự bối rối và thắc mắc của Mẹ cho thấy một thái độ rất người, nhưng cũng rất mực khôn ngoan. Mẹ không vội vàng chấp nhận một cách mù quáng, nhưng Mẹ suy đi nghĩ lại trong lòng. Thái độ của Mẹ mời gọi mỗi chúng con nhìn lại cách chúng con đối diện với những thánh ý của Chúa trong cuộc đời. Có biết bao lần, chúng con cũng bối rối trước những biến cố xảy đến, những con đường Chúa muốn dẫn con đi xem ra thật khó hiểu và đầy chông gai. Chúng con sợ hãi, chúng con nghi ngờ, chúng con muốn trốn chạy. Chúng con tự hỏi tại sao lại là con, tại sao lại là hoàn cảnh này. Nhìn lên Thánh Thể Chúa, chúng con thấy câu trả lời. Chúa Giêsu ẩn mình nơi đây cũng là một mầu nhiệm khiến chúng con bối rối. Làm sao Thiên Chúa cao cả lại có thể ngự trong hình bánh mong manh? Đức tin mời gọi chúng con vượt qua sự bối rối của lý trí để chấp nhận mầu nhiệm bằng con tim. Xin Chúa ban cho chúng con sự khôn ngoan của Mẹ Maria, để trước những mầu nhiệm của đức tin và những thử thách của cuộc đời, chúng con biết dừng lại, suy gẫm, cầu nguyện và tìm kiếm thánh ý Chúa, thay vì vội vàng nổi loạn hay than trách.

Để trấn an Mẹ, sứ thần đã nói: “Xin đừng sợ”. Lời này đã được lặp đi lặp lại rất nhiều lần trong Kinh Thánh, mỗi khi Thiên Chúa muốn trao cho ai đó một sứ mạng đặc biệt. “Đừng sợ” là lời mời gọi phó thác, là sự bảo đảm rằng Thiên Chúa luôn ở cùng. Sứ thần không chỉ loan báo một tin vui, mà còn loan báo một sứ mạng: “Bà sẽ thụ thai, sinh hạ một con trai...”. Sứ mạng này vượt quá mọi khả năng tự nhiên của Mẹ. Và Mẹ đã đặt một câu hỏi rất thực tế: “Việc ấy sẽ xảy ra cách nào, vì tôi không biết đến việc vợ chồng?”. Đây không phải là câu hỏi của sự hoài nghi, mà là câu hỏi của một người muốn cộng tác trọn vẹn vào kế hoạch của Thiên Chúa. Mẹ muốn biết mình phải làm gì để ý Chúa được thể hiện. Câu trả lời của sứ thần đã vén mở một chân trời mới: “Thánh Thần sẽ ngự xuống trên bà, và quyền năng Đấng Tối Cao sẽ rợp bóng trên bà”. Thiên Chúa không đòi hỏi con người làm điều không thể, nhưng chính Ngài sẽ thực hiện điều đó bằng quyền năng của Chúa Thánh Thần. Đây là chìa khóa để hiểu mọi hoạt động của

Thiên Chúa trong lịch sử cứu độ và trong đời sống mỗi người chúng ta. Không phải bằng sức riêng, nhưng bằng ơn Chúa. Nhìn lên tấm bánh thánh này, chúng con tin rằng, cũng chính quyền năng của Chúa Thánh Thần đã biến đổi bánh và rượu trở nên Mình và Máu Thánh Chúa Giêsu. Mỗi khi chúng con rước lễ, cũng chính Chúa Thánh Thần hoạt động trong chúng con, biến đổi chúng con nên giống Chúa Kitô hơn. Bài học này thật quan trọng. Chúng con thường cậy dựa vào sức mình, vào khả năng, vào sự khôn ngoan của bản thân, và rồi chúng con thất bại, chán nản. Lạy Chúa Giêsu, xin cho chúng con luôn ý thức rằng, mọi việc tốt lành chúng con làm được đều là nhờ ơn Chúa, nhờ quyền năng của Chúa Thánh Thần. Xin cho chúng con biết khiêm tốn cầu xin Chúa Thánh Thần mỗi ngày, để Ngài thánh hóa, hướng dẫn và ban sức mạnh cho chúng con chu toàn sứ mạng mà Chúa trao phó.

Và rồi, sau khi đã lắng nghe, đã suy gẫm, đã được giải đáp, Mẹ Maria đã thốt lên lời “Xin Vâng” vĩ đại nhất trong lịch sử: “Vâng, tôi đây là nữ tỳ của Chúa, xin Chúa cứ làm cho tôi như lời sứ thần nói”. Lời “Xin Vâng” này không phải là một sự chấp nhận thụ động, cam chịu, nhưng là một lời đáp trả tự do, đầy ý thức và chan chứa tình yêu. Mẹ tự nhận mình là “nữ tỳ”, là người hoàn toàn thuộc về Chúa, sống cho Chúa và làm theo ý Chúa. Lời “Xin Vâng” của Mẹ đã mở toang cánh cửa cho Ngôi Lời bước vào trần gian. Từ giây phút ấy, Con Thiên Chúa đã ở trong cung lòng Mẹ, và Mẹ đã trở thành Nhà Tạm đầu tiên, nơi chứa đựng chính Đấng Tạo Hóa. Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, khi chiêm ngắm Chúa đây, chúng con nhận ra mỗi giờ chầu, mỗi Thánh lễ là một lời “Xin Vâng” tiếp nối. Chúa đã “xin vâng” với Chúa Cha để tự hiến mình trên thập giá và ở lại với chúng con trong Bí Tích Thánh Thể. Vị linh mục cũng “xin vâng” để cho Chúa mượn đôi tay và môi miệng mà cử hành mầu nhiệm. Và mỗi khi chúng con thưa “Amen” khi rước lễ, chúng con cũng đang thưa lên lời “Xin Vâng” của riêng mình, đồng ý để Chúa đến và ngự trong tâm hồn chúng con. Nhưng lạy Chúa, lời “xin vâng” của chúng con nhiều khi còn hời hợt, còn tính toán, còn kèm theo những điều kiện. Chúng con xin vâng khi mọi sự thuận lợi, nhưng lại do dự, phản nản khi gặp gian khó. Chúng con xin vâng bằng môi miệng, nhưng lòng trí lại xa Chúa. Xin cho chúng con học được nơi Mẹ Maria một lời “Xin Vâng” trọn vẹn. Xin Vâng trong tin yêu, ngay cả khi không hiểu hết ý Chúa. Xin Vâng trong khiêm tốn, biết rằng mình chỉ là dụng cụ trong tay Chúa. Xin Vâng trong hy sinh, sẵn sàng từ bỏ ý riêng để thánh ý Chúa được thể hiện. Lạy Chúa, xin biến đổi tâm hồn chúng con, để mỗi ngày sống của chúng con trở thành một lời “Xin Vâng” không ngừng, để Chúa có thể thực hiện những

điều kỳ diệu của Ngài trong cuộc đời chúng con và qua chúng con, cho anh chị em của chúng con.

LỜI CẦU NGUYỆN

Chủ tế: Anh chị em thân mến, noi gương Mẹ Maria, chúng ta hãy khiêm tốn, tin tưởng và phó thác dâng lên Chúa Giêsu Thánh Thể những lời nguyện xin tha thiết:

1. *“Mừng vui lên, hỡi Đấng đầy ân sủng, Đức Chúa ở cùng bà.”* Chúng ta hãy cầu nguyện cho Đức Thánh Cha, các Giám mục, Linh mục và toàn thể Hội Thánh. Xin cho mọi thành phần trong Hội Thánh luôn cảm nhận được niềm vui vì có Chúa ở cùng, trở nên những chứng nhân sống động của Tin Mừng, và biết khiêm tốn mở lòng đón nhận muôn vàn ân sủng Chúa ban, để can đảm nói lời “Xin Vâng” với sứ mạng loan báo Tin Mừng trong thế giới hôm nay.
2. *“Việc ấy sẽ xảy ra cách nào?”* Chúng ta hãy cầu nguyện cho các gia đình, đặc biệt là những gia đình đang gặp khó khăn, thử thách, bối rối trước những thánh giá trong cuộc đời. Xin Chúa ban cho họ ơn khôn ngoan và sức mạnh của Chúa Thánh Thần, để họ không sợ hãi, không nản lòng, nhưng biết tìm kiếm và thực thi thánh ý Chúa trong mọi hoàn cảnh, biến gia đình mình thành một Nazareth mới, nơi tình yêu và sự vâng phục Thiên Chúa được đặt lên hàng đầu.
3. *“Xin đừng sợ, vì bà đẹp lòng Thiên Chúa.”* Chúng ta hãy cầu nguyện cho những người đang sống trong sợ hãi, lo âu, những người đang mất phương hướng, mất niềm tin vào cuộc sống và vào tình yêu Thiên Chúa. Xin Lời Chúa an ủi và nâng đỡ họ. Xin cho họ nhận ra rằng họ luôn đẹp lòng Thiên Chúa và không có gì có thể tách họ ra khỏi tình yêu của Ngài, để họ tìm lại được bình an và can đảm bước tiếp.
4. *“Vâng, tôi đây là nữ tỳ của Chúa.”* Chúng ta hãy cầu nguyện cho mỗi người trong cộng đoàn chúng ta đang hiện diện trước Thánh Thể Chúa. Xin cho giờ chầu này củng cố đức tin, thắp sáng đức cậy và đốt cháy đức mến trong lòng mỗi người chúng con. Xin cho chúng con khi trở về với cuộc sống đời thường, biết noi gương Mẹ Maria, luôn sẵn sàng thưa “Xin Vâng” với những gì Chúa muốn nơi chúng con, và trở thành những nhà tạm sống động, mang Chúa đến cho những người chúng con gặp gỡ.

LỜI NGUYỆN KẾT THÚC GIỜ CHẦU THÁNH THỂ

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, giờ chiều của chúng con sắp kết thúc. Chúng con xin dâng lời cảm tạ tri ân Chúa vì Chúa đã thương cho chúng con được ở lại bên Chúa, trong sự thân mật của tình yêu Chúa. Chúng con cảm tạ Chúa vì Lời Chúa đã soi sáng, vì sự hiện diện của Chúa đã an ủi và biến đổi chúng con. Chúng con đã được cùng Mẹ Maria chiêm ngắm lại mầu nhiệm Nhập Thể, mầu nhiệm của một tiếng “Xin Vâng” làm thay đổi cả lịch sử. Xin cho những tâm tình sốt sắng, những quyết tâm tốt lành mà chúng con có được trong giờ chiều này không bị phai nhạt đi giữa những lo toan của cuộc sống.

Khi chúng con trở về, xin Chúa tiếp tục ở lại với chúng con. Xin cho chúng con mang theo được ánh sáng, sự bình an và tình yêu của Chúa từ nơi đây đến với gia đình, cộng đoàn và nơi làm việc của chúng con. Xin giúp chúng con biết sống tinh thần “Xin Vâng” của Mẹ Maria mỗi ngày. Xin Vâng trong những công việc bốn phận nhỏ bé. Xin Vâng trong việc đón nhận những vui buồn của cuộc sống với lòng tin tưởng. Xin Vâng trong việc phục vụ anh chị em với một trái tim quảng đại. Xin cho cuộc đời chúng con, qua lời nói và hành động, trở thành một lời đáp trả tình yêu liên lỉ dâng lên Thiên Chúa.

Chúng con xin dâng tất cả chúng con, gia đình và mọi người thân yêu trong sự bảo trợ của Mẹ Maria, Mẹ của Lời Xin Vâng và là Nữ Vương của Thánh Thể. Xin Mẹ dạy chúng con biết yêu mến Chúa Giêsu Thánh Thể ngày một hơn, và giúp chúng con luôn trung thành bước đi trên con đường theo Chúa cho đến cùng. Giờ đây, xin Chúa ban phúc lành cho tất cả chúng con. Amen.

Thứ Năm, ngày 26 tháng 3

- **Tin Mừng:** Ga 8, 51-59

ĐỨC GIÊSU – ĐÁNG HẰNG HỮU VÀ LÀ NGUỒN SỐNG VĨNH CỬU

MỞ ĐẦU VÀO GIỜ CHÀU

Trong không gian linh thiêng và tĩnh lặng của ngôi thánh đường này, chúng ta được quy tụ bên nhau trước sự hiện diện sống động và huyền nhiệm của Chúa Giêsu trong Bí tích Thánh Thể. Giờ phút này là một hồng ân quý giá, một lời mời gọi chúng ta tạm gác lại những lo toan, bận bịu của cuộc sống thường nhật để bước vào cuộc gặp gỡ thân tình với chính Thiên Chúa, Đấng là nguồn mạch mọi sự an ủi và là cùng đích của đời ta. Trước Thánh Thể Chúa, chúng ta không chỉ chiêm ngắm một tấm bánh thánh, nhưng là chiêm ngắm chính Ngôi Lời Nhập Thể, Đấng đã đến trong trần gian để mạc khải cho chúng ta về Chúa Cha và ban tặng cho chúng ta sự sống đời đời.

Hôm nay, trong giờ châu thánh thiêng này, chúng ta được mời gọi suy niệm đoạn Tin Mừng theo thánh Gioan (Ga 8, 51-59). Đoạn Tin Mừng này không chỉ là một cuộc đối thoại gay gắt giữa Chúa Giêsu và những người Do Thái, mà còn là một cuộc mạc khải vô cùng trọng đại về căn tính thần linh của Ngài. Khi tuyên bố: *“Thật, tôi bảo thật các ông: ai tuân giữ lời tôi, thì sẽ không bao giờ phải chết”*, Chúa Giêsu đã đưa ra một lời hứa vượt xa mọi giới hạn của kiếp người. Và đỉnh điểm của cuộc mạc khải chính là lời khẳng định uy quyền: *“Trước khi có ông Áp-ra-ham, thì tôi, Tôi Hằng Hữu!”*. Lời tuyên bố này đã làm rung chuyển nền tảng đức tin của người Do Thái và cũng là lời mời gọi mỗi chúng ta hôm nay phải có một chọn lựa dứt khoát: tin hay không tin? Chấp nhận hay từ chối?

Trong thinh lặng trước Thánh Thể, chúng ta hãy tự hỏi lòng mình: Tôi có thực sự tin rằng Chúa Giêsu là Đấng Hằng Hữu, là Thiên Chúa thật, Đấng hiện hữu từ trước muôn đời và đang hiện diện nơi đây vì yêu thương tôi không? Tôi có tin vào lời hứa ban sự sống vĩnh cửu của Ngài không? Cuộc sống của tôi đã phản ánh niềm tin ấy như thế nào? Hay đôi lúc tôi cũng giống như những người Do Thái xưa, bị giới hạn bởi cái nhìn trần thế, chỉ thấy cái chết thể lý mà không nhận ra sự sống thần linh Chúa muốn ban tặng?

Giờ đây, với tất cả tâm tình khiêm tốn và lòng khao khát, chúng ta hãy dâng lên Chúa Giêsu Thánh Thể tâm hồn mình. Xin Chúa Thánh Thần soi sáng để chúng ta có thể lắng nghe, suy niệm và đón nhận Lời Chúa với một con tim rộng mở. Xin cho giờ chầu này trở thành cơ hội để chúng ta củng cố đức tin, canh tân tình yêu và kín múc được nguồn sức mạnh thần linh từ chính Đấng là Alpha và Ômega, là khởi nguyên và cùng tận của vũ trụ và của cuộc đời mỗi chúng ta.

CẦU NGUYỆN TRƯỚC THÁNH THỂ

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, chúng con thờ lạy, chúng con chúc tụng và chúng con cảm tạ Chúa vì tình yêu vô biên mà Chúa đã dành cho chúng con. Chúa không chỉ đến trong trần gian làm người, chịu chết trên thập giá để cứu chuộc chúng con, mà Chúa còn muốn ở lại với chúng con mọi ngày cho đến tận thế qua Bí tích Thánh Thể nhiệm mầu này. Giờ đây, trước sự hiện diện uy nghi và khiêm hạ của Chúa, chúng con nhận ra thân phận yếu đuối, mỏng giòn và tội lỗi của mình. Chúng con chỉ là hạt bụi tro trước Đấng Hằng Hữu, là tạo vật trước mặt Đấng Tạo Hóa. Nhưng chính trong sự nhỏ bé của chúng con, Chúa lại tỏ bày tình yêu thương vĩ đại của Ngài. Chúa đã không ngần ngại hạ mình xuống, trở nên tấm bánh đơn sơ để làm của ăn nuôi dưỡng linh hồn chúng con, để trở nên người bạn đồng hành thân thiết trên mọi nẻo đường dương thế. Lạy Chúa, chúng con tin thật Chúa là Thiên Chúa, là Đấng mà các tổ phụ chúng con hằng mong đợi, là Đấng mà ông Áp-ra-ham đã vui mừng vì được thấy ngày của Ngài. Nhưng nhiều khi, đức tin của chúng con còn quá non yếu, con tim chúng con còn chai cứng. Chúng con nghe Lời Chúa mà không hiểu, chúng con thấy phép lạ Chúa làm mà vẫn hoài nghi. Chúng con cũng giống như những người Do Thái xưa, dễ dàng xét đoán Chúa theo những tiêu chuẩn của người phàm, dễ dàng khép lòng lại trước những mạc khải cao siêu của Ngài. Giờ đây, quỳ trước Thánh Nhan Chúa, chúng con tha thiết nài xin Chúa tha thứ cho những yếu đuối, những nghi ngờ và những lần chúng con đã từ chối tin vào quyền năng và tình yêu của Chúa. Xin Chúa hãy mở tai chúng con để chúng con biết lắng nghe Lời Ngài, mở trí chúng con để chúng con thấu hiểu và mở lòng chúng con để chúng con dám sống trọn vẹn cho Lời ấy. Xin Chúa ban Thánh Thần của Ngài xuống trên chúng con, để Ngài dạy chúng con biết cầu nguyện, biết chiêm ngắm và biết yêu mến Chúa trên hết mọi sự. Xin cho giờ phút này trở thành một cuộc gặp gỡ biến đổi, để sau khi rời nơi đây, chúng con ra đi với một đức tin mạnh mẽ hơn vào Chúa, Đấng Hằng Hữu, và một lòng quyết tâm kiên vững hơn để tuân giữ Lời Chúa, hầu đáng được hưởng hạnh phúc vĩnh cửu mà Chúa đã hứa ban. Amen.

LỜI CHÚA (Ga 8, 51-59)

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Gioan

Khi ấy, Đức Giêsu nói với người Do Thái rằng: "Thật, tôi bảo thật các ông: ai tuân giữ lời tôi, thì sẽ không bao giờ phải chết." Người Do Thái liền nói: "Bây giờ, chúng tôi biết chắc là ông bị quỷ ám. Ông Áp-ra-ham đã chết, các ngôn sứ cũng vậy; thế mà ông lại nói: 'Ai tuân giữ lời tôi, thì sẽ không bao giờ phải nếm sự chết.' Chẳng lẽ ông lại cao trọng hơn cha chúng tôi là ông Áp-ra-ham sao? Người đã chết, các ngôn sứ cũng đã chết. Ông tự cho mình là ai?" Đức Giêsu đáp: "Nếu tôi tự tôn vinh mình, vinh quang của tôi chẳng là gì cả. Đáng tôn vinh tôi chính là Cha tôi, Đáng mà các ông gọi là Thiên Chúa của các ông. Thế mà các ông không biết Người. Phần tôi, tôi biết Người. Nếu tôi nói là tôi không biết Người, thì tôi cũng là kẻ nói dối như các ông. Nhưng tôi biết Người và giữ lời Người. Ông Áp-ra-ham, cha các ông, đã hơn hờ vui mừng vì nghĩ sẽ được thấy ngày của tôi. Ông đã thấy và đã mừng rỡ." Người Do Thái nói: "Ông chưa được năm mươi tuổi mà đã thấy ông Áp-ra-ham!" Đức Giêsu đáp: "Thật, tôi bảo thật các ông: trước khi có ông Áp-ra-ham, thì tôi, Tôi Hằng Hữu!" Bây giờ, họ lượm đá để ném Người. Nhưng Đức Giêsu lánh đi và ra khỏi Đền Thờ.

SUY NIỆM LỜI CHÚA

Đoạn Tin Mừng chúng ta vừa nghe là một trong những trang Tin Mừng kịch tính và sâu sắc nhất của thánh Gioan. Nó không chỉ đơn thuần là một cuộc tranh luận thần học, mà là một cuộc đối đầu trực diện giữa ánh sáng và bóng tối, giữa niềm tin và sự cứng lòng, giữa mạc khải thần linh và sự giới hạn của con người. Từng lời Chúa Giêsu thốt ra như những nhát búa đập vào thành trì cố thủ của não trạng con người, buộc họ phải đối diện với một thực tại vượt xa mọi kinh nghiệm và hiểu biết thông thường. Lời của Ngài vừa là một lời hứa đầy hy vọng, vừa là một thách đố lớn lao cho đức tin. Trong thinh lặng của giờ chầu này, chúng ta hãy cùng nhau đi sâu vào từng lớp nghĩa của cuộc đối thoại này, để Lời Chúa thấm nhập và biến đổi tâm hồn chúng ta.

Cuộc đối thoại bắt đầu bằng một lời tuyên bố long trọng và đầy uy quyền: *"Thật, tôi bảo thật các ông: ai tuân giữ lời tôi, thì sẽ không bao giờ phải chết."* Lời hứa này quả thật phi thường. Trong một thế giới mà cái chết là định luật phổ quát, là nỗi sợ hãi lớn nhất ám ảnh kiếp người, thì lời hứa về một sự bất tử quả là một điều không tưởng. Những người Do Thái, với cái nhìn thuần túy tự nhiên, đã lập tức phản ứng. Họ cho rằng Chúa Giêsu

đang nói về cái chết thể lý. Họ đưa ra những bằng chứng không thể chối cãi: tổ phụ Áp-ra-ham vĩ đại đã chết, các ngôn sứ được Chúa yêu thương cũng đã chết. Đối với họ, cái chết là điểm kết thúc, là dấu chấm hết không thể đảo ngược. Vì thế, họ cho rằng lời của Chúa Giêsu là lời của một kẻ kiêu ngạo, thậm chí là bị quỷ ám. Sự hiểu lầm của họ cũng chính là cám dỗ thường trực của mỗi chúng ta. Chúng ta sống trong một thế giới quá chú trọng vào vật chất, vào những gì thấy được, sờ được. Chúng ta cũng thường đo lường giá trị cuộc sống bằng sức khỏe, tuổi thọ, của cải vật chất. Chúng ta sợ đau khổ, sợ bệnh tật, và kinh hãi trước cái chết thể lý. Chính nỗi sợ này đã che mờ con mắt đức tin của chúng ta, khiến chúng ta không nhận ra được cái chết đáng sợ hơn nhiều, đó là sự chết đời đời, sự chia cắt vĩnh viễn khỏi Thiên Chúa là nguồn sống. Chúa Giêsu không hứa ban cho chúng ta một sự miễn trừ khỏi cái chết của thân xác. Ngài cũng đã đi qua cánh cửa của sự chết. Nhưng Ngài hứa ban một điều lớn lao hơn nhiều: sự sống thần linh, sự sống của chính Thiên Chúa, một sự sống bắt đầu ngay từ bây giờ khi chúng ta tuân giữ Lời Ngài và sẽ đạt đến viên mãn trong Nước Trời. “Tuân giữ Lời” không chỉ là nghe, là biết, mà là để cho Lời Chúa trở thành xương tủy, thành hơi thở, thành nguyên tắc sống hướng dẫn mọi suy nghĩ, lời nói và hành động của chúng ta. Khi sống trong Lời Chúa, chúng ta được kết hợp mật thiết với Ngài, và do đó, chúng ta đã được tham dự vào sự sống bất diệt của Ngài. Cái chết thể lý lúc đó sẽ không còn là một dấu chấm hết bi thảm, mà chỉ là một cánh cửa để bước vào sự sống viên mãn.

Đối diện với sự hoài nghi và chất vấn của người Do Thái: “*Ông tự cho mình là ai?*”, Chúa Giêsu không trực tiếp trả lời bằng cách tự tôn vinh mình. Ngài khiêm tốn hướng họ về Chúa Cha: “*Đáng tôn vinh tôi chính là Cha tôi*”. Qua đó, Ngài mạc khải cho chúng ta một sự thật nền tảng: mọi vinh quang của Ngài đều bắt nguồn từ Chúa Cha và quy hướng về Chúa Cha. Ngài đến không phải để tìm kiếm danh tiếng cho riêng mình, nhưng là để thi hành thánh ý Chúa Cha và để mạc khải tình yêu của Cha cho nhân loại. Đây là một bài học sâu sắc về sự khiêm nhường và về mối tương quan. Trong một thế giới đầy cạnh tranh, nơi con người luôn tìm cách khẳng định bản thân, tôn vinh cái tôi của mình, thì Chúa Giêsu lại cho thấy vinh quang đích thực hệ tại ở việc sống cho người khác, sống cho Thiên Chúa. Đồng thời, Ngài cũng vạch trần sự mâu thuẫn của những người Do Thái. Họ tự hào gọi Thiên Chúa là Thiên Chúa của họ, nhưng họ lại không nhận biết Ngài khi Ngài được mạc khải nơi chính Con của Ngài. Họ giữ luật một cách máy móc, thực hành các nghi lễ một cách hình thức, nhưng con tim họ lại xa cách Thiên Chúa. Họ biết về Thiên Chúa qua Sách Thánh, qua truyền thống, nhưng họ không có một mối tương quan sống động và cá vị với Ngài. Chúa

Giêsu thì khác: *“Phần tôi, tôi biết Người và giữ lời Người”*. “Biết” ở đây không phải là một kiến thức lý thuyết, mà là một sự thông hiệp sâu xa, một sự đồng nhất về ý muốn. Đây chính là lời mời gọi cho mỗi chúng ta đang quỳ trước Thánh Thể. Chúng ta có thực sự “biết” Chúa Giêsu không? Hay chúng ta chỉ biết một vài điều về Ngài? “Biết” Chúa là đi vào mối tương quan thân tình với Ngài qua cầu nguyện, qua việc lắng nghe Lời Chúa, và đặc biệt là qua việc kết hợp với Ngài trong Bí tích Thánh Thể. Chỉ khi “biết” Ngài, chúng ta mới có thể “giữ lời” Ngài một cách trọn vẹn.

Đỉnh điểm của cuộc đối thoại và cũng là mạc khải gây sốc nhất chính là khi Chúa Giêsu liên kết mình với tổ phụ Áp-ra-ham. Ngài nói: *“Ông Áp-ra-ham, cha các ông, đã hớn hờ vui mừng vì nghĩ sẽ được thấy ngày của tôi. Ông đã thấy và đã mừng rồi.”* Lời này đã nối kết Cựu Ước và Tân Ước làm một. Chúa Giêsu khẳng định rằng Ngài chính là tâm điểm của toàn bộ lịch sử cứu độ, là Đấng mà các tổ phụ, các ngôn sứ hằng mong đợi. Niềm tin của Áp-ra-ham không chỉ dừng lại ở lời hứa về một dòng dõi đông đúc hay một miền đất hứa, mà niềm tin ấy đã hướng đến một Đấng Cứu Độ sẽ đến trong tương lai. Niềm vui của Áp-ra-ham là niềm vui của người được thấy trước bình minh của ngày cứu độ. Khi nói điều này, Chúa Giêsu đã đặt mình vào vị trí trung tâm của đức tin và lịch sử Israel. Nhưng người Do Thái, với cái nhìn thiên cận, chỉ thấy sự phi lý về mặt thời gian: *“Ông chưa được năm mươi tuổi mà đã thấy ông Áp-ra-ham!”*. Họ bị mắc kẹt trong dòng thời gian tuyến tính của con người, không thể nào hiểu được thực tại của vĩnh cửu.

Và chính lúc này, Chúa Giêsu đã vén lên bức màn che giấu thần tính của Ngài bằng một lời tuyên bố long trọng nhất trong toàn bộ Tin Mừng Gioan: *“Thật, tôi bảo thật các ông: trước khi có ông Áp-ra-ham, thì tôi, Tôi Hằng Hữu!”*. Cụm từ “Tôi Hằng Hữu” (tiếng Hy Lạp: *Ego Eimi*) không chỉ đơn thuần có nghĩa là “tôi đã hiện hữu”. Nó chính là danh xưng mà Thiên Chúa đã mạc khải cho Môsê trong bụi gai bốc cháy ở núi Hô-rép (Xh 3,14). Đó là Danh Thánh của Thiên Chúa, Đấng tự mình mà có, Đấng hiện hữu từ trước muôn đời và sẽ tồn tại cho đến muôn thuở. Ngài không bị chi phối bởi thời gian và không gian. Khi tự xưng mình là “Đấng Hằng Hữu”, Chúa Giêsu đã khẳng định một cách rõ ràng và không thể chối cãi: Ngài chính là Thiên Chúa. Ngài không chỉ là một ngôn sứ vĩ đại, một người thầy khôn ngoan, hay một vị vua được xức dầu. Ngài là Thiên Chúa làm người. Ngài đồng bản thể với Chúa Cha. Đây là mạc khải cốt lõi của đức tin Kitô giáo. Những người Do Thái đã hiểu rất rõ ý nghĩa của lời tuyên bố này. Đối với họ, đây là một sự phạm thượng tột cùng, một tội đáng phải ném đá cho đến chết. Phản ứng

của họ cho thấy mặc khải về thần tính của Chúa Giêsu không thể được đón nhận bằng lý trí đơn thuần, mà đòi hỏi một bước nhảy của đức tin.

Quỳ trước Thánh Thể Chúa giờ đây, chúng ta đang ở trước sự hiện diện của chính “Đấng Hằng Hữu” ấy. Tám bánh nhỏ bé, mong manh và thịnh lặng này chính là Thiên Chúa toàn năng, Đấng dựng nên trời đất, Đấng đã nói với Áp-ra-ham và Mô-sê. Sự tương phản giữa vẻ ngoài khiêm hạ và bản thể thần linh cao cả là một màu nhiệm khôn dò, mời gọi chúng ta chiêm ngắm trong thịnh lặng và thờ lạy. Đấng vượt trên mọi thời gian đã đi vào trong thời gian của chúng ta. Đấng vô hình đã trở nên hữu hình. Đấng ban sự sống đã trở nên của ăn nuôi sống chúng ta. Khi chúng ta đối diện với những giới hạn của cuộc đời – sự mong manh của sức khỏe, sự ngắn ngủi của thời gian, sự bất toàn của tri thức – thì việc chiêm ngắm Đấng Hằng Hữu mang lại cho chúng ta một niềm hy vọng và một sự vững chãi khôn lường. Cuộc đời chúng ta không phải là một hành trình vô định đi vào hư vô, nhưng là một cuộc hành hương hướng về Đấng Hằng Hữu, nguồn cội và cùng đích của chúng ta. Mỗi khi chúng ta rước lễ, chúng ta được kết hợp với chính Đấng Hằng Hữu, và mầm sống vĩnh cửu được gieo vào trong tâm hồn chúng ta. Lời hứa “sẽ không bao giờ phải chết” trở nên một thực tại sống động, bởi vì chúng ta được thông phần vào sự sống của chính Thiên Chúa. Cuộc đối thoại kết thúc bằng một hành động bạo lực: *“Bấy giờ, họ lượm đá để ném Người”*. Sự thật đã bị từ chối, Ánh Sáng đã bị xua đuổi. Nhưng Chúa Giêsu đã “lánh đi”. Ngài không dùng quyền năng để trừng phạt, nhưng lặng lẽ rút lui. Điều này cũng là một lời cảnh tỉnh cho chúng ta. Mỗi khi chúng ta phạm tội, mỗi khi chúng ta cứng lòng không tin, mỗi khi chúng ta từ chối sống theo Lời Chúa, chúng ta cũng đang “lượm đá” để ném Ngài. Và Thiên Chúa, trong sự tôn trọng tự do của chúng ta, có thể sẽ “lánh đi”, để lại trong tâm hồn chúng ta sự trống rỗng và tối tăm. Giờ đây, chúng ta hãy xin Chúa cho mình có được một con tim biết lắng nghe, một đức tin kiên vững để không bao giờ từ chối Ngài, nhưng luôn biết chạy đến cùng Ngài, Đấng Hằng Hữu, để được sống và sống dồi dào.

LỜI CẦU NGUYỆN

Chủ sự: Anh chị em thân mến, Chúa Giêsu là Đấng Hằng Hữu và là nguồn mạch sự sống vĩnh cửu. Với niềm tin tưởng vào tình yêu và quyền năng của Ngài, chúng ta hãy dâng lên Ngài những lời nguyện xin tha thiết:

1. *“Ai tuân giữ lời tôi, thì sẽ không bao giờ phải chết.”* Lạy Chúa Giêsu, Chúa đã hứa ban sự sống đời đời cho những ai trung thành tuân giữ Lời Chúa. Chúng con tha thiết cầu xin Chúa ban cho Đức Thánh Cha, các giám

mục, linh mục và tu sĩ sức mạnh của Chúa Thánh Thần, để các ngài luôn can đảm rao giảng Lời Chúa và trở nên chứng nhân sống động cho niềm hy vọng vào sự sống vĩnh cửu. Xin cũng ban cho mỗi người chúng con một trái tim khao khát Lời Chúa, để chúng con biết siêng năng đọc, suy ngẫm và đem ra thực hành, hầu biến đổi cuộc sống mình và xứng đáng với lời hứa của Chúa. *Chúng con cầu xin Chúa.*

2. “*Chẳng lẽ ông lại cao trọng hơn cha chúng tôi là ông Áp-ra-ham sao?*”

Lạy Chúa Giêsu, sự cứng lòng và cái nhìn hạn hẹp đã ngăn cản người Do Thái nhận ra thần tính của Chúa. Chúng con xin Chúa soi sáng cho những người chưa nhận biết Chúa, những người đang sống trong hoài nghi và lầm lạc. Xin Chúa phá tan những thành kiến và rào cản trong tâm trí họ, để họ có thể mở lòng đón nhận Chúa là Đấng Cứu Độ duy nhất. Xin cũng giúp chúng con luôn biết khiêm tốn trước những mầu nhiệm đức tin, tránh thái độ xét đoán và tự mãn, nhưng luôn tìm kiếm thánh ý Chúa với một tâm hồn đơn sơ. *Chúng con cầu xin Chúa.*

3. “*Trước khi có ông Áp-ra-ham, thì tôi, Tôi Hằng Hữu!*” Lạy Chúa Giêsu,

chúng con thờ lạy Chúa là Thiên Chúa thật, là Đấng Hằng Hữu uy nghi cao cả. Chúng con xin dâng lên Chúa thế giới hôm nay, một thế giới đang quay cuồng trong những giá trị chóng qua và những thú vui tạm bợ. Xin cho mọi người nhận ra sự hiện hữu của Chúa, Đấng là nền tảng vững chắc và là cùng đích của cuộc đời. Xin Chúa an ủi những người đang đau khổ, nâng đỡ những ai đang thất vọng, và ban cho những người đang hấp hối niềm tin vào sự sống vĩnh cửu nơi Chúa. *Chúng con cầu xin Chúa.*

4. “*Bấy giờ, họ lượm đá để ném Người.*” Lạy Chúa Giêsu, Chúa đã chịu

sự từ chối và bách hại vì nói lên sự thật. Chúng con xin Chúa ban ơn tha thứ cho chúng con mỗi khi chúng con xúc phạm đến Chúa qua tội lỗi của mình, qua sự dửng dưng trước Thánh Thể, hay qua việc làm tổn thương tha nhân. Xin cho cộng đoàn chúng con đang hiện diện nơi đây biết biến giờ chầu này thành một hành vi đền tạ chân thành, và xin ban cho chúng con lòng can đảm để làm chứng cho Chúa giữa một thế giới thường xuyên chối bỏ Ngài. *Chúng con cầu xin Chúa.*

LỜI NGUYỆN KẾT THÚC GIỜ CHẦU THÁNH THỂ

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể,

Giờ chầu thiêng liêng bên Chúa sắp kết thúc, nhưng chúng con tin rằng tình yêu và sự hiện diện của Chúa sẽ không bao giờ kết thúc, nhưng

sẽ tiếp tục ở lại và đồng hành với chúng con. Chúng con xin dâng lên Chúa lời cảm tạ chân thành vì những ơn lành Chúa đã tuôn đổ trên mỗi người chúng con trong giờ phút quý giá này. Cảm tạ Chúa đã cho chúng con được lắng nghe và suy niệm Lời Chúa, Lời mạc khải cho chúng con biết Chúa chính là “Đấng Hằng Hữu”, là Thiên Chúa quyền năng, là nguồn mạch và cùng đích của tất cả cuộc đời chúng con.

Chúng con xin lỗi Chúa vì những lần chúng con đã hoài nghi Lời Chúa, đã khép lòng trước tình yêu của Ngài, đã sống như thể không có Chúa. Xin thần tính cao cả của Chúa tha thứ cho thân phận yếu hèn của chúng con, và xin tình yêu khiêm hạ của Chúa trong Bí tích Thánh Thể chữa lành những vết thương trong tâm hồn chúng con.

Giờ đây, khi trở về với cuộc sống thường nhật, xin cho mạc khải về “Đấng Hằng Hữu” luôn vang vọng trong tâm trí chúng con. Xin cho chúng con biết nhìn mọi sự dưới ánh sáng của vĩn cửa, biết coi nhẹ những gì là chóng qua và tìm kiếm những giá trị bền vững Nước Trời. Xin cho chúng con sức mạnh để “tuân giữ Lời Chúa”, để mỗi ngày sống của chúng con là một lời tuyên xưng niềm tin vào Chúa, Đấng chiến thắng sự chết và ban phát sự sống đời đời. Xin Chúa chúc lành cho gia đình chúng con, cho cộng đoàn giáo xứ chúng con, cho quê hương và toàn thể thế giới.

Chúng con dâng giờ cầu nguyện này và tất cả cuộc sống chúng con cho Chúa qua lời chuyển cầu của Mẹ Maria, Mẹ đã luôn tin tưởng và tuân giữ Lời Chúa một cách trọn hảo. Xin Mẹ dạy chúng con biết yêu mến Chúa Giêsu Thánh Thể và sống xứng đáng là con cái của Chúa, hôm nay và cho đến muôn đời. Amen.

Thứ Sáu, ngày 27 tháng 3

- **Tin Mừng:** Ga 10, 31-42

“ĐỂ ANH EM BIẾT VÀ TIN RẰNG: CHÚA CHA Ở TRONG TÔI VÀ TÔI Ở TRONG CHÚA CHA”

MỞ ĐẦU VÀO GIỜ CHẦU

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, chúng con kính lạy, thờ phượng, và tôn vinh Chúa đang hiện diện thật uy nghi, rạng ngời nhưng cũng thật khiêm tốn, dịu dàng nơi Bí tích Tình Yêu này. Giữa những bận bịu, lo toan của cuộc sống, giữa những ồn ào của thế sự, chúng con thật hạnh phúc biết bao khi được quy tụ về đây, dưới ánh hào quang của Thánh Nhan Chúa. Chúng con đến không mang theo gì hơn ngoài tấm lòng trần trụi, một trái tim khao khát được nghỉ ngơi, một tâm hồn mong mỏi được lắng nghe và một đức tin cần được Chúa củng cố. Nơi đây, trong sự thinh lặng thánh thiêng của nhà chầu, chúng con cảm nhận được sự bình an đích thực mà trần gian không thể ban tặng. Nơi đây, không gian và thời gian như ngưng đọng, chỉ còn lại tình yêu giữa Thiên Chúa và thụ tạo, giữa Đấng Thánh và tội nhân.

Chúng con đến trước Thánh Thể Chúa giờ đây như dân Do Thái xưa kia đã từng đứng trước Chúa. Họ đã nghe lời Chúa giảng, đã thấy những việc Chúa làm. Nhưng thay vì mở lòng tin nhận, họ lại khép lòng trong sự cứng cõi, tay họ lăm le cầm đá để ném Người. Họ cho rằng Chúa đã nói phạm thượng khi tự xưng mình là Con Thiên Chúa, là Đấng làm một với Chúa Cha. Lạy Chúa, có lẽ nào trong cuộc sống chúng con cũng đã nhiều lần cầm những "viên đá" của sự hoài nghi, của thành kiến, của tội lỗi để ném về phía Chúa và anh em mình? Có lẽ nào chúng con cũng đã từ chối tin vào quyền năng và tình yêu vô biên của Chúa, một tình yêu dám hạ mình xuống thăm sâu thân phận con người, ẩn mình trong tấm bánh mỏng manh để ở lại với chúng con mọi ngày cho đến tận thế?

Giờ chầu hôm nay, xin Chúa thương thanh tẩy tâm hồn chúng con. Xin cho chúng con trút bỏ đi mọi gánh nặng của kiêu ngạo, tự mãn, và những suy tưởng trần tục. Xin cho chúng con một trái tim khiêm nhu, một đôi tai biết lắng nghe, và một đôi mắt đức tin trong sáng để có thể chiêm ngắm vinh quang của Chúa đang ẩn giấu nơi Bí tích Thánh Thể. Xin Chúa Thánh Thần, Đấng là Thần Khí của sự thật và tình yêu, xin Ngài ngự đến, soi sáng tâm trí và sưởi ấm tâm hồn chúng con. Xin Ngài giúp chúng con hiểu được chiều sâu của Lời Chúa, để Lời ấy không chỉ vang lên bên tai, mà còn thấm đẫm

vào từng thớ thịt, từng nhịp đập của con tim, và biến đổi cuộc đời chúng con từ bên trong. Chúng con xin dâng lên Chúa giờ chầu này, với tất cả con người yếu đuối và tội lỗi của chúng con, hợp với những ý nguyện của Mẹ Maria, các thánh và các thiên thần trên trời, để thờ lạy, cảm tạ và xin ơn tha thứ. Amen.

CẦU NGUYỆN TRƯỚC THÁNH THỂ

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, là Ngôi Lời đã hóa thành nhục thể và đang hiện diện sống động trước mắt chúng con, con thờ lạy Chúa. Con chiêm ngắm Chúa, một vị Thiên Chúa thật gần gũi, thật kiên nhẫn, đang chờ đợi chúng con trong thinh lặng. Chúa không cần những lời hoa mỹ, những triết lý cao siêu. Chúa chỉ cần một con tim. Và giờ đây, con xin dâng lên Chúa trọn vẹn con tim của con, một con tim đơn sơ nhưng chân thành, một con tim yếu đuối nhưng luôn khao khát Chúa. Con nhìn lên Thánh Thể, và con thấy được cả một câu chuyện tình yêu vĩ đại. Đó là câu chuyện về một Thiên Chúa đã vì yêu mà rời bỏ ngai trời vinh hiển, mặc lấy xác phàm mong manh, sống một cuộc đời như chúng con, để cảm thấu, để chia sẻ, và để cứu độ. Chúa đã đi rao giảng, đã chữa lành, đã làm biết bao phép lạ vĩ đại. Nhưng đỉnh cao của tình yêu ấy chính là khi Chúa trao ban chính mình, trao ban Thịt và Máu Chúa làm của ăn nuôi dưỡng chúng con, và hiện diện cách mầu nhiệm nhưng thật sự nơi Bí tích Thánh Thể này. Lạy Chúa, làm sao con có thể hiểu hết được tình yêu này? Con chỉ biết lặng người đi trong sự cảm mến và biết ơn vô bờ. Con tin thật Chúa đang ở đây, ngay trước mặt con. Chúa đang nhìn con với ánh mắt đầy yêu thương và trìu mến. Chúa đang lắng nghe từng lời thầm thì, từng tiếng thở dài, từng ước nguyện sâu kín nhất trong tâm hồn con. Trước Thánh Nhan Chúa, con cảm thấy mình thật nhỏ bé, bất xứng. Con thấy rõ những vết nhơ của tội lỗi, những lần con đã chối từ tình yêu Chúa, những lúc con đã nghi ngờ quyền năng Ngài, và cả những khi con đã cầm đá lên, không phải để ném Chúa, nhưng để ném anh em con bằng những lời xét đoán, những hành vi thiếu bác ái. Con xin Chúa tha thứ. Xin Máu Thánh Chúa thanh tẩy tâm hồn con, để con xứng đáng ở lại trong tình yêu của Chúa giờ này. Xin cho con được thực sự gặp gỡ Chúa, không phải bằng lý trí hay kiến thức, nhưng bằng cả trái tim và linh hồn. Xin cho con được chạm đến Chúa, và để cho Chúa chạm đến những góc khuất, những vết thương sâu kín nhất trong con, để Chúa chữa lành và biến đổi. Lạy Chúa Giêsu, con yêu mến Chúa. Con muốn thuộc trọn về Chúa. Xin hãy ở lại với con, không chỉ trong giờ chầu này, mà trong suốt cả cuộc đời con. Amen.

LỜI CHÚA (Ga 10, 31-42)

Khi ấy, người Do Thái lại lượm đá để ném Đức Giêsu. Người bảo họ: “Tôi đã cho các ông thấy nhiều việc tốt đẹp Chúa Cha đã giao cho tôi làm; vì việc nào trong các việc đó mà các ông lại ném đá tôi?” Người Do Thái trả lời: “Chúng tôi ném đá ông, không phải vì một việc tốt đẹp nào, nhưng vì một lời nói phạm thượng: ông là người phạm, mà lại tự cho mình là Thiên Chúa.” Đức Giêsu đáp: “Trong Lề Luật của các ông, nào đã chẳng có chép rằng: Ta đã phán: các ngươi là những bậc thần thánh sao? Nếu Lề Luật gọi những kẻ được Lời Thiên Chúa ngỏ với là những bậc thần thánh - mà Kinh Thánh lại không thể sai lầm được -, thì Đấng Chúa Cha đã thánh hiến và sai đến trong thế gian, các ông lại bảo là: ‘Ông nói phạm thượng!’ vì tôi đã nói: ‘Tôi là Con Thiên Chúa’ sao? Nếu tôi không làm các việc của Cha tôi, thì các ông đừng tin tôi. Còn nếu tôi làm các việc đó, thì dù các ông không tin tôi, cũng hãy tin vào các việc đó. Như vậy, các ông sẽ biết và ngày càng biết thêm rằng: Chúa Cha ở trong tôi và tôi ở trong Chúa Cha.”

Bấy giờ họ lại tìm cách bắt Người, nhưng Người đã thoát khỏi tay họ. Người lại sang bên kia sông Giordan, đến nơi ông Gioan đã làm phép rửa lúc trước, và ở lại đó. Có nhiều người đến với Người. Họ nói: “Ông Gioan đã không làm một dấu lạ nào cả. Nhưng tất cả những gì ông Gioan đã nói về người này đều đúng.” Và ở nơi đó, có nhiều kẻ đã tin vào Người.

SUY NIỆM LỜI CHÚA

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, đoạn Tin Mừng chúng con vừa nghe là một bức tranh đầy kịch tính, phơi bày sự đối đầu gay gắt giữa ánh sáng và bóng tối, giữa lòng tin và sự cứng cõi, giữa lời mặc khải của Thiên Chúa và sự từ chối của con người. Khung cảnh thật căng thẳng: người Do Thái, những người tự cho mình là am hiểu Lề Luật, lại đang lăm lăm trong tay những viên đá lạnh lẽo. Họ không dùng đá để xây dựng Đền Thờ, mà để hủy diệt chính Đền Thờ sống động của Thiên Chúa đang hiện diện giữa họ. Đôi tay họ, lẽ ra phải giơ lên để chúc tụng, ngợi khen Thiên Chúa, thì nay lại nắm chặt hận thù, sẵn sàng cướp đi mạng sống của Đấng là Nguồn Sống. Đây là nguyên nhân cho sự phẫn nộ đến tột cùng này? Thưa, đó là vì một lời khẳng định của Chúa: “Ta và Chúa Cha là một”. Lời nói này, đối với chúng con hôm nay, là nguồn an ủi, là nền tảng đức tin, là chân lý giải thoát. Nhưng đối với họ khi đó, nó là một lời phạm thượng không thể dung thứ, một sự xúc phạm đến niềm tin độc thần mà cha ông họ đã đổ bao xương máu để bảo vệ. Họ không thể chấp nhận một con người bằng xương bằng thịt, một

người thợ mộc đến từ Nadarét, lại có thể ngang hàng với Thiên Chúa Giêhô uy nghi, thánh thiện.

Trong sự im lặng của nhà chầu, chúng con hãy nhìn sâu vào những viên đá trên tay người Do Thái. Những viên đá ấy không chỉ là vật chất vô tri. Chúng là biểu tượng cho những thành kiến, những định kiến đã đóng cứng trong tâm hồn. Đó là viên đá của sự kiêu ngạo tri thức, cho rằng mình đã biết đủ về Thiên Chúa, và bất cứ điều gì mới mẻ, khác lạ với những gì mình đã biết, đều là sai lầm, là dị đoan. Đó là viên đá của sự ghen tị, khi thấy quyền năng, uy tín và sự thu hút của Chúa Giê-su ngày càng lan rộng, làm lu mờ đi vị thế của họ trong dân chúng. Đó còn là viên đá của nỗi sợ hãi, sợ rằng giáo huấn của Chúa sẽ làm đảo lộn trật tự xã hội, tôn giáo mà họ đang được hưởng lợi. Và có lẽ, viên đá nặng nhất chính là sự mù quáng tâm linh, khiến họ đứng trước Ánh Sáng mà chỉ thấy bóng tối, đứng trước Sự Thật mà chỉ nghe thấy lời dối trá, đứng trước Tình Yêu mà chỉ cảm nhận được sự đe dọa. Lạy Chúa, xin cho chúng con can đảm nhìn lại đôi tay của chính mình. Có chăng, chúng con cũng đang nắm giữ những viên đá tương tự? Có phải chúng con thường dùng viên đá "truyền thống" để chống lại sự soi sáng của Chúa Thánh Thần? Có phải chúng con dùng viên đá "lý trí" để giới hạn quyền năng vô biên của Chúa, đặc biệt là sự hiện diện của Chúa trong Bí tích Thánh Thể này? Có phải chúng con dùng viên đá "cái tôi" để ném vào những ai có ý kiến trái với mình, thay vì khiêm tốn lắng nghe và đối thoại? Xin Chúa giúp chúng con buông những viên đá ấy xuống, để đôi tay chúng con được tự do mà chấp lại cầu nguyện, mà mở ra để đón nhận Chúa và phục vụ anh em.

Trước thái độ đầy hận thù đó, Chúa Giê-su đã không dùng quyền năng để trừng phạt hay im lặng trong sự khinh bỉ. Ngài đã đối thoại, đã kiên nhẫn giải thích, đã đưa ra những bằng chứng để mời gọi họ đến với đức tin. Lời biện hộ của Chúa thật điềm tĩnh và đầy uy quyền. Ngài không tranh cãi bằng những lý thuyết suông, nhưng bằng hai bằng chứng không thể chối cãi: công việc và Kinh Thánh. Trước hết, Chúa nói: "Tôi đã cho các ông thấy nhiều việc tốt đẹp Chúa Cha đã giao cho tôi làm; vì việc nào trong các việc đó mà các ông lại ném đá tôi?". Chúa mời gọi họ nhìn vào những "công việc", những "việc tốt đẹp" mà Ngài đã làm. Đó là những người mù được thấy, người què được đi, người phong hủi được sạch, người điếc được nghe, người chết sống lại, và Tin Mừng được loan báo cho người nghèo. Những công việc này không phải là sự phô trương quyền lực, mà là sự biểu lộ lòng thương xót của Chúa Cha. Mỗi một phép lạ Chúa làm đều là một dấu chỉ về một Thiên Chúa yêu thương, một Thiên Chúa quan phòng, một Thiên

Chúa muốn con người được sống và sống dồi dào. Các công việc của Chúa Giêsu chính là ngôn ngữ của tình yêu, một ngôn ngữ vượt trên mọi lời nói. Khi Chúa chữa lành, Ngài đang phục hồi lại hình ảnh tốt đẹp của con người mà Chúa Cha đã tạo dựng. Khi Chúa tha thứ, Ngài đang tái tạo lại mối tương quan đã bị tội lỗi phá vỡ. Khi Chúa cho kẻ chết sống lại, Ngài đang mặc khải quyền năng của Thiên Chúa là Chúa của sự sống. Những công việc này chính là chứng thực hùng hồn nhất rằng Ngài đến từ Chúa Cha và hành động trong sự hiệp nhất hoàn toàn với Chúa Cha.

Lạy Chúa, chúng con đang chiêm ngắm Chúa đây, trong Bí tích Thánh Thể, công trình vĩ đại nhất của Chúa. Đây là “việc tốt đẹp” vượt trên mọi việc tốt đẹp. Nơi đây, Chúa không chỉ chữa lành bệnh tật thể xác, nhưng Chúa ban chính Thịt Máu mình làm thần lương nuôi dưỡng linh hồn chúng con. Nơi đây, Chúa không chỉ tha thứ tội lỗi, mà còn ở lại với chúng con, trở nên người bạn đồng hành thân thiết trên mọi nẻo đường dương thế. Thánh Thể là bằng chứng tốt cùng của tình yêu, là dấu chỉ rõ ràng nhất cho thấy “Chúa Cha ở trong Tôi và Tôi ở trong Chúa Cha”. Nhưng lạy Chúa, nhiều khi đôi mắt chúng con cũng bị che lấp như người Do Thái xưa. Chúng con đến với Thánh Thể nhưng chỉ thấy một tấm bánh trắng. Chúng con nghe Lời Chúa nhưng chỉ thấy những con chữ vô hồn. Chúng con tham dự Thánh lễ nhưng tâm hồn lại lang thang ở một nơi nào khác. Chúng con không nhận ra rằng chính công việc yêu thương vĩ đại của Chúa đang diễn ra ngay trước mắt. Xin Chúa mở mắt đức tin cho chúng con. Xin cho chúng con, khi chiêm ngắm Thánh Thể, hãy tin vào “công việc” này. Dù chúng con không hiểu hết màu nhiệm, dù chúng con còn nhiều hoài nghi, thì xin cho chúng con ít nhất cũng tin vào hành động yêu thương của Chúa. Tin rằng Đấng đã hóa bánh ra nhiều để nuôi dân chúng, thì cũng có quyền năng biến bánh rượu trở nên Mình và Máu Thánh Ngài. Tin rằng Đấng đã chết và sống lại, thì cũng có thể hiện diện trọn vẹn và sống động nơi Bí tích tình yêu này.

Sau khi trưng dẫn các công việc, Chúa Giêsu còn dùng chính Kinh Thánh, là nền tảng đức tin của người Do Thái, để biện hộ cho mình. Ngài trích dẫn Thánh vịnh 82: “Ta đã phán: các ngươi là những bậc thần thánh”. Đây là một lập luận vô cùng sắc bén và uyên thâm. Chúa đang muốn nói rằng: Nếu chính Lễ Luật của các ông, Lời không thể sai lầm, đã gọi những con người phạm trần (cụ thể là các thẩm phán) là “thần thánh” chỉ vì họ là những người được Thiên Chúa trao cho lời của Ngài để xét xử dân, thì tại sao các ông lại kết tội phạm thượng cho Ta, Đấng không chỉ nhận được Lời Chúa, mà còn là Đấng được chính Chúa Cha “thánh hiến và sai đến trong thế gian”, khi Ta nói ‘Tôi là Con Thiên Chúa’?”. Qua cách lập luận này, Chúa

Giêsu không chỉ cho thấy sự am tường sâu sắc về Kinh Thánh, mà còn mặc khải một chân lý cao vời hơn. Ngài chính là Ngôi Lời đích thực mà toàn bộ Cựu Ước hướng về. Nếu các thẩm phán xưa chỉ là những người lãnh nhận lời, thì Chúa Giêsu chính là LỜI. Ngài là Đấng được Chúa Cha thánh hiến, nghĩa là được dành riêng cho một sứ mạng đặc biệt, sứ mạng cứu độ trần gian. Ngài là Đấng được sai đến, mang trong mình tất cả uy quyền và tình yêu của Đấng đã sai Ngài. Lời khẳng định "Tôi là Con Thiên Chúa" của Ngài không phải là một sự tự tôn kiêu ngạo, mà là một sự thật đến từ căn tính sâu xa nhất của Ngài, một sự thật được chính Chúa Cha chứng thực.

Lạy Chúa, Lời Chúa hôm nay mời gọi chúng con suy gẫm về phẩm giá cao quý mà chúng con đã nhận được qua Bí tích Rửa tội. Nhờ Chúa Giêsu, chúng con cũng được trở nên nghĩa tử của Thiên Chúa. Chúng con cũng được mời gọi để trở nên "những bậc thần thánh", không phải bằng sức riêng của mình, nhưng bằng ân sủng của Chúa. Chúng con được tham dự vào sự sống thần linh của Thiên Chúa Ba Ngôi. Đây là một hồng ân vô giá, nhưng cũng là một trách nhiệm lớn lao. Chúng con có sống xứng đáng với phẩm giá làm con Thiên Chúa không? Lời nói, hành động, suy nghĩ của chúng con có phản ánh được chúng con là con cái của Ánh Sáng, con cái của Thiên Chúa không? Hay chúng con vẫn để cho bóng tối của ghen ghét, hận thù, chia rẽ, và những đam mê bất chính làm lu mờ đi hình ảnh của Thiên Chúa nơi chúng con? Lạy Chúa, xin cho chúng con luôn ý thức về phẩm giá cao cả này, để chúng con biết trân trọng sự sống của mình và của anh em, để chúng con biết sống thánh thiện, yêu thương và phục vụ, hầu làm chứng cho một người Cha nhân lành trên trời.

Cuối cùng, đoạn Tin Mừng kết thúc với hai phản ứng trái ngược nhau. Một bên là những người tiếp tục tìm cách bắt Chúa, vì lòng họ đã chai đá, không thể đón nhận chân lý. Họ đã nghe những lời giải thích, đã thấy những công việc, nhưng họ vẫn chọn ở lại trong bóng tối của sự cố chấp. Chúa đã "thoát khỏi tay họ", một hình ảnh cho thấy sự tự do tuyệt đối của Thiên Chúa. Không ai có thể bắt giữ, giam hãm hay điều khiển được Thiên Chúa nếu Ngài không cho phép. Nhưng mặt khác, khi Chúa đến bên kia sông Giordan, nơi Gioan Tẩy Giả đã từng làm phép rửa, thì lại có "nhiều kẻ đã tin vào Người". Họ là những người có tâm hồn đơn sơ, khiêm tốn. Họ nhận ra lời chứng của Gioan về Chúa Giêsu là đúng sự thật. Họ không đòi hỏi những dấu lạ cả thể, nhưng họ mở lòng ra trước lời rao giảng và chứng tá, và họ đã tìm thấy đức tin. Đây là hình ảnh của những tâm hồn biết tìm kiếm chân lý, biết lắng nghe tiếng nói của các ngôn sứ, và sẵn sàng đón

nhận mặc khải của Thiên Chúa. Họ chính là mảnh đất tốt đã được chuẩn bị sẵn để hạt giống Lời Chúa trổ sinh hoa trái.

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, giờ đây trước mặt Chúa, chúng con được mời gọi để lựa chọn. Chúng con sẽ chọn thái độ nào? Thái độ của những người Do Thái lăm le cầm đá, khép lòng trước mặc khải của Chúa? Hay thái độ của những người dân bên kia sông Giođan, với tâm hồn rộng mở, khao khát và sẵn sàng tin vào Chúa? Cuộc sống của chúng con là một chuỗi những chọn lựa như vậy. Mỗi ngày, chúng con đều đứng trước cơ hội để tin hoặc không tin, để yêu mến hoặc từ chối, để đi theo Chúa hoặc bước vào con đường riêng của mình. Sự hiện diện của Chúa trong Bí tích Thánh Thể là lời mời gọi tha thiết nhất. Chúa vẫn kiên nhẫn ở đó, trong nhà tạm, trong mặt nhật, chờ đợi chúng con đến để gặp gỡ, để lắng nghe, để được biến đổi. Xin cho giờ chầu này giúp chúng con củng cố lại sự lựa chọn căn bản của đời mình: chọn tin vào Chúa, chọn yêu mến Chúa và chọn đi theo Chúa đến cùng. Xin cho chúng con can đảm vượt qua sông Giođan của những đam mê, tội lỗi, và thói quen cũ, để đến với Chúa là nguồn mạch sự sống và bình an. Xin cho đức tin của chúng con không chỉ dừng lại ở việc tuyên xưng ngoài môi miệng, nhưng được thể hiện qua những “công việc tốt đẹp” trong cuộc sống hằng ngày, để qua đó, những người chung quanh có thể nhận biết và tin rằng: “Chúa Cha ở trong Chúa và Chúa ở trong Chúa Cha”, và qua Chúa, họ cũng tìm thấy con đường về với Chúa Cha. Amen.

LỜI CẦU NGUYỆN

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, sau những giây phút được lắng đọng trong Lời Chúa và chiêm ngắm tình yêu của Ngài, chúng con xin dâng lên Chúa những lời nguyện tha thiết:

1. Lạy Chúa, Chúa đã khẳng định: “Ta và Chúa Cha là một” để mặc khải cho chúng con về sự hiệp nhất tuyệt vời của Thiên Chúa Ba Ngôi. Chúng con xin cầu cho Đức Thánh Cha, các Giám mục, Linh mục và toàn thể Hội Thánh. Xin cho mọi thành phần trong Hội Thánh luôn biết sống hiệp thông với nhau, can đảm làm chứng cho sự thật về căn tính thần linh của Chúa Giêsu, và trở nên dấu chỉ hữu hình của một Thiên Chúa là Tình Yêu, để thế gian khi nhìn vào sự hiệp nhất và yêu thương của chúng con mà tin vào Chúa, Đáng được Chúa Cha sai đến.
2. Lạy Chúa, Chúa đã dùng chính Kinh Thánh để đối thoại với những người chống đối Chúa, mời gọi họ nhận ra phẩm giá cao quý của con người là được dự phần vào sự sống thần linh. Chúng con xin cầu cho các nhà

lãnh đạo quốc gia và những người có thẩm quyền trong xã hội. Xin Chúa soi sáng để họ biết dùng quyền bính mà phục vụ công lý và hòa bình, tôn trọng phẩm giá và các quyền lợi chính đáng của mỗi người, đặc biệt là những người nghèo khổ, yếu thế và bị bỏ rơi, để họ xứng đáng là những người được Lời Chúa ngỏ với và kiến tạo một xã hội ngày càng công bằng và nhân ái hơn.

3. Lạy Chúa, Chúa đã mời gọi dân Do Thái: “dù các ông không tin tôi, cũng hãy tin vào các việc đó”. Chúng con xin tha thiết cầu nguyện cho những anh chị em đang sống trong hoài nghi, những người đã mất niềm tin vào Chúa và Hội Thánh, hoặc những người chưa bao giờ nhận biết Chúa. Xin cho họ, qua những “công việc tốt đẹp” đầy lòng bác ái và phục vụ của các Kitô hữu, có thể cảm nhận được tình thương của Chúa đang hiện diện cách cụ thể trong thế giới này, và được ơn soi sáng để nhận ra Chúa chính là Con Thiên Chúa, là Đấng Cứu Độ duy nhất của nhân loại.

4. Lạy Chúa, có nhiều người đã đến và tin vào Chúa khi Chúa ở bên kia sông Giođan, nơi tâm hồn họ đơn sơ và khao khát chân lý. Chúng con xin cầu cho cộng đoàn chúng con đang hiện diện trước Thánh Thể Chúa đây. Xin cho mỗi người chúng con một tâm hồn khiêm nhu và rộng mở, biết vượt qua những thành kiến, những nghi ngờ và sự cứng cõi của bản thân, để thực sự gặp gỡ Chúa cách cá vị. Xin cho chúng con, khi trở về với cuộc sống thường ngày, biết mang theo kinh nghiệm được ở bên Chúa, để cuộc sống của chúng con trở thành lời chứng sống động rằng chúng con đã tin và biết rằng: "Chúa Cha ở trong Chúa và Chúa ở trong Chúa Cha".

LỜI NGUYỆN KẾT THÚC GIỜ CHẦU THÁNH THỂ

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, giờ chầu thiêng liêng sắp kết thúc, nhưng chúng con biết rằng tình yêu và sự hiện diện của Chúa thì không bao giờ kết thúc. Chúng con xin dâng lời cảm tạ Chúa vì hồng ân quý giá mà Chúa đã ban cho chúng con trong giờ phút này. Cảm tạ Chúa đã cho chúng con được ở lại bên Chúa, được chiêm ngắm Thánh Nhan, được lắng nghe Lời Hằng Sống và được tâm hồn chúng con kết hiệp nên một với trái tim Chúa. Chúa đã cho chúng con thấy rõ sự đối lập giữa lòng tin và sự cứng cõi, giữa việc mở lòng đón nhận và hành động khước từ. Chúa đã kiên nhẫn mời gọi chúng con hãy nhìn vào công việc của Chúa, hãy tin vào Lời Chúa để nhận biết Chúa là Con Thiên Chúa, là Đấng làm một với Chúa Cha.

Chúng con xin lỗi Chúa vì biết bao lần, chúng con cũng đã giống như dân Do Thái xưa, đã khép lòng trước những dấu chỉ tình thương của

Chúa, đã hoàn nghi quyền năng của Chúa trong cuộc đời, và đã dùng những viên đá của sự xét đoán, ích kỷ để đối xử với anh em mình. Giờ đây, khi trở về, chúng con nguyện xin Chúa ban cho chúng con sức mạnh của Chúa Thánh Thần. Xin giúp chúng con buông bỏ đi những viên đá trong tâm hồn, để đôi tay chúng con biết làm những "việc tốt đẹp" như Chúa, những việc làm của yêu thương, tha thứ, và phục vụ. Xin cho đức tin của chúng con không còn là một lý thuyết, nhưng là một sự gặp gỡ, một kinh nghiệm sống động về một Thiên Chúa luôn ở trong chúng con và chúng con ở trong Ngài. Xin cho sự hiện diện của Chúa trong Bí tích Thánh Thể trở thành trung tâm của đời sống chúng con, là nguồn mạch sức mạnh để chúng con vượt qua thử thách, là ánh sáng soi đường cho chúng con trong những lúc tối tăm, và là niềm hy vọng cho chúng con trên hành trình tiến về Quê Trời.

Chúng con xin dâng tương lai, gia đình, công việc, và mọi lo toan của chúng con trong bàn tay quan phòng của Chúa. Xin Chúa chúc lành cho chúng con, và gìn giữ chúng con luôn mãi trong Tình Yêu của Chúa. Amen.

Thứ Bảy, ngày 28 tháng 3

- **Tin Mừng:** Ga 11, 45-56

THÀ MỘT NGƯỜI CHẾT THAY CHO DÂN

MỞ ĐẦU VÀO GIỜ CHẦU

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, trong giờ phút linh thiêng này, cộng đoàn chúng con quy tụ về đây, trước sự hiện diện đầy yêu thương và khiêm hạ của Chúa trong hình bánh bé nhỏ. Chúng con đến để thờ lạy, tạ ơn, và lắng nghe lời Chúa. Chúng con đến với tất cả con người của chúng con: với những niềm vui và hy vọng, với những gánh nặng và lo âu, với cả những yếu đuối và tội lỗi. Chúng con dâng lên Chúa giờ chầu này, như một đóa hoa lòng đơn sơ, mong được kết hợp mật thiết với Chúa, Đấng là nguồn sống và là cùng đích của đời con.

Bối cảnh Lời Chúa mà chúng con sắp lắng nghe và suy niệm hôm nay thật đặc biệt và đầy nghịch lý. Chúa vừa thực hiện một phép lạ vĩ đại nhất: cho Ladarô, người đã chết bốn ngày, từ cõi chết sống lại. Hành động ban sự sống ấy của Chúa lẽ ra phải mang đến niềm vui, sự tin tưởng và tôn vinh Thiên Chúa. Nhưng không, chính hành động trao ban sự sống ấy lại trở thành nguyên nhân trực tiếp dẫn đến án tử cho chính Ngài. Ánh sáng càng rực rỡ thì bóng tối càng muốn vùi dập. Tình yêu càng tỏ lộ thì ghen ghét càng bùng lên. Sự sống Chúa ban cho một người lại là lý do để người đời quyết tâm tước đi mạng sống của Chúa.

Thượng Hội Đồng Do Thái đã nhóm họp không phải để xác minh sự thật, nhưng để tìm cách loại trừ sự thật. Họ không chối bỏ phép lạ, nhưng họ sợ hãi quyền năng và ảnh hưởng của Chúa. Họ lo sợ cho địa vị, quyền lực, và sự an ổn của dân tộc theo tính toán của con người. Và giữa những toan tính chính trị, giữa những nỗi sợ hãi trần thế ấy, một lời nói đã vang lên từ miệng thượng tế Caipha: "Thà một người chết thay cho dân, còn hơn là toàn dân bị tiêu diệt". Lời nói ấy, xét theo ý định của con người, là một sự tính toán tàn nhẫn, một sự hy sinh kẻ yếu để bảo vệ quyền lợi của số đông. Nhưng trong chương trình cứu độ của Thiên Chúa, lời nói ấy lại vô tình trở thành một lời tiên tri chính xác về sứ mạng cứu chuộc của Chúa Giêsu: Ngài chính là Người Tôi Trung duy nhất chết thay cho toàn dân, không chỉ dân tộc Do Thái mà còn để quy tụ con cái Thiên Chúa đang tản mác khắp nơi về một mối.

Lạy Chúa Giêsu, khi chiêm ngắm Chúa nơi Thánh Thể, chúng con đang chiêm ngắm chính mầu nhiệm này. Chúa đã chấp nhận trở thành "một người chết thay cho dân". Tấm bánh này là hiện thân của thân xác đã bị bể ra, đã chịu đóng đinh và chết treo trên thập giá. Rượu này là hiện thân của Máu đã đổ ra để giao hòa chúng con với Thiên Chúa. Giờ đây, xin Chúa ban Thánh Thần của Ngài xuống trên chúng con, giúp chúng con mở lòng, mở trí để lắng nghe và suy niệm Lời Chúa. Xin cho chúng con can đảm đối diện với những "thượng hội đồng" trong lòng mình, những toan tính ích kỷ, những nỗi sợ hãi vô lý đã nhiều lần khiến chúng con muốn loại trừ Chúa ra khỏi cuộc đời. Xin cho chúng con hiểu được cái giá của tình yêu Chúa, và biết đáp lại bằng một tình yêu chân thành.

CẦU NGUYỆN TRƯỚC THÁNH THỂ

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, Đáng là Sự Sống lại và là Sự Sống! Giờ đây, trong thinh lặng thánh thiêng, tâm hồn con hướng trọn về Chúa. Con tin thật Chúa đang hiện diện nơi đây, ẩn mình trong hình bánh đơn sơ, nhưng vẫn là Thiên Chúa quyền năng, là Đáng đã gọi Ladarô ra khỏi mồ. Trước sự hiện diện của Chúa, con cảm thấy mình thật nhỏ bé và bất xứng. Con chỉ là một thụ tạo mỏng giòn, mang trong mình bao giới hạn và tội lỗi, vậy mà Chúa vẫn yêu thương mời gọi con đến gần bên Chúa, để được ở lại trong tình yêu của Ngài. Con xin thờ lạy Chúa với tất cả tâm tình con thảo. Con xin dâng lên Chúa trí khôn, con tim, ý chí và trọn vẹn con người con. Con muốn được tan biến đi trong sự hiện diện của Chúa, như giọt nước hòa vào đại dương, để Chúa hoàn toàn làm chủ cuộc đời con.

Nhìn lên Thánh Thể, con như thấy lại cả cuộc đời Chúa, một cuộc đời chỉ biết cho đi. Chúa đã cho đi thời gian, sức lực, và cuối cùng là cả mạng sống mình. Phép lạ Chúa cho Ladarô sống lại là một dấu chỉ của quyền năng Thiên Chúa, nhưng cũng là một biểu lộ tốt cùng của tình yêu thương. Chúa yêu thương con người đến nỗi sẵn sàng đối diện với sự chống đối, ghen ghét và cả cái chết. Chúa không sợ hãi trước những âm mưu của con người, vì Chúa biết rằng "giờ" của Chúa đã đến, giờ mà Chúa sẽ hoàn tất công trình cứu chuộc bằng chính cái chết của mình.

Lạy Chúa, con thật xấu hổ khi nhìn lại cuộc đời con. Đã bao lần con sợ hãi? Con sợ mất đi danh dự, sợ mất đi của cải, sợ mất đi sự an toàn của bản thân. Con đã tính toán thiệt hơn, đã chọn lựa những gì có lợi cho mình mà quên đi thánh ý Chúa và nhu cầu của anh em. Con cũng đã hành động như Thượng Hội Đồng Do Thái, khi thấy sự hiện diện của Chúa hay những đòi hỏi của Tin Mừng làm xáo trộn cuộc sống yên ổn của con, con đã tìm

cách gạt Chúa ra một bên, tìm cách làm cho tiếng Chúa trở nên im lặng trong tâm hồn con. Con đã đồng lõa với lý luận của Caipha: "thà hy sinh một chút sự thật, một chút công bằng, một chút bác ái... còn hơn là để cả cuộc sống của con bị đảo lộn". Lạy Chúa, xin thương xót con. Xin tha thứ cho những toan tính ích kỷ, những nỗi sợ hãi đã làm con ra xa Chúa. Xin cho con, trong giờ chầu này, được ớn can đảm để nhìn thẳng vào sự thật của lòng mình, và để cho tình yêu của Chúa chữa lành và biến đổi.

LỜI CHÚA (Ga 11, 45-56)

Trong số những người Do-thái đến thăm cô Ma-ri-a và được chứng kiến việc Đức Giê-su làm, có nhiều kẻ đã tin vào Người. Nhưng lại có những người đi gặp nhóm Pha-ri-sêu và kể cho họ những gì Đức Giê-su đã làm. Bấy giờ, các thượng tế và các người Pha-ri-sêu triệu tập Thượng Hội Đồng và nói: "Chúng ta phải làm gì đây? Người này làm nhiều dấu lạ. Nếu chúng ta cứ để ông ta tiếp tục, mọi người sẽ tin vào ông ta, rồi người Rô-ma sẽ đến phá huỷ cả nơi thánh của ta lẫn dân tộc ta." Một người trong Thượng Hội Đồng tên là Cai-pha, làm thượng tế năm ấy, nói rằng: "Các ông không hiểu gì cả, các ông cũng chẳng nghĩ đến điều lợi cho các ông là: thà một người chết thay cho dân còn hơn là toàn dân bị tiêu diệt." Điều đó, ông ta không tự mình nói ra, nhưng vì ông là thượng tế năm ấy, nên đã nói tiên tri là Đức Giê-su sẽ phải chết thay cho dân, và không chỉ thay cho dân mà thôi, nhưng còn để quy tụ con cái Thiên Chúa đang tản mác khắp nơi về một mối. Từ ngày đó, họ quyết định giết Đức Giê-su.

Vậy, Đức Giê-su không đi lại công khai giữa người Do-thái nữa; nhưng từ nơi ấy, Người đến một vùng gần hoang địa, tới một thành gọi là Ép-ra-ím và ở lại đó với các môn đệ. Lễ Vượt Qua của người Do-thái gần đến. Từ các miền quê, nhiều người lên Giê-ru-sa-lem trước lễ, để làm các nghi thức thanh tẩy. Họ tìm Đức Giê-su và đứng trong Đền Thờ bàn tán với nhau: "Các ông nghĩ sao? Ông ta có đến dự lễ không?" Còn các thượng tế và người Pha-ri-sêu thì ra lệnh: ai biết ông ở đâu thì phải báo cho họ đến bắt.

SUY NIỆM LỜI CHÚA

Đoạn Tin Mừng chúng ta vừa nghe như một bức tranh đầy kịch tính, nơi ánh sáng và bóng tối đối đầu một cách quyết liệt. Tâm điểm của bức tranh là Chúa Giêsu, Đấng vừa chiến thắng sự chết, lại trở thành mục tiêu của một âm mưu chết người. Phép lạ hồi sinh Ladarô, một hành động quyền năng và yêu thương không thể chối cãi, lại không dẫn đến sự hoan ca đồng

loạt, mà lại chiêm ngòi cho một cuộc khủng hoảng sâu sắc trong lòng giới lãnh đạo Do Thái. Qua đó, Thánh Gioan không chỉ thuật lại một sự kiện lịch sử, mà còn mời gọi chúng ta đi sâu vào mầu nhiệm cứu độ, vào sự đối lập muôn thuở giữa logic của Thiên Chúa và toan tính của con người.

Phản ứng đầu tiên trước phép lạ là sự phân hóa: "nhiều kẻ đã tin vào Người", nhưng "lại có những người đi gặp nhóm Phariseu". Ngay từ đầu, Tin Mừng đã là một sự phân định. Ánh sáng của Chúa khi chiếu rọi vào cuộc đời một người không bao giờ để họ như cũ: hoặc là họ mở lòng ra đón nhận và được biến đổi, hoặc là họ cảm thấy bị chói mắt, bị xét xử, và tìm cách dập tắt ánh sáng ấy. Những người đi báo cho nhóm Phariseu có lẽ không xuất phát từ ác ý hoàn toàn. Có thể họ bối rối, hoang mang trước một con người có quyền năng lạ lùng như vậy. Họ tìm đến giới chức sắc, những người có thẩm quyền, để tìm một sự giải thích, một định hướng. Nhưng tiếc thay, họ đã trao sự thật vào tay những con người bị nỗi sợ hãi và quyền lực chi phối. Điều này cũng là một lời cảnh tỉnh cho chúng ta. Khi đối diện với những dấu chỉ của Chúa trong cuộc đời – một phép lạ của lòng thương xót, một lời mời gọi hoán cải, một sự thật được phơi bày – chúng ta mang điều đó đến đâu? Chúng ta có tìm đến sự khôn ngoan của Chúa, của Hội Thánh trong tinh thần cầu thị, hay chúng ta tìm đến những "thẩm quyền" của thế gian, những ý kiến đám đông, những lối giải thích hợp với sự an toàn và tiện nghi của mình?

Cuộc họp của Thượng Hội Đồng phơi bày trần trụi logic của thế gian. Vấn đề họ đặt ra không phải là "Người này có thật sự đến từ Thiên Chúa không?" hay "Dấu lạ này có ý nghĩa gì cho đức tin của chúng ta?". Không, câu hỏi của họ hoàn toàn thực dụng và đầy sợ hãi: "Chúng ta phải làm gì đây? Người này làm nhiều dấu lạ. Nếu chúng ta cứ để ông ta tiếp tục, mọi người sẽ tin vào ông ta, rồi người Rô-ma sẽ đến phá huỷ cả nơi thánh của ta lẫn dân tộc ta." Họ không chối bỏ sự thật là Chúa Giêsu làm nhiều dấu lạ. Họ công nhận quyền năng của Ngài. Nhưng chính quyền năng đó lại là mối đe dọa. Nỗi sợ của họ có ba lớp. Thứ nhất, sợ mất dân. Họ sợ "mọi người sẽ tin vào ông ta", nghĩa là dân chúng sẽ không còn đi theo họ nữa, uy tín và vị thế lãnh đạo của họ sẽ bị lung lay. Thứ hai, sợ mất Đền Thờ, "nơi thánh". Đền Thờ không chỉ là trung tâm tôn giáo mà còn là trung tâm kinh tế, chính trị, là biểu tượng cho quyền lực của giới tư tế. Thứ ba, sợ mất dân tộc. Họ lo sợ một phong trào quần chúng nổi lên quanh Chúa Giêsu sẽ bị người Rô-ma coi là một cuộc nổi loạn và đàn áp dã man. Bề ngoài, đó là những lý do có vẻ chính đáng, là nỗi lo cho vận mệnh quốc gia. Nhưng ẩn sâu bên trong là sự cố chấp, là lòng tự ái bị tổn thương, là nỗi sợ mất đi

quyền kiểm soát. Họ muốn một Đấng Cứu Thế theo ý họ, một Đấng giải phóng dân tộc khỏi ách đô hộ Rôma, chứ không phải một Đấng Cứu Thế giải phóng con người khỏi ách nô lệ tội lỗi, một Đấng đòi hỏi sự hoán cải tận căn. Chúa Giêsu quá tự do, quá khó lường, Ngài không nằm trong những khuôn mẫu an toàn mà họ đã định sẵn. Vì thế, Ngài phải bị loại trừ.

Trong bối cảnh căng thẳng và bế tắc đó, tiếng nói của Thượng tế Caipha vang lên như một nhát dao, lạnh lùng và dứt khoát: "Các ông không hiểu gì cả, các ông cũng chẳng nghĩ đến điều lợi cho các ông là: thà một người chết thay cho dân còn hơn là toàn dân bị tiêu diệt." Dưới góc độ chính trị, đây là một phát biểu tàn bạo, một nguyên tắc được các bạo chúa mọi thời áp dụng: hy sinh cá nhân vô tội để bảo vệ lợi ích của tập thể, hay đúng hơn là lợi ích của giai cấp thống trị. Đó là logic của bạo lực, của sự bất công được hợp thức hóa nhân danh "lợi ích chung". Caipha nghĩ rằng ông ta đang đưa ra một giải pháp khôn ngoan, một quyết sách chính trị để cứu vãn tình thế. Ông ta nghĩ mình đang làm chủ cuộc chơi. Nhưng chính lúc đó, Thiên Chúa đã "bẻ lái" lời nói của ông. Thánh Gioan đã cho chúng ta một chú giải thần học sâu sắc: "Điều đó, ông ta không tự mình nói ra, nhưng vì ông là thượng tế năm ấy, nên đã nói tiên tri là Đức Giê-su sẽ phải chết thay cho dân". Một lời nói xuất phát từ lòng ích kỷ và toan tính chính trị lại được Thiên Chúa sử dụng như một khí cụ để loan báo chương trình cứu độ của Ngài. Thiên Chúa viết thẳng trên những đường cong của con người. Ngay cả trong những âm mưu đen tối nhất, trong những quyết định tội lỗi nhất của loài người, Thiên Chúa vẫn làm chủ lịch sử và hướng mọi sự về mục đích tốt lành của Ngài.

Lời tiên tri vô thức của Caipha còn được Thánh Gioan mở rộng ra một chiều kích phổ quát: "và không chỉ thay cho dân mà thôi, nhưng còn để quy tụ con cái Thiên Chúa đang tản mác khắp nơi về một mối." Đây chính là trái tim của mầu nhiệm cứu độ. Cái chết của Chúa Giêsu không phải là một bi kịch vô nghĩa, cũng không chỉ giới hạn trong phạm vi dân tộc Do Thái. Đó là một Hy Tế có giá trị cứu chuộc toàn thể nhân loại. Chúa Giêsu chết để phá vỡ mọi bức tường ngăn cách do tội lỗi, do hận thù, do khác biệt chủng tộc, văn hóa, ngôn ngữ. Ngài chết để quy tụ tất cả những ai tin vào Ngài thành một gia đình duy nhất, gia đình con cái Thiên Chúa. Thập giá, từ một biểu tượng của sự ô nhục và thất bại, đã trở thành trung tâm quy tụ, là nơi Thiên Chúa biểu lộ tình yêu đến cùng. Mỗi khi chúng ta nhìn lên Thánh Giá, mỗi khi chúng ta tham dự Thánh Lễ, chúng ta được mời gọi chiêm ngắm và sống mầu nhiệm hiệp nhất này. Sự hiệp nhất không phải là một sự đồng dạng vô hồn, nhưng là sự hòa hợp trong đa dạng, được liên kết với nhau

bằng sợi dây tình yêu của Chúa Kitô. Và khi chiêm ngắm Chúa Giêsu Thánh Thể, chúng ta đang ở trước tâm điểm của sự hiệp nhất ấy. Chính Ngài là tấm bánh được bẻ ra để nuôi sống và liên kết muôn người nên một.

"Từ ngày đó, họ quyết định giết Đức Giê-su." Quyết định đã được đưa ra. Lưỡi gươm công lý của thế gian đã sẵn sàng tuốt khỏi vỏ để kết liễu Sự Thật. Chúa Giêsu, Đấng là nguồn sống, giờ đây trở thành một kẻ tử tù bị truy nã. Ngài không còn đi lại công khai nữa, mà lui về một nơi gần hoang địa. Sự rút lui này của Chúa không phải là một hành động trốn chạy trong sợ hãi. Trái lại, đó là một sự tự chủ hoàn toàn. Chúa Giêsu biết rõ "giờ" của Ngài chưa đến, và Ngài sẽ đi lên Giêrusalem vào đúng thời điểm đã được định sẵn, như một con chiên tự nguyện tiến đến lò sát sinh trong ngày Lễ Vượt Qua. Ngài làm chủ vận mệnh của mình. Ngài không phải là nạn nhân thụ động của lịch sử, mà là nhân vật chính đang thực hiện thánh ý Chúa Cha. Trong sự thinh lặng của Êp-ra-im, Chúa chuẩn bị cho các môn đệ và cho chính mình bước vào cuộc khổ nạn, cuộc Vượt Qua vĩ đại nhất, nơi Ngài sẽ từ cõi chết bước sang cõi sống, và dẫn đưa toàn thể nhân loại theo với Ngài.

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, khi suy niệm những lời này, chúng con nhận ra rằng cuộc đối đầu giữa Thượng Hội Đồng và Chúa vẫn đang tiếp diễn trong thế giới hôm nay và ngay trong chính tâm hồn mỗi chúng con. Vẫn có những lúc chúng con hành động theo logic của Caipha: sẵn sàng hy sinh sự thật, công lý, và tình yêu để bảo vệ sự an toàn, danh tiếng và lợi lộc của mình. Vẫn có những lúc chúng con sợ hãi ảnh hưởng của Chúa, sợ hãi những đòi hỏi của Tin Mừng vì chúng làm xáo trộn cuộc sống quen thuộc của chúng con. Xin cho chúng con can đảm để không bao giờ đứng về phía những kẻ quyết định giết Chúa. Xin cho chúng con biết nhận ra rằng, cái chết của Chúa không phải là một sự mất mát, mà là nguồn mạch của sự sống đời đời cho chúng con. Xin cho chúng con biết sống màu nhiệm hiệp nhất mà Chúa đã mang lại bằng giá Máu của Ngài, bằng cách phá đi những bức tường chia rẽ trong gia đình, trong cộng đoàn và ngoài xã hội. Xin cho chúng con luôn biết chọn Chúa, dù cho lựa chọn ấy có thể đưa chúng con vào con đường hẹp của thập giá, bởi chúng con tin rằng đó là con đường duy nhất dẫn đến vinh quang phục sinh.

LỜI CẦU NGUYỆN

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, sau những giây phút lắng đọng trong Lời Chúa, chúng con xin dâng lên Chúa những tâm tình và ước nguyện chân thành:

1. *“Các thượng tế và các người Phariseu triệu tập Thượng Hội Đồng và nói: ‘Chúng ta phải làm gì đây?’”. Lạy Chúa, chúng con xin cầu cho Đức Thánh Cha, các Đức Giám Mục, các Linh mục và mọi thành phần trong Hội Thánh. Xin ban cho các vị mục tử ơn khôn ngoan và can đảm của Chúa Thánh Thần, để các ngài không bao giờ hành động theo nỗi sợ hãi hay toan tính của người đời, nhưng luôn biết lắng nghe và thi hành thánh ý Chúa. Xin cho Hội Thánh luôn là nơi quy tụ và là dấu chỉ của sự thật và tình yêu Chúa giữa một thế giới đầy chia rẽ và hoang mang. Chúng con cầu xin Chúa.*

2. *“Thà một người chết thay cho dân còn hơn là toàn dân bị tiêu diệt.”. Lạy Chúa Giêsu, Chúa đã chết một lần để cứu chuộc tất cả chúng con. Thế nhưng, trong thế giới hôm nay, vẫn còn biết bao người vô tội đang phải trở thành vật hy sinh cho những tham vọng quyền lực, cho những lợi ích kinh tế, cho những cuộc chiến tranh phi nghĩa. Xin Chúa lay động lương tâm của các nhà lãnh đạo quốc gia, giúp họ biết tôn trọng phẩm giá và mạng sống con người. Xin cho logic của tình yêu và sự sống chiến thắng logic của bạo lực và sự chết. Chúng con cầu xin Chúa.*

3. *“...để quy tụ con cái Thiên Chúa đang tản mác khắp nơi về một mối.”. Lạy Chúa, Chúa khao khát sự hiệp nhất, nhưng chúng con lại thường xuyên gây ra chia rẽ. Chúng con chia rẽ bởi tự ái, bởi thành kiến, bởi những bất đồng trong gia đình, trong lối xóm, trong cộng đoàn giáo xứ. Xin Chúa là Đấng hiệp nhất, chữa lành những vết thương trong tâm hồn chúng con. Xin dạy chúng con biết tha thứ, biết chấp nhận sự khác biệt và cùng nhau xây dựng một cộng đoàn yêu thương, để làm chứng cho thế gian rằng chúng con là môn đệ của Chúa. Chúng con cầu xin Chúa.*

4. *“Họ tìm Đức Giêsu và... bàn tán với nhau: ‘Ông ta có đến dự lễ không?’”. Lạy Chúa, như dân chúng năm xưa tìm kiếm Chúa, ngày hôm nay vẫn có biết bao người đang khao khát tìm gặp Chúa mà chưa biết Ngài ở đâu. Xin cho mỗi người chúng con, qua đời sống chứng tá của mình, trở thành những dấu chỉ sống động về sự hiện diện của Chúa. Xin cho chúng con can đảm nói về Chúa, và nhất là, sống Lời Chúa dạy, để qua chúng con, những người đang tìm kiếm có thể gặp được Chúa, là nguồn hạnh phúc và bình an đích thực. Chúng con cầu xin Chúa.*

LỜI NGUYỆN KẾT THÚC GIỜ CHẦU THÁNH THỂ

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, giờ chầu của chúng con sắp kết thúc. Chúng con xin dâng lời tạ ơn Chúa vì muôn ơn lành Chúa đã ban cho chúng

con, đặc biệt là trong giờ phút linh thiêng này. Cảm tạ Chúa đã cho chúng con được ở lại bên Chúa, được lắng nghe và suy niệm Lời Ngài. Lời Chúa đã cho chúng con thấy rõ hơn tình yêu vô biên của Chúa, một tình yêu đã chấp nhận đi vào con đường thập giá, chấp nhận trở thành "một người chết thay cho dân" để ban cho chúng con sự sống đời đời.

Chúng con đã chiêm ngắm sự đối lập giữa ánh sáng của Chúa và bóng tối của thế gian. Chúng con đã thấy những toan tính, những sợ hãi của con người đã dẫn đến quyết định đóng đinh Chúa. Chúng con cũng nhận ra những "thượng hội đồng", những lý luận của Caipha vẫn còn tồn tại ngay trong cõi lòng của mỗi chúng con. Chúng con xin Chúa tha thứ cho những lần chúng con đã vì sợ hãi, vì ích kỷ mà chối từ Chúa, chối từ những đòi hỏi của Tin Mừng.

Giờ đây, khi trở về với cuộc sống thường ngày, xin Chúa tiếp tục ở lại với chúng con. Xin biến đổi tâm hồn chúng con, để chúng con không còn sống theo logic của thế gian, mà sống theo logic của Tin Mừng, logic của tình yêu và sự hiến dâng. Xin cho chúng con trở thành những khí cụ xây dựng sự hiệp nhất mà Chúa hằng mong muốn. Xin giúp chúng con can đảm làm chứng cho Chúa trong mọi hoàn cảnh, để nhiều người nhận biết và yêu mến Chúa hơn.

Chúng con phó dâng gia đình, cộng đoàn và mỗi người chúng con trong Trái Tim Cực Thánh Chúa và Mẹ Maria. Xin Chúa chúc lành và ban bình an cho tất cả chúng con. Amen.

Chúa Nhật, ngày 29 tháng 3 –

- Mc 14, 1 – 15, 47

TỘT CÙNG TÌNH YÊU – GIỜ CHÀU THÁNH THỂ

MỞ ĐẦU VÀO GIỜ CHÀU

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, chúng con xin thờ lạy, tôn vinh và cảm tạ Chúa đã quy tụ chúng con nơi đây, trong ngôi nhà của Chúa, trước sự hiện diện đầy yêu thương của Ngài. Chúng con tìm đến bên Chúa sau những giờ lao nhọc của cuộc sống, mang theo những gánh nặng, những lo toan, và cả những niềm vui bé nhỏ. Chúng con đến để được ở lại trong tình yêu của Chúa, để được Chúa chữa lành, an ủi và biến đổi.

Giờ châu hôm nay, chúng con đặc biệt chiêm ngắm Chúa qua cuộc Thương Khó theo Tin Mừng Thánh Máccô. Đây là hành trình cuối cùng của Chúa trên trần thế, một hành trình đầm máu và nước mắt, nhưng lại là đỉnh cao của một tình yêu tự hiến đến tột cùng. Chúa đã đi trọn con đường thập giá không phải vì một lý do nào khác ngoài tình yêu dành cho mỗi người chúng con. Trong Bí tích Thánh Thể, chính là Máu Thịt Chúa, là Mình Thánh đã bị bẻ ra và Máu Thánh đã đổ ra trên đồi Canvê năm xưa, được trao ban cho chúng con hôm nay.

Chúng con xin dâng lên Chúa giờ châu này với tất cả tâm tình con thảo. Xin Chúa Thánh Thần soi sáng tâm trí, mở rộng con tim chúng con, để chúng con có thể cảm nhận sâu sắc hơn tình yêu vô biên mà Chúa đã dành cho chúng con qua mầu nhiệm Thánh Thể và hy tế thập giá. Xin cho chúng con can đảm bước theo Chúa trên con đường Ngài đã đi, can đảm vác lấy thập giá đời mình với niềm tin và hy vọng. Xin cho ánh sáng tình yêu của Chúa chiếu rọi vào những góc tối trong tâm hồn chúng con, xua tan đi mọi sợ hãi, nghi ngờ và ích kỷ. Nguyên xin cho mỗi giây phút chúng con ở bên Thánh Thể Chúa sẽ là những giây phút hồng ân, giúp chúng con được kết hiệp mật thiết hơn với Chúa và với anh chị em mình. Chúng con xin dâng giờ châu này để cầu nguyện cho Giáo Hội, cho thế giới, cho những người đang đau khổ, và cho chính mỗi người chúng con. Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, xin ở lại với chúng con và ban bình an của Chúa cho chúng con. Amen.

CẦU NGUYỆN TRƯỚC THÁNH THỂ

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, con đang hiện diện trước nhan thánh Chúa, một sự hiện diện thinh lặng nhưng đầy quyền năng và tình yêu. Con không biết nói gì hơn ngoài việc dâng trọn tâm hồn con lên cho Chúa. Con đây, với tất cả con người của con: với những yếu đuối, những tội lỗi, những vết thương chưa lành; với cả những ước mơ, những khát vọng và những niềm vui nhỏ bé. Con tin rằng Chúa đang nhìn con, không phải bằng ánh mắt xét đoán, nhưng bằng ánh mắt của lòng thương xót vô biên. Chúa biết rõ con hơn cả con biết chính mình. Chúa thấu suốt mọi ngóc ngách tâm hồn con, những điều con cố gắng che giấu, những nỗi đau con không dám gọi tên. Và Chúa yêu con, yêu con một cách vô điều kiện. Trong sự thinh lặng này, con cảm nhận được tình yêu ấy đang bao bọc lấy con, đang nhẹ nhàng chữa lành và vỗ về tâm hồn con. Con không cần phải tỏ ra mạnh mẽ, không cần phải đeo lên bất kỳ một chiếc mặt nạ nào trước mặt Chúa. Con chỉ đơn giản là con, một thụ tạo bé nhỏ trước Đấng Tạo Hóa, một người con lạc loài tìm về bên vòng tay Cha nhân hậu. Lạy Chúa, xin cho con được ở lại trong sự bình an này. Xin cho con được nghỉ ngơi trong Chúa. Xin cho trái tim con được chìm sâu trong đại dương tình yêu của Ngài. Con không mong ước điều gì hơn là được thuộc về Chúa trọn vẹn. Xin Chúa nhận lấy con, biến đổi con theo thánh ý Ngài. Xin cho con biết yêu Chúa trên hết mọi sự và yêu thương tha nhân như chính Chúa đã yêu thương con. Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, con tin tưởng, con phó thác và con yêu mến Ngài.

LỜI CHÚA (Mc 14, 1 – 15, 47)

(Trích đọc đoạn Tin Mừng Mc 14, 1 – 15, 47)

SUY NIỆM LỜI CHÚA

Đoạn Tin Mừng chúng ta vừa nghe là một bức tranh bi tráng và hùng vĩ về những giờ phút cuối cùng của Chúa Giêsu trên trần gian. Thánh Máccô không dùng những lời lẽ hoa mỹ, nhưng bằng một lối văn thẳng thắn, dồn dập, đã khắc họa một cách chân thực nhất sự tốt cùng của tình yêu Thiên Chúa và sự tàn nhẫn đến cùng cực của lòng người. Hành trình Thương Khó của Chúa Giêsu không bắt đầu từ con đường lên núi Sọ, mà đã manh nha từ những âm mưu trong bóng tối, từ sự phản bội của người môn đệ thân tín, từ sự chối bỏ của tảng đá mà Ngài đã chọn làm nền móng cho Giáo Hội, và từ sự bỏ rơi của những người đã từng theo Ngài.

Cuộc Thương Khó mở đầu bằng một bữa tiệc ở Bêtania, một khung cảnh tưởng chừng như bình yên. Giữa những toan tính giết hại của các thượng tế và kinh sư, lại nổi bật lên hình ảnh người phụ nữ với bình dầu

thơm quý giá. Hành động của chị không chỉ là một cử chỉ tôn kính, mà còn là một lời ngôn sứ báo trước việc mai táng Chúa. Trong khi những người khác tính toán thiệt hơn, coi đó là một sự lãng phí, thì Chúa Giêsu lại nhìn thấy một tình yêu quảng đại, một tấm lòng sẵn sàng trao đi những gì quý giá nhất mà không hề tính toán. Hành động này đối lập hoàn toàn với toan tính của Giuđa, kẻ cũng ngồi chung bàn tiệc, nhưng trong lòng lại đang nuôi dưỡng ý định bán Thầy mình chỉ vì ba mươi đồng bạc. Tình yêu và sự phản bội được đặt cạnh nhau một cách trần trụi. Giữa hương thơm của dầu hảo hạng và mùi hôi tanh của đồng tiền, chúng ta thấy rõ sự lựa chọn của con người. Có những con người dám “lãng phí” tất cả vì tình yêu, và cũng có những kẻ sẵn sàng bán rẻ tình yêu để đổi lấy lợi lộc chóng qua. Nhìn lại cuộc sống mình, đã bao lần chúng ta cũng tính toán thiệt hơn với Chúa? Đã bao lần chúng ta ngại “lãng phí” thời gian, công sức, tiền bạc cho Chúa và cho tha nhân, trong khi lại dễ dàng phung phí cho những đam mê ích kỷ của bản thân? Đã bao lần chúng ta, giống như Giuđa, để cho những giá trị vật chất che mờ đi giá trị thiêng liêng cao quý nhất là chính Chúa?

Rồi bức tranh đưa chúng ta đến phòng Tiệc Ly, nơi tình yêu của Chúa Giêsu đạt đến đỉnh điểm của sự tự hiến. Ngài biết rõ những gì sắp xảy ra: sự phản bội của Giuđa, sự chối bỏ của Phêrô, sự chạy trốn của các môn đệ. Nhưng thay vì oán trách hay sợ hãi, Chúa Giêsu đã biến bữa ăn cuối cùng này thành một di chúc tình yêu. Ngài cầm lấy bánh, tạ ơn, bẻ ra và trao cho các ông với lời tha thiết: "Anh em hãy cầm lấy, đây là mình Thầy." Ngài cầm lấy chén rượu, tạ ơn và trao cho các ông: "Đây là máu Thầy, máu Giao Ước, đổ ra vì muôn người." Bằng những cử chỉ đơn sơ ấy, Chúa Giêsu đã thiết lập Bí tích Thánh Thể, một mầu nhiệm cao cả mà qua đó, Ngài ở lại với chúng ta mãi mãi. Ngài trao ban chính Thịt Máu mình làm của ăn, của uống nuôi dưỡng linh hồn chúng ta. Đây không phải là một biểu tượng, mà là một thực tại. Mỗi khi chúng ta tham dự Thánh lễ, chúng ta lại được hiện diện trong phòng Tiệc Ly năm xưa, được đón nhận chính Chúa vào lòng. Sự hiện diện của Chúa trong tấm bánh nhỏ bé là một lời mời gọi liên lý, mời gọi chúng ta tin vào một tình yêu lớn lao đến mức chấp nhận trở nên mong manh, dễ vỡ để được ở gần chúng ta. Nhưng cũng chính trong bữa Tiệc Ly ấy, bóng tối của sự phản bội và yếu đuối đã bao trùm. Lời báo trước của Chúa về kẻ sẽ nộp Thầy làm các môn đệ xao xuyến. Ai cũng hỏi: "Thưa Thầy, chẳng lẽ con sao?" Sự nghi ngờ và sợ hãi đã len lỏi vào giữa cộng đoàn yêu thương. Và rồi, Phêrô, vị tông đồ trưởng đầy nhiệt huyết, đã mạnh mẽ tuyên xưng lòng trung thành: "Dầu tất cả có vấp ngã, thì con cũng không." Nhưng Chúa biết rõ sự yếu đuối của con người. Ngài báo trước Phêrô sẽ chối Thầy ba lần.

Từ phòng Tiệc Ly, Chúa Giêsu tiến vào vườn Ghếtêmani, nơi Ngài đối diện với cơn hấp hối kinh hoàng nhất. Đây là cuộc chiến nội tâm dữ dội giữa một bên là ý muốn của con người, muốn trốn tránh đau khổ, và một bên là sự vâng phục tuyệt đối thánh ý Chúa Cha. "Lạy Cha, nếu có thể được, xin cho con khỏi uống chén này. Nhưng xin đừng theo ý con, một xin theo ý Cha." Chúa Giêsu đã cảm thấy nỗi sợ hãi tột cùng, mồ hôi Ngài trở thành những giọt máu. Ngài cảm thấy cô đơn khi các môn đệ thân tín nhất cũng không thể thức canh với Ngài một giờ. Sự cô đơn của Chúa trong vườn Cây Dầu là nỗi cô đơn của biết bao tâm hồn đang phải vật lộn với đau khổ, bệnh tật, thất bại mà không tìm thấy một lời an ủi, một sự sẻ chia. Chúa đã uống cạn chén đắng của sự cô đơn ấy để đồng cảm và ở bên chúng ta trong những lúc chúng ta cảm thấy bị bỏ rơi nhất. Sự vâng phục của Chúa Giêsu trong vườn Ghếtêmani đã sửa lại sự bất tuân của Adam trong vườn Địa Đàng. Nơi nào tội lỗi bắt đầu bằng sự kiêu ngạo, thì ơn cứu độ bắt đầu bằng sự khiêm nhường và vâng phục. Sau đó là cảnh bắt bớ, nộ hôn phản bội của Giuđa, sự hung hãn của đám đông và sự chạy trốn của các môn đệ. Chúa Giêsu, Đấng quyền năng, đã để cho mình bị bắt trói như một tên tội phạm.

Phiên tòa xét xử Chúa Giêsu trước Công nghị và trước Philatô là một trò hề của công lý. Những lời chứng gian được đưa ra, những lời vu khống được gán ghép. Chúa Giêsu vẫn giữ một sự im lặng uy nghi. Sự im lặng của Ngài không phải là sự bất lực, mà là sự im lặng của Chiên Thiên Chúa gánh tội trần gian. Ngài im lặng trước những lời cáo gian, nhưng lại lên tiếng mạnh mẽ để xác nhận căn tính Thiên Chúa của mình: "Tôi chính là Đấng ấy." Lời tuyên xưng này đã trở thành án tử cho Ngài. Đám đông, chỉ vài ngày trước còn tung hô Ngài, giờ đây lại gào thét một cách cuồng nộ: "Đóng đinh nó vào thập giá!" Philatô, vị tổng trấn Rôma, người đại diện cho công lý, đã nhận ra Chúa Giêsu vô tội. Nhưng vì sợ hãi, vì muốn giữ chiếc ghế của mình, ông đã nhượng bộ trước áp lực của đám đông. Ông đã "rửa tay" để chối bỏ trách nhiệm, một hành động hèn nhát đã đi vào lịch sử. Sự hèn nhát của Philatô, sự hung hăng của đám đông, sự phản bội của những người lãnh đạo tôn giáo đã cùng nhau kết án tử cho Đấng vô tội. Chúng ta thấy mình ở đâu trong bức tranh này? Có khi nào chúng ta cũng im lặng trước sự bất công vì sợ hãi? Có khi nào chúng ta cũng hòa theo đám đông để kết án một người mà không cần tìm hiểu sự thật?

Cuối cùng là chặng đường thập giá, một cảnh tượng đau thương tột cùng. Chúa Giêsu bị đánh đòn, bị đội mào gai, bị sỉ nhục. Ngài vác cây gỗ nặng trĩu trên vai, lê bước trên con đường lên đồi Canvê. Mỗi bước chân là

một sự đau đớn, mỗi lần vấp ngã là một sự kiệt quệ. Nhưng Ngài vẫn bước đi, vì tình yêu dành cho chúng ta. Trên thập giá, Chúa Giêsu bị treo giữa trời và đất, trần trụi và cô độc. Ngài phải chịu đựng những lời chế nhạo của những kẻ qua đường, của các thượng tế và kinh sư. "Nó đã cứu được thiên hạ, mà lại không cứu nổi mình." Họ không hiểu rằng, chính vì Ngài không muốn cứu mình, Ngài mới có thể cứu được nhân loại. Tình yêu đích thực là tình yêu cho đi chứ không phải giữ lại. Giữa những đau đớn thể xác và tinh thần, Chúa Giêsu đã thốt lên một tiếng kêu xé lòng: "Lạy Thiên Chúa, lạy Thiên Chúa của con, sao Ngài bỏ rơi con?" Đây không phải là tiếng kêu của sự thất vọng, mà là tiếng kêu của một con người đang trải qua sự đau khổ tột cùng, một sự hiệp thông trọn vẹn với thân phận con người tội lỗi đã bị xa cách Thiên Chúa. Chúa Giêsu đã đi xuống tận cùng của sự thống khổ để không một ai trong chúng ta, dù ở trong hoàn cảnh đen tối nhất, lại cảm thấy cô đơn. Và rồi, Ngài đã trút hơi thở cuối cùng. Bức màn trong đền thờ xé ra làm hai, một dấu chỉ cho thấy giao ước cũ đã qua, giao ước mới trong Máu Thánh Ngài đã được thiết lập. Con đường vào nơi cực thánh, vào cung lòng Thiên Chúa, nay đã được mở ra cho tất cả mọi người qua hy tế của Chúa Giêsu. Cái chết của Ngài không phải là một sự thất bại, mà là một chiến thắng vĩ đại. Viên đại đội trưởng, một người lương dân, khi chứng kiến tất cả những điều đó, đã phải thốt lên lời tuyên xưng đức tin: "Quả thật, người này là Con Thiên Chúa." Ánh sáng của chân lý đã chiếu rọi ngay dưới chân thập giá, nơi bóng tối dường như đang ngự trị.

Nhìn ngắm cuộc Thương Khó của Chúa, chúng ta không chỉ thấy một câu chuyện quá khứ, mà còn thấy chính cuộc đời mình trong đó. Chúng ta thấy sự yếu đuối của Phêrô, sự phản bội của Giuđa, sự hèn nhát của Philatô, sự tàn nhẫn của đám đông, nhưng chúng ta cũng thấy tình yêu quảng đại của người phụ nữ ở Bêtanیا, lòng trung thành của những người phụ nữ đứng dưới chân thập giá, và đặc biệt là tình yêu vô biên, nhẫn nhục và tha thứ của Chúa Giêsu. Cuộc Thương Khó mời gọi chúng ta hãy can đảm đối diện với sự thật về con người mình, nhận ra những yếu đuối và tội lỗi của bản thân. Nhưng hơn thế nữa, nó mời gọi chúng ta hãy ngược nhìn lên Thánh Giá, nơi có câu trả lời cho mọi đau khổ, nơi có nguồn mạch của mọi ơn tha thứ và sự sống mới. Tình yêu của Chúa Giêsu trên thập giá là một tình yêu đi đến cùng, một tình yêu không bao giờ lùi bước trước sự dữ. Và tình yêu ấy đang hiện diện sống động nơi Bí tích Thánh Thể, nơi Chúa vẫn tiếp tục bẻ mình ra, trao ban chính mình cho chúng ta mỗi ngày. Xin cho chúng ta khi chiêm ngắm cuộc Thương Khó của Chúa, biết yêu mến Thánh Giá đời mình, biết kết hợp những đau khổ của mình với đau khổ của Chúa,

và biết sống một cuộc đời quảng đại, yêu thương và phục vụ như Ngài. Amen.

LỜI CẦU NGUYỆN

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, sau khi cùng Chúa trải qua hành trình Thương Khó, tâm hồn chúng con trào dâng biết bao tâm tình. Chúng con xin dâng lên Chúa những lời nguyện tha thiết:

1. Lạy Chúa Giêsu, chúng con cầu xin cho Đức Thánh Cha, các Giám mục, Linh mục và Tu sĩ trong Hội Thánh. Chúa đã thiết lập Bí tích Thánh Thể trong bữa Tiệc Ly để ở lại và nuôi dưỡng dân Chúa. Xin cho các vị chủ chăn luôn có được tình yêu nồng cháy với Thánh Thể, biết kín múc sức mạnh từ nơi Chúa để can đảm loan báo Tin Mừng và trung thành phục vụ đoàn chiên, ngay cả khi phải đối diện với những thử thách và chống đối như Chúa đã từng đối diện trong cuộc Thương Khó.
2. Lạy Chúa Giêsu, Ngài đã trải qua nỗi cô đơn tột cùng trong vườn Ghếtsemani và trên thập giá. Xin Chúa thương đến những người đang phải chịu đau khổ về thể xác cũng như tinh thần: những bệnh nhân, những người già yếu, những ai đang sầu khổ, thất vọng, những người bị bỏ rơi và cảm thấy cô độc trong cuộc đời. Xin Chúa ở bên và nâng đỡ họ, cho họ cảm nhận được tình yêu và sự ủi an của Chúa, và giúp họ biết kết hợp những đau khổ của mình với hy tế của Chúa trên thập giá để sinh ích cho các linh hồn.
3. Lạy Chúa Giêsu, Ngài đã bị phản bội, bị xét xử bất công và bị kết án bởi sự hèn nhát và tàn nhẫn của con người. Chúng con xin cầu nguyện cho các nhà lãnh đạo trên thế giới, cho những người cảm cân nẩy mực. Xin Chúa soi sáng cho họ biết tôn trọng sự thật, bênh vực công lý và yêu chuộng hòa bình. Xin Chúa cũng hoán cải tâm hồn những ai đang sống trong hận thù, bạo lực và bất công, giúp họ nhận ra phẩm giá cao quý của mỗi con người là hình ảnh của Thiên Chúa.
4. Lạy Chúa Giêsu, Ngài đã tha thứ cho những kẻ đóng đinh mình và hứa ban Nước Trời cho người trộm lành. Xin dạy chúng con biết tha thứ cho những người đã xúc phạm đến chúng con, và cũng biết khiêm tốn xin Chúa tha thứ cho những lỗi lầm của chúng con. Xin cho mỗi người trong cộng đoàn chúng con, khi chiêm ngắm tình yêu tự hiến của Chúa, biết chết đi cho con người cũ ích kỷ, biết can đảm vác thập giá đời mình theo Chúa mỗi ngày, và biết sống yêu thương, phục vụ anh chị em mình như Chúa đã yêu thương chúng con.

LỜI NGUYỆN KẾT THÚC GIỜ CHẦU THÁNH THỂ

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, giờ chầu của chúng con sắp kết thúc. Chúng con xin hết lòng cảm tạ Chúa vì những giây phút hồng ân Chúa đã ban cho chúng con. Cảm tạ Chúa đã cho chúng con được ở lại bên Thánh Tâm Chúa, được lắng nghe Lời Chúa và được chiêm ngắm tình yêu vô biên của Ngài qua cuộc Thương Khó.

Chúng con ra về, nhưng tâm hồn chúng con vẫn ở lại bên Chúa. Xin cho những ơn lành chúng con lãnh nhận được trong giờ chầu này trở sinh hoa trái trong cuộc sống hằng ngày của chúng con. Xin cho hình ảnh một Thiên Chúa yêu thương đến cùng, chịu đóng đinh trên thập giá vì tội lỗi chúng con, được khắc ghi sâu đậm trong tâm trí và trái tim chúng con.

Xin giúp chúng con can đảm đối diện với những thử thách, những thập giá trong cuộc đời với niềm tin và hy vọng. Xin giúp chúng con biết nhận ra Chúa đang hiện diện trong những người anh chị em đau khổ xung quanh. Xin biến đổi trái tim chai đá của chúng con, để chúng con biết yêu thương và tha thứ như Chúa đã dạy. Xin cho cuộc đời chúng con trở thành một lời tạ ơn không ngừng, một bài ca ca ngợi lòng thương xót của Chúa.

Chúng con xin phó dâng cuộc đời, gia đình, công việc và mọi người thân yêu của chúng con trong bàn tay quan phòng của Chúa. Nguyên xin Chúa Giêsu Thánh Thể chúc lành và ban bình an cho tất cả chúng con. Amen.

Thứ Hai, ngày 30 tháng 3 –

- **Tin Mừng:** Ga 12, 1-11

HƯƠNG THƠM CỦA TÌNH YÊU DÂNG HIẾN

MỞ ĐẦU VÀO GIỜ CHẦU

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, trong thinh lặng của ngôi thánh đường này, chúng con tìm về bên Chúa như tìm về một chốn bình an đích thực. Chúng con quy tụ nơi đây, trước sự hiện diện đầy yêu thương và khiêm nhường của Chúa nơi Bí tích Thánh Thể, để được chiêm ngắm, để được lắng nghe, và để được Chúa biến đổi. Giờ phút này, chúng con ý thức sâu sắc rằng chính Chúa đang ở giữa chúng con, đang nhìn đến từng người với ánh mắt triu mến, và đang chờ đợi mỗi trái tim chúng con rộng mở.

Hôm nay, Lời Chúa mời gọi chúng con cùng bước vào căn nhà tại Bêtania, ngôi nhà của những người bạn thân thương của Chúa: Lazarô, Mácta và Maria. Nơi đó, sáu ngày trước Lễ Vượt Qua, một bữa tiệc đã được dọn ra để khoản đãi Chúa. Bầu khí của bữa tiệc ấy thật đặc biệt, nó không chỉ có niềm vui của sự sum họp, của tình bằng hữu, mà còn phảng phất một nỗi niềm sâu lắng, báo trước cuộc khổ nạn sắp đến của Chúa. Trong bữa tiệc ấy, có đủ mọi sắc thái của lòng người: có tình yêu phục vụ của cô Mácta, có sự hiện diện thinh lặng nhưng đầy sức mạnh chứng tá của anh Lazarô - người vừa được Chúa cho sống lại, có sự tính toán ích kỷ và giả hình của Giuđa, và đặc biệt, có một tình yêu nồng nàn, quảng đại đến mức hoang phí của cô Maria.

Lạy Chúa, cộng đoàn chúng con giờ đây cũng tựa như một gia đình Bêtania thu nhỏ. Trong mỗi chúng con cũng có một chút gì đó của Mácta, luôn bận rộn lo toan với những công việc phục vụ. Cũng có một chút gì đó của Lazarô, những người đã được Chúa kéo ra khỏi “mồ” của tội lỗi và sự chết để được sống một đời sống mới. Nhưng đáng buồn thay, đôi khi trong chúng con cũng len lỏi hình bóng của Giuđa, với những toan tính thiệt hơn, với những lời nói đạo đức ngoài môi nhưng tâm hồn lại xa Chúa, chỉ biết nghĩ đến lợi ích của riêng mình. Và hơn hết, chúng con khao khát có được trái tim của Maria, một trái tim yêu mến Chúa trên hết mọi sự, một trái tim dám “phá vỡ” bình dầu thơm quý giá của đời mình, không một chút tính toán, để dâng lên Chúa tất cả những gì là quý giá nhất.

Chúng con xin dâng lên Chúa giờ chiều này. Xin cho hương thơm từ những lời kinh, những bài hát, những tâm tình cầu nguyện và những giây phút thinh lặng của chúng con, được hòa quyện với hương thơm của bình dầu mà cô Maria đã xúc lên chân Chúa năm xưa, bay lên trước Tôn Nhan Chúa như một lễ vật tình yêu. Xin Thánh Thần Chúa soi sáng tâm trí, mở rộng cõi lòng chúng con, để chúng con có thể cảm nhận sâu sắc tình yêu Chúa, hiểu được sứ điệp Lời Chúa, và can đảm bước theo con đường Chúa đã đi.

CẦU NGUYỆN TRƯỚC THÁNH THỂ

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, Đấng đang hiện diện sống động và đích thực trước mắt chúng con, con thờ lạy Chúa, con chúc tụng Chúa, con cảm tạ Chúa. Từ nơi sâu thẳm nhất của cõi lòng, con xin dâng lên Chúa tất cả con người của con: trí tuệ, ý chí, tình cảm, những niềm vui và cả những nỗi buồn, những thành công và cả những thất bại, những ước mơ và cả những gánh nặng đang đè trên vai. Con chẳng có gì quý giá để dâng lên Chúa, ngoài chính con người yếu đuối và tội lỗi này. Nhưng con tin rằng, với tình yêu vô biên của Chúa, Chúa sẽ đón nhận và thánh hóa tất cả. Giờ đây, trong sự thinh lặng linh thiêng, con muốn được ngồi dưới chân Chúa như Maria năm xưa. Con không dám ngược nhìn lên vì thấy mình bất xứng, nhưng con khao khát được ở lại trong sự hiện diện của Chúa, để tình yêu Chúa thấm đượm tâm hồn con, để sự bình an của Chúa xoa dịu những vết thương lòng con, và để ánh sáng của Chúa xua tan đi những bóng tối đang bao phủ cuộc đời con. Lạy Chúa, thế giới ngoài kia đầy những tiếng ồn ào, những lo toan, những cám dỗ mời gọi. Tâm trí con thường xuyên bị phân tán, trái tim con dễ dàng bị lôi kéo bởi những đam mê chóng qua. Nhiều khi con cũng giống như Giuđa, con tính toán với Chúa từng chút một. Con cho rằng thời gian dành cho Chúa là một sự “lãng phí”, những hy sinh cho Chúa là một điều “vô ích”. Con nhân danh những công việc bác ái, những bồn phận trần thế để biện minh cho sự nguội lạnh, cho việc xa rời Chúa. Xin Chúa tha thứ cho con. Xin cho con trong giờ phút này, được ơn can đảm để “phá vỡ” cái bình an toàn của sự ích kỷ, phá vỡ cái vỏ bọc của sự giả hình, để con dám dâng cho Chúa một tình yêu chân thành, không vụ lợi. Xin cho con dám lấy “dầu thơm” của thời gian, của sức khỏe, của những hy sinh thầm lặng, của những lời cầu nguyện chân thành mà xúc lên “chân” Chúa, nghĩa là yêu mến và phục vụ Chúa qua những người anh em bé nhỏ, đau khổ mà con gặp gỡ hằng ngày. Lạy Chúa Giêsu, xin hãy để hương thơm của tình yêu Chúa lấp đầy tâm hồn con, và biến đổi cả cuộc đời con nên như một hương thơm dịu ngọt, làm chứng cho tình yêu Chúa giữa lòng thế giới hôm nay. Amen.

LỜI CHÚA (Ga 12, 1-11)

Sáu ngày trước lễ Vượt Qua, Đức Giê-su đến làng Bê-ta-ni-a, nơi anh La-da-rô ở. Anh này đã được Người cho sống lại từ cõi chết. Ở đó, người ta dọn bữa ăn tối đãi Người. Cô Mácta lo hầu bàn, còn anh La-da-rô là một trong những kẻ cùng dự tiệc với Người. Bấy giờ cô Ma-ri-a lấy một cân dầu thơm cam tùng nguyên chất quý giá, xức chân Đức Giê-su, rồi lấy tóc mà lau. Cả nhà sực nức mùi dầu thơm.

Một trong các môn đệ của Người là Giu-đa Ít-ca-ri-ốt, kẻ sẽ nộp Người, liền nói: "Sao lại không bán dầu thơm đó lấy ba trăm quan tiền mà cho người nghèo?" Hắn nói thế, không phải vì lo cho người nghèo, nhưng vì hắn là một tên ăn cắp: hắn giữ túi tiền và thường lấy cho mình những gì người ta bỏ vào quỹ chung. Đức Giê-su nói: "Hãy để cô ấy yên. Cô đã giữ dầu thơm này cho ngày mai táng Thầy. Thật vậy, người nghèo thì lúc nào anh em cũng có bên cạnh mình; còn Thầy, anh em không có mãi đâu."

Một đám đông người Do-thái biết Đức Giê-su ở đó, họ tuôn đến, không phải chỉ vì Người, mà còn để thấy anh La-da-rô, kẻ đã được Người cho sống lại từ cõi chết. Các thượng tế bèn quyết định giết cả anh La-da-rô nữa, vì tại anh mà nhiều người Do-thái đã bỏ họ và tin vào Đức Giê-su.

SUY NIỆM LỜI CHÚA

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, khung cảnh Tin Mừng mà chúng con vừa nghe như đang sống lại trước mắt chúng con trong giờ chầu thánh thiêng này. Ngôi nhà tại Bê-tania không chỉ là một không gian vật lý, mà còn là một không gian của con tim, nơi tình yêu dành cho Chúa được thể hiện qua nhiều cung bậc khác nhau. Đó là một không gian của tình bạn, của sự sống, của lòng biết ơn, nhưng cũng là nơi bộc lộ những góc khuất tăm tối của lòng người. Khi chiêm ngắm từng nhân vật, từng hành động trong đoạn Tin Mừng này, chúng con được mời gọi nhìn lại chính cuộc sống và mối tương quan của mình với Chúa. Bê-tania trở thành tấm gương phản chiếu tâm hồn của mỗi chúng con, với những Mácta, những Lazarô, những Maria và cả những Giuđa vẫn luôn hiện hữu bên trong.

Trước hết, chúng con thấy hình ảnh của cô Mácta, một hình ảnh rất đỗi quen thuộc. Cô tất bật lo hầu bàn, chạy tới chạy lui để bữa tiệc được chu toàn. Tình yêu của Mácta là một tình yêu thực tế, cụ thể, biểu lộ qua hành động phục vụ. Cô yêu Chúa bằng đôi tay, bằng sự tận tụy trong công việc. Trong đời sống đức tin, có biết bao tâm hồn giống như Mácta, âm thầm dâng

hiến cuộc đời mình qua những công việc phục vụ trong gia đình, trong giáo xứ, trong xã hội. Đó là những hy sinh cao quý, những việc làm đẹp lòng Chúa, vì chính Chúa đã dạy: “Thầy đến không phải để được phục vụ, nhưng là để phục vụ”. Tuy nhiên, sự phục vụ của Mácta cũng là một lời nhắc nhở cho chúng con về nguy cơ của việc biến đời sống đạo thành một chuỗi những công việc thuần túy bên ngoài. Chúng con có thể mãi mê lo lắng nhiều chuyện mà quên mất điều cốt yếu là ở lại bên Chúa, lắng nghe Lời Người. Sự phục vụ sẽ mất đi linh hồn nếu nó không được bắt nguồn từ một đời sống cầu nguyện sâu sắc, từ một sự kết hợp mật thiết với Chúa Giêsu Thánh Thể. Nếu không, sự phục vụ có thể biến chúng con thành những người làm công mướm, cầu kinh và dễ dàng xét đoán người khác, thay vì trở nên những chứng nhân của tình yêu và niềm vui.

Kế đến là anh Lazarô, một nhân vật tinh lặng nhưng lại có sức mạnh chứng tá phi thường. Anh không nói một lời nào trong suốt bữa tiệc, nhưng chính sự hiện diện của anh là một bài giảng hùng hồn nhất về quyền năng của Đức Giêsu. Anh là bằng chứng sống động rằng Đức Giêsu là sự sống lại và là sự sống. Từ cõi chết, anh đã được gọi về với sự sống. Giờ đây, anh ngồi đồng bàn với Chúa, tham dự vào bữa tiệc của tình bạn. Hình ảnh của Lazarô là hình ảnh của mỗi chúng con, những con người đã được Chúa kéo ra khỏi nắm mồ của tội lỗi, của tuyệt vọng, của sự chết thiêng liêng qua Bí tích Rửa Tội và Giao Hòa. Cuộc đời của mỗi Kitô hữu phải là một lời chứng thầm lặng nhưng mạnh mẽ về quyền năng của Chúa Phục Sinh. Chúng con không cần phải nói những lời cao siêu, nhưng chính cuộc sống được biến đổi, chính niềm vui và bình an nội tâm, chính cách chúng con đối diện với thử thách và đau khổ sẽ là bằng chứng thuyết phục nhất cho thế giới về một Thiên Chúa hằng sống, Đấng có quyền năng biến đổi sự chết thành sự sống. Sự hiện diện của Lazarô bên bàn tiệc cũng là hình ảnh tiên trưng về bàn tiệc Thánh Thể, nơi những con người đã chết vì tội lỗi được mời gọi đến để thông phần vào sự sống thần linh của chính Chúa.

Và rồi, tâm điểm của khung cảnh Bêtanیا là hành động của cô Maria. Hành động của cô dường như phá vỡ mọi quy tắc, mọi logic thông thường. Cô lấy một cân dầu thơm cam tùng nguyên chất, một loại dầu vô cùng quý giá, có giá trị bằng cả một gia sản. Cô không dùng nó từng chút một, nhưng đã đập vỡ chiếc bình và đổ tất cả lên chân Chúa. Đây không phải là một hành động bông bột, mà là một hành vi của tình yêu tuyệt đối, của sự tôn thờ trọn vẹn. Bình dầu thơm tượng trưng cho tất cả những gì là quý giá nhất của cô: tương lai, danh dự, an toàn của bản thân. Khi đập vỡ chiếc bình, cô đã đập vỡ luôn cả cái tôi của mình, sự tính toán của lý trí, để chỉ còn lại một

tình yêu tinh tuyền, không giữ lại bất cứ điều gì cho riêng mình. Hành động xúc chân và lấy tóc mà lau còn biểu lộ một sự khiêm hạ thâm sâu. Trong văn hóa Do Thái, chân là bộ phận dơ bẩn nhất, và mái tóc là niềm hãnh diện của người phụ nữ. Maria đã dùng niềm hãnh diện của mình để lau khô sự dơ bẩn nơi chân Chúa, một hành động chỉ dành cho người nô lệ. Cô đã tự đặt mình vào vị trí thấp hèn nhất để tôn vinh Chúa mình lên trên hết. Tình yêu của Maria là một tình yêu “hoang phí” theo cái nhìn của thế gian, nhưng lại là một tình yêu đẹp lòng Thiên Chúa. Tình yêu ấy không đo lường, không tính toán, bởi vì đối với người đang yêu, không có gì là quá đắt giá cho người mình yêu. Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, hành động của Maria là một lời chất vấn lớn lao cho đời sống đức tin của chúng con. Chúng con đã dám “đập vỡ” bình dầu thơm của cuộc đời mình cho Chúa chưa? Hay chúng con vẫn đang dâng cho Chúa những gì là dư thừa, những giọt dầu còn sót lại sau khi đã tính toán đủ điều cho bản thân? Chúng con có dám dành cho Chúa những giờ phút quý giá nhất trong ngày, những năng lực tốt nhất của tuổi trẻ, những dự định lớn nhất của cuộc đời? Hay chúng con chỉ dâng cho Chúa những mệt mỏi, những chán chường, những thời giờ vô bổ? Xin cho chúng con học được sự quảng đại của Maria, để biết yêu Chúa với tất cả con tim, tất cả linh hồn và tất cả trí khôn.

Hương thơm của dầu unction đã lan tỏa khắp cả nhà. Đó là một chi tiết thật đẹp và ý nghĩa. Một hành vi xuất phát từ tình yêu đích thực không bao giờ bị giới hạn trong một không gian chật hẹp. Nó có sức lan tỏa, nó biến đổi bầu khí xung quanh. Hương thơm của tình yêu, của sự thánh thiện, của lòng quảng đại có khả năng đẩy lùi mùi hôi của tội lỗi, của sự ích kỷ, của lòng ghen ghét. Giờ cầu Thánh Thể này, những hành vi thờ lạy, những tâm tình yêu mến của chúng con, dù nhỏ bé, cũng đang góp phần làm lan tỏa hương thơm của Đức Kitô trong giáo xứ, trong cộng đoàn và trong thế giới. Mỗi khi chúng con sống yêu thương, tha thứ, hy sinh, là chúng con đang góp phần làm cho thế giới này sức nức hương thơm của Tin Mừng. Ngược lại, mỗi khi chúng con sống trong ích kỷ, hận thù, gian dối, là chúng con đang góp phần làm cho thế giới thêm ô nhiễm bởi mùi của sự chết.

Đối lập hoàn toàn với Maria là Giuđa. Lời nói của hắn nghe có vẻ rất hợp lý, rất nhân văn: "Sao lại không bán dầu thơm đó lấy ba trăm quan tiền mà cho người nghèo?". Giuđa đã nhân danh người nghèo để che đậy cho lòng tham lam và sự dối trá của mình. Hắn là hiện thân của một thứ đức tin vụ lợi, một thứ lòng đạo đức giả hình. Trái tim hắn đã chai đá trước tình yêu, hắn không thể cảm nhận được vẻ đẹp của một hành vi yêu mến vô vị lợi. Đối với hắn, mọi thứ đều có thể quy ra tiền bạc. Hắn không hiểu được rằng,

giá trị cao quý nhất trên đời không phải là tiền bạc, mà là tình yêu. Lời phê phán của Giuđa cũng là tiếng nói của ma quỷ, của thế gian, luôn tìm cách gieo vào lòng chúng con sự nghi ngờ, sự tính toán khi chúng con muốn làm một điều gì đó tốt đẹp cho Chúa. Nó thì thầm với chúng con rằng: “Cầu nguyện làm gì cho mất thời gian, đi làm việc bác ái có ích hơn. Hy sinh hãm mình làm gì cho khổ, cứ hưởng thụ cuộc sống đi.” Lạy Chúa, xin cho chúng con có được sự khôn ngoan của Thánh Thần để nhận ra những lời cám dỗ tinh vi ấy. Xin cho chúng con hiểu rằng, lòng yêu mến Chúa phải là ưu tiên hàng đầu, và chính từ lòng yêu mến đó, mọi công việc bác ái, phục vụ mới có giá trị đích thực. Nếu không có tình yêu Chúa làm nền tảng, việc phục vụ người nghèo của chúng con cũng có thể trở thành một cái cớ để tìm kiếm danh vọng, để thỏa mãn cái tôi, giống như Giuđa vậy.

Và Chúa Giêsu đã lên tiếng bên vực cho Maria: "Hãy để cô ấy yên. Cô đã giữ dầu thơm này cho ngày mai táng Thầy." Chúa đã nhìn thấy điều mà không ai khác thấy được. Chúa đã thấy được chiều sâu ngồn sứ trong hành động của Maria. Trong khi các môn đệ khác vẫn đang mơ về một Đấng Cứu Thế trần gian, thì Maria, bằng con tim nhạy bén của người phụ nữ, đã cảm nhận được cuộc khổ nạn gần kề của Chúa. Hành động xức dầu của cô là một nghi thức tẩm liệm sớm, một lời tuyên xưng thầm lặng rằng cô chấp nhận một vị Vua sẽ lên ngôi trên thập giá. Lời của Chúa: "Người nghèo thì lúc nào anh em cũng có bên cạnh mình; còn Thầy, anh em không có mãi đâu" không có nghĩa là Chúa xem thường người nghèo. Trái lại, Chúa muốn khẳng định một trật tự ưu tiên trong tình yêu. Phải đặt Thiên Chúa lên trên hết. Khi chúng con biết thờ phượng và yêu mến Chúa hết lòng, chúng con mới có khả năng yêu thương người nghèo một cách đích thực, mới nhìn thấy hình ảnh của Chúa nơi họ. Giờ chiều Thánh Thể chính là thời gian quý báu chúng con “có Thầy” một cách đặc biệt. Đây là cơ hội để chúng con được ở lại với Chúa, được kín múc sức mạnh từ nơi Ngài, để rồi khi trở về với cuộc sống, chúng con có thể nhận ra và phục vụ Chúa nơi những người anh em nghèo khổ đang hiện diện quanh mình.

Cuối cùng, đoạn Tin Mừng còn cho thấy phản ứng của đám đông dân chúng và các thượng tế. Đám đông thì tò mò, họ đến không chỉ vì Chúa mà còn để xem Lazarô. Đức tin của họ còn nông cạn, dựa trên những dấu lạ bên ngoài. Còn các thượng tế thì lòng đầy ghen ghét và sợ hãi. Ánh sáng từ phép lạ Chúa làm không khiến họ tin, mà ngược lại, còn làm cho lòng họ thêm chai đá, đến nỗi họ quyết định giết cả Lazarô, là bằng chứng không thể chối cãi của quyền năng Thiên Chúa. Họ muốn dập tắt ánh sáng vì họ yêu bóng tối hơn. Lạy Chúa, xin cứu chúng con khỏi thái độ của các thượng

tế. Xin cho chúng con đừng bao giờ chai lì trước những ơn lành Chúa ban, đừng bao giờ từ chối ánh sáng của Lời Chúa, dù ánh sáng ấy có phơi bày những yếu đuối và tội lỗi của chúng con. Xin cho chúng con một trái tim luôn biết khao khát Chúa, tìm kiếm Chúa, dù đức tin của chúng con có lúc còn non yếu như đám đông dân chúng năm xưa. Amen.

LỜI CẦU NGUYỆN

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, sau những giây phút được Lời Chúa soi dẫn, chúng con xin dâng lên Chúa những ước nguyện chân thành:

1. Lạy Chúa, Chúa đã trân trọng và bênh vực hành động yêu mến quảng đại của cô Maria. Xin cho mỗi người chúng con, cho toàn thể Hội Thánh, có được một trái tim say mến Chúa nồng nàn như cô. Xin giúp chúng con can đảm “đập vỡ” bình an toàn của sự ích kỷ, của những toan tính thiệt hơn, để dám dâng cho Chúa những gì quý giá nhất của cuộc đời mình: thời gian, sức khỏe, tài năng và cả những dự định tương lai. Xin cho đời sống chúng con trở thành một hương thơm tình yêu, lan tỏa niềm vui và hy vọng đến cho những người chúng con gặp gỡ. *Chúng con cầu xin Chúa.*
2. Lạy Chúa, Chúa đã nhìn thấy sự dối trá ẩn sau những lời nói có vẻ nhân nghĩa của Giuđa. Xin cho chúng con một trái tim trong sáng và chân thành. Xin giúp chúng con biết phục vụ anh chị em, đặc biệt là những người nghèo khổ, không phải vì danh lợi hay để che đậy những mục đích khác, nhưng hoàn toàn vì lòng yêu mến Chúa. Xin cho mọi công việc bác ái của chúng con đều được bắt nguồn sâu xa từ đời sống cầu nguyện và kết hợp với Chúa. *Chúng con cầu xin Chúa.*
3. Lạy Chúa, nhờ quyền năng của Chúa, anh Lazarô đã từ cõi chết trở về sự sống. Anh là niềm hy vọng cho tất cả những ai đang sống trong tăm tối. Chúng con xin dâng lên Chúa những người đang bị chôn vùi trong “nấm mồ” của tội lỗi, của nghiện ngập, của thất vọng và cô đơn. Xin Chúa hãy đến và gọi tên từng người, kéo họ ra khỏi sự chết và ban cho họ một cuộc sống mới trong ân sủng và bình an của Chúa. *Chúng con cầu xin Chúa.*
4. Lạy Chúa, các vị thượng tế vì lòng chai đá đã từ chối ánh sáng của Chúa và còn tìm cách dập tắt nó. Xin Chúa thương xót những ai đang sống trong thành kiến, trong hận thù, những người đang bách hại Hội Thánh và tìm cách loại trừ Danh Chúa ra khỏi đời sống xã hội. Xin ánh sáng tình yêu của Chúa xuyên thấu tâm hồn chai đá của họ, để họ nhận ra chân lý, hoán cải cuộc đời và được hưởng ơn cứu độ của Chúa. *Chúng con cầu xin Chúa.*

LỜI NGUYỆN KẾT THÚC GIỜ CHẦU THÁNH THỂ

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, giờ chầu thiêng liêng sắp kết thúc. Chúng con xin dâng lời cảm tạ Chúa vì muôn vàn ơn lành Chúa đã tuôn đổ trên mỗi người chúng con trong giờ phút hồng ân này. Cảm tạ Chúa đã cho chúng con được ở lại bên Chúa, trong ngôi nhà Bêtania của tình bạn. Cảm tạ Chúa đã dùng Lời Chúa để dạy dỗ, an ủi và chất vấn chúng con.

Chúng con ra về, nhưng lòng chúng con vẫn ở lại nơi đây, nơi Thánh Tâm Chúa nồng nàn yêu thương. Xin cho hương thơm của tình yêu mà chúng con cảm nhận được nơi đây tiếp tục lan tỏa trong từng giây phút của cuộc sống chúng con. Xin cho chúng con biết noi gương cô Mácta, phục vụ anh chị em một cách tận tụy nhưng luôn gắn kết với Chúa. Xin cho chúng con biết noi gương anh Lazarô, dùng chính cuộc sống được biến đổi của mình để làm chứng cho quyền năng của Chúa. Và trên hết, xin cho chúng con có được trái tim của cô Maria, một trái tim yêu mến Chúa trên hết mọi sự, một tình yêu quảng đại, không tính toán, sẵn sàng dâng hiến tất cả cho Chúa.

Lạy Mẹ Maria, Mẹ của Thánh Thể, Mẹ là người đã cứu mang và trao ban Chúa Giêsu cho nhân loại. Xin Mẹ dạy chúng con biết yêu mến Chúa Giêsu Thánh Thể với cả trái tim của Mẹ. Xin Mẹ giúp chúng con biến cuộc đời mình thành một bình dầu thơm, luôn sẵn sàng được đập vỡ vì tình yêu Chúa và để hương thơm của Đức Kitô được lan tỏa đến tận cùng trái đất.

Chúng con nguyện xin Chúa ban phúc lành cho tất cả chúng con, cho gia đình, cho giáo xứ và cho toàn thể giới. Xin cho sự hiện diện của Chúa trong Bí Tích Thánh Thể luôn là nguồn sức mạnh, nguồn an ủi và là trung tâm của đời sống chúng con. Amen.

Thứ Ba, ngày 31 tháng 3 –

- **Tin Mừng:** Ga 13, 21-33, 36-38

BÂY GIỜ, CON NGƯỜI ĐƯỢC TÔN VINH, VÀ THIÊN CHÚA ĐƯỢC TÔN VINH NƠI NGƯỜI

MỞ ĐẦU VÀO GIỜ CHÀU

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, trong thinh lặng của ngôi nhà thờ này, chúng con tìm về bên Chúa, nguồn mạch của sự sống và tình yêu. Chúng con tìm về đây để được ở lại với Chúa, để được Chúa chiêm ngắm và để chúng con được chiêm ngắm Chúa. Giờ đây, trước mặt chúng con là tấm bánh Thánh đơn sơ, nhưng đức tin cho chúng con biết rằng, đây chính là Mình Máu Thánh Chúa, là chính Chúa đang hiện diện sống động, đang yêu thương và chờ đợi mỗi người chúng con.

Giờ chiều hôm nay đưa chúng con trở về với không khí của bữa Tiệc Ly, một không gian thật đặc biệt, vừa thiêng liêng, ấm áp tình thầy trò, lại vừa trĩu nặng những tâm tư. Chúa đã quỳ xuống rửa chân cho các môn đệ, một hành động của tình yêu tột cùng. Chúa đã thiết lập Bí tích Thánh Thể, để ở lại với nhân loại mãi mãi. Nhưng cũng chính trong bữa tiệc ấy, trái tim Chúa đã phải thốt lên lời cay đắng: “Thật, Thầy bảo thật anh em, có một người trong anh em sẽ nộp Thầy”. Lời ấy như một nhát dao đâm thấu tâm hồn các môn đệ, và cũng làm xáo động tâm hồn mỗi người chúng con đang hiện diện nơi đây.

Trong giờ phút linh thiêng này, xin Chúa cho chúng con được thực sự bước vào khung cảnh của nhà Tiệc Ly. Xin cho chúng con được ngồi lại bên Chúa, không phải với tư cách của những người xa lạ, nhưng như những người môn đệ được Chúa yêu thương. Xin cho chúng con cảm nhận được sự xao xuyên trong tâm hồn Chúa, cảm nhận được nỗi đau của một tình yêu bị phản bội. Xin cho chúng con cũng nhìn lại chính bản thân mình, nhìn lại những lần chúng con đã như Giuđa, bán Chúa để chạy theo những đam mê của thế gian; những lần như các môn đệ khác, ngỡ ngác, hoang mang, không hiểu được con đường của Chúa; và cả những lần như Phêrô, mạnh miệng tuyên xưng đức tin nhưng rồi lại yếu đuối chối từ vì sợ hãi.

Lạy Chúa, chúng con không có gì đáng dâng lên Chúa, ngoài tấm lòng đơn sơ, yếu đuối và tội lỗi của mình. Nhưng chúng con tin rằng, Chúa không bao giờ từ chối một tấm lòng sám hối. Xin Chúa thương thanh tẩy

tâm hồn chúng con, mở rộng trái tim chúng con để chúng con có thể lắng nghe và suy niệm Lời Chúa. Xin Thánh Thần Chúa soi sáng và hướng dẫn, để giờ cầu này thực sự là thời gian hồng ân, giúp chúng con nhận ra tình yêu vô biên của Chúa và quyết tâm đáp lại tình yêu ấy bằng một đời sống xứng đáng hơn. Chúng con xin dâng giờ cầu này lên Chúa, hiệp cùng Mẹ Maria, các thánh và các thiên thần, để thờ lạy, ngợi khen và cảm tạ tình yêu cứu độ của Chúa. Amen.

CẦU NGUYỆN TRƯỚC THÁNH THỂ

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, con đang ở đây, trước Thánh Nhan Chúa. Chung quanh con là sự thinh lặng, nhưng tâm hồn con lại vang lên biết bao âm thanh của cuộc sống, của những lo toan, những vui buồn, những thành công và cả những thất bại. Con đến đây không phải để kể lể, nhưng để được nghỉ ngơi trong sự hiện diện của Chúa. Con đến để được Chúa nhìn con, và để con được nhìn Chúa. Trong ánh mắt yêu thương của Chúa, con tìm thấy bình an đích thực, thứ bình an mà thế gian không thể ban tặng. Con nhìn lên tấm bánh Thánh, một hình hài thật mong manh, nhưng con tin đó là chính Chúa, Đấng quyền năng đã dựng nên vũ trụ, Đấng đã đi vào cõi chết để cứu chuộc con. Sự hiện diện của Chúa trong hình bánh nhỏ bé dạy con bài học về sự khiêm nhường và tình yêu tự hạ.

Lạy Chúa, khi chiêm ngắm Chúa, con không thể không nghĩ đến trái tim thổn thức của Chúa trong bữa Tiệc Ly. Chúa biết rõ Giuđa sẽ phản bội, Phêrô sẽ chối Thầy, các môn đệ khác sẽ bỏ chạy. Chúa biết hết mọi yếu đuối của chúng con, nhưng Chúa vẫn yêu. Chúa vẫn trao ban chính mình làm của ăn, làm sức mạnh cho những con người sắp sửa quay lưng lại với Chúa. Tình yêu của Chúa thật không thể hiểu thấu! Tình yêu ấy làm con hổ thẹn. Con cũng giống như các môn đệ năm xưa. Con cũng đã nhiều lần hứa yêu mến Chúa, nhưng rồi lại dễ dàng bán Chúa để đổi lấy những lợi lộc chóng qua, những thú vui trần thế. Con đã để cho bóng đêm của sự ích kỷ, kiêu ngạo, ghen ghét xâm chiếm tâm hồn, giống như Giuđa đã bước ra khỏi phòng tiệc và đi vào “trời đã tối”. Con cũng đã nhiều lần mạnh miệng như Phêrô, tuyên bố sẵn sàng chết vì Chúa, nhưng rồi khi đối diện với một thử thách nhỏ, một sự hiểu lầm, một lời chỉ trích, con đã vội vàng chối bỏ Chúa, sợ người ta nhận ra con là môn đệ của Ngài.

Lạy Chúa Giêsu, giờ đây, con không dám hứa hẹn gì cao xa nữa. Con chỉ xin được ở lại trong tình yêu của Chúa. Xin cho con biết khóc cho tội lỗi của mình như Phêrô đã khóc. Xin cho con can đảm nhìn nhận sự yếu đuối của bản thân và hoàn toàn tín thác vào lòng thương xót của Chúa. Xin

cho sự tỉnh lặng của Chúa trước mặt con lúc này thấm đẫm tâm hồn con, chữa lành những vết thương do tội lỗi gây ra, và lấp đầy những khoảng trống trong con bằng tình yêu của Ngài. Con không cầu xin Chúa cất đi những thập giá trong đời con, nhưng xin Chúa ban cho con sức mạnh để vác thập giá mình theo Chúa mỗi ngày. Xin cho con đừng bao giờ bước ra khỏi ánh sáng của Chúa để đi vào bóng tối. Xin giữ con mãi trong tình yêu của Chúa, trong sự ấm áp của Thánh Tâm Chúa, để dù cuộc đời có sóng gió đến đâu, con vẫn luôn tìm được nơi nương náu bình an là chính Chúa. Amen.

LỜI CHÚA (Ga 13, 21-33, 36-38)

Khi ấy, Chúa Giêsu cảm thấy tâm hồn xao xuyến, Người tuyên bố: “Thật, Thầy bảo thật anh em, có một người trong anh em sẽ nộp Thầy”. Các môn đệ nhìn nhau, phân vân không biết Người nói về ai. Trong số các môn đệ, có một người được Chúa Giêsu thương mến. Ông đang dùng bữa, đầu tựa vào lòng Chúa Giêsu. Ông Simon Phêrô làm hiệu cho ông ấy và nói: “Hỏi xem Thầy muốn nói về ai”. Ông này liền nghiêng mình vào ngực Chúa Giêsu và hỏi: “Thưa Thầy, ai vậy?” Chúa Giêsu trả lời: “Thầy chấm bánh đưa cho ai, thì chính là nó”. Rồi Người chấm một miếng bánh, trao cho Giuđa, con ông Simon Ítcariôt. Y vừa ăn xong miếng bánh, Satan liền nhập vào y. Chúa Giêsu bảo y: “Việc anh làm, anh hãy làm mau đi!” Nhưng trong số các thực khách, không ai hiểu tại sao Người lại bảo y như thế. Vì Giuđa giữ túi tiền, nên có vài người tưởng rằng Chúa Giêsu bảo y: “Hãy đi mua những thứ ta cần trong dịp lễ”, hoặc bảo y đi bố thí cho người nghèo. Y liền ăn miếng bánh, và đi ra ngay. Lúc đó, trời đã tối.

Khi Giuđa đi rồi, Chúa Giêsu nói: “Bây giờ, Con Người được tôn vinh, và Thiên Chúa được tôn vinh nơi Người. Nếu Thiên Chúa được tôn vinh nơi Người, thì Thiên Chúa cũng sẽ tôn vinh Người nơi chính mình, và Thiên Chúa sắp tôn vinh Người. Hỡi các con bé nhỏ của Thầy, Thầy còn ở với các con một ít lâu nữa thôi. Các con sẽ tìm kiếm Thầy; và như Thầy đã nói với người Do-thái: ‘Nơi tôi đi, các người không thể đến được’, thì bây giờ, Thầy cũng nói với các con như vậy.”

Ông Simon Phêrô nói với Người: “Thưa Thầy, Thầy đi đâu vậy?” Chúa Giêsu đáp: “Nơi Thầy đi, bây giờ anh không thể theo tới được; nhưng sau này anh sẽ theo.” Ông Phêrô thưa: “Thưa Thầy, tại sao con lại không thể đi theo Thầy ngay bây giờ được? Con sẽ thí mạng con vì Thầy!” Chúa Giêsu đáp: “Anh sẽ thí mạng vì Thầy ư? Thật, Thầy bảo thật cho anh biết: gà chưa gáy, anh đã chối Thầy ba lần.”

SUY NIỆM LỜI CHÚA

Đoạn Tin Mừng chúng ta vừa nghe như một vở kịch với nhiều lớp ý nghĩa, phơi bày tấn bi kịch sâu thẳm nhất của thân phận con người và đồng thời mặc khải vinh quang rực rỡ nhất của tình yêu Thiên Chúa. Bối cảnh là phòng Tiệc Ly, một không gian của tình yêu, của sự mật thiết, nơi Chúa Giêsu vừa hạ mình rửa chân cho các môn đệ, một cử chỉ gói trọn cả cuộc đời phục vụ của Ngài. Chính trong bầu khí thân thương ấy, Chúa đã gieo một lời tuyên bố làm rung động tất cả: “Thật, Thầy bảo thật anh em, có một người trong anh em sẽ nộp Thầy”. Lời nói này không phải là một lời kết án, nhưng là một tiếng kêu thốn thức từ trái tim của một người Thầy, một người Bạn bị phản bội. Sự xao xuyến của Chúa không phải là nỗi sợ hãi trước cái chết sắp đến, mà là nỗi đau trước sự chai đá của một trái tim đã từng được Ngài yêu thương tuyển chọn. Các môn đệ nhìn nhau, hoang mang. Sự hoang mang ấy cho thấy sự mỏng giòn của con người. Ngay cả những người thân cận nhất cũng có thể gieo rắc ngờ vực và sợ hãi cho nhau. Ai là kẻ phản bội? Câu hỏi ấy không chỉ vang lên trong phòng Tiệc Ly năm xưa, mà còn vang vọng trong tâm hồn mỗi chúng ta hôm nay. Bởi lẽ, mầm mống của sự phản bội, của Giuđa, vẫn luôn tiềm ẩn đâu đó trong chính con người yếu đuối của chúng ta.

Hành động của Chúa Giêsu khi trao miếng bánh cho Giuđa là một chi tiết đầy ý nghĩa. Trong văn hóa Do Thái, việc chủ nhà chấm một miếng bánh từ đĩa chung và trao cho khách là một cử chỉ của danh dự, của tình bạn và sự quý mến. Cho đến giây phút cuối cùng, Chúa vẫn trao cho Giuđa một cơ hội, một cử chỉ của tình yêu, một lời mời gọi hoán cải. Chúa không vạch mặt, không sỉ nhục Giuđa trước mặt mọi người. Ngài tôn trọng tự do của hắn đến cùng. Nhưng thật bi thảm, thay vì đón nhận tình yêu, Giuđa đã để cho Satan nhập vào. Miếng bánh của tình yêu lại trở thành dấu chỉ khởi đầu cho hành động của bóng tối. Lời Chúa nói với Giuđa: “Việc anh làm, anh hãy làm mau đi!” không phải là một sự đồng lõa hay khuyến khích, mà là sự chấp nhận bước vào cuộc khổ nạn theo thánh ý Chúa Cha. Chúa Giêsu cho thấy Ngài hoàn toàn làm chủ tình hình, Ngài không phải là nạn nhân thụ động của một âm mưu, mà là Đấng chủ động hiến dâng mạng sống mình vì yêu. Và rồi, “Y liền ăn miếng bánh, và đi ra ngay. Lúc đó, trời đã tối.” Chi tiết “trời đã tối” không chỉ đơn thuần là một ghi nhận về thời gian. Nó mang một ý nghĩa thần học sâu sắc. Giuđa đã bước ra khỏi sự hiện diện của Chúa Giêsu, Đấng là “Ánh Sáng thế gian”, để đi vào bóng đêm của tội lỗi, của sự phản bội và của sự tuyệt vọng. Hắn đã tự mình chọn lựa bóng tối. Mỗi khi chúng ta phạm tội, mỗi khi chúng ta từ chối tình yêu của Chúa, chúng ta

cũng đang bước ra khỏi phòng tiệc ấm áp để đi vào cái đêm lạnh lẽo của sự chia cách.

Điều đáng kinh ngạc nhất xảy ra ngay sau đó. Khi bóng tối của sự phản bội vừa bao trùm, khi Giuđa vừa ra đi, thì Chúa Giêsu lại cất lên lời nói về vinh quang: “Bây giờ, Con Người được tôn vinh, và Thiên Chúa được tôn vinh nơi Người.” Đây chính là nghịch lý vĩ đại của đức tin Kitô giáo. Vinh quang của Con Người không được thể hiện qua quyền lực trần thế, qua sự tung hô của đám đông, mà lại được tỏ lộ ngay trong thời điểm sự phản bội khởi đầu cho con đường thập giá. Vinh quang của Chúa Giêsu chính là vinh quang của tình yêu tự hiến. Thập giá, vốn là biểu tượng của sự ô nhục và thất bại trong mắt người đời, lại trở thành ngai tòa nơi Chúa tỏ bày tình yêu tội đỉnh của Ngài dành cho nhân loại. Vinh quang của Ngài là vâng phục thánh ý Chúa Cha một cách trọn vẹn, là yêu cho đến cùng, yêu cả kẻ thù và kẻ phản bội mình. Khi Con Người được tôn vinh qua sự hy sinh trên thập giá, thì cũng chính là lúc Thiên Chúa Cha được tôn vinh, bởi lẽ thế gian nhận biết được Thiên Chúa là Tình Yêu. Đây là một bài học vô giá cho mỗi chúng ta. Chúng ta thường tìm kiếm vinh quang ở những thành công, danh vọng, tiền tài. Nhưng Chúa dạy chúng ta rằng, vinh quang đích thực lại được tìm thấy trong sự trung thành với những điều nhỏ bé, trong sự phục vụ âm thầm, trong việc can đảm đón nhận những thập giá của cuộc đời với tình yêu và lòng phó thác.

Khi đã tỏ lộ màu nhiệm về vinh quang, Chúa Giêsu trao lại cho các môn đệ di chúc thiêng liêng nhất, điều răn mới, cũng là dấu chỉ để nhận biết người môn đệ đích thực: “Anh em hãy yêu thương nhau, như Thầy đã yêu thương anh em.” Điều răn này mới ở chỗ nào? Luật cũ dạy “yêu người thân cận như chính mình”, lấy bản thân làm thước đo. Còn Chúa Giêsu, Ngài đưa ra một thước đo mới, một chuẩn mực tuyệt đối: “như Thầy đã yêu thương anh em.” Tình yêu của Thầy là tình yêu tự hạ, dám quỳ xuống rửa chân cho môn đệ. Tình yêu của Thầy là tình yêu tha thứ, không kết án Giuđa, sẵn sàng mở đường cho Phêrô trở về. Tình yêu của Thầy là tình yêu hy sinh, dám thí mạng sống mình cho người mình yêu. Đây không còn là một tình yêu theo cảm tính, nhưng là một quyết định, một sự dấn thân, một sự trao ban trọn vẹn. Tình yêu này trở thành căn cước của người Kitô hữu. Người ta sẽ không nhận ra chúng ta là môn đệ Chúa qua những lời nói suông, qua những nghi lễ bề ngoài, mà qua cách chúng ta sống yêu thương, phục vụ và tha thứ cho nhau. Trong một thế giới đầy chia rẽ, hận thù, ích kỷ, người môn đệ của Chúa được mời gọi trở thành chứng nhân cho nền văn minh tình thương bằng chính đời sống của mình.

Thế nhưng, con người thật yếu đuối. Ngay sau khi nghe những lời tâm huyết của Thầy, Phêrô, vị tông đồ trưởng, đã thể hiện rõ sự tương phản giữa lòng nhiệt thành của con người và sự mỏng giòn của thân phận. Ông không hiểu được nơi Thầy đi là con đường thập giá. Ông quả quyết một cách hùng hồn: “Con sẽ thí mạng con vì Thầy!” Lời tuyên bố của Phêrô là chân thành. Ông thực sự yêu mến Thầy và sẵn sàng làm điều đó. Nhưng ông đã quá tin vào sức riêng của mình mà không nhận ra sự yếu đuối của bản thân. Ông chưa hiểu rằng, để đi theo Thầy đến cùng, sức mạnh của con người là không đủ, mà cần có ơn của Chúa. Chúa Giêsu, với sự thấu hiểu trọn vẹn, đã đưa ra lời tiên báo làm Phêrô sửng sốt: “Anh sẽ thí mạng vì Thầy ư? Thật, Thầy bảo thật cho anh biết: gà chưa gáy, anh đã chối Thầy ba lần.” Chúa không nói điều này để làm Phêrô bẽ mặt, nhưng để giúp ông nhận ra sự thật về con người mình. Lời tiên báo này cũng là một lời mời gọi ông hãy khiêm tốn và tín thác vào Chúa hơn là vào bản thân. Sự khác biệt căn bản giữa Giuđa và Phêrô không nằm ở chỗ một người phạm tội nặng hơn người kia. Cả hai đều thất bại. Nhưng Giuđa, sau khi phản bội, đã đi vào đêm tối của sự tuyệt vọng và tự kết liễu đời mình. Còn Phêrô, sau khi chối Thầy, đã gặp được ánh mắt của Thầy, đã khóc lóc thảm thiết, đã ăn năn sám hối và đã được Chúa thương xót phục hồi. Câu chuyện của Phêrô là niềm hy vọng lớn lao cho mỗi chúng ta. Chúng ta cũng thường xuyên vấp ngã, chối bỏ Chúa bằng lời nói, hành động hay sự thờ ơ. Nhưng Chúa không bao giờ đóng lại cánh cửa của lòng thương xót. Ngài luôn chờ đợi chúng ta quay về, chờ đợi giọt nước mắt sám hối của chúng ta, để một lần nữa nâng chúng ta dậy và trao cho chúng ta sứ mạng mới. Giờ đây, trước Thánh Thể Chúa, chúng ta được mời gọi chiêm ngắm cả ba hình ảnh: Giuđa, Phêrô và chính Chúa Giêsu. Chúng ta thấy nơi Giuđa lời cảnh báo về sự nguy hiểm của tội lỗi khi không có lòng sám hối. Chúng ta thấy nơi Phêrô hình ảnh của sự yếu đuối nhưng đầy hy vọng của chúng ta. Và trên hết, chúng ta chiêm ngắm Chúa Giêsu, hiện thân của Tình Yêu tự hiến, Đấng đã đi vào cuộc khổ nạn để mạc khải vinh quang của Thiên Chúa và ban cho chúng ta điều răn yêu thương, con đường dẫn đến sự sống đời đời.

LỜI CẦU NGUYỆN

Chủ sự: Anh chị em thân mến, Chúa Giêsu đã tỏ cho chúng ta thấy vinh quang của Thiên Chúa được thể hiện qua tình yêu tự hiến và mời gọi chúng ta bước đi trên con đường yêu thương của Ngài. Với lòng tin tưởng vào tình yêu và lòng thương xót của Chúa, chúng ta cùng dâng lời nguyện xin:

1. *“Anh em hãy yêu thương nhau, như Thầy đã yêu thương anh em.”* Chúng ta hãy cầu xin Chúa cho Đức Thánh Cha, các Giám mục, Linh mục và toàn thể Hội Thánh, luôn là chứng nhân sống động cho điều răn mới của Chúa. Xin cho tình yêu thương, sự hiệp nhất và tinh thần phục vụ trở thành dấu chỉ rõ nét nhất để thế giới nhận biết chúng ta là môn đệ của Chúa Kitô.
2. *“Y liền ăn miếng bánh, và đi ra ngay. Lúc đó, trời đã tối.”* Chúng ta hãy tha thiết cầu xin Chúa cho những anh chị em đang sống trong bóng tối của tội lỗi, những người đã vì yếu đuối hay tuyệt vọng mà phản bội lại tình yêu Chúa. Xin Chúa là Ánh Sáng thế gian chiếu soi vào tâm hồn họ, ban cho họ ơn can đảm để nhận ra làm lỗi, lòng tin tưởng để quay về với lòng thương xót của Chúa, và tìm lại được niềm vui, bình an trong nhà của Cha.
3. *“Thật, Thầy bảo thật cho anh biết: gà chưa gáy, anh đã chối Thầy ba lần.”* Chúng ta hãy cầu xin cho mỗi người chúng ta. Xin Chúa cho chúng ta khiêm tốn nhận ra sự yếu đuối và giới hạn của bản thân, đừng bao giờ tự mãn hay quá tin vào sức riêng mình. Xin cho chúng ta khi vấp ngã, biết noi gương thánh Phêrô, can đảm trỗi dậy, thành tâm sám hối và tín thác vào tình yêu tha thứ của Chúa, để mỗi lần thất bại lại là một cơ hội để chúng ta gắn bó với Chúa hơn.
4. *“Bây giờ, Con Người được tôn vinh.”* Chúng ta hãy cầu nguyện cho những người đang phải đau khổ về tinh thần cũng như thể xác, những người đang vác những thập giá nặng nề trong cuộc sống. Xin Chúa Giêsu Thánh Thể, Đấng đã tìm thấy vinh quang nơi Thập Giá, ban cho họ sức mạnh và niềm hy vọng. Xin cho họ biết kết hợp những đau khổ của mình với cuộc khổ nạn của Chúa, để biến những thử thách ấy thành nguồn ơn cứu độ cho chính mình và cho thế giới.

Chủ sự: Lạy Chúa Giêsu, Chúa thấu suốt mọi yếu đuối của chúng con, nhưng Chúa vẫn không ngừng yêu thương và mời gọi chúng con đi theo Chúa. Xin nhậm lời chúng con cầu nguyện và ban ơn trợ giúp, để chúng con có thể trung thành đáp lại tình yêu của Chúa cho đến cùng. Chúa hằng sống và hiển trị muôn đời. Amen.

LỜI NGUYỆN KẾT THÚC GIỜ CHẦU THÁNH THỂ

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, chúng con xin hết lòng cảm tạ Chúa đã ban cho chúng con giờ phút linh thiêng này. Cảm tạ Chúa đã cho chúng con được ở lại bên Chúa, được lắng nghe Lời Chúa và được chiêm ngắm tình yêu vô biên của Ngài.

Giờ chầu này đã giúp chúng con nhìn lại chính mình. Chúng con thấy trong mình có cả một Giuđa đang sẵn sàng bán Chúa vì những lợi lộc thấp hèn, một Phêrô nhiệt thành nhưng yếu đuối, và cả những môn đệ khác còn đầy hoang mang, sợ hãi. Xin Chúa thương xót và tha thứ cho tất cả những lần chúng con đã phụ lòng Chúa. Xin cho chúng con can đảm đối diện với bóng tối trong tâm hồn mình và luôn biết chạy đến với ánh sáng của lòng thương xót Chúa.

Xin cho bài học về vinh quang trong đau khổ và tình yêu tự hiến của Chúa thấm sâu vào cuộc sống chúng con. Xin giúp chúng con đừng tìm kiếm những vinh quang chóng qua của thế gian, nhưng biết tìm thấy niềm vui và ý nghĩa trong việc phục vụ, hy sinh và yêu thương tha nhân như Chúa đã yêu thương chúng con. Xin cho điều rắn yêu thương của Chúa trở thành kim chỉ nam cho mọi suy nghĩ, lời nói và hành động của chúng con mỗi ngày.

Giờ đây, chúng con sắp trở về với cuộc sống đời thường, với những bổn phận và trách nhiệm. Xin Chúa tiếp tục ở lại với chúng con, đồng hành và nâng đỡ chúng con. Xin biến đổi tâm hồn chúng con, để chúng con có thể mang tình yêu của Chúa đến cho những nơi chúng con sống, làm việc và gặp gỡ.

Chúng con xin dâng tất cả những ước nguyện của chúng con trong giờ chầu này, cùng với gia đình, cộng đoàn và toàn thể thế giới trong Trái Tim Yêu Thương của Chúa. Nhờ lời chuyển cầu của Mẹ Maria, Mẹ của chúng con và là Nữ Vương các Tông Đồ, xin Chúa chúc lành và ban bình an cho tất cả chúng con. Amen.